HOPE RAMSAY

SON ŞANS'TAKİ DİĞER YARIM

İnsanı meleklerin varlığına inandıracak kadar büyük bir aşk.

EKSİK PARÇA

ROMAN

Çeviren: Sara Rina Eskenazi

HOPE RAMSAY

SON ŞANS'TAKİ DİĞER YARIM

Sevgili okuyucu,

İtiraf etmeliyim ki, güzel kızım Rocky'nin bu sefer gerçekten benim yardımıma ihtiyacı var. Onun sıradan adamlarla ilgilenmediğini bilirdim ama kim onun kasabaya bir İngiliz soylusuyla döneceğini tahmin edebilirdi ki?

Bu İngiliz soylusu Hugh'un haşmetli malikânesini bırakıp kasabamıza gelme sebebi ne olabilir acaba? Ayrıca kızıma karşı olan bariz ilgisine rağmen onun Rocky için doğru insan olduğundan da emin değilim. Tabii ki çok klâs ve yakışıklı biri ama gerçekte onunla ilgili ne biliyoruz ki? Evhamlı bir anne gibi konuştuğumun farkındayım ama eşim Elbert ile mutlu geçen kırk yıldan sonra tek istediğim küçük kızımın da aynısını bulabilmesi.

Tamam, bu kadar sohbet yeter, Bayan Bray'in saçlarına maşa yapmam gerek. Sizinle konuşmak her zaman büyük bir zevk ve unutmayın Kes Kıvır'da her zaman ihtiyaç duyduğunuz bakımı, lezzetli kahveyi ve kasabanın en iyi dedikodusunu bulabilirsiniz.

Çok yakında görüşmek dileğiyle,

Ruby Rhodes

Daha ilk sayfasından itibaren sizi eğlendirmeye başlayacak müthiş bir hikâye...
Amazon

ISBN-13: 978-605-84924-6-2

22₺

/eksikparca1

/Eksik_Parca

www.eksikparca.com

www.ucuzlukvadisi.com

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Eksantrik karakterleriyle hafızalarınızdan silinmeyecek bir hikâyeye hazır olun. Mükemmel bir anlatım!
RT Book Reviews

Hope Ramsay, unutulmaz karakterleriyle ve sizi gülmekten kırıp geçirecek sahneleriyle mükemmel bir hikâye kaleme almış. Birbirine zıt iki karakterin yakınlaşmalarını ve ortak bir gelecek kurmaya çalışmalarını okurken gözünüzü bile kırpmayacaksınız.
RomRevToday.com

Daha ilk sayfasından itibaren sizi eğlendirmeye başlayacak müthiş bir hikâye.
Amazon

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Güzellik, görenin gözündedir.

Margaret Hungerford

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Eksik Parça Yayınları

Son Şans'taki Diğer Yarım
Hope Ramsay
Orijinal Adı: **Last Chance Beauty Queen**
Copyright © 2011 Robin Lanier

Yayın Yönetmeni: **Asiye Ademir**
İngilizce'den Çeviren: **Sara Rina Eskenazi**
Editör: **Burcu Karatepe**
Redaktör: **Ayhan Hınçal**

Kapak Tasarımı: **Yusuf Şancı - Mineral**
Sayfa Tasarımı: **Mineral Görsel İletişim Hizmetleri**
www.mineraltasarim.com | Tel: 0212 2893010 (pbx)

Baskı ve Cilt: **Sonsuz Matbaa Kağ. Müc. Hizm. San. ve Tic. Ltd. Şti.**
Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok No: 291 Topkapı / İstanbul
Tel: 0212 674 85 28 - 501 04 95 | Fax: 0212 674 85 29 | sonsuzbasim@gmail.com

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 15694
MATBAA SERTİFİKA NO: 28487

Baskı: Aralık 2014
978-605-84924-6-2

Bu kitabın Türkçe yayın hakları, Grand Central Publishing NY, NY USA'den
Telif Hakları ONK Ajans Ltd. Şti. aracılığıyla alınmış olup Eksik Parça Yayınları'na aittir.
Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla
çoğaltılamaz.

Genel Dağıtım: **İKİ A YAYINCILIK VE DAĞITIM HİZMETLERİ**
Gülbahar Mah. Elif Sok. No:4/A Mecidiyeköy / İstanbul
Tel: 0(212) 272 45 46 | Fax: 0(212) 272 45 55
http://ikiayayincilik.com.tr/
https://www.facebook.com/eksikparca1
https://twitter.com/Eksik_Parca
www.eksikparca.com

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

HOPE RAMSAY

SON ŞANS'TAKİ DİĞER YARIM

İnsanı meleklerin varlığına inandıracak kadar büyük bir aşk.

Çevirmen: Sara Rina Eskenazi

EKSİK PARÇA

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

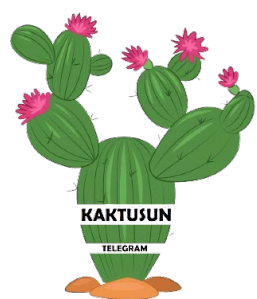
Caroline için

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Teşekkürler

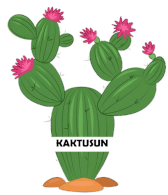
Muhteşem eleştiri ortaklarım Robin Kaye ile Carla Kempert'a arkadaşlıkları ve yol gösterdikleri için teşekkürler. Ayrıca Ruby Slippered yazar grubuna da —özellikle tarih yazarlarına— soylu bir kahramanın özelliklerini anlamama ve onun daha modernini yaratıp bataklığın ortasına kondurmama yardım ettikleri için teşekkür ederim. Harika editörüm Alex Logan'a hikâyemi en iyi şekilde anlatmamı sağladığı için çok teşekkürler. Elaine English'e de tüm yardımları ve destekleri için teşekkürler. Son olarak en büyük teşekkürüm eşim Bryan için. Seninle ilgili her şeyi çok seviyorum sevgilim fakat en çok sevdiğim nezaketin...

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 1

Aynalar asla yalan söylemez.

Camry arabanın dikiz aynasında görüntüsünü inceleyen Caroline Rhodes, gözlerinde anlık bir şaşkınlık kıvılcımının yanıp söndüğünü fark etti. Profesyonel kıyafetine ve kusursuz makyajına rağmen, aynadan hâlâ bir zamanların kasabalı Karpuz Kraliçesi'nin yüzü yansıyordu. Rujunu tazeleyip son bir kez daha kendisine bakma arzusunu bastıramadı. Her zamanki gibi, havadaki nem saçlarına işlemişti. Önlerde dağılmış saçlarını atkuyruğuna sıkıştırmaya çalıştı ama birkaç isyankâr bukle terbiye edilmeyi reddediyordu. Durum ümitsizdi.

Arka koltuktaki siyah Coach marka evrak çantasını kaptığı gibi arabadan inip sıcaktan kavrulan siyah tavanlı giriş koridorunu bir dakikada geçerek, Hilton Oteli'nin ön kapısına ulaştı. Camlı kapıyı itip içeri girer girmez, buz gibi soğuk bir hava karşıladı kendisini. Topukları mermer koridora çekiç gibi vura vura, lobideki et lokantasına doğru yürüdü. Topuğunu her vurduğunda, içindeki gerginlik daha da artıyordu.

Kuş uçmaz kervan geçmez bir yerin küçük kırsal kasabasında yaşayanları büyük olasılıkla küçümseyen, İngiltere'nin bilmem hangi bölgesinin bilmem kaçıncı lordu Hugh deBracy ile buluşmaya gelmişti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

DeBracy okyanusun bu tarafına, tekstil makineleri fabrikası kurmak üzere Amerika'nın kırsalından arazi satın almaya gelmişti. Caroline'ın patronu senatör Rupert Warren, bu fabrikanın mutlaka kurulmasını istiyordu. Ne de olsa iki yüz yeni iş olanağı idi söz konusu olan.

Gelgelelim ufacık bir pürüz vardı. Lord deBracy'nin istediği arazi satılık değildi. Caroline'ın görevi bu sorunu çözmekti ki bunu ancak bir mucize sayesinde başarabilirdi.

Et lokantasının loş, soğuk atmosferine adımını atar atmaz seyrek masalar çevresinde öğle yemeği yiyen kalabalığa göz gezdirdi. Adamın herhangi bir fotoğrafını görmemişti ama sorun yaşamadan Hugh deBracy'yi buldu.

Adam otuzlu yaşlarının ortalarındaydı. Üstünde Savile Row marka bir takım elbise ve hafifçe gevşetilmiş bir kravat vardı. Romantik şair Byron tarzı kıvırcık saçları dışında, adam geleneksel İngiliz soylusu tanımına tıpatıp uyuyordu. Uzun bir koridorun ortalarındaki bir bölmede oturan adam, sanki incelendiğinin farkına varmışcasına, göz gezdirmekte olduğu menüden bakışlarını ayırdı, onu bekliyormuş gibi gözlerini açtı. Menüyü elinden bırakıp, gergin bir şekilde kravatını sıkılaştırarak ayağa kalktı.

Bakışları önce kadının ayak bileklerine takıldı, sonra yavaşça çıplak, yanık tenli bacaklarından yukarı profesyonel iş takımına doğru çıktı. Ceketinin göğüs yerindeki ufak dantel parçasına varınca, tahmin edilebileceği gibi, takılıp kaldı.

Çok nefret etse bile, eski bir güzellik kraliçesine uygun göğüsleri olduğundan, Caroline bu tür bakışlara alışıktı. Bir zamanların güzellik kraliçesi olarak yapay elmaslarla süslü bir taç ve göğüslerinizin üstünden geçen bir kuşakla pembe yeşil renkli bir elbise giymiş olduğunuzu öğrendiklerinde, insanların sizi ciddiye alması çok zordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Caroline omuzlarını dikleştirip ilerledi. Bakışları karşılaştı. Adamın ağzının kenarı hafifçe seğirdi ve viski renkli gözleri yumuşadı.

"Bayan Rhodes mu?" diye sordu.

Adının kırpılmış İngiliz ünlü harfleriyle söylenmesi, Caroline'ın içinde biraz uygunsuz bir şeyler uyandırdı. Seçimlerden sonra, aşk hayatını geliştirmeye odaklanması gerekiyordu. Ama o zamana kadar nazik İngiliz kahramanlarını anlatan aşk romanlarıyla avunmaya devam edecekti.

Lord deBracy'nin aksanının onun içini alevlendirip heyecanlandırmasına tarihi aşk ve macera romanlarına olan bağımlılığı neden olmuştu kuşkusuz. Bu adamın hem hayatını, hem de kariyerini asillere yaraşır biçimde mahvedebilecek beceriye sahip olduğunu unutmamalıydı.

Aslında hiç de öyle hissetmediği hâlde, son derece klas bir ilgisizlik takınarak, "Lord deBracy?" diye karşılık verdi.

"Aslına bakarsanız Lord Woolham demek daha doğru. Unvan asilzadelik sınıfına aittir, soyadına değil. Sizi tanıdığıma çok sevindim." Başını salladı ama her nedense sözlerini doğrulamak için elini uzatmadı.

Kahretsin! İşi berbat etmişti ve bundan nefret ediyordu gerçekten. Bu lokantaya adımını atmadan ya da ağzını açmadan önce, en azından İngiliz unvanlarıyla ilgili bir araştırma yapmış olması gerekiyordu. Kırdığı pota rağmen dişlerini sıktı, ne çok büyük ne de küçük olmamasına dikkat ederek profesyonel bir gülümsemeyle adama bakarak karşısına oturdu.

"Benimle burada buluşmayı kabul ettiğiniz için size teşekkür etmek isterim," dedi adam yerleşirken. Gerçek bir soyluya yaraşır biçimde, dönüp başıyla garsona işaret etti.

"Hiç sorun değil. Senatör Warren size elimden geldiğince

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yardım etmem için görevlendirdi beni," dedi Caroline. Söyledikleri tam tamına gerçeği yansıtmıyordu. Burada olması bir sorundu aslında. Ailesi, kariyeri ve her şeyi risk altındaydı. Hâlbuki beyzadenin olası bir fabrikadan başka kaybedecek hiçbir şeyi yoktu.

Garson gelince, Caroline bir salata ve deBracy ise spesiyal bir salata ile kızarmış et sipariş etti. Garson ayrıldığında lord cenapları hemen iş konuşmaya girişti.

"Demek," dedi hafifçe öne eğilerek, "Senatöre göre benim emlak sorunumu çözmeme yardımcı olacak kadın sizsiniz."

Caroline, dosdoğru adamın gözlerinin içine baktı. Gözleri katı resmiyetiyle hiç bağdaşmayacak kadar sıcak ve kahverengiydi. Kendisini ne kadar feci şekilde bu lokantadaki kalabalığın dışında hissettiğini asla çaktırmayacaktı. Gözlerini adamdan hiç ayırmamaya zorladı kendisini. "Yaptığım işte çok iyiyim. Gelgelelim, Senatör Warren size bazı asılsız güvenceler vermiş sanırım. Bir takım ciddi engeller var."

"Anlıyorum. Lütfedip ayrıntılara girebilir misiniz acaba?"

Hayır, girmeyecekti. Kendisine kalsa, o an ayağa kalkıp en yakın çıkıştan bir tazı gibi koşarak dışarı fırlardı. Ama sıkışıp kalmıştı işte. Senatör gerçekten, hem de gerçekten istiyordu bu fabrikanın orada kurulmasını.

İçindeki endişeyi bastırmaya çalışarak, "Maalesef çok zor bir durum bu," dedi. Gerisini tamamlayamadan garson deBracy'nin salatası ile tepelerinde dikildi.

Lord cenapları peçetesini dizlerinin üstüne yerleştirip, neredeyse takıntıya varan bir dikkatle salata yaprağını kesmeye başladı. "Neden acaba?" diye sordu. "Zamansız vefatına kadar fabrika için gerekli araziyi temin etmeye çalışan ortağıma göre, söz konusu arsa verimli bir şekilde kullanılmıyormuş zaten."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Vay canına. Ne kadar da kendinden emindi adam. Hiç kuşkusuz Lord Woolham'a göre toprak ancak, zengin ve soyluların hayat tarzını desteklemek için verimli bir şekilde kullanılabilirdi.

"Söz konusu arsa ile ilgili neler biliyorsunuz?" diye sordu Caroline.

"Arsa sahibinin arsayı satmak istemediği dışında pek fazla bir şey bilmiyorum. Çok küçük bir arsa zaten, bu daha da sinir bozucu... O küçük arsa için değerinin çok üstünde bir para önerdim."

Sanki istese daha fazla ödeyemezmiş gibi konuşuyordu. Ama tabii ki meseleyi para ile bile halledemezdi zaten.

"Fabrika projeniz için *özellikle* bu arsaya mı ihtiyacınız var? Yani başka—"

"O arsa olmadan ortağımın satın almış olduğu araziden ne ana yola, ne de tren yoluna erişim sağlanamaz. Ya arsayı alırım ya da fabrika kurulmaz."

Garson tekrar geldi, deBracy'nin önüne koskoca bir kızarmış et tabağı ve Caroline'ın önüne minnacık bir salata kâsesi bıraktı.

Kaşını çatıp Caroline'ın ufacık tabağına bakarak, "Yiyeceğinizin hepsi bu mu?" diye sordu deBracy.

Caroline hiç oralı olmadı. Kilo sorunuyla verdiği savaşı oturup da soylu İngiliz ailesinin bir ferdiyle tartışacak hâli yoktu.

Çatalını kaldırıp salata yapraklarının birine batırdı. "Lord Woolham," dedi, "Çok üzgünüm inanın ama o toprağı satın almanız için yapabileceğim bir şey yok."

DeBracy etini keserken bakışlarını ona yöneltti. Dudaklarının köşesinde yarım yamalak bir tebessüm belirdi. Bu kez unvanını doğru söylemiş olduğu için tatmin olmuş muydu acaba? Ukala herif.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Senatör her sorunu halledebileceğinizi söylemişti."

Senatör bu sefer çok fazla şey istemişti kendisinden. "Mucize yaratamam ben."

"Peki, neden bir mucize gerektiğini düşünüyorsunuz, anlatın o zaman." DeBracy ağzına bir parça et almış, çiğnemeye başlamıştı. Yanaklarındaki kaslar belli belirsiz çalışıyor ama ağzı doluyken bile son derece kibar görünmeyi beceriyordu.

Caroline öne doğru eğildi. "Arsanın sahibi asla kararını değiştirmeyecektir. Bu konuda bana inanabilirsiniz."

"Tuhaf biri olduğu için mi? Duyduğum kadarıyla adam biraz kaçıkmış."

Caroline çatal bıçağını tabağının üstüne koyup ellerini kucağına yerleştirdi. Burada bu konuşmayı yapmak yerine, neresi olursa olsun başka bir yerde olmaya razıydı. Senatör Warren bunu istememeliydi kendisinden. Ne var ki eğer Caroline, Lord Woolham'ın sorununa bir çözüm bulursa, hem uzun zamandır beklediği terfiyi hem de Washington'daki işi elde etme şansına kavuşacaktı. Derin bir soluk aldıktan sonra, "O arsanın sahibi meleklerle konuşur," dedi.

"Sahi mi? Ne kadar ilginç, melekler ne diyorlarmış?"

Hugh deBracy ilk defa şaşırtmıştı kendisini. "Beni duydunuz değil mi?" diye sordu Caroline.

"Sağır değilim. Ne diyormuş melekler?"

"Arsayı satmasına karşı çıkıyorlarmış."

"Bak, bu tahmin edilebilir bir şey. Demek bizim de melekleri razı etmemiz gerekecek, öyle değil mi?"

"Sanırım bunu yapamayız. Bakın, başka sorunlar da var."

"Her zaman yok mudur?" Sesi sabırsız bir küstahlıkla çıkmıştı.

"Öyle ama bunlar gerçekten büyük sorunlar."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Nasıl yani?"

"Arsanın üzerinde on sekiz delikli bir mini golf sahası var."

"Mini golf mu?" DeBracy etini çiğnemekten vazgeçti. Adam şok mu geçirmişti, şaşırmış mıydı yoksa hoşuna mı gitmişti, kestirmek zordu.

"Evet, mini golf sahası var. Bilirsiniz, ufak delikler, sadece golf topuna vurmak, bir sürü fiberglas engel ve tehlike."

Lord cenapları anlamış gibi başını salladı. Çiğnemediği etin yanağının içinde durduğu belli oluyordu.

"Hem bu golf sahasında," diye devam etti Caroline çabuk çabuk, gerçekleri bir an evvel ortaya koymak gayretiyle. "On sekiz deliğin her biri ya İncil'den ya da Hz. İsa'nın hayatından bir bölüm veya öyküyü anlatır. Aslında çok nam salmış bir yerdir. Geçen sene, *Tuhaf Amerika: Zevksiz Turist Tuzakları Rehberi* adlı sanal bir rehberde adı geçmişti."

Lord cenapları, Caroline'ın bu söylediği üzerine, çiğnemeyi ihmal ettiği lokma yüzünden neredeyse boğuluyordu. Yüzü kıpkırmızı oldu ve bir an Caroline boğulmaya karşı tıbbi Heimlich manevrasını uygulamak zorunda kalacağını sandı. Eğer 'Tanrı İçin Golf' bu zamansız ölüme sebep olursa, kendisini asla affedemezdi. Belki sorunlarından biri çözümlenmiş olurdu ama senatör mutlaka çok bozulurdu.

Bereket ilk yardım gerekmedi. Lord cenapları boğazındaki engeli temizledi ve su bardağına uzandı. Suyu içerken gırtlağındaki kemik oynuyordu. Bu hareketin neredeyse hipnotize edici bir etkisi vardı.

Caroline bakışlarını kaçırdı. DeBracy suyunu bitirince "Sanırım müteveffa ortağınız size 'Tanrı İçin Golf'ten hiç söz etmedi, öyle mi?" dedi.

Adam çatal bıçağını tabağının üstüne koyup peçeteyle du-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

daklarını kuruladı. "Hayır, George bu ayrıntıları sağlamadı. İşin doğrusu, emlakçı adam söz konusu arsanın sahibinin tamamen kaçık biri olduğunu söylemişti. O arazi satışının gerçekleşemeyeceğini anlamam bekleniyordu herhâlde. Doğru değil mi?"

Kaçık, zırdeli sözcüğünün kibar Britanya İngilizcesi'ndeki karşılığı olmalı. Harika, aman ne harika! "Tanrı İçin Golf geçen sonbaharda çıkan bir kasırga ve şimşekli fırtına nedeniyle büyük hasar gördü. Şu anda kullanılmaz durumda ama yenileme çalışmaları—"

"İyi ya işte! Arsanın sahibi ile görüşebilirim o zaman. Yarın uğrayıp bakmayı planlıyorum."

Boğulma sırası Caroline'a gelmişti. Bereket ağzında lokma yoktu. "Bunu yapamazsınız."

"Neden?"

"Güneyde kimlerle görüştüğünüzü bilmiyorum ama Son Şans kasabasında kime sorsanız, Elbert Rhodes'u arsasını satmaya ikna etmek için bir mucize gerektiğini size söyleyecektir. Hiç abartmıyorum."

"Elbert Rhodes mu?" Kaşlarından biri yukarı kalkmıştı. Tek gözlük takmalıydı bu adam.

Caroline'ın yüzü utancından yanıyordu. Gerçeği söylemeyi becermişti ve şimdi de kendini beğenmiş, küçümseyen, üstünlük taslayan gülmelere göğüs germesi gerekecekti. Adam asla onu ciddiye almayacaktı.

"Doğru duydunuz Lord Woolham, Tanrı İçin Golf'ün sahibi Elbert Rhodes, benim babam olur."

Hugh şaşkınlıkla Caroline'a baktı. Demek toprağın sahibi olan serseri bu kadının babasıydı? Hiç de iyiye alamet değildi bu. Senatör ne diye böyle bir şey yapmıştı acaba?

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Uzun uzun inceledi Caroline'ı. Bir serserinin kızına benzer bir hâli yoktu. İlk bakışta profesyonel kadın tanımına tıpatıp uyuyordu ama doğru olmayan bir şeyler vardı yine de. Yüzünün onun bir peri olduğu hissini veren, öteki dünyadanmış gibi ifadesi, muhteşem kaşları, soluk teni ve Londra Kulesi'nin kuzgunları kadar kara, asi saçlarıyla Arthur Rackham'ın çizgi kahramanı Periler Kraliçesi'ne benziyordu.

Caroline başını hafifçe yana eğmişti ve ucunda bir haç sallanan altın zincirin süslediği kuğu gibi boynu çıkmıştı ortaya. Bakışları karşılaştı. Hugh'un yanakları alev alev oldu.

Bayan Rhodes'un bu denli çekici olabileceğini hiç hesaba katmamıştı. Senatör Warren'ın söyleminden, kadını daha çok orta yaşlı ve sıradan biri olarak hayal etmişti. Omuzlarını gevşetti. İşine odaklanmalı, başka bir şey düşünmemeliydi.

"Pekâlâ," diye başladı söze ince bir sesle. "Senatör Warren bunu biliyor mu?"

"Biliyor."

"Ve yine de sizi gönderdi buraya?"

"Evet."

"Siz de benim tarafımdasınız, değil mi? Beni sabote etmeye gelmediniz."

"Hayır, Lord Woolham, mantıklı düşünmenizi sağlamak için sizinle konuşmaya geldim. Babam tuhaf bir adamdır ve o arsayı asla satmayacaktır. Bence yapılacak en doğru şey, onunla yüz yüze gelmekten kaçınmanız ve fabrikanız için başka bir arazi bakmanız olacaktır."

Evrak çantasından bir dosya çıkarıp adama uzattı Caroline. "Güney Ticaret Bürosu'na gidip bana alternatif araziler sunmalarını istemek cüretini gösterdim." Hugh dosyayı aldı ama açıp bakmaya zahmet etmedi. "Bu rapor bende var zaten."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Öyle mi?"

"Evet, aslında hiçbir işime yaramaz. Ortağım George Penn ile birlikte Tanrı İçin Golf'ün hemen bitişiğindeki arsayı almıştık. Satan adam arsayı geri alıp paramı iade etmeyi kabul etmiyor. Dolayısıyla ben de fabrikamı tam orada, Son Şans'ta kurmaya niyetliyim. Ne yapıp edip babanızın arsasını elde edeceğim."

Ya da hem gömleğini, hem Woolham Şatosu'nu kaybedecekti pazarlık yaparken. Gırtlağına kadar borç içindeydi ve tekstil makineleri ile kârlı Amerikan pazarına girmekten başka çaresi yoktu. Bütün bunları kadına anlatacak değildi elbette. Şimdilik, bir dost olduğu kadar bir hasım da sayılırdı bu kadın.

Kendisine en azından biraz öfkeleneceğini bekleyerek bir süre Caroline'ı izledi. Ne de olsa aksiyon sahnesinde kötü adamı oynuyor gibiydi.

Ama kadın bunun yerine gülümsedi. "Size iyi şanslar. Babamı Tanrı İçin Golf'ten ayrılmaya ikna ederseniz, inanın ki ailemin sorunlarının büyük kısmını çözmüş olacaksınız."

"Pek vefalı bir evlat sayılmazsınız, değil mi?"

Sinirli sinirli güldü Caroline. "Söz konusu babamın toprağı olduğu için projenize karşı çıktığımı zannetmeyin sakın. Güney Carolina'da yeni fabrikalar açılmasına karşı değilim. Fabrikalar iş olanağı ve ekonomik büyüme demektir ki eyaletimizin buna çok ihtiyacı var. Tanrı İçin Golf sahasını yerle bir etseler de, tek bir damla gözyaşı dökeceğimi sanmıyorum. Meleklerle konuşan ve her deliği yüce Tanrı'ya adanmış bir golf yerinin sahibi bir babayla büyümenin ne demek olduğunu asla tahmin edemezsiniz. Ne var ki orası babamın toprağı ve karar onun kararı. Onun kararı da asla değişmez."

"Bana yardım etmeyi reddediyorsunuz yani, öyle mi?" Bu yüzden suçlayamazdı kadını.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kadının gülüşü yok oldu. "Hayır, Senatör size yardım etmemi istiyor ve ben de onu memnun etmek isterim. Sorununuzu çözmek için fabrikanıza başka bir yer bulmamız gerekecek. Babamın toprağı üzerinde bu iş olmaz."

"Bakın Bayan Rhodes, yeni baştan başka bir yer arayışına girmeyeceğimi açıkça beyan ettiğimi sanıyorum. Son Şans'a gidip belediye meclisi başkanları ve babanızla, hatta bana yardım edeceklerse, gerekirse melekleri ile bile görüşeceğim. Zahmet olmazsa, yarın için bana bazı randevular ayarlamanızı rica ediyorum."

Bayan Rhodes gözlerini yumdu ve arkasına yaslandı. Hem berbat görünüyordu, hem de çok sevimli. Kadının duygularını anlıyordu ama kendisi de zor durumdaydı.

Başaramamak gibi de bir seçeneği yoktu.

"Meleklerle randevu ayarlamak konusunda becerikli değilimdir," dedi Caroline.

Hugh gülmemek için zor tuttu kendini. "Belediye meclisi de yeterli olur."

Caroline gözlerini açıp adama dosdoğru baktı. Hugh kadının harika yeşil gözleri olduğunu fark etti. "Son Şans'ı ziyaret etmek için hiç uygun bir zaman değil," dedi.

"Neden?"

"Karpuz Festivali var, ondan kötü bir zaman."

"Karpuz Festivali mi?"

"Evet, Son Şans için son derece önemli bir etkinliktir. Tüm Allenberg ilçesi bir hafta boyunca karpuzun faziletlerini övmeye adar kendini. Üstelik eminim sizi çok sıkacak bir dolu etkinliğe de bahane olur bu festival."

"Ne tür etkinlikler?"

"Bilirsiniz işte, alışılmış Karpuz Festivali eğlenceleri. Çarpı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

şan arabalar, çekirdek tükürme yarışları, halkın da katıldığı müzik konserleri, turta yapma yarışmaları, karnaval ve bu cumartesi iki koca domuzun kızartılacağı partiden önce, resmi açılışı simgeleyen geçit töreni."

Hugh'un bastırmak için zorladığı gülümseme, nihayet galip gelmişti. "Ne harikulade."

"Harikulade mi? Nesi harikulade?" Adamın tepkisi hayret vericiydi.

"Anlattığınız bu festival benim için mükemmel bir fırsat. Bu tür etkinlikler yerel politikacıları bir araya getirir. Hiç zaman kaybetmem. Herkes tek bir yerde toplanacaktır."

"Doğru olmasına doğru, ama..."

"Senatör Warren sorun halloluncaya kadar sizi benim emrime verdi. Gayet iyi anlıyorum çelişkinizi Bayan Rhodes ama bölge ile ilgili bilgileriniz benim için çok değerli. Bu nedenle, Son Şans'taki festivale birlikte katılabilmek üzere gerekli hazırlıklarınızı yapınız. Cumartesi günü yapılacak geçit törenini tribünden izlemek için bir davetiye rica edeceğim. Herhâlde yarın öğleden sonra gibi arabayla oraya varırız, cuma günü birkaç görüşme yaparım, hafta sonu festival süresince de politik girişimlerde bulunurum. Babanızla tanıştırmanın yanı sıra, sizden birkaç resmi şahsiyetle bana randevu ayarlamanızı arzu ediyorum."

"Anlamadınız galiba," dedi Caroline biraz tiz bir ses tonuyla. "Son Şans kuş uçmaz kervan geçmez bir yerde, bataklığın yanında. Üstelik çok sıcaktır, İngiltere'den çok çok daha sıcak. Yanından geçen Edisto Nehri'nde timsahlar ve yılanlar var. En önemlisi de, sizin gibi bir şahsiyetin konaklayabileceği düzgün bir otelimiz bile yok."

Hugh, İngiltere'den gelirken uçakta birkaç Güney Carolina turist rehberi okumuştu. Bataklık araziyi pekâlâ biliyordu. İnşal-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lah George bataklık arazinin bir kısmını satın almamıştır diye dua etti ama ondaki bu şansla George'un onu da yapmış olması olasıydı.

Bütün suç kendisindeydi. Parasını George'a teslim etmemeliydi. Büyükbabasının kendisinin tüm kusurlarını tek tek sıralayan sözlerini hatırladı. Hiçbir önemli işi asla başaramayacağını açık açık söylerdi kendisine.

Ama bu işte başarılı olmaya kararlıydı ve bu başarıyı yakalamada ona yardım edebilecek belki de tek insan, yanı başında duran koyu gri takım elbisesi içindeki bu güzel kadındı.

İşi bitirmek istiyorsa, güçlü, kararlı ve küstah olmalıydı. Buyurgan bir bakışla, "Bayan Rhodes, fabrikamı Güney Carolina'nın, Son Şans kasabasında kurmaya kararlıyım. Oraya safariyle gitmem gerekiyorsa, öyle de giderim. Bu yüzden, bana kalacak yer ve gerekli randevuları ayarlarsanız size minnettar kalırım," dedi.

Caroline'ın içinden, içerleme ve rıza gösterme arasında bocalayan duygular geçtiği yüzünden okunuyordu. Birden, çehresinde bir şeyler değişti. Yeşil gözlerinin derinliklerinde ne öfke ne de boyun eğmeyle ilgisi olmayan, hınzır bir kıvılcım parladı. Petal teyzesinin anlattığı çocuk masallarındaki başlarını sürekli belaya sokan perilerin gibi iş çevirmeye hazırlanan bir hâli vardı.

Caroline kocaman bir Amerikan gülüşüyle baktı adama. "Sanırım Miriam Randall'dan sizi konuk etmesini rica edebilirim. Yüz yıl kadar önce bir otel olarak kullanılan Viktoryen tarzında büyük bir konağı var. Kimi zaman konuk kabul eder."

Miriam Randall'ın kim olabileceğiyle ilgili en ufak bir fikri yoktu lord hazretlerinin ama Caroline'ın gözlerindeki pırıltıdan korkunç bir hata yapmak üzere olduğu hissine kapıldı.

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 2

Caroline, evrak çantasını ofisinin eski püskü halısının üstüne fırlattı. Senatör'ün Columbia kentindeki ofisi hükümet binasına pek de uzak olmayan eski bir binadaydı. Her tarafı çiziklerle dolu, klasik stil maun mobilyaları ta Başkan Wilson döneminden kalmış gibi görünen mavi deri sandalyeler tamamlıyordu.

Her şeye rağmen, hücre gibi küçücük odasını çok seviyordu. Bu yarı özel odacık hem iş hayatında geldiği noktanın, hem de iftihar derecesiyle tamamladığı üniversiteden mezun olduğundan beri tüm zamanını adadığı hizmetlerinin karşılığıydı.

Üniversiteden mezun olur olmaz Senatör Warren'ın yanında insanların sosyal güvenlik sorunlarıyla ilgilenen sosyal görevli olarak işe başlamıştı. Birkaç yıl içinde kendisini vazgeçilmez bir eleman olarak kanıtlamış ve iki yıl önce senatörün ana ofisinin yöneticiliğine getirilmişti. Kasım ayında yapılacak seçimlerden sonra, senatörün başkent Washington'daki hükümet binası Capitol Hill'deki ofisine tayin edilmeyi umuyordu.

Seçim çok sıkı geçeceğe benziyordu. Senatör hem Demokrat Parti'nin adayına hem de popülist bir bağımsız adaya karşı mücadele verecekti. Dolayısıyla, Güney Carolina'da açılacak yeni bir fabrikanın politik önemi büyüktü. Caroline Lord Woolham'ın önündeki engelleri temizleyebilirse, göz koymuş olduğu pozisyo-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nu garantilemiş olacaktı.

Kendisini gıcırdayan ofis sandalyesine bırakıp başını ofis masasına dayadı ve uzun bir süre öylece kaldı.

Son Şans'ta kurulacak fabrikanın önündeki engelleri temizlemek olanaksızdı. Daha da kötüsü, bu görev elinde patlayabilirdi ve senatörün ona olan güvenini sarsma potansiyeli taşıyordu.

Senatör Warren onun küçük bir kasabadan geldiğini ve söz konusu arsanın babasına ait olduğunu biliyordu. Ne var ki, geçmişindeki utanç verici ayrıntıları sır gibi saklamak için büyük çaba sarf etmişti.

Küçük kasaba kıyafetlerinden kurtulmuştu. Acı deneyimlerden sonra ağzını açmamayı ve aptalca bir şey söylemeden önce düşünmeyi öğrenmişti. Her yaptığı işte temkinli ve profesyoneldi. Senatör Warren'ı utandırmak istemezdi. Ne kendisini ne de ailesini utandırmak da istemezdi elbette.

Gelgelelim Lord Woolham onu zorlayacağa benziyordu. Onu fabrikasını Son Şans'ta kurma fikrinden bir türlü vazgeçirememişti.

DeBracy Son Şans'a gidecekti ve Caroline bunun önüne geçemezdi. Duruma bakılırsa, adama eşlik etmesi daha iyi olacaktı. Böylelikle en azından kariyerine gelecek herhangi bir zararı önleyebilirdi belki.

Beraberinde lord cenapları ile Son Şans'a varmadan önce evdekilere bir genel uyarı mesajı göndermek fena olmazdı.

Ahizeyi kaldırıp numarayı çevirdi.

"Rocky, şekerim, bu ne sürpriz," dedi Caroline'ın annesi Ruby Rhodes telefonun diğer ucundan.

Annesi ve Son Şans'taki herkes ona Rocky[1] diyordu çünkü

1 Kayalık.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ilk adı Sirocco'ydu[2] ve üç ağabeyinin ismi de topraklar ilgiliydi: Stone, Clay ve Tulane[3]. Caroline kendisini yenilemeye karar verdiğinde, bu garip isminden de kurtulmuştu. Senatör, Rocky Rhodes gibi adı olan birini yardımcısı olarak işe almazdı elbette. Senatör yardımcısının basit ve kolay söylenebilen bir adı olmalıydı. Pek tabii, Son Şans'ta kimse onu Caroline diye çağırmıyordu.

Ahizeyi sıkıp gözlerini yumdu. "Sana bazı haberlerim var anne."

Ahizenin diğer ucunda sanki saatler süren bir sessizlik oldu. "Kötü haber mi? İyi misin sen, şekerim?" diye sordu annesi nihayet.

"İyiyim, ama büyük bir sorunum var. Tanrı İçin Golf'ü satın almak isteyen birine yardım etmem isteniyor." Nasıl ki yara bandını çabucak çıkarmak daha kolaysa, Caroline de böyle bir haberi çabucak vermenin daha iyi olacağını düşünerek bir çırpıda söylemişti bunu.

"Kim istiyor?"

"Kim olacak, Senatör elbette."

"E, sen de buna evet mi dedin?" Demek bir çırpıda söylenmelerine rağmen, annesi her kelimeyi duymuştu. Caroline'ın mücadele etmekte olduğu baş ağrısı sağ gözünün üstünde zonklamaya dönüştü.

"Oh, hayır, evet demedim," diye karşılık verdi Caroline. "Senatör Warren'a bunun imkânsız olduğunu anlatmaya çalıştım ama bilirsin, beni dinlemiyor." Gözünü bir güzel ovuşturdu Caroline ve rimeli bütün çevresine yaydı.

"Asla ona oy vermememin nedenlerinden biri de bu, kimseyi dinlememesi." dedi annesi.

2 Akdenizden esen sıcak rüzgâr.
3 İngilizce'de Clay toprak, Stony taşlı, Tulane ise çift şeritli yol anlamlarına gelir.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Karşılık vermedi Caroline. Annesi Demokrat Parti'liydi. Senatör Warren ise cumhuriyetçi. Bu kadarı yeterdi zaten.

Caroline yerdeki çantasına uzanıp hep üzerinde taşıdığı yeşil aspirin şişesini bulmak için içindekileri masanın üstüne boşalttı. "Anne, babamın arsasını alsın diye bu adama yardım etmeye hiç niyetim yok." Yeşil şişeyi buldu ve ahizeyi omzundaki çukura yerleştirdi.

"O zaman niye aradın beni?"

Çocuklar açamasın diye sımsıkı kapanmış şişeyi binbir zahmetle açıp, iki hap attı ağzına ve susuz yuttu. Tekrar sandalyeye çöktü, gözlerini yumup başını arkaya yasladı. "Çünkü," dedi, "babamın arsasını isteyen başımın belası İngiliz lordu, Karpuz Festivali için Son Şans'a uğramak istediğini söyledi az önce."

"Uğramak mı? Sahi mi?"

"Tam da böyle dedi, senin bayıldığın aşk romanlarındaki soylulardan biri gibi tıpkı. Küstah ve kendini beğenmiş biri ve her şey onun istediği gibi olmalı. Bizim kasabada ona kalacak bir yer bulmamı ve belediye meclisi ileri gelenleri ile randevular ayarlamamı istiyor."

"İnadına onu Peach Blossom Moteli'ne yerleştir de görsün gününü."

"Bunu söylediğine inanamıyorum, anne."

"Ben de. Belki de onu, kürek veya sinek kovar bile vermeden bir kanoya bindirip bataklığa salmalıyız."

Başı çatlamak üzere olmasa, Caroline gülebilirdi. "Eğer bunu yaparsam Senatör Warren'ın kulağına gider ve patronum birazcık bozulur."

"Tatlım, istifa etmelisin."

Caroline o bildik nakaratı duymazlıktan geldi. "Daha da beteri var. Senatör de oraya gelip lord cenaplarına katılarak tri-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bünden Karpuz Festivali geçit törenini izlemek istiyor. Üstelik o burnu havada kızı Cissy'yi de getirecek. Gerçi belli olmaz, Lord Woolham parası için kıza asılabilir de."

Annesi homurdandı.

"Hiç yardımcı olmuyorsun." Caroline'ın sesi sızlanıyor gibiydi.

"Yardım etmemi mi istiyorsun?"

Caroline dişlerini gıcırdattı. "Gerçekten başka seçeneğim yok anne. Ben ne yaparsam yapayım adam Son Şans'a gelecek. En iyisi onu getireyim de durumu görsün ve sonra da fabrikasını başka yerde kurmaya ikna edeyim. Sana durumu anlatmak için aradım."

"Anlıyorum."

"Senden akıl vermeni de istiyorum. Bu adamı tıkacak bir yere ihtiyacım var. Peach Blossom Motel'i olamaz. Düşündüm de belki Miriam Randall—"

"Oh, bu mükemmel olur işte," diye sözünü kesti annesi. "Biliyorsun," diye devam etti, "O İngiliz şeytanıyla başa çıkacak biri varsa, o da Miriam Randall'dır. Bekle de, ben birkaç telefon görüşmesi yapayım. Seni tekrar ararım. Yatağına temiz çarşaflar da koyarım. Karpuz Festivali boyunca kalacak mısın burada? Yoksa o kısa seyahatlerinden biri mi bu?"

Allenberg İlçesi Karpuz Festivali zamanında eve dönme düşüncesi Caroline'ın baş ağrısını ikiye katladı. Eve dönmek demek Bubba Lockheart ile karşılaşmak demekti.

"Hafta sonu oradayım en azından, belki birkaç gün daha kalırım. Hepsi Lord Woolham'ı ikna edip etmememe bağlı."

"Sahi mi? Bu da bir şey, öyle değil mi? Uzun zamandır Karpuz Festivali'nde bulunmadın."

Dişlerini gevşetti ve rahatlamaya çalıştı Caroline. Ama pek

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

de başarılı olamadı. Karpuz Festivali zamanı eve dönmek, istediği son şeydi. Karpuz Festivali ile ilgili kötü anıları vardı çünkü tam on iki yıl önce, bulunduğu son Karpuz Festivali'nde, Bubba Lockheart herkesin önünde ona evlenme teklifi etmişti.

Saçları kabartılmış, tacını takmış ve Karpuz Kraliçesi kıyafetini giymişti. Harika vakit geçiriyordu ki, Bubba gelip her şeyi berbat etmişti.

Durumu hiç de iyi idare edememişti. Ağzını açıp öfke kusmuştu. Bubba ile evlenmeye hâlâ niyeti yoktu ama o gün söylediği lafları keşke geri alabilseydi.

Bubba ile o an yaşadıkları kendisini değiştirmiş, kendisine iyi bir ders olmuştu. Artık çenesini tutuyor ve her durumda sakin olmaya çalışıyordu.

Gelgelelim, o günden beri festival sırasında eve gelmekten kaçınmıştı. Yaptığı hatadan ders almıştı doğrusu ama her yıl evine dönüp aynı sahneyi tekrar yaşamak da istemiyordu.

Caroline o kötü anıları kafasından attı. "Anne, anlayışın ve yardımından ötürü sana minnettarım."

Karşı taraf biraz duraksadı ve sonra, "Yani geçit töreni arabasında senin de yer alacağını Dale Pontius'a söyleyebilirim öyleyse."

Gıcırdayan sandalyesinde doğruldu Caroline. Kendisi daha minicik bir kız olduğundan beri Karpuz Festivali'nin tüm programını Son Şans Belediye Meclisi Üyesi Dale planlardı. "Hangi geçit töreni arabası?" diye sordu.

"Festivalin elli yedinci yıldönümü arabası," dedi annesi. Caroline'ın korktuğu başına geliyordu. "Dale, hâlen kasabada bulunan tüm eski Karpuz Kraliçeleri'ni bu seneki festivalde geçit arabasında bulunmaları için davet etmek gibi parlak bir fikir attı ortaya. Miriam ve ben ne kadar heyecanlandık bilemezsin. Ben

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

eski kıyafetimi buldum ve inanmayacaksın ama hâlâ içine giriyorum. Rachel ve Millie, Miriam'a pembe yeşil bir tulum pantolon dikiyor. Yaşayan en yaşlı Karpuz Kraliçesi'nin Miriam olduğunu biliyor muydun?"

"Hayır, bilmiyordum." Caroline'ın elleri dehşetten yapış yapış olmuştu.

Annesi devam ediyordu. "Elbiseni nerede sakladığımı gayet iyi hatırlıyorum. Hemen çıkarıp kuru temizlemeye vereceğim."

"Anne, yapamam..."

"Bal gibi yapabilirsin." Annesi hep böyleydi. Ona göre insanın kafasına koyup da yapamayacağı hiçbir şey olamazdı.

"Tamam, anne ama yapmayacağım. Üstelik de—"

"Festivale gelip Dale'ın arabasına çıkmazsan, millet ne der şekerim? Hiç düşündün mü? Bunu istemezsin herhâlde, özellikle de o elbiseyi son giydiğinde olanlardan sonra."

"Ben üstünü çizip kendi yolumda ilerledim anne. Keşke Bubba da aynını yapabilseydi."

"İlerlediğinden pek emin değilim."

Bubba konusuna girmeye hiç niyeti yoktu Caroline'ın. Derin bir soluk alıp, "Ben eve geliyorsam, iş yapmak için geliyorum. O elbiseyi giymeyeceğim. Yine Karpuz Kraliçesi gibi giyinirsem, ne Bubba ne de ben kendi yolumuzda ilerleyemeyiz, sen de farkındasın. Üstelik öyle bir elbisenin içinde görürse, Lord Woolham beni ciddiye alır mı sanıyorsun? Gerçekten anne, adamı babamın arazisinden vazgeçirmeye çalışmalıyım. Bu yüzden bir profesyonel gibi davranmam gerekir, anlıyorsun değil mi?" dedi.

"Dediklerinde biraz doğruluk payı var," diye karşılık verdi annesi. "Ama yılın bu vakti Dale'ın nasıl olduğunu bilirsin. Senin eve geldiğini duyunca, o elbiseyi giyip geçit arabasına çıkman için ısrar edecektir."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Olabilir, ama beni zorlayamaz."

"Tamam yavrum. Anladım. Ne zaman geliyorsun?"

"Yarın öğleden sonra, geç bir vakitte. Lord cenapları yol boyunca kasabamızla ilgili bilgilendirme alabilmek için birlikte gitmemizi istiyor. Tabii ben bayılmıyorum bu işe."

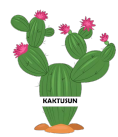
"O kadar da kötü değiliz hayatım. Biliyorsun."

"Demek istediğim o değil, anne. Lord Woolham hepimize tepeden bakacak. Bunu yapanlardan nefret ederim."

"Ben de." Annesi bir an duraksadı. "O zaman biz de onu kaçırtmanın bir yolunu buluruz elbet. İnan bana, İngilizleri defetmenin pek çok yolunu bilirim. Devrim sırasında atalarım İngilizleri yaka paça kovalamadı mı buralardan?"

Hiç yorum yapmadı Caroline. Tüm liberal eğilimlerine karşın, annesi sırası geldiğinde Amerikan Devrimi Kızları'na taş çıkarırdı. Son Şans'ın kraliçe arısı Hettie Marsahall bile bunu beceremezdi. Annesi iyiydi, hoştu ama yeri geldiğinde geçmişin hesabını sormayı da bilirdi.

* * *

Ertesi sabah Haley Rhodes, büyükannesinin mutfağında duran karton kolinin kapağını aralayıp içine baktı. Büyükannesi onu azarladı ama daha sonra kutuyu açıp içinden yeşil ve pembe, kabarık bir kumaş yığını çıkardı. Elbiseyi omuzlarından tutup silkeledi.

Haley'nin o güne kadar gördüğü en güzel şeydi bu. Göğüs kısmı pembeydi ve her biri farklı yeşil tonlarında kat kat kabarık eteği vardı. Kutunun dibinde pırıl pırıl ışıldayan bir taç duruyordu.

Karpuz Kraliçesi elbisesiydi bu ve büyüdüğünde Haley de Karpuz Kraliçesi olacaktı. Ailenin geleneğinde vardı kraliçe ol-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mak. Zamanında büyükannesi de olmuştu. Rocky teyzesi de olmuştu. Haley'nin hatırlayamadığı annesi de Karpuz Kraliçesi olmuştu.

Haley'nin ablası Lizzy'ye göre, Karpuz Kraliçesi olmak aptallıktı. Kadınları alçalttığını düşürüyordu. Haley 'alçaltma' kelimesinin ne anlama geldiğini bilmiyordu ve umursamıyordu da. Günü geldiğinde kendisi de kraliçe olacaktı.

"Ne kadar güzel, değil mi?" diye sordu büyükannesi.

"Ah, evet," dedi Kederli Melek. O kadar özlemle söylemişti ki, Haley'nin göğsünde bir şeyler düğümlenir gibi oldu.

Haley arkasına dönüp büyükannesinin mutfağında, süpürge dolabının hemen yanındaki alışılmış yerinde havada sallanıp duran meleğe baktı. Kederli Melek çok ama çok uzun zamandır Haley ile birlikteydi. Bu güne kadar ağzından tek bir kelime çıkmamıştı. Genellikle ve özellikle de geceleri, sızlanıp ağlardı hep.

"Bir sorun mu var şekerim?" diye sordu büyükannesi.

"Melek konuştu benimle. Daha önce hiç yapmamıştı bunu."

Melekten her söz ettiğinde, büyüklerin ona baktığı tuhaf bakışlardan birini fırlattı büyükannesi. Diğer büyükler gibi, büyükannesi de Kederli Melek'e inancını kaybetmişti sanki. Göremediğin bir şeye inanmanın çok zor olduğunun farkındaydı Haley.

İnsanların çoğu melekler görmenin doğru bir şey olmadığını düşünüyordu, hâlbuki kutsal kitap İncil'de insanlar hep görürdü melekleri. Haley'nin babası bile melekler görmenin kötü bir şey olduğunu düşünüyordu. Hatta sırf melek görüyor diye, haftada iki gün Haley'yi özel bir doktora götürüyordu, yaz günlerinde bile.

Dr. Newsome olmayan şeyler görenleri tedavi ediyordu güya. Ama Dr. Newsome, Haley'yi asla iyileştiremeyecekti çünkü onun meleği gerçekti. Haley'den başkası göremiyorsa, melek

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gerçek değil anlamına gelmezdi ki.

Bu da, eğer meleği gerisin geri Cennet'e göndermenin bir yolunu bulamazsa, Haley'nin ömür boyu Dr. Newsome'a gideceği anlamına geliyordu,

"Ne dedi melek sana?" diye sordu büyükannesi.

"Elbisenin çok güzel olduğunu söyledi." Haley başını biraz yana çevirip meleğe bir göz attı. "Melek, Lizzy ile aynı fikirde değil büyükanne."

Büyükannesi kıkırdadı. "Bence kasabadaki birçok kişi Lizzy ile aynı fikirde değil, şekerim."

"Lizzy saçma olduğunu düşünse bile umurumda değil. Büyüyünce ben de annem gibi Karpuz Kraliçesi olacağım."

Annesinden her söz ettiğinde de büyüklerin yüzünde hep aynı tuhaf bakış oluşuyordu. Annesi İsa Peygamber'in yanına gittiğinde Haley iki yaşındaydı. Annesi ve Haley bir araba kazası geçirmiş ama yalnızca annesi İsa peygamberle birlikte olmaya gitmişti.

"Büyükanne, annemin elbisesi hâlâ duruyor mu?" diye sordu Haley.

"Bilmem şekerim. Kraliçe olduğunda annesiyle yaşıyordu. Belki de baban tavan arasında saklamıştır elbisesini. Ah tanrım, Sharon o elbisenin içinde ne kadar güzeldi." Büyükannesi ellerini Haley'nin saçlarında gezdirdi. "Tıpkı seninkiler gibi altın sarısıydı saçları. Canım, baban geçit töreninde gördüğü an abayı yakmıştı ona. Daha on sekiz yaşındaydı o zaman."

"Barbekü partisinden sonraki gece de onu sessizce kaçırmıştı, değil mi?"

"Doğru, öyle yaptı."

"Evlendiğinde o elbiseyi giyiyordu değil mi?"

"Doğru. Ertesi sabah ortaya çıktıklarında, kasabada hemen

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

herkes şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı neredeyse."

"Ben de Karpuz Kraliçesi olmak ve pembe, yeşil güzel elbisemle evlenmek istiyorum."

"Bakalım büyüyünce bunu isteyecek misin?"

"Yani kraliçe olmanın beni alçaltıp alçaltmayacağına karar vereceğim, onu mu diyorsun?" Kaşlarını çattı Haley. "Sahi, ne demek oluyor bu?"

Büyükannesi gülümsedi. "Hiçbir fikrim yok."

"Annem kendisini alçalttığını düşünmedi ama değil mi? Yani babam onu kaçırdığında."

"Hayır, şekerim, hiç sanmıyorum. Babanı hayatından çok sevdiğine adım gibi eminim. Bildiğim kadarıyla, kraliçe elbisesiyle evlenen tek Karpuz Kraliçesi'dir annen."

"Ama Bubba Lockheart, Rocky teyzeme Karpuz Festivali geçit töreni gecesi evlenme teklifi etmişti, değil mi?"

Büyükannesi başını iki yana salladı. "Haley Ann Rhodes, bahse varım ki o hikâyeyi benden daha iyi biliyorsundur."

"Ve Rocky teyzem ona çok çirkin davrandığı için Bubba zamanının çoğunu Dot'un Barı'nda geçiriyor, doğru mu?"

"Dur bakalım küçük hanım, kimden duydun sen bunu?"

"Bayan Bray devamlı söylüyor. Senin de duyduğunu biliyorum."

"Evet, duymuşumdur. Yine de senin tekrarlaman hiç doğru değil."

"Ama Bubba, Rocky teyzeme âşıktı."

"Annenle baban gibi değil," dedi melek arkadan.

Haley dönüp süpürge dolabına doğru baktı. Kederli Melek yine kederlenmiş gibiydi. Gözyaşları dökülüyordu yanaklarından aşağı.

"Yine mi konuştu?" diye sordu büyükannesi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Evet."

"Ne dedi?"

"Bubba ile Rocky teyzem, annemle babam gibi değilmiş."

Büyükannesi kıs kıs güldü. "Bak sen, kederli olmanın yanı sıra, bilgiliymiş de bu melek."

Rachel Polk okuduğu dosyayı kapattı. Masasından kalkıp endişe içinde çalışma odasına yöneldi. Dosyanın içindekilerin tümünün fotokopisini çekip, dosyayı Bay Marshall'ın ofis masasının üstüne koydu. Aptal herif dosyayı öylece ortada bırakmıştı.

Dosyadakiler, Country Pride Tavuk'un devletin sağlık ve güvenlik kurallarına tamı tamına uymadığı ile ilgili ayrıntılar içeriyordu.

Rachel, işvereninin kolay ve ucuz yollara başvurduğundan kuşkulanıyordu zaten. Gelgelelim, haftanın en az üç günü yaptığı gibi, bugün de arkadaşlarıyla golf oynamaya giderken budala patronunun bunu yazılı bir belge şeklinde ve üstelik orta yerde bırakmış olması, anlaşılır gibi değildi.

Bay Marshall bu sorunları ivedilikle halletmenin bir yolunu bulamazsa, fabrika kapatılabilirdi. İşte o vakit Rachel işsiz kalırdı. Lanet olsun, kasabanın yarısı işsiz kalacaktı zaten.

Korku ve kararsızlık içinde, masasında duran evraklara baktı Rachel. Ne yapacaktı? Aslında, patronunu ihbar etmesi gerekiyordu. Ama bunu yaparsa herkes işsiz kalırdı.

Tam o sırada cep telefonu çaldı. Numaraya baktı. Arayan Rocky idi. İlgisini başka tarafa yönlendirdiği için Tanrı'ya şükretti.

"Hey, nerelerdesin?" dedi Rachel.

"Birkaç günlüğüne eve geliyorum," diye karşılık verdi Rocky.

"Tam da Karpuz Festivali zamanında mı? Sahi mi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rocky festival zamanı kasabaya gelirse, Bubba'nın bunalıma gireceğini pekâlâ biliyordu Rachel. Rocky bundan sorumlu tutulamazdı elbette, ama herkes onu suçlayacaktı. Rachel de iki arada bir derede kalacaktı.

Her zaman olduğu gibi...

Hayatının tam ortasında iki arada bir derede kaldığı gibi...

"Evet ya, inanabiliyor musun? On sekizimden beri hiçbir Karpuz Festivali'nde evde değildim. Başka seçeneğim yok şimdi. Kendini beğenmiş İngiliz lordunun teki, tekstil makineleri fabrikası kurmak için babamın arsasını almaya geliyor. Senatör ona eşlik etmemi istiyor."

"Vay canına. Annenin haberi var mı?"

"Var ya. Hatta lord cenaplarına timsah kaynayan bataklıkta bir sandal gezisi ayarlamayı bile düşünüyor."

Rachel güldü. "Annen yapar vallahi."

"Hiç de kötü bir fikir değil bence. Güney Carolina'nın kırsalını yakından görünce, burnu büyük lordun apar topar uygarlığa dönmek isteyeceğini umuyorum. Belki de, fabrikasını kuzeyde bir yerlerde kurmaya ikna edebilirim o zaman."

"Güney Carolina'nın nesi varmış?"

"Hiçbir şeyi tatlım, sen de biliyorsun. Ben de biliyorum ama inan bana, bu kendini beğenmiş İngiliz lordu kasabamızı bizim gibi sevemez."

"Gerçekten Son Şans'ı seviyor musun?" diye sordu Rachel.

"Elbette. Neden sordun ki?"

"Bilmem Rocky. Eve pek öyle sık gelmiyorsun da."

Telefonun diğer ucunda uzun bir sessizlik oldu. Neden sonra Rocky, "Çok meşgulüm Rachel, çok çalışıyorum," dedi. "Eve gelecek zaman bulamıyorum. Hem Son Şans'a geri giden ben değilim, sensin. Burada, Columbia'da kalsaydın, birbirimizi daha

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sık görebilirdik."

Rocky ile Rachel neredeyse kardeş gibiydiler. Birlikte büyümüş, koleje birlikte gitmiş ve kariyerlerine birlikte Columbia'da başlamışlardı. Ama üç yıl önce Rachel, Son Şans'a dönmeye karar vermişti.

Bu kararıyla ilgili tek bir pişmanlığı vardı Rachel'ın ama en yakın arkadaşı bunu anlamazdı, büyük olasılıkla da asla anlamayacaktı. Rachel, o eski yarayı deşmemeye karar verdi. Rocky'nin eve dönecek olması çok sevindirmişti onu. Birbirlerini uzun süredir görmemişlerdi.

"Peki, ne zaman geliyorsun?" diye sordu Rachel.

"Bu öğleden sonra geç vakit lordla yola çıkıyoruz. Bak ne diyorum, Domuz Lokantası'nda baş başa bir akşam yemeği yiyip sohbet edelim. Belki lord cenaplarını Son Şans'tan ve babamın arazisinden defetmenin yolları ile ilgili bir beyin fırtınası yapmama yardım edersin."

"Ah, belki de onu defetmek istemiyorsundur."

"Ne? Tabii ki istiyorum."

"Belki de aptalca bir fikir bu. Burada ekonomi berbat durumda yani, biraz yabancı yatırım gelirse hiç fena olmaz."

"Tanrı İçin Golf'ü yerle bir etme pahasına geliyorsa, hayır!"

"Farkındayım. Peki, Allenberg ilçesinde bir araziye ne dersin?"

"Rachel bir şey mi oldu, sorun mu var?"

Rachel derin bir iç çekti. "Var ya… Ama şu anda konuşamam. Akşama görüşürüz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 3

İskoç kumaşından yapılmış bir kasket giyen Hugh deBracy, tüm delikanlıların beyzbol şapkasıyla dolaştığı kasabada, ben bir yabancıyım diye bağırıyordu adeta. Üstü açılabilir, metalik gri Mustang otomobilinin direksiyonunda da evindeymiş gibiydi sanki. Lord cenaplarının ancak böyle bir otomobilin içinde çıkageleceğini bir şekilde tahmin etmesi gerekirdi Caroline'ın.

Güney Carolina'nın nemiyle şaha kalkan isyankâr bukleleri o çok klas İskoç kasketinden fırlamıyor olsaydı, yol yordam bilen beyefendi imajı vermeyi bile başarabilirdi belki. Çekingen, çekici ve neredeyse soylu bir biçimde göze hoş görünüyordu, tıpkı Bay Darcy[4] gibi.

Mustang arabayı da tıpkı at binen Darcy gibi, klas bir ustalıkla sürüyordu. Oldukça etkileyiciydi.

Yine de, büyük bir sorundu adam.

Bu soruna düşünebildiği tek çare ise, adamın tek bir bakışında memleketi olan bu kasabanın kocaman bir şaka olduğunu fark etmesiydi.

Bu konu keyfini çok kaçırıyordu. Hem de çok…

İş ve üniversite arkadaşlarından geçmişini saklamış olabilir-

4 Jane Austen'a ait Aşk ve Gurur eserindeki ana karakterlerden biri.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

di ama kendi kasabasını alay konusu bir yer olarak görmüyordu.

Züppe Lord Woolham elbette alay edecekti Son Şans ile. Babasının arsasını kurtarmak için onun bu züppeliğinden faydalanacak ve kendisini mantıklı düşünmeye ikna edecekti Caroline.

Bu nedenle, Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi üyeleri; Gönüllü Hanımlar, Bahçe Kulübü ve Nita Will'in Kitap Kulübü arasındaki karmaşık ilişki ağını, yani kasabasının bütün tuhaflıklarını hiç sansürsüz tek tek anlattı adama.

Gönüllü Hanımlar'ın başkanı Lillian Bray ile Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi başkanı Hettie Marshall arasındaki çekişmeden söz ederken, Son Şans kilise hanımlarının bir kavga çıkararak, topluca adamın ödünü patlatabilecekleri fikri geldi aklına birden.

Belki de Miriam Randall evlilikle ilgili bir kısmetle karşısına çıkar da, adam pılını pırtını toplayıp kaçardı. Miriam Randall'ın lord cenaplarını çok eğlendireceğinden emindi Caroline. Miriam adamı kaçırmayı beceremese bile, yağlı karpuz, çekirdek tükürme yahut çarpışan arabalar yarışlarına güvenebilirdi. Aslında bu etkinlikler son derece eğlenceli geçerdi ama Caroline bu asil lordun aynı zevki paylaşacağından pek emin değildi.

"Vay canına, çok değişik bu," dedi lord cenapları ufukta Son Şans'ın su kulesi belirdiğinde.

Aman, bu çok iyi işte! Caroline mutluluktan uçacaktı neredeyse. Su kulesinin karpuz rengi çizgili boyasına bakar bakmaz, Hugh deBracy'nin kasabayla ilgili mesajı apaçık gördüğünü düşünüyordu.

"Karpuzlar çok ciddiye alınıyor kasabanızda belli ki," dedi deBracy.

"Karpuzlar kasabamız için çok önemlidir," diye karşılık verdi Caroline en ciddi ses tonuyla.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yol boyunca geçtiğimiz dönüm dönüm tarlaları görünce, soya fasulyesinin daha önemli olduğunu düşünmüştüm."

Caroline, yolun her iki yanında uzanan uçsuz bucaksız soya fasulyesi tarlalarına baktı. Nasıl da tanımıştı soya fasulyelerini adam? Şehirlilerin çoğu soya fasulyesi ile mısır koçanını ayırt edemezdi.

"Doğru," dedi Caroline, "Bu yörenin para getiren ürünü soya fasulyesidir ama karpuzlar kadar renkli ve lezzetli değildir. Üstelik kimse soya fasulyelerini Washington'a götürüp tarih yazmamıştır."

"Pardon, anlamadım?"

"1933 yılında uzak kuzenlerimden Josiah Rhodes doksanbeş kiloluk bir karpuzu Washington'a götürüp, Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Roosevelt'e şahsen, elleriyle takdim etmiş. Başkanla resim çekilmiş falan. Kasabamızın başına gelen en ilginç tarihi olay olduğundan, kasaba ileri gelenleri bunu bir geçit töreniyle kutlamışlar. Hemen ardından kasaba halkı, olayı yeşil ve pembe renklerin kullanılarak kutlanacağı haftalık bir festivale dönüştürmüş. Su kulesi 1950 yılından önce bu renklerde değilmiş."

"Tamam. Tıpkı Woolham'daki Hasat Festivali gibi. Bizimkinde, söz konusu olan kocaman bir şalgam ve başkan değil de Yedinci Henry var hikâyede. Gerçi, biz su kulemizi şalgam rengine boyamadık doğrusu."

"Yedinci Henry mi?" Hay Allah, ne su kulesi ne de karpuz öyküsü, adamı bir nebze olsun şaşırtmamıştı.

"Hmm. Evet, sanırım Yedinci Henry idi. Asırlar öncesi tabii. Biz İngilizlerin çok eskiye dayanan anıları vardır."

"Öyle olmalı. Peki, şalgam suyu içenleriniz de var mıdır?" Sormadan edemedi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Son derece ciddi bir ses tonuyla karşılık verdi adam. "Hayır, bizde genellikle eski putperestlik dönemlerinden Kelt tanrıları teşhir edilir. Kasabanın papazı bayağı bozuk çalar buna. Her yıl ekim ayında Petunia teyzem kutlamaları organize eder ve ben de ekim ayının son pazar gününde Kelt'lerin yılbaşısı Samhain kutlanıncaya kadar, her pazar bir ton öykü dinlerim."

Caroline uzun uzun baktı adama. Bildik soylu imajına pek uymuyordu bu adam, değil mi? Ya kasabanın tuhaflıkları onu vazgeçirmezse, o zaman ne olacaktı?

Elbette vazgeçecekti. Hele bir babasını tanısın ve Tanrı İçin Golf'ü ziyaret etsin, hanyayı konyayı görecekti. Mantıklı bir adama benziyordu. Eninde sonunda yola gelecekti.

Tanrı İçin Golf işe yaramazsa, annesinin planını uygulayıp bataklığın sinek ve timsah kaynayan bölümüne bir sefer düzenlemek zorundaydı. Belki de adam sandalı devirir, timsahlara ziyafet çekerdi.

Soya fasulyesi tarlalarından sonra, uzun çam ağaçlarının arasına inşa edilmiş, altmışlı yılların çiftlik evleri boyunca ilerlediler. Giderek çamlar seyreldi ve hız limiti azaldı. Evlerin önünde verandalar ve kocaman ağaçlı bahçeler belirdi. Birdenbire, hiçbir uyarı olmaksızın, hız limiti saatte yirmi beş kilometreye indi ve kafa kafaya vermiş, pembe ve yeşil dekore edilmiş blokları ile iki kısımdan oluşan Güney Carolina'nın Son Şans kasabasına girdiler.

Kasabanın hemen girişinde sağ tarafta, üzerinde turistler için 'Festivale Hoş Geldiniz' yazan muşamba bir afişle, Bill'in Yağ Değişimi ve Oto Tamir atölyesi vardı. Az aşağıda, soldaki Lovett Nalbur'un vitrini karpuz flamalarıyla kaplanmıştı. Caddenin tam karşısındaki Kes Kıvır'ın penceresinde el işlemesi bir karpuz bayrağı dalgalanıyordu. Kes Kıvır'ın hem içi, hem dışı elbette pembe

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ve yeşil döşenmişti zaten. Zamanında dükkânı boyarken annesine yardım ettiği için, Caroline bunu şahsen biliyordu.

Yıllardır Karpuz Festivali'nde bulunmamıştı. Bir zamanlar, uzun zaman önce, yılın en heyecan verici haftasıydı bu. Nostalji düğümlendi boğazına sanki. Evet, her ne kadar kendisini sorumluluk sahibi kentli bir kadına dönüştürmeyi başarabilmişse de, Son Şans'a olan bağlılığını yüreğinden söküp atamamıştı. Duygusallığı bir kenara bırakıp, "Baruch Caddesi'ndeki trafik ışıklarından sağa dönersen, Bayan Miriam'ın evini gösteririm," dedi.

Hugh, Mustang arabasını Miriam Randall'ın evinin yanındaki park yerine sürdü. Kraliçe Viktorya dönemi, sayısız süslerle bezenmiş, kocaman tahta bir evdi burası. Ev dışarıdan pek bakımlı görünmese de şaşırtıcı ve biraz da yabani bir bahçenin içindeydi.

Bahçeye Güney Amerika'ya has, saçaklı yosunlarla kaplı kocaman bir çift meşe ağacı hükmediyor, evi çevreleyen verandanın ön tarafındaki güneş gören yeri, portakal ve lavanta çiçekleri açmış ağaçlar süslüyordu. Ustaca biçilmiş şimşirlerin oluşturduğu bahçe çitinden, keskin bir koku yayılıyordu.

Hugh'un teyzelerinin inandığı türden bir bahçe büyüsü vardı bu yerde. Petal teyzesi gelecek olsa, burada gerçek bir cinler ve periler ordusu bulacağından emindi Hugh.

Park yerinde duran 1970'lerden kalma eski model vişne rengi Cadillac Eldorado marka, üstü açılabilir araba da bir başka güzellikti. Başında beyzbol şapkasıyla kot pantolon giymiş, üstü çıplak ve terli bir adam, eğilmiş arabanın uzun burnunu cilalıyordu. Hugh, Mustang'inin kontağını kapatınca, dönüp onlara baktı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Hey, ufaklık," dedi adam. Hafifçe topallayarak Mustang'e doğru geldi. Şoför yanı koltuğunun tarafındaki kapıyı açtı ve Caroline'ı dışarı çekip bir arkadaş gibi hatta canciğer arkadaşmış gibi sımsıkı sarıldı.

Hugh arabadan inerken bir hoşnutsuzluk dalgası tüm vücuduna yayıldı. Cinsel istek uyandırsa da, Bayan Rhodes'un yasak bölge olduğunu tekrarlayıp duruyordu kendi kendine. Maalesef, libidosuna bir türlü söz geçiremiyordu.

"Tamam, Dash yetti bu kadar."

Adam Caroline'ı bırakıp Hugh'a doğru çevirdi başını. "Sanırım siz Lord deBracy olmalısınız. Ben Miriam'ın yeğeni Dash Randall."

"Tanıştığımıza memnun oldum. Evinizde kalmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim." Hugh, adamın kendisine hitap ederken yaptığı yanlışa aldırmaksızın gülümsemişti.

"Kendisi Lord deBracy değil, Lord Woolham," dedi Caroline. "Dün gece internetten baktım. DeBracy beyefendinin soyadı ama unvanı Woolham çünkü orada doğmuş. Bu unvanların falan nasıl verildiğini bildiğini sanmıyorum ama lord cenapları unvanı konusunda çok titizdir."

Caroline'ın ses tonundaki iğnelemeyi sezmişti Hugh. Görünüşe bakılırsa, büyükbabası gibi davranmak etkisini göstermişe benziyordu.

Çok iyi, insanlar büyükbabasını her zaman ciddiye alırdı. Şu anda Hugh'un Son Şans'ta herkes tarafından ciddiye alınmaya ihtiyacı vardı, hatta belki biraz korkmaları gerekiyordu ondan. Korkunun azımsanamayacak bir gücü vardı.

Dash Randall kasketinin siperini yukarı kaldırdı. Soğuk bakışlı, mavi gözleri ortaya çıktı. "Vay canına, şu anda Amerikalı olduğum için çok daha mutlu oldum," dedi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Pekâlâ, Dash. Miriam buralarda mı?" diye sordu Caroline çabucak. Belli ki konuyu değiştirmek istiyordu.

Randall başını yok der gibi salladı. "Hayır, değil. Mim teyze Kes Kıvır'a manikür yaptırmaya gitti. Kendisi yokken gelirseniz, lord cenaplarına odasını göstermemi ve sana da doğruca Kes Kıvır'a gitmeni söylememi tembihledi bana. Sahi, Karpuz Kraliçesi elbisenle yetmiş beşinci geçit töreni arabasına bineceğin doğru mu?"

"Uh..." Son derece sevimli bir ışıltı yayıldı Caroline'ın yanaklarına. "Hayır, yok öyle bir şey. Nereden duydun ki bunu?"

"Millie Polk, Mim teyzeye söyledi telefonda. O da kuru temizleyicide annene rastlayan Thelma Hanks'tan duymuş. Annen temizleyiciye iki elbise bırakmış."

"İki elbise mi?"

"Evet ya. Duyduğuma göre, seninkini ve kendi elbisesini, ama sen de biliyorsun ya, ben kadınların dedikodularıyla öyle fazla ilgilenmem."

"Tabii, sen külahıma anlat onu."

Caroline, Hugh'a dönerek kibarca, fakat samimiyetsiz bir şekilde gülümsedi. "Sizi burada bırakacağım öyleyse, bir sakıncası yoksa tabii. Ufak tefek işlerim var kasabada. Dash, size odanıza kadar refakat edecek. Size popüler yerel mekânların adresleri ile ilgili bilgi vermekten çok memnun olacağına eminim." Gözlerini devirip Dash'e baktı.

"Tatlım, iyileşme dönemimdeyim. Alkolden kaçınıyorum."

"Biliyorum canım ve seninle gurur duyuyorum. Lord Woolham'ın Kountry Mutfağı'nda veya Domuz Lokantası'nda akşam yemeği yemek isteyeceğinden eminim. Ona arkadaşlık edip, bu yerleri gösterir misin lütfen? Gidip anneme o elbiseyi giymeyeceğimi ve saçlarımı kabartıp ortalığa çıkmayacağımı söylemem

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gerek. Yapay elmas kaplı o tacı bir daha asla giymemeye yemin ettim zaten."

"Rocky, tatlım," dedi Dash, "Senin yetmiş beşinci yıldönümü geçit arabasını terk edeceğini duyunca, Son Şans'ın tüm bekâr erkekleri üzüntüden kahrolacak. Senin eve dönüşün ve geçit arabasına çıkacağın bütün kasabanın başlıca konusu oldu bugün. Bu sefer kimin kalbini kıracağını merak ediyoruz hepimiz."

Caroline kocaman bir çimdik attı Dash'ın pazısına. "Kapa çeneni Dash. Kasabaya iş için geldim, geçit töreni arabasında boy göstermeye değil. Asla bir kalp daha kırmaya da niyetim yok. Yapılan dedikodular hiç hoş değil."

Caroline, Mustang arabanın bagajına doğru gitti. Kapağı kaldırıp küçük, tekerlekli valizini çıkardı. "Gidiyorum artık. Eğlenmenize bakın."

"Seni gideceğin yere bırakabilir miyim?" diye sordu Hugh. Aslında, Randall'ın az önce kullandığı lakabın kökenini merak ediyordu. Rocky Rhodes; bayağı gırgır bir isimdi, değil mi? Tuhaf bir şekilde o lakap Caroline'a yakışıyordu. Belki de gerçek adından daha çok.

"Hayır, teşekkürler." Başı ile birlikte, atkuyruğu da iki yana sallandı. "Kes Kıvır hemen bir alt köşeyi dönünce, çok yakın. Cep telefonu numaram var sizde, gerekirse ararsınız. Yarınki programımızı gözden geçirmek için daha sonra uğrayacağım. Babam ile görüşüp, size golf sahasında bir tur ayarlamaya çalışacağım. Sanırım annem de size, Senatör Warren'a ve kızına, önemli yerel şahsiyetlerle birlikte festival tribününde yer ayırdı. Her şeyi denetlemem gerekiyor."

Dönüp uzun adımlarla park yerini arşınlayıp, kaldırıma doğru yürüdü.

"Hey Rocky, elbiseden falan vazgeçme olayı için bol şans

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sana. Çünkü aldığım duyumlara göre, Dale Pontius da Karpuz Kraliçesi geçit arabasında boy göstermeni şart koşuyormuş," diye seslendi Dash arkasından, "Aksi takdirde..." Caroline durup arkasına baktı. "Ne olurmuş?" Randall omuzlarını silkti. "Sadece uyarıyorum, o kadar." Hugh'a doğru bir bakış atıp, tekrar Caroline'a döndü. "Dale Pontius'un çetin ceviz olduğunu duydum da."

Caroline ağzının içinde bir küfür geveledi, döndü ve omuzları dik yürümeye devam etti. Hugh kadının kalçalarını sallayışına ve poposunun güzel şekline hayranlık duymadan edemedi. Satın almaya can attığı arsanın babasına ait olması büyük talihsizlikti. Caroline —veya Rocky— müthiş bir macera olabilirdi.

* * *

Caroline, Kes Kıvır'ın kapısını açtı. Perma solüsyonu, şampuan ve saç spreyi karışımının keskin kokusu onu hayallerine davet etti. Pembe çizgili duvar kâğıdı ve yeşil hareli kumaş perdeleri ile güzellik salonunun kendine özgü bir dünyası vardı. Duvar kâğıtlarını döşerken annesine nasıl yardım ettiğini anımsadı. Düz dikiş yapmayı perdeleri dikerken öğrenmişti. Annesi, bu yeri dekore ederken, çok güzel bir iş çıkarmıştı. Hem klastı, hem de ev gibi rahattı.

Kes Kıvır'ın mermer görünümlü, pembe formika kaplı üç çalışma alanı, altında pembe vinleks yastıklı oturma yeri olan birkaç saç kurutma makinesi ve arkada iki farklı tonda yeşil boyalı, iki sandalyeli yıkama bölümü vardı.

Her zaman olduğu gibi İsa'nın Kilisesi Gönüllü Hanımları'nın hemen hemen çoğunluğu orada hazır bulunuyorlardı.

Saçlarında bigudilerle, Leslie Anderson annesinin koltuğundaydı. Thelma Hanks, saç kurutmanın altındaydı. Rachel'ın

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

annesi Millie Polk, yan sandalyelerin birinde saç röfleleri için zamanının dolmasını beklerken, kapağında Hugh deBracy'ye çok benzeyen kibirli bir kahramanın resmi olan, June Morlan'ın son romantik romanı Kader'in oldukça yıpranmış bir kopyasını okuyordu.

Caroline'ın görümcesi Jane, Miriam Randall'ın elini tutmuş, seksenlik kadının tırnaklarına dönüşümlü olarak pembe ve yeşil oje sürmekle meşguldü. Miriam'ın bembeyaz saçları örülmüş ve taç şeklinde tepesine toplanmıştı. Üstünde parlak yeşil bir pantolon ceket takımı ve ayağında giyilmesi kolay pembe bez ayakkabıları vardı.

Caroline içeri girince, annesi başını kaldırıp baktı. Ruby Rhodes, koyu renk saçlarını başının çevresinde serbestçe kıvır kıvır dökülecek şekilde kesmişti. Her zamanki gibi bakımlıydı ve elli sekiz yaşından çok daha genç gösteriyordu. Koyu lacivert kot pantolonu hâlâ diri olan kıvrımlarını sımsıkı sarmıştı. Yeşil yuvarlak yakalı bluzunun üzerine giydiği pembe ceketi, incecik belini ortaya çıkarıyor, pembe balerin ayakkabıları ve ufak pırlanta kolyesi kıyafetini tamamlıyordu.

Ruby, kendine özgü bir bakış fırlattı Caroline'a; bir tarafı kısmen toyca bir gülüş, diğer tarafı çelik bir manolya. "Şekerim," dedi, "Sen hiç içinde renk olan bir şey giymez misin? Açıkça söylüyorum, Protestan tarikatı Quakers'ların toplantısına gidiyormuş gibisin o takım elbisenle."

Caroline üstündeki Jones marka, her mevsim giyilebilen mikrofiber gri pantolon takıma ve August Silk marka beyaz ipek gömleğe baktı. Profesyonel ve sorumluluk sahibi görünüyordu aslında ve önemli olan da buydu. "Pembe ve yeşil giyinirsem insanlar beni ciddiye almaz ki anne. Aklıma gelmişken söyleyeyim, Dash'den duyduğuma göre, bütün kasaba benim eski Karpuz

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kraliçesi elbisemi giyip, patronumun önünde şov yapmamı bekliyormuş. Oysa dün gece konuştuğumuzda bunu asla yapmayacağımı söylemiştim sana."

"Biliyorum hayatım ama planlarda bir değişiklik oldu."

"Planlarda değişiklik mi?"

"Eveeet. Dale diyor ki, sen tören arabasına binmezsen, mümkünü yok o İngiliz'i tribünde oturtmazmış."

Caroline gözlerini annesine dikti ve bu sözlerin ne anlama geldiğini kavrayabilmesi tam otuz saniye sürdü.

"Dale'i arayıp reddettiğini söyleyeyim mi?" diye sordu Ruby. Sesinde şüphe götürmeyecek bir mutluluk seziliyordu.

Yenilgiye uğramış bir hâlde Lessie'nin yanındaki sandalyeye çöktü Caroline. "Tören arabasına binemem. Senatör tribünde olacak."

"Ne fark eder?"

Omuzlarını silkti Caroline. "Adam, benim patronum. Karpuz Kraliçesi geçmişimi bilmiyor. Hem zaten ben çalışıyor olmalıyım. Çalışırken dikkatler benim değil, onun üzerinde olmalı."

"Çok övgüye değer tatlım ama lord cenaplarını da tribünde görmek istiyorsan, o elbiseyi giyip tören arabasına binmen gerekecek."

Caroline homurdandı. "Asla yaşamayacağım bu kasabada."

"Senatörün anlayışla karşılayacağına eminim. Karpuz Kraliçesi olmanın nesi yanlış, anlamadım ki."

Gözlerini devirdi Caroline. Politikada işlerin nasıl döndüğü ile ilgili en ufak bir fikri yoktu annesinin. Caroline'ın mümkün olduğunca görünmez olması gerekirdi. Ne kadar geri planda kalırsa, Senatör Warren için o kadar yararlıydı. Aslına bakılırsa, iş tanımı böyleydi.

"Devirme gözlerini öyle, Rocky. Sinirime dokunuyor."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Biliyorum, özür dilerim ama bu gerçekten bir felaket. O arabaya binmek istemiyorum."

"Anlıyorum ama binmezsen de, senatör çok kızacak. Her iki şekilde bir sorun var ortada. Durum böyleyken, bana kalırsa rahat ol ve tadını çıkar derim. Tören arabasıyla gezinmek çok eğlenceli geçecek. Karpuz Festivali eğlencelerini hatırlıyorsun herhâlde, değil mi?"

Gözlerini yumdu ve annesinin her zaman kullandığı badem özlü şampuanın kokusu ile dolu havayı çekti içine Caroline. "O elbiseyi bir daha asla giymek istemiyordum," diye mırıldandı.

"Ay, Karpuz Kraliçesi seçildiğinde ne kadar heyecanlandığını anımsamıyor musun tatlım?"

"Elbette anımsıyorum ama o heyecandan sonra çok utanmıştım. O deneyimi bir daha yaşamak istemiyorum."

"Belki de aynı elbiseyi giyip tören arabasına binmek, on iki yıl önce başına gelenlerden kurtulmana yardımcı olacaktır tatlım."

"Kuşkuluyum." Caroline kollarını kavuşturdu.

Anne ile kızın arasına giren sessizliği bozarak, "Biliyor musun," dedi Millie, "Kocam, hepimiz bu İngiliz'e çok iyi davranmalıyız diyor. Buralarda ekonomi o kadar kötüymüş ki, adamın yatırımına ihtiyacımız varmış. Daha dün gece, kasabanın Tanrı'ya adanmış golf deliklerinden çok, bir fabrikaya ihtiyacı var dedi."

Sanki aklını kaçırmış gibi baktı herkes Millie'ye. Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi üyeleri için yaptıkları işe sadakat adeta kemikleşmiş bir inançtı.

"Teşekkürler Bayan Polk," dedi Caroline, "Ama hepinize açıklamam gereken bir şey var. Buraya babamı arsasını satmaya ikna etmeye gelmedim. Fabrikasını başka yerde kurması için lordu ikna etmeye geldim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Oh, kocam hiç sevinmeyecek buna," dedi Bayan Polk.

Politik bir tartışmanın başlamasını önlemek için annesi araya girdi. Annesinin politik görüşleri olabilirdi elbet, ama güzellik salonunda bunların dillendirilmesini onaylamazdı.

"Fazla seçeneğin yok Rocky. Keşke kasabaya hiç gelmeseydi diyorum. Bana göre, sen yeşil ve pembe bir elbise giymeyi reddettin diye, o adam tribünde kasabanın ileri gelenleri ile oturma fırsatından mahrum kalırsa, kariyerin için daha kötü olur."

Annesi elbette sorunun merkezine basmıştı parmağını yine. "Sıkışıp kaldım, değil mi?" dedi Caroline uzun bir iç geçirerek.

"Maalesef. Hadi gel saçlarını azıcık keselim. Jane de manikürünü yapsın. Yine tırnaklarını yemeye başlamışsın sanki."

"Saçlarımı kabartmayacağım ve o tacı da takmayacağım, anne. Tören arabasına binersem, illa da o elbiseyi mi giymek zorundayım?"

"Evet. Temizleyiciye verdim bile ve üstüne olacağından da eminim."

"On sekizimde bile zorla sığıyordum içine."

"Of, saçmalama Rocky. Pekâlâ sığarsın. Ölçülerin konusunda biraz hassas olduğunu biliyorum ama şekerim, on iki yıl önce o elbiseyle muhteşem görünüyordun."

"Haydi, neşelen biraz Rocky, o kadar da kötü değil," diye seslendi Jane manikür yerinden.

Caroline Jane'in Pollyannacı düşüncelerinden güç aldı.

"Nerden biliyorsun? O elbiseyle, saçlarım kabarık ve başımda bir taç, ortalıkta dolaştığımı görürse, patronum bir daha beni ciddiye alır mı sanıyorsun?"

"O kadar da kötü olamaz canım. Tören arabasına binmek, kendini beğenmiş, yüksek rütbelilerle birlikte dikilmekten çok daha eğlenceli olmalı. Hem o elbiseleri gördüm. Son derece klas-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

tı. Üstelik saçını kabartmak veya taç takmak zorunda değilsin."

Caroline, Lessie'nin saçlarından bigudileri sökmekle meşgul annesine baktı. "Duydun değil mi Anne?"

"Duydum. Sana saçını kabart diyen olmadı." dedi annesi.

"Bence," dedi Jane, "Saçındaki o bukleyi düzleştireceğim diye uğraşmana gerek yok. Saçını aç ve natürel bırak, çok daha güzel olur. Haley'ye diktiğim elbiselerden biraz yeşil ve pembe kurdele arttı. Taç yerine, onlardan bir çelenk yapıp takabilirsin başına. İstersen saçını ben yaparım. Son derece sade tutarız. Cumartesi sabahı, gürültüsüz patırtısız hallederim."

Caroline birazcık kıskançlık duydu. Jane'i kıskanmanın yanlış bir şey olduğunun farkındaydı. Ne de olsa ağabeyi Clay'i mutlu etmişti. Yine de Caroline, Jane ve Ruby'nin ilişkilerine özenmeden edemiyordu. Jane örgü örmeye, dikiş dikmeye ve yemek pişirmeye başlamış ve neredeyse gerçek bir ev hanımı tanrıçasına dönüşmüştü. Annesi, bunu onaylıyordu sanki. Ne de olsa güzellik salonu işletmenin yanı sıra, yemek pişirebiliyor ve dikiş dikebiliyordu. Caroline ise, ancak Lean Cuisine hazır yemeklerini ısıtmayı becerebiliyordu. Ne dikiş, ne de örgüye karşı hiçbir ilgi duymuyordu. Belki de Tanrı, telafi etmek için annesine bir ödül olarak Jane'i göndermişti.

"Sağ ol Jane, anlaştık," dedi Caroline ve sonra arkasına yaslanıp Gönüllü Hanımlar'ı inceledi bir süre. "Peki, ne olup bitiyor Son Şans'ta son zamanlarda?"

"Sen girdiğinde biz de William Ellis'in medeni hâlinden söz ediyorduk." Thelma göz ucuyla Caroline'a kaçamak bir bakış attı. "Bir eşe ihtiyacı var. Elbette Episkopalyen[5] bir kadın olmalı."

Gerçi bu Son Şans için yeni bir haber sayılmazdı. En az bir

5 Hristiyanlıkta bir mezhep.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yıldır hanımlar Bill Ellis'e bir eş bulmaya çabalıyordu. "Jane Carpenter'ın turtaları hâlâ cezbediyor mu adamı?" diye merak etti Caroline.

"Ediyor," dedi Lessie "ve herkes velveleye veriyor çünkü turta yarışmasında bu sene hakem yine Bill Ellis. Hepimiz Jenny'nin şeftali turtasının kazanacağının farkındayız tabii. Turta yarışması için tarafsız hakemler bulmalıyız gerçekten."

"Bulmalıyız," dedi bütün hanımlar koro hâlinde.

"Bill'e de iyi bir kadın bulmalıyız."

"Sanırım oklavayla arası iyi olan bir kadına ihtiyacı var," dedi Caroline.

"Dalga geçme bu konuda, Rocky. Üstelik Peder Ellis gibi birini bile bulamayabilirsin sen kendine. Ne de olsa kazancı bol bir işi var ve Tanrı'ya yakın," diye karşılık verdi Lessie burun kıvırarak.

"Peder Ellis, Rocky'ye göre değil."

Miriam Randall bunu der demez Kes Kıvır'daki tüm faaliyet aniden durdu. Annesi, olduğu yerde dönüp, küçük yaşlı kadına baktı uzun uzun. Thelma saç kurutmanın altından kafasını uzattı ve Millie de okuduğu sayfayı işaretlemek için arasına parmağını koyup kitabı kapadı.

"Değil mi?" diye sordu Ruby. "Öyleyse kim uygun?"

Üç mercekli, 1950'lerden kalma taşlı gözlüklerinin arkasından Caroline'a göz kırptı Miriam. "Emin değilim ama Peder Ellis uygun değil. Hem o başkasına ait."

Caroline'ın midesine bir şey saplandı. Kasabada herkes Miriam Randall'ın Tanrı ile bir bağlantısı olduğuna, herkese uygun bir ruh eşi bulup, mükemmel çöpçatanlıklar yaptığına inanıyordu. Şu an, bir ruh ikizine ihtiyacı yoktu. Keşke Miriam önerilerini kendisine saklasaydı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bayan Miriam'ın kafasında başka planlar olmalıydı ki tatlı bir yaşlı kadın tebessümüyle Caroline'a bakıp, "Sen birinci sınıf bir erkek aramalısın Rocky," dedi.

"Birinci sınıf erkek mi?" Caroline'ın sesi çatlak çıkmıştı.

"Şekerim, uzun zamandır senin kısmetinde şöyle bir adam olduğunu biliyorum... Yani nasıl desem, anlatması zor..." Miriam bir süre duraksadı, kahverengi gözleri ışıl ışıl parlıyordu. "Bak, senin ruh eşin gerçekçi, aklı başında, yani aslında sıradan biri olacak. Çok yakın bir zamanda hayatına gireceğine dair bir his var içimde, hatta belki bu günlerde."

"Sahi mi?" Elleri yapış yapış oldu ve gözlerinde beyaz noktalar uçuştu Caroline'ın. Sıradan bir erkek bulmak fikrine sıcak bakabilirdi ama seçimlerden sonra olmak kaydıyla. Seçimlerden önce işe yaramazdı. Zaten bu adam her kimse, her şeyi bırakıp Washington'a taşınmaya razı olmalıydı. Hem de hiç tartışmasız.

"Bak sen şu işe, ne sürpriz ama." dedi annesi, kaşlarını hafifçe çatıp. "Ama Tulane'in bir papaz kızıyla evleneceğini öngörmen kadar şaşırtıcı değil. Caroline'ın sıradan bir erkekle olacağı haberi çok rahatlattı beni. Son zamanlarda, Columbia'daki o politikacılardan ya da avukatlardan birine varacak diye bayağı endişelenmeye başlamıştım, anlıyorsun ya?"

"Bak," dedi Miriam en canlı ses tonuyla, "Adamın mesleğini bilemem ama mantıklı düşününce, büyük olasılıkla elleriyle çalışan bir adam olması gerekir." Yaşlı kadın başını yana doğru uzatıp, sanki kahve falı bakıyormuş gibi kahverengi gözlerini kırpıştırdı.

"Teşekkür ederim Bayan Miriam," dedi Caroline, "ama şu anda bırak ruh eşini, bir sevgili bile aramıyorum. Senatör Warren'ın yeniden seçilmesine odaklanmış durumdayım. Daha sonra, bana Washington'daki ofisinde bir iş vereceğini ümit ediyo-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rum. Demek istediğim o ki, gerçek aşkı bulmam için bayağı bir zaman var. Hatta uzun bir süre bekleyebilir o iş."

"Öyle de ama bakalım gerçek aşk seni bekler mi?" dedi Miriam.

Liseli kızlar gibi kıkırdadı Lessie. "Biliyor musun?" dedi, "uzun zaman beklemek doğru değil canım. Biyolojik saat ilerler ve farkında olmadan kendini evde kalmış kız kurusu olarak bulursun. Üstelik de, Miriam'ın çöpçatanlığı Tanrı'nın bir lütfudür. Bunu herkes bilir. Onun ayarladığı evlilikler asla başarısız olmaz. Asla! Yerinde olsam, önerilerini dikkate alırdım. Tamam mı?"

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 4

Caroline en büyük ağabeyinin Ford kamyonetini, Son Şans ile Allenberg ilçesi arasındaki iki şeritli ana yolun üzerinde, kırmızı tuğladan yapılmış Kızarmış Acılı Domuz Lokantası binasının park yerine sürdü.

Banliyölerdeki diğer mangal lokantalarında sunulan domates soslu berbat ızgaranın aksine, Kızarmış Acılı Domuz Lokantası'nda et gerçek kömür ızgarasında pişirilirdi. Etin yanında sunulan sirke ve karabiberle yapılan patates salatası, tavada kızartılarak yapılan mısır ekmeği ve ince kıyılmış kremalı lahana salatası müthiş lezzetliydi.

Aslına bakılırsa, kilosunu korumaya çok dikkat eden Caroline Orangeburg'a daha yakın, Rachel ile baş başa basit bir salata yiyebilecekleri bir lokantayı buraya yeğlerdi. Ama Rachel'ın mangalı ne kadar sevdiğini biliyordu. Üstelik Rachel'ın kilo sorunu yoktu.

Nedense Rachel biraz tuhaf davranıyordu bu gece. En arkadaki bölmelerden birinde oturmakta ısrar etmiş, oturur oturmaz çevresine bakmaya ve kapıdan ne zaman biri girse irkilmeye başlamıştı.

"Hey, Rachel," dedi Caroline servis tabakları geldiğinde, "Ne var, ne yok?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rachel gözlerini indirip ekoseli masa örtüsüne baktı, boynu büküldü. Omuzlarına dökülen saçları bembeyaz yüzü ile şeftali yanaklarını, inanılmaz güzel topaz rengi gözlerini ve kemikli çehresini saklıyor gibiydi.

Rachel kendisini güzel bulmazdı. Caroline kendisini bildi bileli, onu bu inancından vazgeçirmeye çalışmıştı. Ne var ki, aynaların ne kadar kalleş olduğunun farkındaydı Caroline de. Her bir ufacık kusuru bile geri yansıtmayı becerirlerdi.

Elini uzatıp Rachel'ın elini tuttu. "Tatlım, ne oldu? Neyin var?"

Rachel elini çekip çatalını aldı ve tabaktakilerle oynamaya başladı. "Tavuk fabrikasında işleri kestirme yollardan hallediyorlar," dedi nihayet.

"Kestirme yollar mı?"

Rachel başını sallayıp onayladı ve işkence görüyormuş gibi bir ifadeyle baktı arkadaşına. "Güvenlik konusunda. Uzun zamandır endişeden ölmek üzereyim. Hatta sana bile söylememem gerekir. Belki sen de birilerine ağzından kaçırırsın ve kabak benim başıma patlar. Sorumluluğu almak istemiyorum. İşimi istiyorum, o kadar. Ama fabrikada her şey düzgün olmalı."

"Devlet İş Sağlığı ve Güvenliği yasalarından mı, yoksa yiyecek güvenliğinden mi söz ediyorsun?"

"Her ikisinden de biraz."

"Vay canına."

"Tam da öyle, ne yapmalıyım sence?"

"Yetkililere bildirmen gerekir."

"Bay Marshall'ın kafası çok meşgul gibi bu günlerde Rocky. Söylemeye dilim varmıyor ama işe neredeyse uğramıyor bile. Hettie Marsahall'ın kocasının tembel biri olacağı aklıma bile gelmezdi ama..." Rachel durakladı, ağzına bir lokma attı. Gözlerini yumup çiğnemeye başladı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Şu dünyada Kızarmış Domuz Lokantası'nın mısır unlu lokmalarından daha rahatlatıcı, daha kalorili başka bir şey yoktu herhâlde.

"Yetkililere söylemelisin. İnsanların hayatı tehlikede olabilir."

Rachel lokmasını yutup, tatlı çayından bir yudum aldı. "Yetkililere bildirirsem fabrika kapatılır ve bir daha açılır mı emin değilim. Açılmazsa, Son Şans'ın başına gelecekleri düşünmek bile istemiyorum."

Caroline'ın midesindeki kızarmış lokmalar harekete geçti. "Elbette açılır fabrika."

"O kadar emin olma. Bay Marshall'ın parasal durumunun pek de iyi olduğunu sanmıyorum. Birkaç yıl önce ekonomik krizden çok etkilenmişti ve fabrika zaten zor bela ayakta duruyor. İşin kötüsü, Bay Marshall fabrikayı kurtarmak için büyük çaba sarf ediyor da denemez."

"Bak bu hiç iyi değil."

"Değil tabii." Rachel öne doğru eğilerek, radyodan yükselen Brad Paisley şarkısı yüzünden ancak duyulabilen, neredeyse fısıltı kadar alçak bir sesle konuşmaya başladı. "Tanrı İçin Golf'ün ailen için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Golf sahasını diriltme komitesine annem bile katıldı. Babam ise durmadan yeni bir fabrikanın kasabaya ne kadar faydalı olacağını söyleyip duruyor. Bence dedikleri doğru, babam anlar bu işlerden, bankerdir."

"Evet ya, öğleden sonra Kes Kıvır'dayken aynı şeyleri söyledi annen. Vay canına, bu iş iyice kötü bir hâl alabilir."

Rachel onayladı başıyla. "Bak Rocky, işin doğrusu, Tanrı İçin Golf turist çekecek bir yere dönüşse bile, asla bir tavuk fabrikası kadar iş olanağı yaratamaz. Tartışma bile götürmeyecek bir gerçek bu."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Caroline'ın sağlıksız yemeğe duyduğu iştah birden buhar oldu. Pazar gününe kadar en az altı çelişki yaşayacaktı, değil mi?

"Kahretsin," dedi Rachel. "Başımız dertte."

Caroline, Rachel'ın kapıya yönelen bakışlarını izledi, bakın hele kimler gelmişti. Üç aşırı yakışıklı adam: Dash Randall, Bubba Lockheart ve lord cenapları Lord Woolham. Wrangler kotuyla Dash, tamirci tulumuyla Bubba, lokantanın dekoruna yakışıyordu. Gelgelelim, yünden dokunmuş gri pantolonu, Cutter & Buck marka golf gömleği ve büyük olasılıkla Cole Haan'dan alınmış püsküllü makosenleri ile Lord Woolham, dekorla ilk Amerikan güreşleri Wrestlemania'yı izlemeye gelmiş Kraliçe Elizabeth kadar uyumsuzdu.

Görevlilerden biri onları az ötedeki bir masaya oturttu. Vay anasını, bu üç adam birlikteyken daha çekici görünüyor sanki. Hem de nasıl...

Bill'in Yağ Değişimi tamirhanesinden çıkar çıkmaz Dot'un Barı'na uğrayıp iki bira içtikten sonra buraya gelen Bubba bile. Koyu mavi iş gömleğinin sağ cebinin üstüne kırmızı iplikle adı işlenmişti. 'Francis veya Frank Jr.' gibi kendi adı değil, sadece Bubba. Gömleği geniş omuzlarına ve göğsüne dar geliyor gibiydi. Sarı tüylerle kaplı güneşten yanmış kollarını ve üzerindeki kalp şeklinde yapılmış 'Rocky' dövmesi görünecek şekilde gömleğin kollarını kıvırmıştı.

Rachel yine eğildi öne doğru. "Bubba ve Dash ile gelen adam mı şu lord dediğin?"

"Evet."

"Vay canına."

"Evet, biliyorum. İyisi mi gidelim artık Rachel." Caroline, tam o anda ortadan kaybolan garson kızı aradı etrafta.

"Ah hayır," dedi Rachel daha da acil bir fısıltıyla.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Dönüp baktığında Caroline, bir seksen beşlik sırım gibi boyuyla erkekler masasından kalkıp, bütün haşmetiyle kendilerine doğru ilerlemekte olan Lord Wollham'ı gördü.

Yürüyüşünü izlerken adamı tepeden tırnağa süzmekten kendisini alıkoyamadı Caroline. Makosenlerinin ucundan, uzun bacaklarına, dümdüz midesinin üzerinden geniş omuzlarına ve nihayet o inanılmaz viski renkli gözlerinin dosdoğru içine kadar.

Kısacası lord cenaplarına arzuyla bakıyordu. Aslında böyle yapmaması gerektiğini bile bile. Çünkü az ötede Bubba duruyordu ve Bubba onun diğer adamlara iştahla bakmasından hiç hoşlanmazdı. Bubba'nın bir şey söylemeye hakkı olduğundan değil de, Bubba'nın kendisinin bu konuda hakkı olduğunu sandığından.

Yani, Rachel'ın birdenbire, "Ah kahretsin, Bubba'ya bak," diye fısıldaması beklenmedik bir olay değildi.

Caroline tam da bunu yapacaktı ki, Lord Woolham gelip zınk diye önünde durdu ve manzarası kapandı. Adamın gözlerinin kenarları gülünce ne kadar da hoş kırışıyordu böyle.

Lord, dünyanın en kibar ses tonuyla, "Sana ulaşmaya çalışıyordum," dedi.

Caroline dağılmak üzereydi, sistemi allak bullak olmuştu. Yürüyen bir fanteziydi bu adam, bir hayal. Her açıdan Bubba ile Dash'in tam karşıtıydı. Sıradan biri değildi ve Caroline adamı her gördüğünde hormonlarının tavan yapmasına engel olmalıydı. Bu tür konularda Miriam Randall'ın önerilerini ciddiye almak düpedüz aptallıktı.

Üstelik karşısındaki bir İngiliz soylusuydu, kendi ayarının tamamen dışında biri.

"Siz de aramadınız," diye devam etti lord cenapları. "Yarın babanızla randevu ayarladınız mı?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Uğraşıyorum. Aslında sizinle görüşmeye hevesli değil diyorsam, lütfen bana inanın."

"Anlıyorum."

"Şayet başarabilirsem sizi yarın sabah arayacağım." İçinden hiç gelmiyordu ama yarım yamalak gülümsemeyi becerdi. DeBracy'ye karşı duyduğu cinsel çekim, adamın talepkâr olmasına duyduğu kızgınlık ve Bubba'nın birazdan 'Bubba'ya özgü' bir şeyler yapacağı beklentisinden ötürü panikteydi.

O süre içinde fırsattan istifade Hugh, Caroline'ın göğüslerine dikmişti gözlerini şehvetle. Göğüs aralığını katiyen göstermeyen önden ilikli, son derece sıradan beyaz bir golf gömleği giymesine rağmen, adam yine de gözlerini ayırmıyordu.

Ve hayatında ilk kez kendisine bakılmasından adeta hoşlanıyordu.

Nihayet patladı Bubba. Lokantada herkesin duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Rocky!" diye bağırdı. Yemek yiyenler durdu ve Rocky ile Bubba'nın yapacağı şovun son perdesini izlemeye koyuldu. Harika, yapmak isteyeceği son şey, halka açık bir yerde rezalet çıkarmaktı.

Hugh arkasına döndü. Caroline, Bubba'nın yüzünü görebiliyordu nihayet. Kıpkırmızı bir suratla, bela çıkarmaya geliyorum der gibi yürüyordu onlara doğru.

Rachel artık hızlı ve derin derin soluk almaya başlamıştı, Caroline da öyle.

Buna rağmen en sakin, klas ve profesyonel sesiyle konuşmayı başardı. "Hey Bubba," dedi, "Nasılsın? Yeniden seni görmek ne hoş, biz de Rachel ile yemek yiyorduk."

"Merhaba Rachel," dedi Bubba başıyla dostane bir selam verip. Sonra üzgün, dalgın yüzünü Caroline'a döndü. "Yardıma ihtiyacın var mı Caroline? Bu adamın sana nasıl baktığını gördüm

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

de bu tür şeylerden hoşlanmadığını bilirim."

Caroline'ın yüzü alev alev yanıyordu. Suçüstü yakalanmış gibiydi. Bubba haklıydı aslında. Kötü niyetle göğüslerine bakan heriflerden nefret ederdi. Ama Hugh kötü niyetle bakmamıştı. Üstelik bakışları kendisini tepeden tırnağa ürpertmişti.

Derin bir soluk aldı. "Sorun yok Bubba, gayet iyiyim, sahiden. Neden hepiniz..."

"Eve dönme zamanım geldi," diye araya girdi Rachel kararlı bir ses tonuyla. "Rocky'nin arabasıyla gelmiştik. Haydi, Rocky kalkalım artık." Ancak yarısı yenmiş tabakları masada bırakıp, kasaya doğru yürüdü Rachel.

Rachel'a şükürler olsun. Gerektiği zaman bir acil çıkış bulmakta üstüne yoktu. Caroline kocaman sahte bir gülüşle baktı Bubba'ya. "Seni gördüğüme çok sevindim Bubba ama Rachel'ı evine bırakmam gerekiyor," deyip kasaya doğru bir adım attı.

"Lütfen gitmeyin," dedi Bubba neredeyse sızlanarak. Caroline'ı sol bileğinden tutup hızla arkaya çekti.

Omuz eklemindeki korkunç acının etkisiyle artık dikkatli olacak veya rezaleti önlemeyi düşünecek hâli kalmamıştı Caroline'ın. İçgüdüsel olarak, bir önceki yıl savunma derslerinde öğrendiği gibi, sağ yumruğunu sıkıp Bubba'nın burnuna hedefledi.

Bereket hedefi kaçırmıştı. Bubba mesajı almıştı ama. Geriye sendeledi ve Caroline'ın bileğini bıraktı.

Durum düzelmiş gibiydi. En iyisi Bubba'yı sakinleştirip olayı büyütmeden Rachel ile birlikte oradan çekip gitmekti.

İşte tam o anda, Lord Woolham'ın kahramanlık gösterisi yapacağı tuttu.

Olay o kadar çabuk gelişti ki Caroline araya girecek zaman bulamadı. Lord cenapları dövüşme pozisyonuna geçti ve Bubba öne doğru bir adım atar atmaz Hugh sol eliyle Bubba'yı yere

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

devirecek bir yumruk patlattı. Ne gürültü patırtı, ne soluk alıp vermeler, ne tekme tokat. Ne de devrilen masalar.

Hiçbiri olmadı.

Bir zamanların efsane savunma oyuncusu ve Amerikan milli futbol takımı oyuncusu olma hayali ile yaşayan Bubba, tek bir James Bondvari hamleyle, inleyerek yere serildi. Ağzı burnu kan içindeydi.

Caroline afallamıştı.

O noktada, Rachel'ın sorumluluğu ele alması iyi oldu. Koşup masaların birinden buzlu çay bardağını kaptığı gibi, olay yerine geldi. Parmaklarının arasından soğuk sıvıyı yere döktü, dizlerinin üstüne çöktü ve Hugh'un Bubba'nın çenesinden döktüğü iki dişi toplayıp bardakta artakalan buzların içine koydu.

Tapılacak kadındı Rachel. Her ölüm kalım durumunda imdadınıza yetişir ve her zaman yanında sanki bir ilk yardım çantası taşırdı.

Tam o sırada, elinde çifte namlulu av silahıyla Domuz Lokantası'nın sahibi Earl Williams olay yerine geldi. Namluyu Lord Woolham'ın göğsüne hedefledi. "Sakın kımıldama," dedi. "Polis gelmek üzeredir."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 5

Stone'un Lord Woolham'ı tutuklamasına karşı koymamalıydı Caroline aslında. Ne de olsa adam Bubba'nın küçük gövde gösterisine aşırı reaksiyon göstermiş ve doğal olarak Stone onu tutuklamak istemişti. Oldum olası Stone bunu yapardı. Yabancı birinin gelip kendi kasabasında olay çıkarmasından nefret ederdi. Sahte kimlik taşıdığı ortaya çıktığında, Jane'i bile tutuklamamış mıydı zamanında?

Caroline tatlı tatlı konuşup polis ağabeyini vazgeçirmeyi başarmıştı. Hugh'un kendisini korumaya çalıştığını, adamı tutuklarsa zaten karmaşık bir durumun gereksiz yere büsbütün içinden çıkılmaz bir hâl alacağını söylemişti.

Ve Hugh'u Miriam'ın evine bırakacağına söz vermişti.

Bu arada Rachel, tıpkı Florence Nightingale gibi, Bubba'ya soğuk kompresler yapmaya devam etmiş, sonra Dash, Bubba'yı arabasıyla ilk yardıma götürmüş ve Doktor Cooper da çene cerrahını çağırmıştı.

Bubba ile Rocky Dehşet Gösterisi'nin iğrenç bir sahnesi daha yaşanmıştı. Bu sahne her yaşandığında, genellikle Bubba'nın davranışları görmezden gelinir ve bütün suç Caroline'a yüklenirdi.

Neden Bubba ilgili konularla sakince başa çıkamıyordu?

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hâlbuki iş hayatında sürekli zor ve hassas durumlarla baş ediyordu. Ne zaman karşısına Bubba çıksa, berbat bir şeylerin yaşanması kaçınılmaz oluyordu.

En azından bu kez bütün suç kendisinde değildi. Yumruğu sallayan lord cenaplarıydı. Al sana adama bozuk atmak için bir neden daha. Elbette ukala düşüncelerini kendisine saklayacaktı. İşi buydu.

"Sanırım senden özür dilemeliyim. Umarım o ahmak sevgilin falan değildi," dedi lord cenapları nihayet Caroline arabayı sürerken.

"Bubba sevgilim değil. Aslına bakarsan benden değil, ondan özür dilemelisin. Ben durumu idare ediyordum. Bubba göründüğü gibi değil, zararsız biridir."

"Öyle mi düşünüyorsun? Bence sevgilin olsa bile, seninle karşılaştığında sınırı aştı."

"Dedim ya, sevgilim değil. Çok uzun zaman önce flört etmiştik. Lisedeyken. Şimdi aramızda bir şey yok. Ona kalırsa biz yine birlikte olacağız, ama hayal görüyor."

"Koluna senin lakabını dövme yaptırmış."

Sinirlenmemeye çalıştı Caroline. Bu küstah adamın lakabını keşfetmesine neden bu kadar bozulduğunu bilmiyordu.

Ama bozulmuştu.

"Demek duydun sen de," dedi Caroline.

"Dövmeyi mi, lakabını mı?"

Direksiyona biraz daha yapıştı Caroline. "Benim adım Sirocco Caroline Rhodes," dedi. "Herkes beni Rocky diye çağırır çünkü ağabeylerimin adları sırasıyla, Stone, Clay ve Tulane."

Lord cenapları yapacağı espriyi düşünene kadar bir süre geçti. "Tulane, yani şu an üzerinden geçtiğimiz çift şeritli yol gibi."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Tamam, eğer iş icabı aşağılanmaya katlanmak gerekiyorsa da en azından bunu iyi bir sonuç elde etmek için kullanabilirdi. "Yerinde olsam, ailemdeki isimler üzerine durup düşünürdüm biraz. Akrabalarım oldukça tuhaf kişilerdir."

"Adını bu yüzden mi değiştirdin?"

Şaka yapıyordu değil mi? Sanki ismini neden değiştirdiğini anlamamış gibi? Yoksa sadece dalga mı geçiyordu onunla? Kızgınlığını belli etmeden, sakin bir ses tonuyla, "Rocky Rhodes adında birini kimse ciddiye almaz Lord Woolham. Rocky Rhodes bir dondurma çeşidinin adı ve ben başkanlığa oynayan bir senatörle çalışıyorum."

"Peki, neden Sirocco değil? Harika bir isim; esrarengiz ve yabancı. Zaten bir Sirocco'ya benziyorsun."

"Esrarengiz ve yabancı mı? Sahi mi?"

"Evet, oldukça."

Vay canına! Bugüne kadar kimse ona esrarengiz ve yabancı dememişti. Giydiği iş kıyafetleri içinde bunu gizlemeye çalışmasına rağmen, kırsal kesimden, basit bir kızdı. "İyi de, büyük olasılıkla esrarengiz ve yabancı olduğundan, kimse Sirocco'yu doğru yazamaz kolay kolay."

"Anlıyorum."

"Üstelik Sirocco biraz kendini beğenmiş birinin adı gibi geliyor bana, değil mi? Öte yandan Caroline adı hoş, ılımlı ve evcil biri çağırışımları yapıyor. Bu da kariyerime çok uygun düşüyor."

"Sanırım senin için en önemli şey kariyerin, değil mi? Yoksa fabrika meselesinde bana yardım etmeyi asla kabul etmezdin."

Kaçamak bir göz attı adama Caroline. Hava tam kararmamıştı. Batmak üzere olan güneşin altın sarısı huzmeleri, adamın buklelerini aydınlatıyordu. İnanılmaz derecede yakışıklıydı.

Saçma sapan bir şey yapmadan, havayı değiştirmeliydi. En

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

profesyonel senatör yardımcısı sesiyle, "Haklısın," dedi, "kariyerim benim için çok önemli. Ama ailemi de çok seviyorum. Bu yüzden isteğin doğrultusunda, seni Allenberg ilçesinin ileri gelenleri ile tanıştırmak için elimden geleni yapacağım. Ama şunu bil ki, babama arsasını satması konusunda baskı yapmak konusunda senin tarafında değilim. Hem, babam asla arsasını satmayacaktır zaten. Belki de fabrikanıza başka bir yer düşünmenin zamanı geldi diyorum."

"Ben de sana bunu yapmak istemediğimi söylemiştim."

Dişlerini gıcırdattı Caroline. Hep kendi istediğini yaptırmaya alışkındı bu adam besbelli, değil mi? "Tamam, anlıyorum ama bu konuda kazanamayacaksın. Babamı ikna etmene olanak yok. Çok zorlarsan, Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi'nin bütün kilise hanımları seni rezil kepaze edecektir."

"Kilise hanımlarıyla başa çıkabilirim."

Gülmemek için zor tuttu kendini Caroline. Hugh deBracy'nin neyle karşı karşıya kalacağıyla ilgili en ufak bir fikri yoktu. Hettie ve papatyalarının, adamı lime lime etmelerini izlemek çok eğlenceli olabilirdi.

Caroline arabayı Miriam Randall'ın evinin önündeki park yerine sürdüğünde gün ışığı yerini alacakaranlığa bırakıyordu. "Geldik işte Lord Woolham. Yarın sabah programımızı ayarlar ayarlamaz, sizi ararım. Gündemimizde sabahın geç saatlerinden önce bir şey olacağını sanmıyorum." El frenini çekti.

"Golf sahasını kurtarmak isteyen kilise hanımlarıyla da bir toplantı ayarlayacak mısın?"

"Kesinlikle. Her cuma öğlen Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi düzenli olarak Kes Kıvır'da toplanır. Seninle tanışmak isteyeceklerine hiç kuşkum yok. Hepsi çok merak ediyor."

"Beni mi merak ediyorlar?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Evet. Hepsi 1800'lerin İngiltere'si ile ilgili aşk romanları okumaya bayılır. Thelma Hanks'in evinde toplanıp topluca kraliyet düğününü izlediler televizyonda. Kahvaltıda servis edilen tütsülenmiş ringa balığını hâlâ konuşuyorlar."

"Anlıyorum."

"Yarınki toplantılarında sizi gündeme almalarını sağlayacağıma eminim. Annem Kes Kıvır'ın sahibidir. Dolayısıyla bir artı puanım var." En profesyonel gülüşüyle baktı Hugh'a.

Tedavülde olmayan üç dolarlık banknot kadar sahte bir gülüştü bu.

Adam koltuğunda dönüp uzun uzun inceledi onu. Bir kuaförün ve bir golf sahası sahibinin kızı olarak hayattaki alçak gönüllü konumunu düşünüyordu kuşkusuz. Umurunda bile değildi, cehenneme kadar yolu vardı. Hâlâ aynı şekilde sırıtmaya devam ediyordu Caroline.

Uzun bir sessizlikten sonra adam, "Beni aslanların önüne atmaya hazırlanıyorsunuz gibi bir hisse kapıldım Bayan Rhodes." dedi.

"Katiyen öyle bir şey yapmıyorum. Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi üyeleriyle sizi buluşturarak, en azından tek başıma muhalefet etmemiş olacağım. Siz kilise hanımları ile baş edebileceğinizi söylemediniz mi zaten az önce?"

"Sanırım öyle bir şey dedim."

"Size durumun ümitsiz olduğunu tekrarlamıştım. Profesyonelce bir sabırla size düşüncenizdeki yanlışı göstermeye çalışıyorum. Fabrikanızı babamın arazisinde inşa edemeyeceksiniz."

"Bana pek de yardımcı olmadığınızı Senatör Warren'a söylemem hoşunuza gitmeyecektir herhâlde."

Midesine bir şey saplandı Caroline'ın. En büyük korkularından biri, Lord Woolham'ın Senatör Warren'a olumsuz bir şeyler

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

söylemesi ve patronunun Caroline'ın Washington'daki idari asistanlık pozisyonunu üstlenecek yetenekte biri olmadığını düşünmesiydi.

"Hayır! Lord Woolham, senatörü arayıp böyle bir şey söylemeniz hiç hoşuma gitmez. Gerçek şu ki, size çok yardımcı oluyorum. Sizi herkesle tanıştırıyorum. Gerçekleri görmenize yardımcı oluyorum. Bu gece ağabeyimi sizi tutuklamamaya ikna ettim."

"Doğru ya, ikna ettin, değil mi?" Kadının yoluna çıkan engelleri teker teker yok ettiğini yeni algılamış gibi söylemişti bunu. Ağabeyi ağır ve ciddi bir adama benziyordu.

Çenesini tuttu Caroline. Aklına gelen bir dolu seçenekten herhangi birini söyleyebilirdi ama hiçbiri kabul edilmeyecekti nasılsa. Adam gerçekten de hayatının içine edecek gibi duruyordu, değil mi?

Lord Woolham, arabanın kapısını açıp gecenin rutubetli sıcağına çıktı. Verandanın ışığı siluetini aydınlatıyordu. Uzun ve iri yapılıydı, aynı zamanda cüssesi kadar da küstahtı.

Nefret ediyordu bu adamdan.

Ani ve öfkeli kalkışıyla, Caroline'ın arkasından kaldırdığı çakıl taşlarından duyduğu memnuniyeti belli etmemeye çalışarak Hugh, Miriam Randall'ın pansiyonuna doğru ilerledi.

Büyükbabası kesinlikle memnun olmazdı. Büyükbabası aksi, kaba ve genellikle acımasız davranırdı insanlara. O olsa, senatörü arayıp Caroline'ın bu işten alınmasını çoktan söylemişti.

Hugh'un senatörü arayıp şikâyet etmeye hiç niyeti yoktu elbette. Şikâyet etmek işleri daha da karıştırırdı. Peri kızı Bayan Rhodes işine sahip çıkmak için araştırmalar yapar ve eninde sonunda onun ne kadar zayıf bir para kaynağı olduğunu ortaya çı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

karırdı. O zaman ne duruma düşerdi?

En iyisi bekleyip senatörün seksi yardımcısının ne gibi bir çözüm bulacağını görmekti. Kadının işinde oldukça yetenekli olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Tatlı diliyle o polisi kendisini tutuklamaktan vazgeçirerek, mükemmel bir iş çıkarmıştı. Kendisinin de bu gece gereğinden fazla reaksiyon gösterdiğinin farkındaydı. Bütün bunlara karşın Caroline, son derece uygar ve yardımsever davranmıştı. Büyükbabasını hiç etkilemezdi bunlar oysa. Büyükbabası korkunç züppe biriydi. Caroline gibi emekçi sınıfından bir kızın, hem de gözlerinin içine baka baka, babasının golf sahasının üstünden silindirle geçerdi.

Ve lafın kısası, Hugh ile büyükbabası arasındaki fark da buydu.

Gıcırdayan veranda basamaklarından ilkini çıktı. Kraliçe Viktorya dönemi tarzında yapılmış ev biraz dökülüyordu, bu yönüyle tıpkı Woolham Malikânesi gibiydi, ama daha küçüktü. En üst basamağa vardığında yalnız olmadığını fark etti.

Ufak tefek beyaz saçlı bir kadın verandada sabırla sallanıyordu oturduğu yerde. "İyi akşamlar," dedi lord, en kibar sesiyle. "Siz Miriam Randall olmalısınız. Hakkınızda çok şey duydum."

"Otur biraz da iki çift laf edelim. İsmin Hugh'du, değil mi?" Yanı başındaki sallanan koltuğu işaret etti.

Büyükbabası olsa, bu kadın ona ön adıyla hitap etti diye burun kıvırırdı. Hâlbuki yaşlı kadının bu kadar samimi olması Hugh'un bayağı hoşuna gitmişti.

Üstelik farklı âdetleri olan yabancı bir diyardaydı ve başına oldukça aksilik gelmişti. Sallanan koltuğa oturup kafasını arkaya yasladı. Yaşlı kadın düzenli bir şekilde sallanmayı sürdürüyor, eskimiş yer döşemesi her seferinde isyan edip, gıcırdıyordu. Gı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

cırdayan tahtaların sesi, böceklerin vızıltısı ve kurbağaların derinden gelen şarkıları uyum içinde karışıyordu birbirine.

Şimşir ağaçlarından ve her yaz açan çiçeklerden havaya hoş bir koku yayılıyordu. "Bahçeniz çok güzel," dedi kadını pohpohlayıp sohbeti sürdürmek gayretiyle. Geçmiş deneyimlerinden öğrendiği kadarıyla, bahçıvanlar uzun, zararsız konuşmalara kolaylıkla katılırdı.

"Sağ ol oğlum, ama benim bahçem değil. Bitkiler konusunda kara cahil sayılırım. Harry beni terk ederse bahçeye ne olacağını Tanrı bilir."

"Harry kim?"

"Elli bir yıllık kocam, sanırım Tanrı artık onu benden almak istiyor." Evini sokaktan gizleyen çam ağaçları dizisine baktı uzun uzun. Yaşlı kadın melankoliye kapılmışa benziyordu ve Hugh kibarca özür dileyip odasına çekilme fırsatını yakalayana kadar, bir süre beklemeye karar verdi. Yapacak çok işi vardı. Fabrikanın maketi inşa edilmişti ve her birini bizzat kendi seçtiği mühendis takımıyla (Hepsi projeye destek veren üniversiteden arkadaşlarıydı.) birlikte planladıkları üretim sürecinin ayrıntıları üzerinde çalışıyorlardı. Okuması gereken bir dolu elektronik posta birikmişti.

Miriam ellerini oturduğu koltuğun kollarından kaldırınca, eklemlerindeki şişlikleri fark etti Hugh. Maude teyzesi de ellerindeki artritten çok ıstırap çekerdi. Hatta bazı geceler ağrıları yüzünden yatağından kalkar ve emektar Sam ona şömineyi yakardı. Kimi zaman Hugh okuldan döndüğünde onunla saatlerce oturur, ağrısını dindirmeye yardımcı olmak için çay içerlerken, ona öyküler anlatırdı.

Muhteşem Maude teyze neredeyse on beş yıldır yoktu. Hugh kendisini sallantının rehavetine bıraktı ve geçmişe özlem-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

le düşüncelere daldı. Tam da hayal kurulacak hoş ve yıldızlı bir geceydi.

Derin bir soluk daha alıp verdi Miriam. "Biliyor musun, Dash'e iyi bir bahçıvan göndersin diye hep Tanrı'ya yakarıyorum, gerçi bencil bir yakarış bu ama olsun. Tanrı, Dash'e ihtiyacı olan şeyi gönderecektir ve Tanrı biliyor ya, oğlanın çok şeye ihtiyacı var. Ona güçlü bir kadın gönderirse, benim gibi bitkilerden hiç anlamayan biri bile olsa, sanırım mutlu olmalıyım."

"Bıçak kemiğe dayanırsa, Dash bir bahçıvan tutabilir herhâlde?"

"Demek yeğenimin bankadaki hesabını öğrenecek kadar zaman geçirdin kasabada."

"Yani Dash'in durumunun oldukça iyi olduğu kulağıma çalındı." Tabii bunu öğrendikten sonra Miriam Randall'ın evinin neden bu kadar yıkık dökük olduğunu düşünmeden edememişti. Dash, o bencil serserilerden miydi acaba?

"Bahçıvan tutarsak Harry'nin kalbi kırılır. Harry bahçeye de, eve de bayılır. Bütün gün evin veya bahçenin bir tarafıyla uğraşır dururdu. Geçen yıla kadar bu uğraşlar onu zinde tutmaya yetti. Şimdi odanın bir ucundan diğerine yürüyebilecek kadar bile nefes alamıyor. Dash bahçeyi temizletmek için bir adam tutacak oldu da, Harry neredeyse sinir krizi geçiriyordu."

Uzun bir soluk daha verdi. "Aslına bakarsan şikâyetçi olmak için pek bir nedenim yok. Elli bir yıllık mutluluk, pek çok kimseye nasip olmayan bir şeydir bence."

Belki Dash hiç de bencil değildi sonuçta. Yaşlı hanımın da bu beylik sözlere bir onay beklemediği, hatta istemediği çok açıktı. Elli bir yıllık mutluluk çok az kişiye nasip olurdu ama biri giderse, geride kalan için asla yeterli olmazdı bu.

Uzun bir süre sallanmaya devam etti Miriam sessizlikte.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ağzını ne zaman açmaması gerektiğini bilen bir adamı, çok takdir etmişimdir."

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum."

"O niyetle söylenmişti. Hem de bu akşam yediğin naneye rağmen."

"Ben de o konuya ne zaman geleceksiniz diye merak ediyordum. Eşyalarımı toplayıp Peach Blossom Moteli'ne gideyim mi?"

Miriam güldü ve başını öte yana çevirdi. Verandanın sarı ışığı koyu renkli gözlerine vuruyordu. Gözlüklerini kafasının üstüne kaldırmıştı ve burnunun her iki yanında oluşan iki çukurdan, kadının devamlı gözlük taktığı, muhtemelen de gözlüksüz neredeyse kör olduğu anlaşılıyordu.

Bu duyguyu çok iyi bilirdi Hugh. Kendisi de lenslerini takmadığında hemen hemen kör sayılırdı. Kimi zaman onları takmayıp, dünyayı bulanık görmek kendisine huzur veriyordu.

"Hayır, seni Peach Blossom'a göndermeyeceğim. Bu, seni Lillian Bray'in insafına terk etmek olur."

"Lillian Bray kim?"

"Hmm. İsa'nın Kilisesi Gönüllü Hanımları'nın başkanı, belediye meclisi üyesi ve Bahçe Kulübü başkanıdır kendisi. İşte, bahçe işlerinden anlayan ve bahçıvanlığa önem veren bir kadın diyelim. Onun glayöllerinin üstüne yoktur. Muhteşemdirler."

"Sahi mi?" dedi Hugh kibarca sanki Maude teyze ile karşılıklı çay içiyormuş gibi.

"Evet. Hem senin tarafını tutuyor, bilesin."

"İyi o zaman, gidip onu bulayım da yardımını isteyeyim."

"Yap tabii." Miriam'ın sesi buz gibi çıkmıştı.

"Anladığım kadarıyla fabrikamı burada, Son Şans kasabasında kurmak fikrime pek sıcak bakmıyorsunuz. İki yüz işçiye iş olanağı sağlayacağımı söylesem, fikriniz değişir mi acaba?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bu kasabayı yüz elli yıldır koruyup gözeten melekleri kaçıracaksa, hayır." Artık sallanmıyordu koltuğunda. "Melekleri duydunuz, değil mi?"

"Ah, evet, Caroline bütün ayrıntılarıyla aydınlattı beni o konuda. Ben de, melekleri kendi safımıza çekmemiz gerektiğini söyledim."

Miriam kahkahayla güldü. "Hay çok yaşa sen, çok komik adammışsın. Ama hayatım, bu iş sandığın kadar kolay olmayabilir."

"Neden olmasın? Fabrika iş olanağı yaratacak. Madem melekler kasabayı korumaya meraklı, bunu anlamayacaklar mıdır?"

"Hmm. Doğru söyledin. Gelgelelim, melekler büyük olasılıkla çevrecileri tutarlar. Tutmasalar bile, bence Elbert'ın melekleri işsizlikten ziyade, insanların golf oynarken İncil'i öğrenmelerine meraklıdırlar. Golf sahası kasabayı kurtarabilir. Olağanüstü bir yerdir o, hem tek bir Tanrı İçin Golf var, ama fabrikalar her yerde."

"Çok doğru bir noktaya işaret ettiniz. Peki, acaba golf sahasını başka bir yere taşımak mümkün olmaz mı diye düşünüyorum."

"Taşımak mı?"

"Evet, bütün o heykelleri falan."

İhtiyar kadın öne doğru eğildi. "Hugh tatlım, sen golf sahasını gördün mü?"

"Henüz değil. Caroline yarına bir şeyler ayarlamaya çalışıyor."

Miriam kıkır kıkır güldü. "Bak bilesin, bu konuda Rocky'nin tam olarak senin tarafında olduğuna güvenme."

"Merak etmeyin. Bu konuda benim tarafımda olmadığını biliyorum zaten."

"Öyle mi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Başını salladı Hugh. "İki arada bir derede kaldı tabii. Onun bölgeyle ilgili bilgilerine burun kıvıracak değilim elbette, ama ona güvenecek kadar aptal da değilim."

"Beni mazur gör ama bence sen iyisi mi o araziyi ele geçiremeyeceğin gerçeğine alıştır kendini. Önce Tanrı'yı ikna etmen gerekecek ve sanırım Tanrı Elbert'ın tarafında."

"Son Şans halkına yazık olmaz mı? Çünkü sabrım neredeyse tükenmek üzere... İngiltere'ye dönüp Leydi Ashton ile evlenebilirim ve bu projeyi de tümden unuturum gider."

Miriam Hugh'a döndü, gözlüklerini indirip burnunun üstüne yerleştirdi. Çerçeve kenarları yukarı kıvrık, taşlarla süslü, kalın camlı, üç mercekli bir gözlüktü bu. Hugh, Petal teyzesinin gözlüğünü hatırladı ama tek bir fark vardı. Petal teyzenin çerçevesi vişne kırmızısı, Miriam'ın gözlük çerçevesi ise çelik mavisiydi.

Miriam, büyük olasılıkla camları çok kalın olduğundan, ilk kez görüyormuş gibi baktı Hugh'a. Fabrikası için yeni bir yer bulma gibi bayatlamış bir fikri hiç hoş karşılanmadığı için, Hugh kendisini savunmaya hazırlanıyordu.

Ama Miriam tamamen farklı bir soruyla şaşırttı onu. "Leydi Ashton mu? Sahi mi? Çok mu zengin?"

"Evet, öyle sayılır."

"Sana bir servet verecek bir kadın aramanı mı söyledi biri?"

"Doğrusunu söylemem gerekirse Bayan Randall, sülalemdeki tüm erkekler eskiden beri bu işin ilmini yapmıştır. Doğru gelini seçmekten başka pek bir yetenekleri olmayan, çok köklü ve soylu bir aileden geliyorum aslında."

"Doğru gelinler mi? Hepiniz mi? Öngörünüz var demek?"

"Öngörü mü? Yok, sadece pratik adamlarız, o kadar. On nesil, belki de daha öncesine kadar diyebilirim, atalarımın tüm er-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kekleri aileye servet getiren gelinler seçmişler." Bir an durakladı Hugh. "Babam dışında, zavallı... Evliliği bir felaketti ve zaten çok genç yaşta vefat etti. Maalesef, babam başarısız biriydi."

"Oh, çok üzüldüm canım."

Hugh omuz silkti. "Henüz üç yaşımdaydım o zaman. Annemle babamı hatırlamıyorum bile. Okula başlayana kadar büyükbabam ve teyzelerim Maude, Petunia ve Petal büyüttü beni. Özellikle benim gibi birinin, doğru kadınla evlenmesinin önemli olduğunun pekâlâ farkındayım. Allah biliyor ya, büyükbabam beynime durmadan kazıdı bunu. Varlıklı biriyle evlenmek ailemde neredeyse bir görevdir."

Yaşlı kadın uzanıp kolunu sıktı. "Beni dinle Hugh, tatlım. Senin servet edinmene yardım edecek bir kadın aramalısın. Bunu unutmazsan her şey çok iyi olur, başarırsın."

Boğazını temizledi Hugh. "Hmm, size bir şey sorabilir miyim?"

"Nereden bileyim?"

"Yok, o değil sormak istediğim. Neden fabrikayı kaybetmek sizi endişelendirmiyor diye soracaktım."

Kendi kendine eğlenen yaşlı bir kadın gibi, kıs kıs güldü Miriam. "Tamam, tamam, sanırım fabrika nasılsa bir şekilde yerini bulacaktır. Benim hayattaki tek merakım, insanların doğru ruh eşlerini bulmalarını sağlamak."

"Ne? Ama atalarımın aşktan ziyade parayı önemsediklerinden eminim."

"İyi ya işte, benim dediklerime kulak asman için daha geçerli bir neden."

Gözlüklerini tepesine kaldırıp gözlerini yumdu ve yeniden sallanmaya başladı koltuğunda. "Kimi zaman iki insanın birbirine ne kadar uygun olduğunu derhâl görürüm. Yöre halkı benim

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

çöpçatanlık yaptığımı söyler ama aslında yaptığım o değil. Çöpçatanlığı Tanrı yapar, bazen de bana ipucu verir."

"Sahi mi?"

"Benimle alay ediyorsun."

"Belki birazcık." Falcılara hep kuşkuyla yaklaşırdı deBracy. Ve elbette kendisini deBracy kalıplarından kurtarmaya çalışıyordu. Büyükbabası gibi para için evlenmek istemiyordu. Kendi marifetiyle başarmaktan yanaydı. Eğer fabrika işinde başarılı olabilirse, nihayet büyükbabasını bir kenara koyabilecekti.

"Biliyor musun," dedi yaşlı kadın, "kasabadakiler öngörülerimin tek bir tanesinde bile yanılmadığımı söyler."

"Çok etkileyici doğrusu," ve tabii, kendisiyle ilgili tahminine bakılacak olursa bu, çok iç karartıcıydı.

Kadın sallanmayı sürdürüyordu. "Pek ikna olmadın galiba."

"Yani, sizin gibi bir çöpçatan pek duymadım bu güne kadar. Yine de öğütlerinizi dikkate alacağım. Teşekkür ederim." dedi Hugh kibarca.

Her ne kadar içinde peri, melek ve bütün doğaüstü şeylere inanmak isteyen romantik bir tarafı olsa da, kadının dediklerini ciddiye almaya niyeti yoktu elbette.

Miriam tüm falcı ve şarlatanlar gibi, geçmişini papağan gibi anlattırmaktan başka bir şey yapmamıştı. Öngörüsünün doğru çıkıp çıkmaması hiçbir şey ifade etmiyordu. Bütün aile onun varlıklı bir kadınla evlenmesini bekliyordu. Leydi Ashton kendisi için özenle seçilmişti neredeyse. Victoria, yani Leydi Ashton, uzun zamandır bekliyordu onu. Sanki bu bekleyiş çok yakında bitecek gibi görünüyordu.

Woolham Malikânesi'ni kurtarmak ve Petal ile Petunia'yı evsiz bırakmamak için Victoria ile evlenmesi gerekiyorsa, bunu yapacaktı. Görevinin bilincindeydi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

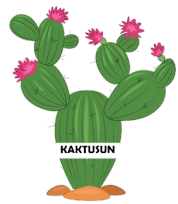
Hugh ayağa kalktı. "Sizinle sohbet etmek büyük zevkti Bayan Randall ama yapacak çok işim var yarın."

"Benim için de öyle tatlım."

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 6

Ertesi sabah, Lord Woolham'a gün içinde yapılacakların planını onaylattıktan sonra, Caroline gri takım elbiselerinden birini giyip Allenberg ilçesi hükümet binasına doğru yola koyuldu. Kapılar açılır açılmaz içeri girdi ve iki saat boyunca arsa kayıtlarını didik didik inceledi. Bitirdiğinde, hangi arsanın kime ait olduğunu ve kaça satın alındığını öğrenmişti.

Güney Carolina'nın Son Şans kasabasında şüpheli bir şeyler dönüyordu ve bunun şeker kamışıyla, böceklerle veya Edisto Nehri ile hiç ilgisi yoktu.

Yaptığı araştırmadan bir sürpriz çıkmıştı: Jimmy Marshall, Caroline'ın tahmininden çok daha az araziye sahipti Allenberg ilçesinde. Aslında Dash Randall arazilerin çoğunu herkesten çabuk davranarak kapmış ve Jimmy'nin arsalarından birçoğunu da o satın almıştı. Üstelik de, o topraklara değerinin üstünde bir fiyat ödeyerek.

Gerçi, en şişirilmiş fiyat Tanrı İçin Golf'ün hemen bitişiğindeki arsaya ödenmişti. Jimmy, Hugh'un ortağına arsa parsellerinin değerinin on katına sattığı arsadan, büyük parayı vurmuştu.

Hugh'un ortağı neden böyle bir şey yapmıştı acaba? Büyük bir gelişme olacağı dedikodusu yayıldığında, arsa fiyatlarının tavan yapması doğal bir şeydi tabii. Ama bu satış yapıldığında, bil-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

diği kadarıyla Allenberg'de hiç kimse bölgede bir fabrika kurulacağından haberdar değildi. Üstüne üstlük, Hugh'un satın aldığı arazide bir sorun vardı. Çok fazla olmamakla birlikte, bir kısmı bataklıktı. Yani, üstünde herhangi bir şey inşa etmek pahalıya mal olacaktı.

Caroline bataklık arazi ve indirim meseleleriyle ilgili pek çok şey biliyordu. Güney Carolina'da yaşayıp da bunları bilmemek, neredeyse olanaksızdı. Bataklık yanında endüstriyel bir tesis kurmak, hem çevrecileri ve yılan sevdalılarını ayaklandıracak, hem de hükümetle bir sürü bürokratik işlem gerekecekti.

Hugh boğazına kadar bataklığa gömülmüştü, hem de küreksiz.

Gerçi başka bir şeyler daha dönüyordu, çok daha kaygı verici bir şeyler.

Ne demeye Jimmy ailenin topraklarını elden çıkarıyordu? Jimmy'nin babası, oğlunun yediği haltların farkında mıydı acaba? Lee Marsahall seksen beşin üstündeydi, ama bildiği kadarıyla, kafası hâlâ gayet güzel işliyordu. Lee, asla satmazdı ailenin topraklarını böyle.

Jimmy'nin fabrikası üretimi ucuza mal etmek için türlü dalavereler çeviriyor ve üstelik Jimmy hâlâ toprakları tavan fiyatlardan satıyordu. Eğer işi için kullanılmıyorsa, ne cehenneme gidiyordu bu paralar? Belki de tavuk fabrikası Rachel'ın tahmininden de kötü durumdaydı.

Yoksa Jimmy her şeyi elden çıkarmaya mı hazırlanıyordu?

Her şartta, Son Şans kasabası vahim durumdaydı.

Lord Woolham'ı fabrikasını kasabanın dışında kuzeyde bir yerlerde kurmaya ikna etmek de göründüğü kadar iyi bir plan değildi demek. Son Şans'ın, majestelerinin gücüne ihtiyacı vardı aslında.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Geri dönmek için tam Stone'un kamyonetine binmişti ki, cep telefonu çaldı. Arayan Rachel idi.

"Sizi bıraktıktan sonra ne oldu dün gece?" diye sordu arkadaşına Caroline. "Bubba nasıl?"

"Durum berbat Rocky. Doktor dişlerini kurtaramadı."

"Yapma ya."

"Üst dudağının her tarafı dikişler içinde ve burnu kırılmış."

"Aman ne güzel!"

"Çene cerrahı Lord Woolham'dan davacı olması gerektiğini söyledi. Bence de doktor haklı."

"Yapma Rachel, Lord Woolham beni korumaya çalışıyordu. Kavgayı Bubba başlattı."

"Biliyorum. Ama adamın Bubba'nın yüzünü dağıtması gerekmiyordu, değil mi? Her şey yoluna girecekti çünkü biz zaten gitmek üzereydik. Hani Miriam Randall'ın öngörüsünü anlatacaktın? Tek kelime bile etmedin dün gece."

"Tamam, güvenilir, sıradan ve elleriyle çalışan bir adam aramam gerektiği falan onu mu sordun?"

"Evet, aynen."

"İyi de, bunun Bubba'nın dağıtılmış yüzüyle ne ilgisi var? Hem Miriam'ın öngörülerinden söz edecek fırsat bulamadım, çünkü tavuk fabrikasındaki sorunlardan konuşuyorduk, sonra da Bubba geldi ve olanlar oldu."

"Hâlâ anlamadın mı Rocky? Miriam, Bubba'dan söz ediyor."

"Ne? Olamaz!"

"Elbette."

"Hayır, Rachel onun düşündüğü adam Bubba değil."

"Tam tamına Bubba'nın tarifini vermiş. Bu sabah kasabada herkes senin ve Bubba'nın yeniden birlikte olacağınızdan söz ediyordu. Hatta bu sabah annem bile, seninle Bubba'nın mükemmel

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bir çift olacağınızı, Domuz Lokantası'ndaki kavganın da her şeyi doğrulayan bir gösterge olduğunu söyledi. Gerçekten de Rocky, bunu göz ardı etme. Bubba devamlı kolluyor seni, biliyorsun değil mi? Yürüdüğün toprağa tapacak kadar tutkun sana." Rachel'ın sesi heyecanlıydı.

"Of Rachel, çok saçma bu. Bubba'yı on iki yıl önce terk ettim. Hatırlamıyor musun? Benim peşimden gelmeye devam ettiği için, dün gece yüzü darmadağın oldu. Adamın keçi inadından başka neyin göstergesi ki bu?"

"Biliyorum da, herkes bunun her şeye rağmen adamın seni sevdiğinin kanıtı olduğunu söylüyor ve sen de eninde sonunda bunu anlayacakmışsın."

"Aman, ne harika! Bana bak, Bubba'yı sevmiyorum ben."

"Ama seveceksin. Miriam öyle dedi."

"Hayır, şekerim asla öyle bir şey olmayacak, tamam mı? Ortada bir sürü dürüst ve sıradan erkek var. Eminim bir gün bir tanesiyle karşılaşacağım. Bu arada, şu anda çok daha önemli sorunlarım var. Önce şu fabrika işini halletmeliyim. Bütün sabah hükümet binasındaydım ve tapu dairesinde inceleme yaptım. Golf sahasının tam yanındaki arsayı Lord Woolham'a kimin sattığına inanamayacaksın."

"Kimmiş?"

"Patronun canım. Hem arazi kurdu Jimmy, Lord Woolham'ı bir kazıklamış ki sorma. Sence gerçekten babamın golf sahasını satacağını mı düşündü, yoksa lord cenaplarına bir oyun mu çeviriyordu?"

"Oh, hayır, olamaz. Peki, sence Hettie, Jimmy'nin bunu yaptığını biliyor mu?"

"Hiçbir fikrim yok. Büyük olasılıkla bilmiyordur ama. Önemli olan bu değil, bütün bu işte tuhaf bir koku seziyorum.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Jimmy son zamanlarda bir sürü arsayı elden çıkarmış Rachel. Ya büyük mali sıkıntıda ya da... Bilemiyorum."

"Hay Allah. Bak bu berbat işte. Bugün dinlenme odasında bir şey daha duydum."

"Ne duydun?"

"Roy Burdett her zaman yaptığı gibi yine şikâyet ediyordu. Ama bu kez Harlan Gregory, Bay Marshall'ın bazı şeyleri görmezden gelsin diye Devlet İş Sağlığı ve Güvenliği Ajansı denetçisine sus payı ödediğini söyledi."

"Paranın bir kısmının nereye gittiğini belki bu açıklıyor biraz. Rachel, Jimmy denetçilere rüşvet veriyorsa, yetkililere bildirmemiz gereken bir şey var ortada demek."

"Kanıtımız yok ki. Kulaktan duyduğum bir şey bu sadece."

"Ne olursa olsun, yetkililere telefon açmamız lazım bence."

"Yapamam. Eğer ihbar edersem ve fabrika kapanırsa, herkes beni suçlayacak."

"İsimsiz ihbarda bulunursan hiçbir şey olmaz."

"Son Şans'ta isimsiz diye bir şey mümkün değildir. Hayatım berbat burada, biliyorsun, değil mi?"

"Beterin beteri var şekerim. En azından senin kariyerin Tanrı'ya adanmış bir golf sahasını kurtarmaktan vazgeçmeleri için bir grup kilise hanımını ikna etmeye bağlı değil. Üstelik sen de pekâlâ Miriam'ın çöpçatanlık öngörülerinden birinin hedefi olabilirdin."

"Aman Rocky, Miriam'ın çöpçatanlıklarından birinin hedefi olmak beni hiç rahatsız etmezdi. Kariyer yapmak isteyen sensin. Bana kalsa, iyi bir adamla evlenip, birkaç çocuğum olsun isterim."

Caroline dişlerini gıcırdattı. Bu Rachel kimi zaman insanı delirtiyordu. Üniversiteyi bitirmiş, Columbia'da bir bankada gü-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

zel güzel çalışmaya başlamıştı. Fakat mutsuz bir aşk ilişkisi, üç yıl önce gerisin geri bu kasabaya dönmesine neden olmuştu. Şimdi de tavuk fabrikasında yönetici asistan olmakla, kariyerinin zirvesine vardığını sanıyordu.

Kendi değerini anlamaktan acizdi bu kız.

"Bana bak," dedi Caroline, "fabrikada başka dedikodular duyarsan beni ara. Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi'nin toplantısında olacağım."

Caroline telefonu kapatıp Allenberg'den Son Şans'a doğru yola koyuldu. Ağabeyinin kamyonetini Kes Kıvır'ın arkasındaki otoparka park etti. Saat erken olduğundan, güzellik salonuyla aynı dar geçidi paylaşan çörek fırınına girdi. Pudra şekeri ve kızarmış yağ kokusunu çekti içine. Formunu korumaya özen göstermesine rağmen, kremalı çörek ve kahve sipariş etti.

Niyeti, birkaç dakika kendi başına kalıp çöreğini yerken, bir yandan da akıllı telefonuna gelen elektronik postaları okumaktı. Lord Woolham ile karşılaşmadan önce yeterli miktarda şeker dozu alması gerekiyordu. Sadece soğuk hindi yiyerek Lord Woolham ve Diriltme Komitesi ile yüzleşemez, şu sıralar hayatındaki sorunlarla baş edemezdi.

En güzel hazırlanmış planlar genelde darmadağın olur ya, işte bir dakika sonra bir fincan kahve almak için Dash Randall dükkâna damlayınca, Caroline'ın planı da suya düştü.

Tipik kovboy tarzında giyinmişti. Aynı kovboylarınki gibi aşınmış Wrangler marka bir kot pantolon, sivri burunlu, kalın topuklu kovboy çizmeleri ve soluk gri bir Stetson şapka vardı üstünde.

Gören onu eyer üstünde doğmuş sanırdı ki, Dash hayatına Teksas'ta başlamış olduğundan, bu pek de yalan sayılmazdı. Büyükbabası öldüğünde, büyük teyze ve amcasıyla yaşamak üzere

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Son Şans'a gelmişti. Dash'in anne ve babasının nerelerde olduğu hep gizemini korumuştu, kimse söz etmezdi bundan asla.

Caroline'ın çöreğini silip süpürmekte olduğu küçük yuvarlak masaya doğru salınarak yürüdü ve yanındaki plastik iskemleye çöktü.

"Gizlice abur cubur mu tıkınıyorsun ha?" diye sordu kahvesinden bir yudum höpürdeterek.

"Yanıma oturup bana hakaret etmeni mi istedim senden?"

Dash'in ağzı yukarı doğru kıvrıldı. "Sanırım bu sabah kötü olmaya hakkın var. Senin İngiliz, komitenin hanımları önünde kendini rezil etmeden önce, güç toplamaya ihtiyacın var ne de olsa."

"Gidebilirsin artık."

"Bir şey mi kaçırdım acaba? Bana kızgın gibisin."

"Evet, öyle."

"Neden?" İri mavi gözlerini kocaman açıp "Kim ben mi?" gibisinden baktı ona masum masum. Dash, kızılamayacak kadar sevimliydi aslında.

Bereket, Caroline adamın maskaralıklarına aldırış etmemeyi uzun zaman önce öğrenmişti. Gözlerini dosdoğru Dash'in gözlerine dikerek son kabahatini tane tane açıkladı. "Dün gece Domuz Lokantası'ndaki rezaleti durdurmak için hiçbir şey yapmadın. Gerçekten. İş yumruklara varmadan bana yardım edebilirdin."

"Yumruklaşmaya kadar gideceklerini düşünmedim. Sen ve Rachel durumu kontrol altına almış gibiydiniz."

Caroline kahvesinden uzun bir yudum alıp bir sonra söyleyeceklerini dikkatle düşündü. "Bak Dash," dedi, "az önce Rachel ile konuştum ve dün geceyle ilgili bütün kasabada neler konuştuklarını biliyorum. Hepsi çıldırmış. Ben Bubba'ya âşık falan de-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ğilim. Hem dün gece olanları kendisinin başlattığını Bubba'nın idrak etmesi gerek aslında. Kasaba halkı da ona kol kanat germekten vazgeçmeli."

Dash'in gözlerindeki muzip ışıltı yok oldu. "Hayatımda ilk kez sana hak veriyorum Rocky. Ama elimden ne gelir ki? Mim teyze bir öngörüde bulunduğunda, bu kasabada neler döner bilirsin. Bubba'nın bir futbol kahramanı, senin bir Karpuz Kraliçesi olduğunu ve Mim teyze efsanesinin gücünü bir araya koy bakalım."

"Lütfen teyzene benimle ilgili yaptığı öngörüyü biraz açıklamasını söyler misin? Miriam'ın Bubba'nın benim ruh eşim olmadığını bildiğinden eminim."

"Hah, tamam, bak bu oldu işte. Edisto Nehri'ne denize dökülme demek gibi bir şey bu. Hem üstelik senle ben olan biteni açıklamaya çalışsak bile, kimse inanmaz ki. Teyzem son numarasını oynarken, Millie de, Thelma da, onun Sarah Murray ile Bill Ellis'i baş göz etmeye çalıştığına ikna olmuştu, ama sonunda Mim teyzemin aslında onu Tulane ile birleştirmekten söz ettiği ortaya çıktı. Bu işlerin nasıl döndüğünü bilirsin. Dedikodu kasabamızın ulusal eğlencesidir. Mantıklı olup olmaması hiç önemli değil, yeter ki konuşacak bir şey olsun, vakit geçsin."

Derin bir iç çekti Caroline. "Şu anda keşke teyzen ağzını açmasaydı diyorum. Hem neden seninle ilgili evlilik öngörülerinde bulunmuyor? Yani, sen de Bubba gibisin demek istiyorum. Ta lisede iken âşık olduğun kızı hâlâ karşılıksız bir aşkla seviyorsun. Bu karşılıksız aşkın alevi ne zaman sönecek Dash?"

Hettie ile Dash'in lise aşkını kasabada bilmeyen yoktu. Koskoca hâkimin kızı Hettie, bir zamanlar ailesine karşı gelip Dash'i, yani önemsiz birinin oğlunu seçmişti. Hettie bunu çoktan atlatmış, ancak Dash bir türlü üstesinden gelememişti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ters ters baktı Dash, Caroline'a. "Hettie ile ilgili konuşmak istemiyorum. Mim teyzemin beni biriyle baş göz ettiğini düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyor."

Caroline, Dash'in bakışlarına onu rahatsız edecek kadar karşılık verdi. Her kalori dolu anın tadına varmak için elindeki çöreğin son lokmasını ağzına atıp, gözlerini yumdu. Sonra da zevkten inledi.

"O kadar güzel, ha?"

Caroline gözlerini açtı. "Çok samimi söylüyorum Dash. Eğer Bubba'yı seviyorsan ki sevdiğini biliyorum, senin yardımına ihtiyacım var. Onun dünyasını sarsacak büyük bir şey lazım. Miriam'ın evlilik öngörüsü ile ilgili konuşulanlar iyice ümitlendirecek onu. Hem onun, hem de benim hatırım için, bu dedikodunun durması gerek."

Kahvesinden bir yudum daha aldı Dash. Düşünceliydi. "Sanırım haklısın bu konuda."

"Haklı olduğumu biliyorsun. Aklına bir şey gelmiyor mu?"

Başını salladı Dash 'hayır' der gibi. "Öyle birdenbire gelmez insanın aklına bu gibi şeyler. Biraz düşüneyim." Dükkânının vitrinine doğru başıyla işaret etti. "Hah işte seninki geliyor. Ne biçim yumruk salladı Bubba'ya öyle. O hamleyi görene kadar adamın hanım evladının teki olduğunu sanmıştım."

Caroline dükkânın camından dışarı bakınca, Lord Woolham'ın kaldırımdan dükkâna doğru emin adımlarla yürüdüğünü gördü. Omuzları dik, takım elbisesi kusursuz ve saçları her zamanki gibi karmakarışıktı.

Tanrım. Az önce midesine indirdiği çörek kadar tatlı görünüyordu. Bünyesi için de en az çörek kadar zararlıydı.

"Sanırım artık işine dönmelisin, ha?" dedi Dash.

"Öyle. Eğlenceli olacak. Belki de hanımlar onu mantıklı

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

düşünmeye ikna edip buradan kaçırmayı becerirler." Ama artık Lord Woolham'ı buradan kaçırmak istediğinden pek emin değildi Caroline.

Son Şans'ın kilise hanımları toplantılarına çiçekli elbiseler giyer, çay içer ve tavuklu salatalı sandviç getirirlerdi.

Atlantik'in öte tarafındaki Woolham'ın hanımları ile neredeyse kardeş sayılırlardı bu âdetleri bakımından. Gerçi adil olmak gerekirse, Woolham hanımları buradakiler gibi çayı buzlu bardaklarda değil, porselen fincanlarda ve sıcak içerdi. Bu önemsiz farkın dışında, Son Şans ile Woolham hanımları hemen hemen her bakımdan birbirinin tıpatıp aynıydı. Kilise hanımlarını tavlama konusunda, Hugh her zaman çok başarılı olmuştu.

En mükemmel tavrını takınarak hanımlara, fabrikasının yaratacağı iş olanakları, kasabaya sağlayacağı fayda ve bunların çoğaltan etkileri ile ilgili bilgiler içeren, fabrika projesini tanıtıcı el ilanları dağıttı. Ayrıca, kuracağı dokuma tezgâhları ile ilgili teknik bilgiler sunan sayfalar verdi her birine.

Hanımların hiçbiri bu bilgilere ilgi duymadı maalesef. İlgilenselerdi, büyük olasılıkla Hugh kendisine birçok patent sağlayan devrimci tasarımı hakkında en azından bir saat konuşabilirdi. Böyle olunca, teknik ayrıntılara girmeden konuşmasını yirmi dakikada kesti ve soru cevap kısmına geçti.

Askılı pembe bir elbise giymiş Millie adlı orta yaşlı bir hanım derhâl oyunu başlattı. "Söyleyin Lord Woolham, Prens William'ı şahsen tanıyor musunuz?"

Adamın yüzü iğne batırılmış gibi bir ifade aldı. "Ah, hayır, tanımam."

"Kraliçe'ye takdim edildiniz mi hiç?" diye merak etti başka bir hanım.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Hımm, maalesef, hayır."

"Hiç Ascot'ta[6] bulundunuz mu?" sorusu geldi sonra.

"Yok, maalesef atlarla pek aram yoktur."

Hanımların üzerine bir sessizlik perdesi çöktü. "Sahi mi?" diye sordu bir tanesi fısıldayarak. "Tüm İngiliz centilmenleri atları sever diye bilirdim."

"Bakın, aslında benim biraz alerjim var. Doğrusunu söylemek gerekirse, atları değil, yarış arabalarını yeğlerim."

Tam arkasında duran Caroline gülmeden edemedi.

Adam dönüp ateş püsküren gözlerle baktı ona. Kadının yeşil gözlerinde saf bir ışıltı vardı. Gerçekten de çok şekerdi. Her şey göz önüne alındığında, müthiş bir mizah duygusuna sahipti üstelik.

"Fabrika veya tezgâh konusunda sorusu olan var mı?" diye sordu Hugh.

"Aslında yok." Konuşan sarışın hanım komite başkanı Hettie Marshall'dı.

"Hiçbir soru yok mu?" diye sordu adam.

Bayan Marsahall klas bir gülümsemeyle, "Bakın Lord Woolham, her şey çok açık. Fabrikanızı kurmanızı istiyoruz elbette. Ne var ki, kuracağınız yeri beğenmiyoruz." dedi. Sonra diğer hanımlara dönerek, "Hepimizin görüşünü temsil etmiyor mu söylediklerim?" diye sordu.

"Evet," dedi hanımlar hep bir ağızdan.

Başkan hanım yine Hugh'a döndü. "Sunumunuz için size çok teşekkür ederiz. Bir İngiliz lordunun gelip bize bir konuşma yapacak olması hepimizi çok heyecanlandırmıştı ama, Tanrı sizi kutsasın, Cambridge Dükü Prens William'ı tanımıyor olmanız

6 Ascot, İngiltere'nin güneyinde at yarışlarının yapıldığı ünlü bir kasabadır.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bizi hayal kırıklığına uğrattı. Biz kendisini çok yakışıklı buluyoruz."

"Torununu bu kadar beğenmeniz Kraliçe'mizi eminim çok sevindirecektir," dedi Hugh gıcırdattığı dişlerinin arasından. Amma da boş yere harcamıştı zamanını.

"Gördünüz mü," diye devam etti Bayan Marshall, "Kraliçe'yi tanısaydınız bizim görüşümüzü ona iletebilirdiniz. Şimdi izin verirseniz, Karpuz Festivali'nde kuracağımız stantları planlamamız gerekiyor. Sizi de bekliyoruz. Turta, reçel ve öpücük satacağız."

Kalkık çerçeveli gözlüklerinin arkasından parıldayan gözlerle, "Öpücük konusunda bazı kuşkularım var," dedi Miriam Randall. "Kocalarımızdan başka, kim bizi öpmek için para verecek ki?"

"Bilmem ki, Jane birkaç öpücük satabilir mesela." dedi Caroline'ın annesi. Hınzır hınzır bakan yeşil gözlerine varana kadar, her şeyiyle kızının eskimiş bir kopyası gibiydi Ruby Rhodes.

"Ah, um, o konuda Clay'den pek emin değilim." dedi ön sırada oturan genç bir hanım. Hugh'un tüm konuşması süresince, koyu yeşil renkteki yünden bir şey örmüştü.

"Aklıma bir şey geldi," dedi Miriam.

"Oh, hayır," dedi Caroline kapıya doğru bir adım geri atarak. "Ben öpücük falan satmıyorum. Bu amaç için değil en azından. Hiç profesyonelce değil ve..."

"Ne harika fikir bu," dedi Millie adındaki kadın. "Eminim Bubba birkaç tane satın alır."

"Bubba'nın çenesi kırık," dedi Caroline.

Hugh arkasına baktı. "Hay Allah. Kırılmış mı?"

"Evet. Ön dişlerini de kırdın, cerrah da dudağına dikiş attı. Bereket, öpücük faslına gelince bu kendisini özürlü sınıfına koyuyor."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Vay canına. Bu kadar şiddetli vurmak değildi niyetim," dedi Hugh. Yüzünü alevler basmıştı.

"Ama vurdun."

"Evet, vurdunuz" dedi Jane. "Öpücük satın alarak verdiğiniz zararı ödemeniz gerekiyor Lord Woolham. Eminim korkunç para kazanırız."

Hanımların hepsi kıkır kıkır gülmeye başladı. Hugh, Caroline'a dönüp büyükbabasından öğrendiği, 'hiç de komik değil' bakışını fırlattı. Caroline oralı bile olmadı. Aslında hanımların hiçbiri etkilenmiş gibi görünmüyordu.

Bir iki öksürdü Hugh. "Hanımlar, teklifiniz için çok teşekkür ederim. Allenberg ilçesinde öpmekten hoşlanacağım pek çok hanım olduğuna hiç kuşkum yok. Ama ben öpücüklerimi bedava dağıtmayı yeğlerim."

"Ooooh," diye iç geçirdi hanımlar koro hâlinde. İşte Hugh o an, tamamen yanlış anlamalara yol açan bir yorumda bulunduğunu fark etti. Yüzü daha da kızardı. "Yani, kendimi en yüksek fiyatı verene satmam demek istemiştim. Ben öyle..."

"Sanırım hepimiz mesajı aldık Lord Woolham." dedi Caroline. Gözleri öfkeden ışıl ışıl parlıyordu. Kendisinin bir züppe olduğunu düşünüyordu mutlaka. Tamam, işte bu çok iyiydi. Kadının öyle düşünmesini istiyordu ya zaten. Öyle değil mi?

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 7

Caroline, kiraladığı Mustang arabayı Palmetto Caddesi boyunca ağır ağır süren Hugh'un yanındaki koltukta oturuyordu. Sağda Country Mutfağı'nı, solda sinema salonu Kısmet'i geçtikten sonra kasabanın güney ucuna vardılar ve on beş mil hız limitini geride bıraktılar. Her bir milde, Caroline'ın endişesi giderek artıyordu.

Lord cenapları, komite tarafından makaraya alınmış ve resmen aşağılanmış olmasına rağmen, öpücük satma konusu açıldığında çok tatlı bir kızarmanın dışında, sükûnetini ve nezaketini korumuş, fabrikasına olan inancı hiç sarsılmamıştı.

Hay Allah, adamın konuşmasını, özellikle de tezgâhların nasıl uygulanacağına ait on dakikalık son bölümü dinledikten sonra, Caroline bile onun fabrikasına inanmıştı. Tam da Son Şans'ın ihtiyacı olan bir şeydi bu. Hele ki tavuk fabrikası batıyor ve Jimmy Marsahall dalavere yapıyorsa.

Ama Hugh'un yardıma ihtiyacı vardı.

Babasını arsayı satmaya ikna etse bile, adamın bataklık arazide inşaat izni elde etmek için yapacağı görüşmelerde de yardıma ihtiyacı olacaktı. Bu izni koparmanın artı bir maliyeti de olacaktı elbette. Şişirilmiş fiyatlı araziden vazgeçip, başka bir yerde işe başlamaktan da pahalıya mal olacaktı belki. Maliyet rakamla-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rını hesaplayıp adama göstermeliydi. Belki rakamlar babasından daha yüksek sesle konuşur, daha etkili olurlardı.

Hugh arabayı Tanrı İçin Golf'ün park yerine sürerken, bütün bu düşüncelerden sıyrılmaya çalıştı Caroline. Daha önemli bir işi vardı şimdi. Babasının arsayı asla satmayacağına adamı ikna etmesi gerekiyordu.

Daha sonra diğer sorunları birer birer ele alırlardı.

Rüzgârın dağıttığı saçlarını atkuyruğuna sıkıştırıp yan tarafına döndü ve lord cenaplarına uzun uzun baktı. "Öğlen, hanımlarla bayağı iyi başa çıktığını itiraf etmeliyim. Yabancılara karşı bazen acımasız olabiliyorlar. Ama mmm... Babama gelince, o çok daha farklı bir cins. Lütfen hiçbir konuda ona karşı çıkma, tamam mı?"

"Karşı çıkmak aklımın ucundan bile geçmemişti. Kendisiyle konuşmayı düşünmüştüm." Soğuk bir gülümsemeyle arabanın kapısını açtı.

Caroline da arabadan inip adamın peşi sıra yan yatmış altı metrelik fiberglas İsa heykeline doğru ilerledi. Country Pride Tavuk'un kamyonu, bir zamanlar göğsünde 'Tanrı İçin Golf' yazan tabelasıyla park alanına tepeden bakan İsa'yı yerle bir etmişti. Başındaki halenin üstündeki tabela ise, bu mini golf sahasında gerçek boyutlu bir Nuh'un Gemisi bulunduğunu ilan ediyordu dünyaya.

Hugh yüzünde gayet tuhaf bir ifadeyle baktı yıkıntıya. Dudaklarının yukarı doğru kıvrılmasına bakılırsa, eğleniyor gibiydi sanki. Caroline'ın umduğu reaksiyon kesinlikle bu değildi. Şoka girmiş, hayran kalmış, şaşkın... Bunların herhangi biriyle başa çıkabilirdi ama eğleniyor olması büyük bir sorundu.

"Komik mi buldun?" diye sordu. Kelimeler biraz ters çıkmıştı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gelgelelim, istediği etkiyi uyandırmadı. "Aslına bakarsan çok çekici buldum."

"Çekici mi?" İşte bunu hiç beklemiyordu Caroline. "Kimse Tanrı İçin Golf'e çekici demedi bugüne kadar."

"Hem de çok." Hugh dönüp golf sahasına ve Nuh'un Gemisi'ne giden yol boyunca ilerledi. Geçen ekim ayında Tanrı İçin Golf'ün başına gelen tek felaket kamyon kazası değildi. Deli gibi bir yıldırım fırtınası, fenerlere enerji sağlayan propan gazı tankını havaya uçurmuştu. Fenerler paramparça olmuş, alevler golf sahasını çevreleyen çam ağaçlarını tutuşturmuştu. Yol boyunca, çamlardan artakalan karbonlaşmış kalıntılar vardı hâlâ. Gerçi, Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi üyeleri ile babası, son aylarda her tarafı kaplayan yaban sarmaşıklarını kesip biçmişlerdi galiba.

Lord Woolham harap olmuş yol boyunca Nuh'un Gemisi'ne doğru uzun adımlarla ilerlerken, Caroline da peşinden ayaklarını sürüyerek yürüyordu. Girişteki tabelada öyle yazmasına rağmen, Nuh'un Gemisi gerçek boyutunda değildi aslında. Caroline bu gerçeği onca canlı türünü taşıyan geminin korkunç büyük olmuş olması gerektiğini dokuz ya da on yaşlarında keşfetmişti. Golf sahasındaki gemi orta karar bir ahır kadardı. İki fil bile zor sıkıştırılırdı bu gemiye, yani Nuh'un Gemisi standartlarına göre minicik bir şeydi.

Elbette babası Tanrı İçin Golf'teki Nuh'un Gemisi'nin bir boynuzlu inek, bir lama, bir keçi, bir kuzu ve bir tavşandan oluşan evcilleşmiş hayvanları barındıran bir hayvanat bahçesi için yeterli büyüklükte, dolayısıyla gerçek boyutta olduğunu iddia ederdi hep. Caroline eninde sonunda bu fikri kabullenmiş görünmesine rağmen, yine de golfteki Nuh'un Gemisi'nin bu kadar küçük olmasından biraz hayal kırıklığı duyardı. İşin kötüsü, yaşı

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ilerledikçe gemi gözüne daha da ufak görünmeye başladı.

Nuh'un Gemisi, müşterilerin gelip giriş ücreti ödedikten sonra renkli golf topları ile golf sopalarını aldıkları ofis işlevini de görüyordu. Giriş gişesi, tıpkı geminin kendisi gibi boyanması gereken bir kepenkle örtülüydü. Hugh, elini kalçasına dayayıp durdu ve başını yukarı kaldırarak yaklaşık on beş metre yüksekliğindeki yapıya baktı. Hemen arkasında duran Caroline'ın gözleri etrafta babasını arıyordu.

Babası arkada açelyaları budamakla meşguldü. Geldiklerini hissetmiş gibi döndü ve "Merhaba tatlım," diye seslendi. Bahçıvan makasını İsa'nın mezarı başındaki kayaya dayayıp, İsa'nın dirilişini temsil eden deliğin yanından geçerek onlara doğru ilerledi.

Caroline, babasının göğsünün üzerinde büyük beyaz harflerle 'Tanrı var. Sorusu olan?' yazılı siyah tişörtüyle ilgili Hugh'un ne düşündüğünü merak etti. Kırçıllaşmış siyah saçları, sırtının yarısına kadar uzanan bir örgü şeklinde toplanmıştı. Keçisakalı, göbeği, bisikletçi çizmeleri ve küpesiyle bir motosiklet çetesi üyesine benziyordu babası ama elbette Cehennem Melekleri'nin motosikletçilerine değil. Babasının melekleri büyük olasılıkla Vietnam'da savaştığı sıralar doğmuş, ciddi sanrıların ürünüydü.

Babası Caroline'a doğru yürüyüp kocaman bir ayı gibi sarıldı ona. "Mmmm, en küçük meleğim nasılmış bakalım?"

Babasının kolları arasındayken Caroline kendisini her zaman güvende hissederdi. Babasından ve onun tuhaflıklarından ne kadar kaçmaya çalışırsa çalışsın, baba her kollarını açıp ona sarıldığında ve 'en küçük meleğim' dediğinde, başını onun omzuna gömmek ve soluk almak için dahi olsa bir daha kaldırmamak isterdi. Nuh'un Gemisi'nin gerçek boyutunda olmadığını anladığı zamandan önce, daha küçük bir kızken, ayı gökyüzüne babasının astığına inanırdı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gerçekler canını acıtıyordu. Hem de çok.

"Ah, baba," dedi Caroline, "sana Hugh deBracy, Lord Woolham'ı tanıştırmak istiyorum. Lord Woolham, işte babam, Elbert Rhodes."

İki adam da birbirini süzdü. Babası, sanki uzak bir diyardan yeni gelmiş birine bakar gibi bakıyordu lord cenaplarına ki bu pek de gerçeğe aykırı sayılmazdı. Hugh ise babasına onu sanki samimi bir şekilde yakından tanımak istiyormuş gibi bakıyordu ki bunun hiçbir anlamı yoktu.

Babası, gerçekten yarı çatlak biriymiş gibi kıstı gözlerini. Gözleri bayağı donuk bakardı ve istediği zaman çok ürkütücü olabilirdi. Ama babasının tuhaf hâllerinden Hugh hiç etkilenmemiş gibiydi.

"Yani," diye homurdandı babası, "Sanırım bana reddedemeyeceğimi düşündüğünüz bir teklif sunmaya geldiniz, değil mi?"

"Bakın Bay Rhodes, size zaten durumumun el verdiği en yüksek teklifi verdim. Yani daha fazla para önererek sizi arsanızdan vazgeçirebileceğimi sanmıyorum."

"Demek bu yüzden kızımı da bu işe karıştırdınız."

"Baba, öyle düşünme..." diye lafa karıştı Caroline ama cümlesini bitiremedi.

"İşin doğrusu," diye araya girdi Hugh, "Senatör Warren'ın yardımcısı ile bu arazi arasındaki bağlantıyı öğrendiğimde, kızınızı bu işe karıştırmamın bana yararı dokunabileceği aklıma gelmedi değil."

Caroline bayağı içerlemişti. "Bu adama yardım edeceğimi asla söylemedim baba..."

Elbert bir el hareketiyle kesti kızının sözünü. "Bunun kadar ince bir çizgiyi aşmaman gerektiğini bilecek kadar olgun olmalıydın kızım. Yine de, patronunun ne kadar zor bir adam olduğu-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nu bildiğim için, seni affedeceğim. Üstelik annen bu sabah bana Tanrı'nın bir planı olduğundan söz etti. Yani, belki de Tanrı bu zor ve utanç verici durumun gerekli olduğunu düşünmüştür."

"Baba, ben..." Boğazı düğümlendi ve devam edemedi. Her zaman böyle olurdu. Tam da tepesi atmak üzereyken babası öyle bir şey söylerdi ki tereyağı gibi erirdi karşısında. Babasının hemen her şeyi affetme yeteneğini çok severdi Caroline. Bir sürü insan affetmekten söz eder, ama babası bunu hayatının her gün yaşardı.

Babası kendisine has, sevecen sırıtışıyla baktı lord cenaplarına. "Neyi yıkmak üzere olduğunuz hakkında tam bir fikir sahibi olmak için, bir tur atmak ister misiniz?"

Hugh'un dudakları yine yukarı doğru kıvrılmıştı. Babası ile alay mı ediyordu yoksa? Caroline için için sinirlendi. Babası tuhaf olmasına tuhaftı, ama onunla alay edenlerden nefret ederdi. Şimdiye kadar Son Şans'ta tanıştığı herkese son derece kibar davranmıştı. Tabii, Bubba Lockheart dışında. Zaten o olayda da büyük bir yanlış anlama söz konusuydu.

"Harika olur, teşekkür ederim," dedi Hugh.

Elbert, bir yandan omzunun üstünden konuşarak, golf sahasının ilk deliğine, Âdem ile Havva'ya doğru yürümeye başladı. "Burada tam on sekiz deliğimiz var. Öndeki dokuz delik Eski Ahit'e, arkadaki dokuz tanesi de Yeni Ahit'e adanmıştır..." Babası monoton bir sesle fibercam, su dolaşım sistemi ve bu gibi bir yığın başka sorunu anlata anlata ilerliyordu.

Hugh'un her doğru yerde durarak, hayranlıkla gözlerini dikip, avanak avanak bakması Caroline'ı hayrete düşürüyordu. Üstelik yıldırım fırtınasının verdiği zararla ilgili bir dolu mantıklı soru da soruyordu adam.

Bir zamanlar, fibercamdan nilüfer yaprakları üzerinde sıç-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rayıp oynayarak ağızlarından senkronize bir şekilde yola su püskürten kurbağaların bulunduğu bölgeye geldiklerinde, iki adam da uzun bir süre durdu. Yıldırım fırtınası ve peşinden su dolaşımı sisteminde meydana gelen arızalar, kurbağaların fibercam gövdelerini paramparça etmişti. Kala kala birkaç dağılmış kurbağa bacağı ve tükürme mekanizmalarının içi kalmıştı.

Babası ve Hugh yere çömelip fırtınanın vermiş olduğu zararı incelemeye başladılar ve bir dolu mühendislik terimi kullandıkları için Caroline'ın anlamakta güçlük çektiği bir sohbete daldılar. Aralarındaki yaş ve özgeçmiş farklarına rağmen, tuhaf adamla İngiliz soylu, mükemmel anlaşıyor gibiydiler. Caroline, Hugh'a niyetinin kurbağaları tamir etmek mi yoksa arsayı satın almak mı olduğunu sormamak için kendini zor tutuyordu. Şu anda adamın gönlünün, kurbağaları tamir etmekten yana olduğuna kalıbını basabilirdi.

Bu düşünce içini ısıttı. Böyle davrandığında seviyordu bu adamı. Küstah veya gösteriş yapar gibi değildi. Tanrı İçin Golf'ü gördüğünde dehşete kapılmamıştı. Tam tersine ilgiliydi ve babasına da son derece saygılıydı.

İlk karşılaşmada yabancıların birbirlerine böyle davranmaları pek ender rastlanan bir şeydi.

Daha o sabah hükümet binasında öğrendiklerini düşününce, belki de bu iyiye alamettir diye düşündü Caroline. Adamı korkutmak istemiyordu. Onunla mantıklı bir şekilde orta yolu bulmalıydı.

Nihayet Hugh doğruldu ve kutsal kitabın çıkış bölümünden, Harun Peygamber'in Nil Nehri'ndeki kurbağaları çağırdığı dizelerin yazılı olduğu tabelaya yaslandı. "Elbert, iş planlarınla ilgili daha fazla bilgi edinmek isterim. Woolham Malikânesi'nin yanındaki aile toprağımızda böyle küçük bir golf sahası yapılabi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lecek doğal bir yer var. Düşünüyorum da, bahçe cinlerine adanmış bir golf sahası olabilir."

"Çünkü yılan veya kurbağaların aksine, cinlerin aslında doğanın bir parçası olduğunu herkes bilir." diye yüksek sesle homurdandı Caroline ve bunu yaptığına anında pişman oldu. Ağzını açıp böyle bir şey söylemeyecek kadar yol yordam bilmesi gerekirdi.

Hugh arkasına dönüp tek kaşını yukarı kaldırdı. Caroline komik bir şey söylemiş gibi adamın dudaklarının kenarları titremiyor olsaydı, küstah ve kendini beğenmiş denebilirdi belki.

"Aslında," diye söze başladı Hugh yumuşak ve sıcak bir ses tonuyla, "Teyzemin bahçe cinlerini topladığı çok büyük bir heykel koleksiyonu var. Bunun gibi bir golf sahası onları sebze bahçesinden çıkarmak için çok iyi bir neden olur diye düşünüyorum."

Babası olduğu yerde kahkahalarla güldü.

Hugh zorunlu bir şekilde Elbert'a baktı ama şimdi onun da gözlerinin içi gülüyordu.

"Peki, söyleyin bakalım," diye devam etti lord cenapları o resmi aksanıyla, "Bütün bu heykelleri nereden edindiniz?"

"Merak ettiğiniz buysa, onları satın almadık," dedi Elbert. "Rocky'nin dedesi fibercamdan heykeller yapan bir sanatkârdı. Çoğunu o yaptı ve hiç kimsenin onun ustalığı ile boy ölçüşebileceğini sanmıyorum."

Hugh dönüp heykelleri sanki yakından inceliyormuş gibi, büyük bir gösteri yaptı. "Çok iyi," dedi nihayet, "Fibercam sanatı gerçekten inanılmaz."

"Arsayı satmak istemememin bir nedeni de bu," dedi babası.

"Ama bu heykeller başka yerlerde değerlendirilebilir, değil mi? Bu golf sahasını daha fazla insanın olduğu bir yere taşımak daha mantıklı olmaz mı? Mesela," lord cenapları omuzlarını silk-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ti, "ne bileyim, örneğin elimdeki rehbere göre, Hilton Tepesi ve Myrtle Sahili golf açısından çok popülermiş."

"Ben Hilton Tepesi veya Myrtle Sahili'nde yaşamıyorum ki."

"Ah evet, bakın bu doğru."

"Hem burada yaşayan melekler var." Babası dimdik durdu ve kollarını kavuşturdu göğsünde. Böyle yaptığında tıpkı bir kabadayıya benziyordu.

Caroline, kollarını çaprazlamasına göğsüne koyup, sarıldı kendisine. Babasının meleklerden konuşmaya başlamasından nefret ediyordu. Her zaman böyle hissetmemişti aslında. Nuh'un Gemisi'nin gerçek boyutta olmadığını keşfettiği yıl ki bu yıl aynı zamanda erkek kardeşlerinin onu Noel Baba ile ilgili uydurma efsane konusunda bilgilendirdikleri yıldı, melek falan olmadığını da idrak etmişti. Gerçekleri keşfetmek çok acı vermişti.

Hugh derin derin düşünüyormuş gibi çenesini ovuşturdu. "Merak ettim de, acaba ben de meleklerle biraz konuşabilir miyim? Kaç tane melek var?"

Bu sözler tamamen boş ve anlamsız bir yüz ifadesiyle söylenmişti. Babasını şaşırttığı kadar, Caroline'ı da şaşırtmıştı. "Benim meleklerimle mi konuşmak istiyorsunuz?" dedi babası başını hafifçe yana eğip, Hugh'u yakından inceleyerek. Caroline'ın hatırladığı kadarıyla, bu güne dek hiç kimse babasının melekleri ile konuşma isteğinde bulunmamıştı. Asla!

"Elbette istiyorum. Anladığım kadarıyla benim fabrikamdan pek hoşnut değiller. Nedenini merak ediyorum."

Babasının çalı gibi kaşları aşağı indi ve ürkütücü bir surat ifadesi takındı. "Benim deli olduğumu düşünüyorsunuz, öyle değil mi? Dönüp havaya konuşacağımı sanıyorsunuz ha?" Başını iki yana salladı. "Az kalsın sizi sevmiştim, bir dakikalığına."

Babası, Caroline'a donuk gözlerinde öldürücü bir ifadeyle

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

baktı. "Kızım," dedi, "Lord Woolham'ın keçi kadar inatçı olduğunu şimdi anladığım için, seni affedeceğim. Şimdi bize bir iyilik yap da, meleklerin önüne gelenle konuşmadığını ona anlat, olur mu? Sonra da toprağımı asla satmayacağımı tane tane söyle."

Babası sırtını dönüp, bütün yol boyunca kafasını sallayarak gerisin geri İsa'nın mezarını çevreleyen açelyalara doğru yürüdü.

"Tamam," dedi Caroline suratını asmış Hugh deBracy'ye dönerek, "İyi gitti sayılır değil mi? " diye sordu. "Ne düşünüyorsun?"

"Meleklerle konuşmama izin vereceğini düşünmüştüm."

Caroline tuhaf tuhaf baktı adama. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Cinlere ve perilere inanan Petal teyzemde hep bu taktiği kullanırım ve işe yarar. O da konuşur perileri ve cinleri ile."

Caroline'dan önce bir kıkırdama sesi geldi. Bu kıkırdama az sonra aldı başını gitti ve göbeğinden gelen bir kahkaha krizine dönüştü. Giderek kontrol edilemez bir hâl aldı ve Caroline nefes almada zorlanmaya, gözlerinden yaşlar boşalmaya başladı.

Çok geçmeden Hugh'un da ona katılmasıyla ortalık yumuşadı, gergin hava dağıldı. Her ikisinin de yeniden kendilerini toparlayabilmeleri epey bir süre sürdü.

Kıkırdama faslı nihayet bittiğinde Hugh, "Petal teyzem her gün Woolham Malikânesi'nin cinleri ve perileri ile sohbet etmeye bayılır. Ama o her zaman beni çaya davet eder ve bu sohbetlerine katılmamı ister."

Hugh'un bakışları tekrar açelyalarını kırpmaya devam eden Elbert'a kaydı. "Aslında baban, Petal teyzem kadar bunamış görünmüyor. Ne yazık."

"Bunu fark etmiş olmana sevindim. Umarım babamı fikrinden caydırmanın mümkün olamayacağını anlamışsındır artık.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kötü haber vermek istemiyorum ama başka bir yer düşünmen için daha bir sürü neden var."

"Ne gibi nedenler?"

"Bu sabah hükümet binasında arsa parsellerini incelerken, az ötede bataklık arazi olduğunu keşfettim." Güneydoğu yönünde bir yerleri işaret etti Caroline. "Şu anda sahip olduğun arazinin üstünde, eğer fabrikanı oraya kurarsan, hem devlet hem de federal hükümet bataklık arazi kullanım ruhsatı için tepene binecektir." Hugh'a bakıp gülümsedi Caroline.

"Seni orada sandalla gezdirmemizi ister misin? Ağabeylerimden biri, büyük zevkle seni nehrin yukarısına, tam bataklığın olduğu yere götürür. Çocukken oraya timsah avlamaya giderlerdi."

Hugh'un yüzü bembeyaz oldu. "Sence ortağım George bu araziyi satın aldığında bunu biliyor muydu?"

"Orasını bilemem ama üzerinde inşaat yapmak için karşılaşacağın sorunlar göz önüne alındığında, senin ve ortağının o arsaya değerinin fazlasını ödediğinizi biliyorum."

"Anlıyorum. Paramı geri almak gibi bir şansım olabilir mi acaba sence?"

"Bilmem. Gerçi Hettie Marshall'ın yardımına başvurabiliriz."

"Hettie Marsahall mı? Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi Başkanı değil mi o? Arsayı o mu satmış?"

"Hayır. Büyük olasılıkla bu konu hakkında hiçbir şey bilmiyor ama kocası biliyor. Sana kazık atan Hettie'nin kocasıydı."

"Anladım." Kaşlarını çattı Hugh. Biraz ümitsiz görünüyordu.

"Bak, her şey bitmiş değil, ümitsizliğe kapılma. Yarın Karpuz Festivali geçit töreninde Hettie ile konuşma fırsatı bulabi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lirsin. Kocası belediye meclisi üyesidir ve her ikisinin de geçit törenini tribünün ön sıralarından izleyeceğine eminim. Belki kadını kocasının parayı geri vermesi için sana yardımcı olmaya ikna edebilirsin."

Mümkünü yok Lord Woolham parasını geri alamayacaktı elbette. Jimmy resmi makamlara rüşvet veriyor, tavuk fabrikasını dalavereyle ayakta tutuyor ve kim bilir daha ne dolaplar çeviriyordu. Hiç önemi yoktu bunların. Önemli olan Jimmy'nin paraya sıkışmış olmasıydı. Lord cenaplarının parasını geri alması çok zor olacaktı.

Elbette bunu lord cenaplarına söyleyecek hâli yoktu. Söylese de inanmazdı zaten. Bunu yaşayıp kendisi görmeliydi.

Ancak o zaman, sorununa çare bulmak onunla birlikte çalışabilirdi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 8

Caroline, o akşamüzeri saat sekiz buçuk sularında, Son Şans'ta içki içilebilecek tek yere, Dot'un Barı'na doğru yola koyuldu. Anne ve babasına da Clay ve Jane'in orkestrası Vahşi Atlar'ı dinlemeye gittiğini söyledi. Ama asıl niyeti, barda takılıp Roy Burdett ile konuşmaktı.

Saat sekiz buçukta Roy Burdett'in dördüncü birasını içmekte olacağını hesaplamıştı. Yani, kolayca tavuk fabrikasının güvenlik sorunlarıyla ilgili birkaç laf alabilirdi ağzından. Hugh'un kasabaya gelmesiyle tavuk fabrikasındaki güvenlik sorunları arasında doğrudan bir ilişki yoktu. Yine de deneyimlerine göre, çözümsüz gibi görünen sorunların çözümü, genellikle az değil, çok bilgi edinmeye bağlıydı.

Kapıyı itip içeri daldı. Müdavimlerin hepsi oradaydı ve Hugh deBracy de sanki onlardan biriymiş takılıyordu. *Bam!* Adamın yönüne tek bir bakış tüm barın kararıp yok olmasına, lord cenaplarının bir kabartma gibi ortaya çıkmasına yetmişti.

Bu akşam bir İngiliz soylusuna benzemiyordu. Hem de hiç.

Bu akşam, üstünde solmuş bir kot pantolon ve güçlü pazularını ortada bırakan siyah bir tişört vardı. Barda oturmuş, keyifle Roy'un balıkçılık öykülerinden birini dinliyordu. Bu geceki öykü, Roy'un koskoca oltasından kaçırdığı on kiloluk büyük siyah levrek hakkındaydı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Son derece çekici ve ateşli görünmenin yanı sıra, Hugh anlatılanlarla bayağı ilgileniyor gibiydi. Annesinin okuduğu soyluların aşk maceralarındaki kahramanlarla hiç ilgisi yoktu.

Böyle bir kot pantolonla, adam sıradan biri gibi her yere uyum sağlayabilirdi. Kot pantolonu yumuşacık görünüyordu ve cüzdanını koyduğu arkadaki sol cebinde aşınmaktan beyazlamış bir nokta vardı.

İşte bu bir felaketti.

Hugh dinlediği sürece, Roy balıkçılık öyküleri anlatmaya devam edecekti. Yani, Roy'un ağzından fabrika ile ilgili bilgi alma planı suya düşmüştü.

Hay Allah! Buraya gelmişti bir kere. En azından bir içki içip öyle gitmeliydi, yoksa herkes neden bara girdiği gibi çıktığını merak edecekti.

Bir sürü dedikodu yapılacak ve iş dönüp dolaşıp kendisiyle Lord Woolham arasındaki ilişkiye gelecekti. Onunla bir ilişkisi olduğundan değil ama insanlar konuşacaktı. Özellikle de Senatör Warren yarın kasabada olacağına göre, kulağına saçma sapan bir şeyler gidebilirdi.

Dosdoğru bara yürüdü, Hugh ve Roy'u başıyla selamladıktan sonra, klas ve bilmiş bir edayla, sek bir votka martini sipariş etti.

Barın sahibi ve şef barmen Dottie Cox, şaşkınlık ve öfkeyle karışık bir bakış fırlattı Caroline'a. Dottie altmışın üstünde vardı ama barın ışık kaynağı sayılan solgun neon ışığında ancak kırk beş duruyordu.

Bu gece Dottie, kolları ve eteğinden yeşil püsküller sarkan, karpuz pembesi bir kovboy gömleği giymişti. Kulaklarından karpuz şeklinde küpeler sallanıyordu.

Barın üstüne eğildi Dottie küpeleri sallanarak. "Ne zaman-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dan beri votka martini içmeye başladın sen Rocky?"

"Şu andan itibaren..." Hugh'un, Roy'un diğer yanında ayakta durduğunun bal gibi farkındaydı Caroline. Sanki gerçekten Roy'un balıkçılık macerasını dinliyormuş gibi her hareketini dikkatle izliyor ve başını sallayıp duruyordu adam.

Hugh'un bardağında viski renkli bir sıvı vardı ama buzsuzdu. Erkeksi ve klas bir içkiye benziyordu. Kot pantolonu ve tişörtüyle sıradan bir adama benzese bile, eline bira şişesi yakışmazdı elbette.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Galiba zeytinim yok," dedi Dottie.

"Zeytin yok mu? Bar değil mi burası?"

Dottie ne yapayım der gibi omuz silkti, püskülleri oynuyordu sağa sola. "Farkındayım. Aslında ayıp oluyor. Gerçi buraya gelenlerin martini sipariş edecek hâli yok."

"Eskiden elmalı martini içerdim."

"Gerçek martini değildir ki o. Kadınlar için martini taklidi-dir." Bilgiç bilgiç güldü Dottie.

"Peki, votka ve vermutun var mı?" diye sordu Caroline.

Dottie yanıtlamadı soruyu. Bilirkişi ses tonuyla devam etti. "Elmalı martini istersen verebilirim. Kasabaya geldiğinde içersin diye koca bir koli elma votkası ve meyveli likör yığdım arkaya."

Dottie konuşmasının burasında durup elini uzattı ve Caroline'ın eline vurdu hafif hafif. "Rocky şekerim, bu yaşlar alkol ile denemeler yapmak için çok uygundur bilirim. Ama artık, senin tek bir içkide karar kılma zamanın gelmedi mi? Karar verirsen, senin için gerekli malzemeyi stoklarımda bulundururum. Doğrusunu istersen tatlım, senin içki seçeneklerinle baş edemiyorum."

"Denemeler mi? Hem de alkolle? Sahi mi? Yardımcı olabilir miyim?" Hugh'un sesi yumuşak ve kibardı. Ama bir İngiliz soylu-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sunun böylesi ucuz bir barda ulu orta bunları söylemesi beklenmeyecek bir şeydi. Daha da ötesi, bir İngiliz soylusunun böyle bir bara adım atması bile hayal edilemeyecek bir şeydi.

Dottie bir kahkaha attı. "Ne hoş adam değil mi? Bütün gün dinleyebilirim onu. Hem şekerim, benim bara gelip de hemen bir sek İskoç viskisi isteyen adam, bana sorarsan, çok saygın biridir."

"Doğru." Caroline dönüp başını salladı Hugh'a. "Buranın yerli halkı ile anlaştığını görmek beni çok sevindirdi," dedi.

"Ben de senin takdir etmene çok sevindim. Bu akşam neyi deneyeceksin acaba?" diye sordu Hugh küçük bir oğlan gibi gülümseyerek. Hani gamzesini ortaya çıkaran o sevimli gülüşüyle. Lanet olsun.

Dottie tezgâhın üzerine eğilip gözlerini kırpıştırdı. "Bir votka martini istedi. Ama sanırım zeytinim kalmamış. Bana sorarsanız bu kız sosyetik olmaya özeniyor. Daha bir ay önce buraya geldiğinde, Kırık Golf Arabası sipariş etmişti."

"Ne? Ne sipariş etti?"

Dottie başını salladı ve küpeleri oynadı mutlu mutlu. "Midori ve badem likörü ile yapılan bir içki. Feci tatlıdır ama öte yandan, ailesinin işini düşünürseniz, içkinin adı Caroline'a çok uygun. Anladınız, değil mi?"

Hugh başıyla onaylama cüretini gösterdi. Sonra dönüp pişmiş kelle gibi sırıttı Caroline'a bakarak.

"Demek votka martiniyi ilk kez tadacaksın, öyle mi?"

"Sizi ilgilendirmez."

"Hayır, muhtemelen ilgilendirmez. Ama bilmelisin ki, insanlara kendilerine uygun içkiyi bulmaları konusunda yardım etmekte ustayımdır. Yani bir bakıma Miriam Randall gibi, ruh eşi bulmak konusunda değil de içkide." Bu cümleyi o kadar yüksek sesle söylemişti ki, salonun ta diğer ucundan bile duyuldu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bardaki kasaba delikanlılarının hemen hepsi dönmüş şovu izliyorlardı. Sahnede kemanını ayarlamakta olan Caroline'ın ağabeyi Clay bile dönüp bakmıştı. Yüzünde 'küçük kız kardeşe göz kulak olma' ifadesi vardı. Bereket Hugh yarı kibar ve Clay de geçerli bir neden olmadıkça kavga etmemeye özen gösteren biriydi; yoksa Caroline az bir zaman farkıyla ikinci bir yumruk dalaşının içinde bulabilirdi kendisini.

"Bir votka martini rica ediyorum lütfen."

"Tamam şekerim. Belanı arıyorsan seçim senin, gidip bir bakayım, belki birkaç zeytin bulurum arkada." Dottie barın arkasındaki depoya doğru gitti.

"Hey, yerime geçmek ister misin?" diye sordu Roy.

"Senin için sakıncası yoksa çok iyi olur," diye karşılık verdi Hugh.

"Hiç sorun değil. Bir gün birlikte kayığımla balığa çıkacağız, tamam mı?" Roy, birasını kaptığı gibi başka tarafa gitti. Caroline arkasından baktı.

"Oldu Roy, sözleştik demektir."

Roy'un, Avery Anderson'ın yanındaki koltuğa çöküp onunla sohbete başladığını gördü Caroline. Bu gece Roy'un ağzından hiçbir şey alamayacaktı, değil mi? Bu ikisi sabahtan akşama kadar balıktan konuşabilirlerdi.

Hugh yanındaki tabureye kayarak Caroline'ın yanı başındaki yerini aldı. Kasten yapmamıştı bunu elbette ama adama bu kadar yakın olmak biraz rahatsız ediciydi.

"Biliyor musun," diye başladı söze Hugh, "üniversitedeyken geçinmeme katkıda bulunsun diye yarı zamanlı barmen olarak çalışmıştım. Teknik olarak her ikisi de votka ile hazırlansa da, tatlı bir içki ile bir votka martini arasında dağlar kadar fark vardır."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Eh, ben de zevkleri geniş bir yelpazeye yayılmış bir kadınım."

"Evet, bunu anlamıştım zaten."

"Güzel, bilesin ki içeceklerimi erkeklerin seçmesine izin vermem ve kendim seçerim."

Omzunu silkti Hugh. "Bir şey seçmiyorum ki. Araştırmana yardımcı oluyorum. Söyle bakalım, tatlı şeyler mi seversin, yoksa ekşi mi?"

"İkisini de."

Suratını ekşitti Hugh. "Eminim seversin, ama insanların hemen pek çoğu gibi, birini diğerinden biraz daha fazla seversin."

"Hayır."

Adam bozulmuştu sanki. Sıcak ve baş döndürücü bir dürtü kapladı içini. Caroline, bu adamla didişmeyi seviyordu.

"Hep böyle misindir?" diye sordu Hugh.

"Nasıl?"

"Seçim yapmaktan korkar mısın?"

"Korkmuyorum." Caroline söylediğini kanıtlamaya çalışır gibi omuzlarını ve sırtını dikleştirdi hemen.

"Elbette, elbette ki korkmuyorsun," dedi, gözleri parıldayarak ve üstünlük taslayan o ifadesiyle. "Yanılmışım herhâlde."

Dottie geri geldi. "Üzgünüm şekerim, hiç zeytin kalmamış. Sana bir bira vereyim mi?"

Lord cenapları viskisini yudumlayıp içki karışımları üstüne ahkâm keserken, onun bira içmesi mümkün değildi. "Tamam, o zaman," dedi, "beyefendi ne içiyorsa ondan ver bana."

Dottie gözlerini devirdi. "Emin misin, şekerim?"

"Bu yerde içki siparişi verebilmek için daha ne yapmalıyım?"

Dottie başını salladı. "Tamam, anlaşıldı, bizim işimiz müşteriyi memnun etmek." Dönüp bardağa viski dökmeye başladı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Acaba bir soru yöneltebilir miyim, bu geceden önce hiç viski içtin mi?" diye sordu Hugh.

Dottie kadehi Caroline'ın önüne koydu. Ne lord cenaplarına, ne de Dottie Cox'a hesap vermeye niyeti yoktu, bardağı alıp tekila içer gibi dikti bir solukta Caroline. Bir kez Tulane ile birlikteyken birkaç kadeh tekila içmeyi denemişti. Dudakları hissizleşmiş ve tabii ki geceyi tuvalette geçirmişti.

Bir daha asla denemeye niyeti yoktu.

Ama viski ile tekila aynı şey değildi. Bir şey kanıtlamaya çalışıyordu. Bu nedenle, viskiyi bir dikişte içti ve anında boğulur gibi oldu. Yol yordam bilmeyen bir kız çocuğu gibi öksürmeye başladı.

Salonun karşı tarafından Clay'in endişeli ağabey sesi geldi. "Ufaklık, iyi misin?"

Hugh sırtına vurdu birkaç kez ve Dottie, Clay'e karşılık verdi, "Oh, merak etme, emin ellerde. Ama biri bu kıza viskinin tek dikişte içilmeyeceğini söylemeli."

Barda oturan adamların hepsi gülmeye başladı.

İşte bu, Caroline için bardağı taşıran son damla oldu.

Nefesini tuttu, oturduğu tabureden aşağı kaydı ve hesabı bile ödemeden kapıya doğru ilerledi. Hugh da peşinden geliyordu. Koluna hafifçe dokunup yarı yolda durdurdu Caroline'ı. Onu yakalamasına, itip kakmasına veya Bubba'nın bir gece önce Domuz Lokantası'nda yaptığı gibi kolunu bükmesine gerek yoktu. Ama yaptığı da bu değildi zaten, sadece hafifçe dokunmuş ve o anda Caroline'ın vücudunda tuhaf bir elektriklenme olmuştu. Caroline olduğu yerde durdu.

"Caroline," diye fısıldadı kulağına. "Olmadığın biri gibi olmaya çalışmaktan vazgeç."

Dönüp suratına tükürmek geçti içinden. Kendisine haka-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ret ettiği için değil, neden böyle davrandığını keşfedecek kadar kurnaz olduğu için. Adamın barda kot pantolon giymiş sıradan hâliyle bile ne kadar kibar ve soylu göründüğünü fark etmiş, bunun karşısında kendisinin de ne kadar klas bir insan olduğunu kanıtlamaya çalışmıştı.

Ama öyle değildi. Kasabalı bir kızdı o. Her gün aynada gördüğü buydu ve ne iş kıyafetleri, ne de profesyonel saç kesimi, asla bu gerçeğin üstünü örtemezdi.

Utanmıştı Caroline. Bir budala gibi davranmıştı. Aslında hemen burayı terk etmeli ve Hugh etrafındayken libidosunu kontrol altında tutmayı öğrenmeliydi. Kapıya doğru dönüp bir adım atarak, "Gitmeliyim," dedi.

Hugh'un onu bırakmaya hiç niyeti yoktu. Bubba'nın bir gece önce yaptığına benzer bir hareketle onu kolundan yakaladı. Hugh'un tutuşu acı değil, kolundan yukarı tatlı bir elektrik vermişti. "Hadi, bara dönelim. Baştan başlayalım, olur mu?" Adamın sesi Caroline'ın içini titretti.

Hem gururunu, hem de akıl sağlığını içine gömüp adamın onu bara götürmesine ses çıkarmadı. Tam bir centilmene yaraşır biçimde, Hugh onun bar taburesine çıkmasına yardım etti ve sonra Dot'un Barı'nda yapılabileceği akla hayale gelmeyecek bir hareket yaptı. Barın arkasına geçti.

Dottie'nin barının arkasına hiç kimse geçemezdi, asla!

Dottie karşı çıkacak gibi olduysa da, Hugh kaşlarını oynatıp cebinden cüzdanını çıkardı. Elli dolarlık bir banknot alıp büyük bir maharetle Dottie'nin gömleğinin yakasına sıkıştırdı. "Sizi temin ederim hanımefendi, bar arkasına giden yolu gayet iyi bilirim."

Takma kirpilerini kırpıştırdı Dottie. "Şekerim, yalnız bar arkasına giden yolu değil, daha fazlasını da gayet iyi bildiğini sanıyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hugh başını eğerek karşılık verdi. Oyuncuların birbirine sürekli eğilip selam verdiği ve reveranslarla konuştuğu klasik tiyatro oyunlarından birinde rol yaparken hayal edebiliyordu onu Caroline.

"O hâlde," dedi Hugh barın iç tarafına yaslanarak, "Mademki geceye viski ile başladın, viski ile devam edeceğiz."

"Neden?"

"Çünkü aynı akşamda farklı türden alkoller içmek doğru değildir. Ağabeylerin öğretmedi mi sana?"

Caroline omzunun üstünden akşamın ilk gösterisine hazırlanmakta olan Clay ve Vahşi Atlar'a göz attı. Neyse ki Clay şu an kendisini izleyemeyecek kadar meşguldü.

Caroline derin bir iç geçirdi. "Hayır, ağabeylerim alkol ve bu gibi ilginç şeyleri öğrenmemem için ellerinden geleni yaptı. Güneyli ağabeyler kız kardeşlerini böyle korumak zorundadır, o şekilde yetiştirilirler. Elbette bu, arkadaşlarının kız kardeşlerine önemli şeyler öğretmeklerini engellemez. Bildiğim yaramaz şeylerin tümünü Dash Randall'dan öğrendim."

Hugh'un gözleri büyüdü biraz. "Demek sen ve Dash..."

Başını salladı Caroline. "Hayır. Öyle bir şey yoktu aramızda. Dash kasabadaki kızların pek çoğuna pek çok şey öğretmiştir. Onlar da öğrendiklerini başka kızlarla paylaşırlardı. Gençliğimde vebalıymış gibi kaçardım Dash'ten. Ağabeylerimden birinin dostu olduğu için onu daha da çekilmez ve sinir bozucu bulurdum."

Bir kez daha omzunun üzerinden baktı sahneye. Clay gümüş rengi gözlerini kendisine dikmişti şimdi.

Hugh, Caroline'ın bakışlarını izledi. "Sahnede kemanını ayarlayan adam da senin daha sözü geçen ağabeylerinden biri sanırım. Tıpkı babana benziyor."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Başıyla onayladı Caroline. "Evet, onun biraz iri olanı. Diğer ağabeyim Stone ile tanışmıştın zaten."

"Doğru. Beni en çok korkutan o. O nedenle, en iyi tavrımı sergileyeceğime söz veriyorum."

Kıs kıs güldü Caroline ama hiçbir yorumda bulunmadı. Bubba'nın suratına yumruk patlattığında bile Allenberg delikanlılarına kıyasla Hugh, daima en iyi tavrını sergiliyordu.

"Şimdi sana en uygun alkollü içkiyi bulma zamanı," dedi Hugh. "Ekşiyi mi yoksa tatlıyı mı daha fazla sevdiğini söylemeyi reddettiğine göre, hayal gücümü kullanmak zorundayım."

Arkasına dönüp eski moda bir bardak aldı raftan, sonra da bir viski şişesini kaptığı gibi havaya fırlattı, şişe ağzı aşağı gelecek şekilde ters dönüverdi. Tam aşağı yuvarlanırken tıpkı bir jonglör gibi, tek bir damla akıtmadan, şişeyi yakaladı ve bardağı doldurdu. Ardından şişeyi arkasına, havaya fırlattı, sonra fırıldak gibi dönüp aşağı inen şişeyi tuttu ve yerine koydu. Az tozlu bir Drambuie marka İskoç likörü şişesiyle aynı hareketi, birkaç farklı süs katarak, yineledi.

Bardağa birkaç buz küpü atıp kıvırdığı dirseğine yerleştirdiğinde, Dottie'nin şaşkınlıktan ağzı açılmış ve bardakilerin hepsi büyülenmişti. Hugh dirseğini az yukarı kaldırdı, içinde buzları ile bardağı havaya fırlattı. İçkiyi havada yakaladı ve tek bir damlasını bile saçmadan, gösterişli bir hareketle Caroline'ın önüne yerleştirdi.

Bardakiler alkışlıyordu.

"Günün birinde ihtiyaç duyacak olursan, sana bir iş verebileceğime eminim şekerim." dedi Dottie.

Hugh eğilip herkese birden selam verdi, barın çevresini dolandı ve kendi viskisini de önüne çekerek yeniden Caroline'ın yanındaki tabureye oturdu. Herkesi selamlayarak kadehini kal-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dırdı. "Bir zamanlar hepimizin olduğu acemi içicilerin şerefine."

Roy Burdett bira şişesini havaya kaldırıp, "Vallahi doğru," diye bağırdı.

Caroline kadehini eline aldı. "Ben acemi içici değilim."

Hugh'un dudakları hafifçe titredi. "Tamam, o hâlde hepimiz gibi usta içicilere."

"Vallahi doğru," diye bağırarak Roy bir kez daha kaldırdı şişesini.

"Nedir bu?" diye sordu Caroline kadehini dudaklarına götürmeden önce.

"Bu hayatım, zengin ve ünlülerin klasik kokteyli Paslı Çivi."

"Sahi mi?"

"1960'ların Hollywood'unda çok popülerdi."

"Sen nerden biliyorsun?"

"Çünkü üniversitenin yanındaki bir barda barmenlik yapıyor ve çeşitli içkileri karıştırıp kokteyl hazırlama eğitimi görüyordum. İnan bana, içki içmeye yeni başlayan pek çok insana kendilerine en uygun içkiyi bulmalarına yardım ettim. Hadi, dene bakalım."

Caroline bir yudum aldı. Çok kuvvetliydi. Tatlı da değildi. Aşağı inerken içini yakıyor ve bedenini ısıtıyordu.

"Hmmm..." dedi Hugh onu dikkatle incelerken. "Burnunu nasıl kırıştırdığına bakılırsa, sanırım Paslı Çivi sana tam uygun değil. Başka seçenekler aramalıyız."

"Şimdi mi?"

"Oh, hayır canım, önce Paslı Çivi'ni bitirmelisin." Hugh gülümsedi ve içkisinden bir yudum aldı.

Orkestra ilk performansına, Caroline da kokteylini yudumlamaya başladı. Müzik başlayınca konuşmak güçleşmişti. Caroline kokteylini bitirene kadar, Hugh ile birlikte Clay'in kemanı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nın tatlı ezgilerini dinlediler. Daha sonra, Hugh bir viski kokteyli daha hazırladı. Bunu daha çok sevmişti ama yine de ağzını büzüştürüyordu.

İkinci içkiyi de bitirdiğinde ciddi ciddi çakırkeyif olmuştu. Tadını en çok beğendiği Collins viskisine geçmişti artık.

Clay'in orkestrası eşliğinde Jane, klasik parçası 'Bu Dansı Bana Lütfeder misiniz?'i söylemeye başladı ve bunun üzerine Hugh eğilip Caroline'a dans etmeyi teklif etti. Caroline dans pistine ulaşana kadar, şarkının slow dans edilecek bir şarkı olduğunu fark etmemişti. Hatta şarkının ritmi daha çok valsti.

Grup hâlinde dans edenlerin hepsi pisti terk etmiş, Hugh ile Caroline, sadece ikisi baş başa, ayakta kalmışlardı.

Artık basbayağı sarhoş olduğunu bilen ve kendisini aşan bir işin içine girdiğini fark eden Caroline kendisini Hugh deBracy'nin kollarında, inanılmaz kahverengi gözlerine bakarken buldu. Ama görünüşe göre hormonları bu anın tadını çıkarıyordu.

"Sanırım bu vals, değil mi?" dedi Hugh. Gözleri gülüyor ama ağzı ciddiyetini koruyordu. "Şimdi saray dansları dersinde nasıl çuvalladığımı göreceksin."

Saray dansları dersi mi? Şaka yapıyordu herhâlde.

Caroline tedirgin olmuştu. "Um, ah, ben saray dansları dersi almadım. Aslında vals yapmayı da bilmem ve ben biraz..." Sesi alçaldı. Doğruca sarhoş olmaya başladığını itiraf etmenin bir anlamı yoktu.

Ama eski barmen ve İngiliz lordu Hugh, hiçbir şey söylenmese de, her şeyi anlıyor gibiydi zaten. Elini kadının sırtına, Caroline'ın tahmininden daha aşağı bir yere koydu. Çok yakın durmamalarına rağmen, adamın avucu onu tamamen sahiplenmiş gibi Caroline'ın bel kemiğine bastırıyordu. Caroline'ın sol elini kendi omzunun aşağısına, avuç içi tenine değecek şekilde, tam

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gömlek kolunun bitimine yerleştirdi. Hugh tam onun sağ elini tutarken, teninin sıcaklığı Caroline'ın yüreğini bir hoş etti.

Elleri birbirine değince Caroline biraz şaşırdı. Soylu birinin eli yumuşak olmalıydı belki ama Hugh'un elleri kabaydı, hatta birkaç nasırı bile vardı. Adamın eli kendi elini tamamen sarar sarmaz, Caroline'ın kalp atışları tavan yaptı. Aralarında neredeyse yarım metre olmasına rağmen, şimdiye dek hiçbir erkekle olmadığı kadar ona yakın hissetmişti kendisini. Bu adamdan hoşlandığı apaçık belliydi ve koskoca bir sorundu bu.

"Sağ ayağınla başla ve bırak ben idare edeyim." dedi Hugh ve sonra...

Sonra bir mucize gerçekleştirdi. Caroline'ın beceriksizliğine, içtiği bol miktarda viskiye ve dans pistinin köhneliğine rağmen, adam zoru başardı.

Sinderella veya Güzel ve Çirkin'i görmüş olan her küçük kızın, öyküyü içselleştirip harikulade bir elbise içinde, hafif ve zarif adımlarla, dans pistinde kahramanın kollarında vals yapan kadın kahraman olmayı hayal ettiği bir an vardır. Caroline da her ne kadar kariyerinde yükselmeyi hedeflese de derinlerde bir yerde romantik bir aşkın özlemiyle yaşayan bir kadındı.

Hugh deBracy, tek bir an için dahi olsa, bu romantizmi tattırmıştı ona. Bunun köhne bir barda, üzerinde muhteşem bir gece elbisesi yerine kolsuz golf gömleği ve kapri pantolonuyla gerçekleşmiş olması önemli değildi.

Hiç önemi yoktu.

Tamamıyla büyülü bir andı bu.

Hugh ve Caroline dans pistinde nazikçe süzülüyorlardı, adamın sol eli onu doğru tarafa yönlendirirken sağ eli ise Caroline'ın nefesini kesecek kadar şehvetli bir şekilde ikisini birbirine bağlıyordu. Adam müziğin temposunu bir an olsun kaçırmıyor-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

du. Gündelik kıyafetine rağmen Caroline'a kendisini harikulade güzel hissettiriyordu. Alkolden daha fazla başını döndürene kadar, fırıldak gibi döndürdü Caroline'ı.

Hugh, bütün bu süre boyunca, göz temasını bir kez bile kesmedi.

Koyu gözleri ile onu bir fantezinin içine çekti. Müzik sona erdiğinde Caroline bu anı ömrü boyunca asla unutmayacağını biliyordu.

Tanrı yardımcısı olsundu. Birdenbire, tümüyle kendi yarattığı bir fantezinin içine balıklama dalmak istediğini fark etti. Çok aptalca bir şeydi bu. Sınırı aşmıştı ve acilen güvenli bir şekilde öteki tarafa geçmesi gerekiyordu. Senatör Warren'ın yardımcısıydı ve onun Lord Woolham ile dans etmek gibi bir işi olamazdı.

Bu yüzden o anda aklına gelen en mantıklı şeyi yaptı. Topuklarının üstünde dönüp, arkasında kuduz bir köpek varmışçasına Dot'un Barı'ndan kaçtı.

* * *

Caroline, sendelemeden yürümek için büyük çaba harcıyordu ve Palmetto Bulvarı'na kadar sağ salim varmayı becerdi. Gecenin on ikisinden sonra Palmetto'da hemen hemen hiç trafik olmadığından, oraya kazasız belasız varmış olması pek de yadırganacak bir şey değildi.

Bulvarın ortalarına vardığında, arkasında yanan farları fark etti. Dönüp baktığında, ağabeyi Stone'un devriye arabası yanında belirmişti bile.

Motoru kapattı Stone ve arabanın camını indirdi. "Sen küfelik sarhoşsun, değil mi kız?"

"Git başımdan." Sırtını dönüp caddeden aşağı yürümeye

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

başladı. Sanki Stone o koskoca, etkileyici devriye arabasıyla onu izlemiyormuş gibi.

"Hadi tatlım, inatlaşmayı bırak da bin arabaya. Seni eve bırakayım."

"Seni Clay aradı değil mi?" dedi Caroline omzunun üstünden.

"Hı hı." Stone öne sürüp arabayı durdurdu ve şoför koltuğundan atladığı gibi, kız kardeşinin yanına doğru yürüdü. "Seni tutuklamak zorunda bırakma beni. Dün gece Domuz Lokantası'nda olanlardan beri, ciddi ciddi sana neler olduğunu düşünmeye başladım."

"Bana bak, dün gece olanlardan dolayı beni suçlayamazsın." Durduğu yerde hafifçe öne arkaya sallanıyordu. "Lord Woolham, Bubba'nın suratını dağıtana kadar her şey kontrolüm altındaydı. Yanlış hiçbir şey yapmadım."

"Hadi ufaklık, gel seni sağ salim eve götüreyim."

Seçenekleri tartmak için bir süre durakladı Caroline. Ama seçenek falan yoktu. Stone'un koluna girip kendisini arabaya kadar götürmesine ve ön koltuğa yerleştirmesine sesini çıkarmadı.

"Duyduğuma göre o İngiliz adamla dans etmişsin. Annemle babamın kulağına giderse, hiç hoşlarına gitmeyecek, biliyorsun. Benim de hoşuma gitmedi," dedi Stone direksiyona geçince.

Caroline koltuğunda aşağı kayıp gözlerini yumdu. Dünya fırıldak gibi dönüyor ve midesi bulanmaya başlıyordu.

Stone gaza bastı. "Ne geçiyordu aklından, Tanrı aşkına?"

"Hangi konuda?"

"Dot'un Barı'na gidip o adamla birlikte kafayı çekmeniz ve sarhoş olmanız konusunda."

"O adam derken? Hugh'u mu kastediyorsun?"

"Evet, onu."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Birkaç dakika düşündü Caroline. "Hımm, Hugh'un sarhoş olduğunu sanmıyorum. Zaten oraya onunla sarhoş olmak niyetiyle gitmedim. Niyetim Roy Burdett'in ağzından bilgi almaktı."

"Ne? Ne bilgisi?"

Stone arabayı annesinin evine doğru sürüyordu.

Caroline derin bir iç çekti. "Sana bunu söylememem gerekiyor aslında."

"Tamam. Ne bilgisi dedim?"

Caroline'ın başı dönüyordu, kafasını koltuk başlığına dayadı.

"Önemli değil," diye geçiştirdi Caroline. "Lord Woolham'ın arazi alımlarıyla ilgili."

Çok geçmeden Stone arabayı annesinin evinin önünde park etmişti. Gece yarısını geçmiş olmasına rağmen evin bütün ışıkları yanıyordu. "Beni dinle tatlım," dedi Stone kontağı kapatırken. "Babanı arsasından kovmaya çalışan bir adamın tarafında olmak hiç de iyi bir fikir değil. Zaten kasabada adın çıkmış."

"Bubba'yı mı ima etmek istedin?"

"Aynen öyle."

"Ama bu hiç de adil değil. Gayet iyi biliyorsun ki..."

"Adil olup olmamasının önemi yok. Hatırlarsan burası ufak bir kasabadır tatlım. İnsanlar konuşur ve hafızaları da çok kuvvetlidir, unutmazlar. Tanrı İçin Golf'ü sevmeyebilirim ama sen de gayet iyi bilirsin ki, böylesi durumlarda Rhodes ailesi fertlerinin birbirlerine destek çıkması gerekir."

"Babamı arsasından kovmaya çalışmıyorum. Lord Woolham'ı fabrikası için başka bir arazi bulmaya ikna etmeye çalışıyorum."

"Belki de doğrudur ama davranışların başka şey söylüyor. Bütün bunların anne ve babamı, hatta beni bile nasıl etkiyeceğini

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

düşünmen gerekir. Bu kasabanın emniyetinden sorumlu devlet görevlisiyim ve dün Domuz Lokantası'nda olup bitenler çok çirkindi. O herifi dosdoğru hapse tıkmam gerekirdi."

Caroline çok çabuk ayılmıştı. "Büyük Bob ve belediye üyelerinin bazıları çok bozulurdu eğer adamı tutuklasaydın Stone. Hatta daha dün öğleden sonra, Millie Polk kasabanın golf sahasından çok fabrikaya ihtiyacı var diyordu. Politik bir gerçek bu!"

"Politikanın önemi yok bu konuda Rocky. Biz Rhodeslar hep birbirimizin tarafını tutarız. Biliyorsun bunu."

Evet, biliyordu.

Stone kardeşi Clay'i arayıp Caroline'ı tek parça hâlinde, sağ salim eve teslim ettiğini bildirdi.

Konuşmasını bitirdiğinde Caroline'a dönüp, "Dot'un Barı'ndan uzak dur ve İngiliz'le de samimiyet kurma, duydun mu? Politika hakkında endişeleniyorsan da, şunu bil ki bu akşam yaptığın büyük bir aptallıktı."

"Haklısın." Stone doğrudan konuya girip işi bitirmeyi iyi bilirdi.

Caroline arabadan indi ve Stone uzaklaştı. Yarı yalpalayarak eve doğru yürüdü. Annesi yaz havasının mis gibi kokusunu soluyarak kapının önündeki verandanın salıncaklı koltuğunda sabırla sallanmaktaydı. Caroline'ı bekliyordu.

Annesinin yüzüne kısa bir bakışıyla birlikte başının büyük dertte olduğunu anladı. Zaten Güney Carolina'nın Son Şans Kasabası'nda değişen ne vardı ki?

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 9

Caroline'ın uzaklaşan poposunu sanki bir sis bulutunun içindeymiş gibi izliyordu Hugh. Balodan kaçan Külkedisi gibiydi. Yalnız bu Külkedisi pantolon giyiyordu ve en kibar deyişle, fitil gibi sarhoştu.

Kadını sağ salim evine ulaştırmalıydı.

Peşinden gitmek için henüz iki adım atmıştı ki karşısında Caroline'ın ağabeyi Clay'in yapılı ve yerinden oynatılamaz gövdesini buldu. İşte ancak o zaman müziğin durduğunu ve bardaki müdavimlerin hemen hepsinin dönmüş, karşı karşıya dikilen bu iki adamı izlemekte olduğunu fark etti. Adam rakip tanımayacak kadar büyüktü. Clay Rhodes, deyim yerindeyse, dağ gibi bir adamdı.

"Olduğun yerde kalabilirsin. Stone, Rocky'yi evine götürecek. Sana ihtiyaç yok."

"Ah, yerel kanun adamı!"

"Doğru. Bu gece yediğiniz haltlara bakılırsa, Rocky'nin polis koruması altında olması gerekir derim ben. Sırası gelmişken, dün gece Domuz Lokantası'nda olanlardan haberim var. Kavga etmekten hiç hoşlanmadığımı bilmelisin. Ama gerekiyorsa da ederim. Benimle dalaşmak işine gelmez, hiç tavsiye etmem."

"Biliyor musun, ben de aslında kavga etmeyi sevmem. Woolham'da kuzu gibi adam derler bana."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Clay'in kafası karışmıştı.

"Woolham, İngiltere'de yaşadığım yer. Son Şans gibi küçük bir kasabadır. Hatta her iki kasabanın birbirine çok benzediğini bile söyleyebilirim."

"Sahi mi?"

Hugh omuzlarını silkti. "Tabii bir kademe daha iyi bir İngilizce konuşuruz ama onun dışında..." Yüzüne dostça bir gülümseme yayıldı Hugh'un. Bu, Royal Arms barında yarı zamanlı olarak çalıştığı üç yıl boyunca mükemmelleştirdiği gülümsemesiydi. Büyükbabasının kesinlikle onaylamayacağı bir işti bu barmenlik, tabii eğer büyükbabası hayatta olsaydı.

Clay de gülümseyerek karşılık verdi. Adam ayıktı ve gülümsemesi hiç de dostça değildi.

Büyük adam, Hugh'un göğsüne bastırdı parmağını. "Rocky'yi baştan çıkarmaya çalışmaktan vazgeç. Bir de konu açılmışken, babamı asla golf sahasını satmaya ikna edemeyeceğini sana söylemeliyim. Belki de artık pılını pırtını toplayıp, acil olarak Woolham'a doğru yola çıkma zamanın gelmiştir."

Hugh irkildi birden. Caroline'ı baştan çıkarmaya mı çalışıyordu? Böyle bir niyeti yoktu ama bunun herhangi bir önemi var mıydı şu anda? Kadınla eğlenmesi gerektiğinden çok daha fazla eğlendiği kesindi. Bu durumda erkek kardeşinden fırça yemeyi de hak etmiş oluyordu.

Kötü adamı oynuyordu, değil mi? Petal teyzesi bilse ne kadar üzülürdü, ama büyükbabası yaşasa, mutlaka ümitlenirdi. Büyükbabası pisliğin tekiydi. Ama zamanında çok başarılıydı ve Hugh bunu unutmamalıydı.

Boyun eğmiş ve kabullenmiş gibi avuçları dışa bakarak, iki elini havaya kaldırdı Hugh. "Tamam, feci üzgünüm. Derhâl Miriam Randall'ın evine gidiyorum ve..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Hayır, tam şuraya otur." Clay sahnenin hemen kenarındaki masayı işaret ediyordu. "Stone'dan her şey yolunda mesajı alana kadar bir yere kımıldama."

Hugh denileni yaptı. Herkes bakıyordu. Clay ayrıldı yanından.

Beş dakika sonra telefon nihayet çaldı. Clay açtı telefonu, başını salladı, sonra kollarını kavuşturup Hugh'un tepesine dikildi. "Eve varmış sağ salim. Artık burayı terk edebilirsin."

Hugh kalktı ve kapıya yöneldi. Tam çıkacaktı ki, Dotie Cox seslendi arkasından, "Clay senin gözünü korkutmasın canım. Hazırladığın içkileri gördüm ben, hiç de kuvvetli değillerdi. Ne zaman istersen barımda servis yapmaya gelebilirsin."

Dönüp başıyla selamladı Hugh kadını. "Çok teşekkür ederim Dorothy. Eğer fabrika planım suya düşecek olursa, aklımda bulunsun."

Ama elbette, fabrika planı suya düşerse, İngiltere'ye dönecek ve kendisinden beklenileni kuzu kuzu yapacaktı. Belki de deBracy'lerin felsefesini de göğsüne dövme olarak yaptırabilirdi. *Honneur dans ledevoir. "Görev şereftir."*

Leydi Ashton ile evlenerek tabii ki şerefli olacaktı. Gelgelelim, fabrikasından vazgeçmek zorunda da kalacaktı. Victoria makine parçalarına para yatırmaya pek meraklı değildi.

Kuzeye doğru yürüdü ve Palmetto Bulvarı boyunca, pek çoğu temelli olarak kepenklerini indirmiş dükkânların önünden geçti.

Son Şans ekonomik bir düşüşün pençesinde gibiydi. Bu yerin onun fabrikasına ihtiyacı vardı ama gelgelelim fabrika planları hayata geçecek gibi durmuyordu. İş dünyasında başarılı olmak için yeteri kadar zeki veya yeteri kadar acımasız daha doğrusu yeteri kadar hevesli değildi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hiç kuşkusuz, tam da bu nedenlerden ötürü George Penn için kolay yutulur lokma olmuştu. Eski rahmetli iş ortağının burada, Amerika Birleşik Devletleri'nde, feci bir arsa alımı yaptıktan birkaç hafta sonra Güney Amerika'da bir yerlerde özel bir uçak kazasında ortadan kaybolması, biraz fazla uygun bir tesadüf olmuştu sanki.

Bu işin kötü talihle pek bir ilgisi yokmuş gibi geliyordu. Acaba araziyi bu kadar yüksek fiyata satın alması için Jimmy, Marshall George'a bir tür rüşvet vermiş olabilir miydi?

Bu işten büyük miktarda nakit indirmiş olabilirdi cebine George. Elbette hayatının sonuna kadar yetecek bir para olamazdı bu, ama eğer George bir dolandırıcıysa, büyük olasılıkla sürekli olarak yapıyordu bu tür şeyleri.

Hugh, büyükbabasının soğuk duygusuz sesiyle kendisine "İnsanlara güvenmekten vazgeç!" dediğini duyar gibiydi. Büyükbabası, "Başarılı adam başkaları ona kazık atmadan başkalarına kazık atan adamdır." demez miydi hep?

George'a güvenmekle hata etmişti. Şimdi de pılısını pırtısını toplayıp, apar topar Woolham'a dönmek ve görevini yerine getirmek zorundaydı.

Büyükbabası olsa, sevmediği bir kadınla evlenmekten zerre kadar pişmanlık duymazdı. Büyükbabası, bir erkeğin daha düşük sınıftan kadınlarda bol bol sevgi bulabileceğini söylerdi yani evlendiğin kadının arkasından oynaştığı kadınlarda. Bir deBracy gelinini seçerken daima iki şeye dikkat ederdi: soy ağacına ve servetinin büyüklüğüne.

Tam da Leydi Ashton her iki açıdan oldukça zengindi.

* * *

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Haydi, kalkıp saçını yaptırma ve güzel elbiseni giyme zamanı geldi Rocky teyze." Haley, teyzesinin odasının ortasında durmuş bağırıyordu. Büyükannesi evin içinde olduğu hâlde, bağırmasına izin vermişti ve Rocky teyze hâlâ uyuyordu ve dışarısı hâlâ karanlıktı.

Geçit töreni başlamadan önce yapılacak bir dolu iş vardı. Hem Haley zaten bir süredir ayaktaydı, çünkü Kederli Melek bu sabah özellikle çok kederlenmişti. Kahrolası melek hâlâ zırıl zırıl ağlıyordu.

Hepsi kalktığından beri, melek babasının etrafında dolanıp duruyordu. Babası geçit töreni yolunu düzenlemek üzere diğer polislere yardım etmek için evden çıktığında, meleğin de peşinden gideceğini ummuştu. Hâlbuki melek evde kalmış ve kendisini fark etmesi için o kadar çaba göstermesine rağmen babası onu hiç görmediği için, daha da beter kederlenmişti.

Babası evden çıkınca meleğin feryatları uluma noktasına gelmişti. Meleğin yaptığı onca gürültüde Rocky teyzesinin uyumaya devam etmesi hayret edilecek şeydi doğrusu.

Rocky teyzesi sanki biraz kızarmış olan tek gözünü yarım açtı. "Git başımdan." Haley'ye el etti ama şu anda tam konuşuyor olmasa bile, homurdanan meleğe hiç el etmedi.

"Büyükannem kalkma zamanı diyor."

"Hastayım." Rocky teyzesi gözlerini sımsıkı kapatıp diğer yanına döndü.

Haley, dikkatle inceledi teyzesini. Biraz solgun görünüyordu ama ne öksürüyor, ne hapşırıyor ne de burnunu falan siliyordu. Bir süre durup düşündü Haley. Acaba gidip kendisi de bu sabah biraz nane molla olan Büyükanne'yi mi çağırsaydı? Karar veremiyordu.

Kederli Melek ilk kez yardımcı olmaya karar verdi. Odanın

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

karşısından havada süzülerek gelip, Rocky teyzesinin başucuna yerleşti, yorganı tutup böğürmeye başladı.

"Hey, bırak şunu." Caroline ile melek halat çeker gibi bir süre yorganı çekiştirdiler, ama melek kazandı.

"Hey çocuk, bırak artık şunu." Rocky teyzesi gözlerini açtı yine. Evet, kesinlikle kırmızıydı gözleri. Ayrıca da pek mutlu görünmüyordu. "Git başka yerde Barbie bebeklerinle falan oyna, tamam mı? Kalkmıyorum işte, hiçbir elbiseyi de giymiyorum. Yorganımı çekiştirmekten vazgeç." Rocky teyzesi yorganını üstüne çekip gözlerini kapattı.

"Ben çekmedim yorganını. Melek yaptı."

Rocky teyzesinin gözleri faltaşı gibi açıldı birden, kafasını yastıktan kaldırıp odanın her yanına baktı. "Senden ve benden başka kimse yok odada Haley, yalan söylemekten vazgeç, tamam mı?"

Rocky teyzesinin gözleri yine kapandı ve diğer yana döndü. Bu kez sırtını vermişti Haley'ye.

Kederli Melek her zamankinden daha üzgün görünüyordu ve öyle bir feryat etti ki, Haley'nin kulakları neredeyse sağır olacaktı.

"Kes şunu," dedi Haley.

"Neyi kesecekmişim?" dedi Rocky teyzesi başını kaldırıp omzunun üstünden bakarak. "Bana mı diyorsun, meleğe mi?"

Haley'nin yüzü alev alev olmuştu. Melekle doğrudan konuşurken dikkatli olmayı unutmuştu. İnsanların çoğu, hatta meleklerle konuştuğunu söyleyen büyükbabası bile, Kederli Melek'i göremiyordu. Melek ne zaman yorganı çekmek veya masada bir şey devirmek gibi bir şey yapsa, hep Haley suçlanırdı.

"Kimseyle konuşmuyordum," diye kıvırdı Haley.

"O zaman hiç konuşma. Uyumaya çalışıyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ama büyükannem uyanmanı istiyor."

"O zaman büyükannen gelsin de, o çekip çıkarsın beni yataktan, tamam mı?"

Kederli Melek, Rocky teyzesinin dediklerinden pek hoşlanmamış olacaktı ki, bir anda olan oldu ve teyzesinin karyolası ortadan ikiye ayrılıverdi. Teyzesi popo üstü yere düştü, bacaklarıysa hâlâ havadaydı.

Teyzesi birkaç kötü kelime savurdu. Haley ve melek dışında kimse duymamıştı. Melek bu kelimelere hiç şaşırmamış görünüyordu. Haley ise şaşmaktan ziyade meraklanmıştı. O güne kadar hiç duymamış olduğu birkaç laf vardı içlerinde. İşte tam o anda, büyükannesi daldı odaya. Kafasında bir sürü bigudi ve yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"Aman Tanrım, Rocky iyi misin sen? Ne oldu böyle?" dedi.

Büyükannesi Haley'ye baktı. "Bu yatağın üzerinde sen zıplamadın, değil mi tatlım?"

Haley'nin yüzünü bir kez daha alevler bastı. Yalan söylemenin günah olduğunun farkındaydı. "Belki biraz, ama bunu..."

Büyükannesinin suratı asıldı. "Küçük hanım, eğer bana bu yatağın bir melek tarafından kırıldığını söylersen, seni derhâl cezalandırırım ve böylece geçit törenini kaçırırsın."

Haley'nin boğazı düğümlendi. Yalan söylemek pahasına da olsa, iyi bir davranış sergilemeliydi. Kimi zaman bir melekle yaşamak gerçekten adaletsiz olabiliyordu.

Melekle ilgili gerçeği söylemektense, bir yalan kıvırmak çoğu kez daha çok işine geliyordu çünkü sonuçta başı daha az ağrıyordu.

Derin bir soluk aldı. "Hayır, efendim melek değildi. Sanırım en son üstünde zıpladığımda kırılmıştı yatak. Bu yüzden, teyzem ters dönünce ikiye ayrılıverdi."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rocky teyzesi yatağında doğrulup tuhaf tuhaf baktı Haley'ye. "Ben ters dönmedim ki."

"Dönmedin mi?" diye sordu Haley kalbi küt küt atarak. Karpuz Festivali'nin ilk gününde yasaklı olmak istemiyordu. Gözlerinde yaşlar birikti.

"Hayır, yatak kendi kendine kırıldı, aniden," dedi Rocky teyzesi. Ortadan ayrılmış yatak çerçevesine baktı. "Dün gece bu yatağın bir şeyciği yoktu anne."

Büyükannesi gülmekle alakası olmayan acayip bir ses çıkardı. Büyükannesi bu sesi çıkardığında en iyisi gidip bir yerlere saklanmaktı. "Dün gece gözlerin o kadar kaymıştı ki şekerim," dedi büyükannesi, "Yatak alevler içinde olsaydı bile, fark edeceğinden kuşkuluyum. Şimdi kaldır kıçını da duşa gir ve on dakika sonra Jane'in sihirli ellerine bırak kendini, duydun mu beni?"

Haley kendini, teyzesi ile büyükannesi arasında başlayacak tartışmaya hazırladı. Ama melek aralarında sürükleniyor ve her ikisinin de öfkesini nasılsa yatıştırıyordu.

Rocky teyzesi sustu, dönüp koridorun dibindeki banyoya doğru ilerledi. Büyükannesi diğer yöne, saçını yapmaya devam etmesi için mutfağa, Jane teyzesinin yanına gitti.

"Haley," diye seslendi büyükannesi mutfağa giderken, "Bu kez melekle ilgili bir palavra uydurmadığına çok sevindim."

"Yani geçit törenine gidebilecek miyim?" Küçük kızın sesi titriyordu. "Odayı toplamaya sonra mı yardım edeyim?"

Büyükannesi kıkır kıkır güldü. "Törene gidebilirsin tatlım. Sanırım teyzene odasını toplattırabilirim. Birkaç akşamdır nasıl davrandığına bakılırsa, bunu yapmak ona da iyi bir ders olur."

Büyükannesi masaya oturdu ve Jane saçını yapmaya devam etti. Melek süzülerek gelip her zamanki gibi süpürge dolabının yanındaki yerine yerleşti. Haley, büyükbabasının kendisi için

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yaptığı pembe sallanan koltuğa gömüldü. Kedi Prissy, hemen kucağına sıçradı.

Haley, Prissy'ye sarıldı ama bu bile onu rahatlatamamıştı.

Kederli Melek ile başı beladaydı, ne yapacaktı? Bir melek ona yalan söylettiriyorsa, bunda doğru olmayan bir şey vardı. Bunu Peder Ellis'e sormalıydı. Peder, Doktor Newsome'dan daha doğru cevaplar verebilir herhâlde diye düşünüyordu Haley.

Doktor Newsome aslında meleklere inanmıyordu ama bir rahip inanmak zorundaydı. Üstelik yatağı da melek kırmıştı. Daha da kötüsü, melek yaptığından en ufak bir pişmanlık bile duymamıştı.

"Tanrım, on sekiz yaşından bu yana amma da büyümüşsün." Annesi, yatak odasının kapısına asılı boy aynasında kendisini inceliyor, bir yandan da Caroline'ı süzüyordu.

Her zamanki gibi, bu ayna da yalan söylemiyordu. Yeşil ve pembe elbisesi içinde annesi muhteşem görünüyordu. Jane, annesinin küçük bukleler hâlinde taradığı saçlarını öndekiler yüzüne düşmesin diye taşlarla süslü bir taçla geriye doğru toplamıştı. En az yirmi yaş daha genç gösteriyordu. Kırk yıl önce giymiş olduğu elbise tamı tamına oturuyordu üstüne. Dört çocuk doğurmuş olmasına rağmen, annesi kum saati şeklindeki güzel vücudunu hâlâ koruyordu.

Ama diğer yandan on sekiz yaşındayken Caroline'ı meşhur etmiş olan elbise, on iki yıl sonra onu küçük düşürme tehlikesi taşıyordu. Her zaman gereğinden iri olan göğüsleri, elbisenin sımsıkı gövde kısmının içine boşaltılmış gibi duruyordu. Hiç hoşnut değildi bundan, çünkü bir veya her ikisi birden, her an dışarı fırlayacakmış gibiydi.

Karpuz Kraliçesi'ne yaraşır bir öfke patlaması yaşamak istiyor-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

du. Gelgelelim, başı o kadar ağrıyordu ki, herhangi bir yüksek ses kafasını ikiye ayırırmış gibi geliyordu. Midesi de limoniydi ve acaba beş millik tören yolu boyunca tören arabasında kusmadan durabilecek miydi, işte ondan pek emin değildi. Eğer kusması gerekirse, elbisesinin üstüne kusup o rezil durumdan kurtulmaya karar verdi.

En azından saçı güzeldi.

Melek gibi şarkı söylemesinin yanı sıra, Caroline'ın isyankâr saçlarına inanılmaz güzel bir şekil verecek becerisi de vardı Jane'in. Sırtından aşağı sarkan pembe ve yeşil kurdelelerden örülmüş bir taç takmıştı. Saçlarındaki kıvırcıkları fönle düzleştireceğine, Jane dalgalar hâlinde jölelemiş ve Caroline'ı Haley'nin peri masalları kitaplarından fırlamış birine benzetmişti.

Ve —bir iyi haber— elbisesindeki dikişlerden biri patlar veya giysisinde herhangi bir arıza olursa, beline kadar dökülen saçlarını durumu saklamak için kullanabilirdi.

"İtiraf ediyorum Rocky, hayatım boyunca seninki gibi bir göğüs dekoltem olmasını istemişimdir. Birinin ilgisini çekmezse şaşarım."

"Sanırım bütün Allenberg ilçesinin ilgisini çekecektir anne. Sırası gelmişken, insanların gözlerini göğüslerime dikmesini istemiyorum ben. Gözlerim, saçlarım ya da ne bileyim, başka bir şeyim ilgilerini çekmeli. Aslına bakarsan fark edilmek bile istemiyorum. Geçit töreni boyunca güneş gözlükleri ve başımda büyük, sarkık bir şapkayla tek başıma oturmayı yeğlerdim.

Annesi kıkır kıkır güldü. "Ruh eşinin göğüs dekolten de dâhil, her şeyinle ilgileneceğine eminim tatlım."

"İnan bana anne bu göğüs dekoltesiyle on sekizimde bile rahat etmedim. Şimdi daha da rahatsız hissediyorum. Patronumun beni bu kıyafetle gördüğünü düşünsene bir, ben hayal bile etmek istemiyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hele hele, nedense Senatör Warren'dan da fazla önemsediği Hugh deBracy kendisini böyle gördüğünde ne düşünecekti acaba?

Giyecekleri konusunda adamın görüşüne değer vermek düpedüz çılgınlıktı. Hugh bir İngiliz lordu, bir soyluydu. Caroline'ın insanlarından o kadar uzaklardaydı ki, ne giydiğinin hiçbir önemi yoktu. Aslına bakılırsa, bugün böyle pofuduk bir karpuz gibi giyinmiş olmasına bir bakıma şükretmeliydi. Bir bakışta kendisiyle ilgili gerçeği kavrayacaktı Hugh. Gerçek Rocky Rhodes'u gördükten sonra, bir daha Hugh ile vals yapmak bile mümkün olamayacaktı.

"Oradaki bütün bekâr erkekleri düşün bir de." dedi annesi, sanki o anda Caroline'ın aklından özellikle tek bir bekârı geçirdiğini anlamış gibi, üstelik profesyonelce davranması gerektiğini bildiği birini.

"Tamam, anne..." dedi Caroline isteksizce.

"Aman tatlım, geçit töreni güzergâhı boyunca sürüyle çalışkan, sıradan bekâr erkek dizilecek. İçlerinden biri senin gerçek aşkın olacaktır mutlaka. Miriam öngörülerine başladı mı, biliyorsun ki aşk kapıda demektir." Caroline'a sarıldı annesi. "İşte bu eğlenceli olacak, değil mi?"

"Hayır! Özellikle de sıradan bekârların ilgisini sadece göğüs dekoltem çekiyorsa." Bundan daha fazlası için değerlendirilmek, ciddiye alınmak istiyordu.

Oysa kadınca düşününce, onu ciddiye almasını istediği tek kişi, henüz tanıştığı, kesinlikle dürüst ve sıradan bir bekâr olmayan bir adamdı. Hugh deBracy'nin ellerinin sıcaklığını hissetmenin düşüncesi bile içini titretiyordu.

"Sirocco Caroline Rhodes, şimdi beni dinle," dedi annesi ellerini kalçalarına koyarak. "Aşk hiç de küçümsenecek bir şey

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

değildir. Hiç ummadığın bir anda ayaklarını yerden keser. Senin avantajın şu ki, Miriam aşkın karşına çıkacağını söylemiş. Miriam'ın öngördüğü türden gerçek bir aşk, kutsaldır. Duydun mu beni?"

"Evet, efendim." Caroline elbisesinin göğüs kısmını bir kez daha yukarı doğru çekiştirdi.

Clay ön kapının oradan seslendi. Herkesi tören alanına götürmek üzere küçük minibüsü ile gelmişti. Gitme zamanıydı. Korunmasız, hırçın ve somurtkan Caroline, annesinin peşinden gitti.

Üç saat sonra Caroline'ın başının zonklaması nihayet geçmiş, fakat bu sefer ayakları onu öldürmeye başlamıştı.

Ne halt etmeye giymişti bu yüksek topukluları? Yetmiş beşinci yıldönümü töreni arabasının tek güvenlik unsuru olan metal bir çubuğa tutunarak, onca saattir bu tuhaf, gezgin zımbırtının üstünde ayakta dikiliyordu. Tabanları zonkluyor, sırtı ızdırap veriyordu.

Yaşlı hanımlardan biri olaydı, ona da oturacak bir taht verirlerdi elbette. Bayan Miriam tepesinde 7 ve 5 rakamları ile upuzun bir düğün pastasına benzeyen tören arabasının en üst yükseltisinde oturuyordu.

Eski kraliçelerin en gençlerinden biri olarak Caroline, tören arabasının en alt düzeyinde ayakta durmak, el sallayıp gülümsemek ve geçit güzergâhı boyunca dizilmiş delikanlıların açık saçık laflarına katlanmak zorundaydı. Tören arabasının ön saflarında durduğundan, neyse ki en azından gittikleri yeri görebiliyordu.

Bu avantajlı konumu sayesinde, içlerinde yeğeni Lizzy'nin de bulunduğu, çoğunlukla ortaokul öğrencilerinden oluşan Son Şans Takımı'nı kuşbakışı görebiliyordu. Çocukların hepsi geniş kenarlı beyaz Stetson şapkalar giyerler, bodur midillilere biner-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lerdi. Yaşı büyük olanlardan bazıları akrobatik hareketler ve kement çevirme numaraları yapardı. Hepsi çok şekerdi. Gelgelelim, takımın yetişkin denetleyicilerinden biri, daha bir yıl önce beyzbol kariyerini sonlandıran bir diz ameliyatı geçirmiş biri için şaşırtıcı derecede zinde görünen Dash Randall idi.

Kasabanın gözde bekâr kızları ve annelerinden hatırı sayılır bir ilgi görüyordu Dash. Kementle son derece ilginç ve zor numaralar yapabildiğinden, birçok çocuğun da ilgisini çekiyordu doğrusu. Dash oldum olası gösteriş budalasıydı zaten.

Şükürler olsun ki tören bitmek üzereydi. Yetmiş beş yıllık Karpuz Kraliçeleri'nin selam aldığı tören arabası, Allenberg'e vardığında, ilçe adliyesinin ve değerlendirme tribünün bulunduğu Adliye Caddesi'ne döndü.

Caroline elbisesinin göğüs kısmını eliyle tutup kaldırdı ve güzellik kraliçesi gülüşünü sabitledi yüzüne. Az ileride, tribünün bayraklarla süslenmiş gölgeliği altında bütün kodamanlar toplanmışlardı. Senatör Warren, Amerika Birleşik Devletleri eyalet temsilcileriyle birlikte en ön sırada oturuyordu. Yerel ileri gelen şahsiyetler hemen arkasındaki sıradaydı. Caroline nihayet, mükemmel dikilmiş ince, gri bir kostüm, tiril tiril beyaz bir gömlek giymiş, dar, mavi bir kravat takmış Hugh'u görebildi en arka sırada. Her zaman olduğu gibi paranın satın alabileceği en pahalı moda tasarımcısının elinden çıkmış kıyafeti ile Cissy Warren'ın hemen yanında oturuyordu. Cissy ve Hugh birbirlerine yakışmışlardı. Sosyetik at yarışları Ascot'tan kaçıp, basit insanların arasına karışmış sığınmacılar gibi duruyorlardı.

Yüreği ufak bir sarsıntı geçirdi Caroline'ın ve adını koyamadığı bir duygu seli yüzünden kızarıverdi. Patronunun kendisini bu elbise içinde görmesinden utanıyordu. Bir gece önce yaptığı aptallıklardan ötürü de kendisine kızıyordu. Üstelik de Lord Wo-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

olham'dan bayağı büyülenmişti, hem de sağlıksız bir şekilde.

Duygularını tahlil etmeye o derece odaklanmıştı ki, yaklaşan tehlike, sıra dışı kovboy Dash Randall'ı fark edemedi bile.

Yetmiş beşinci yıldönümü tören arabası tribününe yaklaşırken, Dash boyalı midillisini döndürdü ve elindeki kementi Caroline'a doğru salladı. Bir dakika önce saçma ayakkabılarının üstünde sendeleyerek giden Caroline, bir dakika sonrasında kendisini bağlanmış olarak bulmuştu.

Dash hiç abartmasız ayaklarını yerden kesmiş ve onu tören arabasından aşağı çekmişti. Bereket özenti kovboy atının üstünde hemen oracıkta film yıldızı gibi sırıtarak duruyordu da, Caroline kendisini bekleyen kollarının arasına devrildi. Tam kucağına düşecek şekilde inmesine yardımcı olmuştu.

Tören arabasının aksi yönünde sürdü atını Dash. Baldırlarını biraz sıkmasıyla at, bandonun ve tören arabasının yeni Karpuz Kraliçesi ile nedimelerini taşıyan bölümü boyunca tırıs tırıs ilerledi.

Ancak geçit arabasının ardından giden Allenberg itfaiyesini geçince, Caroline kendine gelebildi.

Atları oldu olası pek sevmezdi ve kontrolü kaybetme olasılığı ödünü patlatıyordu.

"Beni yere bırak!" dedi ama törpü gibiydi sesi. "Atları sevmediğimi biliyorsun."

"Biliyorum ama sabırlı ol. Merak etme, seni düşürmem, hem hepsi çok iyi bir amaç uğruna."

İyi amaç mı? Ne iyi amacı? Tek düşündüğü Dash'in kollarına yuvarlanırken Senatör Warren'ın yüzünde yakaladığı anlık bakıştı. İşte bunun üstesinden asla gelemeyecekti. Terfi etme olasılığı buhar olup uçmuştu artık.

"Tanrı aşkına Dash, ne yaptığını zannediyorsun?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bubba'nın hayatına devam etmesini sağlayacağım."

"Ne?"

Kovboy şapkasının altından Caroline'a baktı Dash. "Hatırlasana. Dün bana biri Bubba'nın kafasına vurup hayatına devam etmesini sağlamalı dememiş miydin? İşte bunu yapıyorum. Mim teyzemin seninle ilgili öngörüsüne göre, kasabadaki herkes kadar sana uygun bir ruh eşi olduğumu düşünüyorum. Elde edebileceğin en sıradan erkeğim ve hayatımı ellerimle kazanıyorum. Eğer seni herkesin içinde kıskıvrak bağlayıp kaçırırsam, insanların derhâl dedikoduya başlayacağını düşündüm. Bir süre rol kesmeliyiz. Birbirimize deli gibi âşık olmuş numarası yapacağız ve bu arada Bubba'ya beğenebileceği bekâr kızlar ayarlamanın yollarını arayacağız. Ben birkaç tane buldum bile. Jenny Carpenter var, bir de senin arkadaşın Rachel."

"Rachel mı? Dalga mı geçiyorsun? Dünyadaki son erkek o olsa bile, Bubba'yı Rachel'e layık görmem." Caroline hızlı hızlı soluk almaya başlamıştı.

"Sakin ol. Seni tutuyorum ve atlarla aram iyidir. Peki, Bubba ile Rachel'i yapmayız, Jenny Carpenter'a odaklanırız o zaman. Jenny Carpenter'ı Bill Ellis'ten başkasıyla baş göz etmemize kilise hanımları eminim çok sevineceklerdir. Biliyorsun, ne de olsa Metodist mezhebinden biri o."

"Çıldırmışsın sen. Üstelik beni de alay konusu yaptın. Patronum da dâhil, Allenberg ilçesindeki herkes beni kementle yakalayıp bağladığını gördü. Bubba öfkeden deliye dönecektir. Hem kilise hanımları bundan böyle bizi ruh eşi olarak baş göz etmeye çalışacaktır, hem de coşkuyla."

"Evet ya, kendi hesabıma çok parlak bir iş yaptığımı düşünüyorum. Artık kasabanın gündeminde biz varız tatlım."

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 10

Hugh, Cissy Warren'ın asılı duran elinden sıyrılıp Dash'in Caroline'ı nasıl kaçırdığını daha iyi görebilmek için ayağa kalktı. "Aman Tanrım, adamın yaptığı yanına kâr mı kalacak, dur diyen yok mu?"

Farkında bile olmadan yumruklarını sıkmıştı. Neredeydi Caroline'ın ağabeyleri şimdi? Bir çıkış yeri bulmak için etrafına baktı. Atlardan birini eline geçirebilse, o vakit...

Yok artık, delilik olurdu bu. Atlara alerjisi vardı, hem üstelik at binmede, hele kement atma numaralarında, Dash ile boy ölçüşecek kadar usta da sayılmazdı. Birdenbire huzursuz hissetti kendisini. Caroline'ı göreceği anı iple çekmişti sabahtan beri ama onu böyle göreceği tabii ki aklının ucundan bile geçmemişti.

"Endişlenme onun için," dedi Cissy. "Kızı kaçıran kovboy Dash Randall. Eskiden Houston Astros takımı için kement atardı. Milyonlar ederdi. Hem adamın şovu takdire değerdi."

Hayır efendim. Hugh, Dash'in şovunu kesinlikle takdir etmiyordu. Eski bir Karpuz Kraliçesi'ni tören arabasından kementle kaçırmayı bayağı aşağılık buluyordu üstelik.

Katlanır, sert iskemleye otururken zoraki gülümsedi. Warren Kumaşları'nın vârisi masmavi gözleriyle inceliyordu kendisini. Çenesine kadar düşen sapsarı saçlarının kıvrımları tek gözü-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nü kısmen örtmüştü. Daracık burnu, çıkık elmacık kemikleri ve sivri çenesiyle yırtıcı bir av hayvanına benziyordu. Lüks akıyordu üstünden. Büyükbabasının, hem de birkaç kez, evlenmiş olduğu kadınlardan biri gibiydi aynen.

"Caroline kendisini kurtarır isterse. Gerçi onun yerinde olsam, kendimi bırakır ve bu gezintinin tadını çıkarırdım doğrusu." Cissy yaklaşıp Hugh'un koluna girdi ve geçit töreni sona erene kadar öyle kaldı.

Kutlamalar bittiğinde Cissy Hugh'u, babası Senatör Warren'a doğru sürükledi kalabalığı yararak. Senatör, bej renkli takım elbiseli, yeşil ve pembe kravatlı, iri yarı bir adamla sohbet ediyordu. Hugh ve Cissy yaklaşırken Warren dönüp kızına baktı ve yüzü aydınlandı. Cissy ile Hugh'u göstererek, "Büyük Bob, size Lord Woolham, Hugh deBracy'yi takdim edeyim. Hugh, beyefendi Büyük Bob Thomas, Son Şans'ın belediye başkanıdır."

En az yüz kilo ağırlığında olan Büyük Bob hoyratça Hugh'un elini sıktı. Kocaman, rahat gülüşüne bakılırsa adam pratikliği ve dürüstlüğü ile her şeyin üstesinden gelebilen sıradan adamlardan birine benziyordu.

"Yani," dedi Büyük Bob, "Sanırım kasım ayına kadar belediye başkanıyım. Ondan sonra balığa gideceğim." Bob, karpuz temalı kravatını gevşetti.

"Umarım kasım ayına kadar sorunumu halledebilirim. Bir ara size uğrayıp fabrikayla ilgili konuşmak isterim," dedi Hugh.

Bob başını salladı ama pek de hevesli görünmüyordu. "Olabilir," dedi, "festivalden sonra."

Hugh belediye başkanından daha erken bir randevu rica etmeye fırsat bulamadan, tribünde tiz bir ses yankılandı.

"Lord Woolham, Lord Woolham."

Saçları gri bir miğferi andıran, etine dolgun bir kadın buzu-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lun üstünde ilerleyen Titanik gemisi gibi geliyordu Hugh'a doğru.

Yer açmak ister gibi cüssesini yana doğru kaydıran Büyük Bob, "Ah, işte buradasın Lillian," dedi. "Lord Woolham, sizi Son Şans Belediye Meclisi Sekreteri Lillian Bray ile tanıştırabilir miyim? Lillian, bu beyefendi Lord Woolham."

"Oh, majesteleri, sizinle tanışmak ne büyük şeref benim için."

Kadın Hugh'un elini tuttu ve adeta kuyudan su çeker gibi pompalamaya başladı.

Hugh, 'majesteleri' diye hitap edilecek kadar yüksek sınıftan bir soylu olmadığını söylememek için zor tuttu kendisini.

"Artık," diye dayılandı Lillian, Büyük Bob'a dönüp, "Sanırım Bert Rhodes meselesini bir an evvel halletmemiz gerek. Bu hafta içinde majestelerine nasıl yardımcı olabileceğimizi görüşmek üzere belediye meclisini acilen toplamalıyız."

"Dur bakalım Lillian, ben hemen..." diye söze başladı Bob.

"Hiç de fena bir fikir değil bu," dedi Cissy. "Belediye meclisi o golf sahasını istimlak falan edemez mi?"

Büyük Bob kaşlarını çattı. "Bayan Warren, öyle bir paramız yok ki."

"Bak işte bu iyi bir fikir." dedi Lillian.

Bob mendilini çıkarıp alnını sildi. "Bence biraz durup düşünmeliyiz Lillian. Kilise hanımlarını karşımıza almak istemiyorum."

"Boş laf," dedi Lillian, "Ben zaten Jimmy Marshall ile konuştum bile. Meclisi acil toplantıya çağırmanın çok uygun olduğuna hemfikir olduk. Eminim karısını ikna etmenin yolunu biliyordur."

"Buna pek fazla bel bağlamazdım yerinde olsam," dedi Bob mendilini cebine sıkıştırırken.

"Bak, Kamaria da acil toplantıya karşı değil. Dün gece ona

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sözünü ettim. Ve elbette, önümüzdeki kasım ayı belediye başkanlığı seçimlerini kazanacağını hepimiz biliyoruz."

Lillian dönüp tribünün diğer ucunda her şekil, yaş ve etnik kökenden bir grup kadınla sohbet eden siyah tenli bir kadına el salladı. Farklılıklarına rağmen hanımların hepsi kilise hanımlarına benziyordu.

Keşke Caroline yanımda olsaydı da bütün bu karmakarışık ilişkileri kulağıma fısıldasaydı diye hayıflandı Hugh. Caroline bu ilişkileri kendisine özetlemeye çalışmıştı gerçi ama isimleri, yüzleri ve çevrilen dolapları hatırlama konusunda pek de iyi sayılmazdı Hugh.

"Kilise hanımları falan, ne demek oluyor bütün bunlar?" diye sordu Senatör Warren.

Kemeri göbeğinin üstüne yerleşsin diye pantolonunu yukarı doğru çekti Büyük Bob. "Rupert, önemli vatandaşlarımızdan birinin karısı tarafından yönetilen bir grup savaşçı hanımımız var. Lord Woolham'ın fabrikasını kurmak için ihtiyaç duyduğu arsanın üzerindeki golf sahasını korumayı kafalarına koymuşlar. Tanrı İçin Golf, çocuklara İncil'den öyküler öğretmek için mükemmel bir aile yeri diyorlar."

"Oh, hiç de iyi değil bu," dedi Senatör.

Bob onaylar gibi salladı başını ve Lillian'a dönerek, "Bu ilçenin kilise hanımları içinde azınlıkta kalıyorsun sen Lillian," dedi. "Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi'ni kurarak Hettie mükemmel bir iş başardı. Hettie Marshall'a ve şu an üstlendiği amaca karşı çıkmak istemem."

"Hettie Marshall mı? Sahi mi?" dedi Cissy şaşırtacak kadar canlı bir ses tonuyla. "Hani şu Lee Marshall'ın oğluyla evlenen yargıç Gregory Johnson'un kızı mı?"

"Ta kendisi," dedi Bob.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Cissy babasına döndü. "Tanıyorsun onu sen baba. Hatırladın mı? Greg ile Roberta'nın kızı? Birlikte yaz kampına gitmiştik. Clemson Üniversitesi'ndeki kardeşlik kulübünden kardeşim de olur. Belki yardımım dokunabilir bu konuda." Cissy bembeyaz, son derece düzgün dişlerini ortaya koyan, kocaman, sırnaşık bir gülümsemeyle Hugh'a baktı.

"Hımmm," dedi Senatör Warren. "Kilise hanımlarının kurduğu komite ile ilgili hiç bir fikrim yoktu Hugh. Bu eyalette herhangi bir kilise hanımını karşına almak istemezsin, hiç iyi bir taktik değildir."

"Farkındayım efendim. Woolham'da da kilise hanımlarımız vardır."

"Bu durum baştan aşağı felaket kokuyor babacığım," dedi Cissy. "Caroline'a emanet edilemez. Ortada apaçık bir çıkar çatışması varken ondan yardım istemiş olmana bir anlam veremedim doğrusu."

"Lütfen ona Caroline deyip durmayın rica ederim," dedi Lillian. "Adı Rocky. Rocky Rhodes."

"Ama sanırım mahkeme kararıyla adını resmen değiştirmiş," dedi Hugh.

"Çok akıllıca bir karar vermiş. Rocky Rhodes gibi bir isimle hayatını sürdürmeyi düşünebiliyor musun?" Cissy anıran bir ahmak gibi güldü. Gülüşünde yadsınamaz bir gaddarlık vardı.

"Düşünemem tabii," dedi Senatör, "Ama ebeveynleri ona talihsiz bir ad koymuş veya adamın biri onu kementle kaçırmış diye Caroline gözümden düşmez. İşin doğrusu Lord Woolham, karmaşık durumların altından kalkma konusunda özel bir yeteneği olduğu için Caroline'ın yardımını istedim. Özellikle de politik hassasiyet gerektiren durumlarda. Toprağın babasına ait olduğunu bildiğimden sizin sorunlarınıza özel bir çözüm bulmaya

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

daha hevesli olacağını düşündüm. Caroline'a güvenirseniz, size bir çözüm bulacaktır. Bugüne kadar beni asla hayal kırıklığına uğratmadı."

"Baba," diye araya girdi Cissy kırılgan bir sesle. "Hettie'yi tanıyorum. Yani, Hettie ile aynı sosyal sınıftanız demek istiyorum. Yardım edebileceğime eminim." Cissy'nin kolu bir kez daha kasıldı ve Hugh bir boğa yılanı tarafından kıstırılmış gibi hissetti kendini.

"Karışık meseleleri halletmek konusunda Caroline gerçekten çok hünerlidir tatlım."

Cissy iyice sıktı Hugh'un kolunu. Babasına müthiş öfkelenmişti ama bunu kontrol altında tutmayı beceriyordu. Yapmacık bir gülümsemeyle karşılık verdi babasına ve Hugh'a baktı. "Sana o araziyi alabilirim. Bana güven yeter. Her şey yoluna girecek."

Cissy'ye pek güvenmiyordu Hugh. Kimseye güvenmemeyi öğreniyordu yavaş yavaş. Üstelik Cissy'yi anlayabiliyordu da, çünkü kadın büyükbabası kadar sert ve cüretkârdı. Ne istediğini biliyor ve peşini bırakmıyordu.

Büyükbabası hayatta olsa bu kadını onaylardı. Salt hayata bakışından ötürü değil, aynı zamanda deBracy gelini olmanın gereksinimlerine sahip olduğu için. Hem soyağacı vardı, hem de serveti.

Dash atını asfaltsız yoldan yukarı Boyalı Köşe Ahırları'na doğru sürdü. Caroline eyerin kayışını sımsıkı tutuyor, kalp atışlarını kontrol altında tutmaya çalışıyordu. Korkunun ne zaman öfkeye dönüştüğünü anlayamadı. "Barbie bebeklerimi parçaladığın zaman da böyleydi."

"Hayır, değil," dedi Dash arkasında oturduğu yerden. "Babamla ilgili söylediği şeylerden ötürü senin küçük arkadaşın Sa-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

vannah'dan öç alıyordum o zaman. Sen ve Barbie bebeklerin de gümbürtüye gittiniz onun yanında. Senden özür dilemeyi düşünüyordum ama bir türlü olmadı tabii."

"Özür dilemek için çok tuhaf bir yol seçmişsin gerçekten. Şimdiye kadar aklına gelen en berbat fikir de buydu doğrusunu istersen."

"Beni aşan bir şey istedin benden. Aklıma gelen buydu."

Dirseğiyle adamın kaburgasına vurdu Caroline. "Adam olmazsın sen. Bana önceden söyleyemez miydin? Tartışırdık bunu. Patronum tribünün ön sırasındaydı Dash. Bu olayın kariyerimi nasıl etkileyebileceğini bir saniye olsun düşündün mü?"

"Düşünmedim doğrusu. Ama sen de sarhoş olmak ve İngiliz herifle dans etmekle o kadar meşguldün ki bence, o da pek akıllıca bir kariyer hamlesi değildi. Üstelik ne planladığımı bilmezsen daha iyi ve daha inandırıcı olur diye düşündüm. Böylece senin üzerinde hak iddia ediyormuşum gibi anlaşılırdı."

Dash atı ana ağıla soktu. "Aslında üzerimde hak iddia etmiyordun ama değil mi?" diye sordu Caroline.

Dash gülümsedi. "Hayır, hanımefendi, hiç şüpheniz olmasın bundan."

Üzengilerin içinde doğrulup bacağını eğerin üzerinden aşırdı. Ayağını yere basar basmaz yüzünü buruşturdu. "Kahretsin, dizim asla eskisi gibi olmayacak," diye mırıldandı eğilip dizini ovuşturarak. Caroline tek başına kalmıştı atın üstünde. "Beni buradan aşağı indir."

"Tamam hanımefendi." Dash dizginleri tutması için ahırdaki yardımcılardan birine seslendi. Caroline'ın gövdesini saran kementi çözdü. Sonra erkeksi bir güç gösterisiyle onu tutup eğerin üzerinden kurtardı, döndürdü ve yere indirdi.

Sivri topukları anında yumuşak bir şeyin içine gömüldü.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Of Dash, beni at pisliklerinin içine mi koydun yoksa?" Eteğini kaldırdı Caroline.

"Hay Allah, öyle mi yapmışım? Özür dilerim. O pisliklerden çok var burada, bilirsin."

"Bile bile yaptın bunu."

"Hayır efendim. Gerçi bu, o eski elbiseden kurtulmak için güzel bir fırsat. Elbise kirlenmiş dersin al sana onu çıkarmak için güzel bir bahane." Çarpık gülümsemesi alay eder gibiydi. "Kendini daha iyi hissedersin, değil mi? Boynuna kadar kapalı bir gömlek giyebilirsin." Kendi boynunu gösteriyordu.

"İğrençsin."

"Biliyorum."

"Ayakkabılarım mahvoldu."

"Ah, zavallı bebeğim. Ne kadar da uygun ayakkabılardı üstelik."

"Derhâl gel buraya ve beni bu gübre yığınının içinden çıkar Dash!"

Dash emirlere itaat etti. Caroline'ı o kadar çabuk çekip çıkardı ki, ayakkabıları sonsuza kadar gübreye saplanmış kaldı. Caroline'ı bir patates çuvalı gibi sırtladı. Dash kendisini ahırın yanındaki park yerine taşıyana kadar Caroline dünyayı baş aşağı, tepetaklak izledi. Asfaltlanmış yere geldiklerinde Dash durdu ve Caroline'ı yalınayak yere bıraktı.

Caroline "Öldüreceğim seni," diye cıyakladı, ellerini kalçalarına koyarak.

"Hiç önemli değil. Ama bana gerçekten tutkun ve öfkelenmiş gibi numara yapmalısın. Aksi takdirde Bubba asla mesajı almaz." Kocaman meşe ağacının gölgesine park ettiği arabasına doğru yürüdü Dash.

Caroline peşinden ilerliyordu. "Peki, ayakkabılarım ne olacak?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Dash baktı omzunun üstünden. "O ayakkabıların işi bitti şekerim. Senin gibi taşralı bir kız yalınayak dolaşmaktan çekinmez ki. Hem onları nasıl kaybettiğinle ilgili ne harika hikâyeler anlatabiliriz herkese, bir düşünsene." Adam önden yürüyordu ama sesindeki kahkahaları duyabiliyordu Caroline.

Ayağının altındaki her çakıl taşını hissederek ufak adımlarla Dash'in gerisinden geliyordu. Tabanlarındaki çakıl taşları evden ne kadar uzaklaştığını anımsattı kendisine. Bir zamanlar kimse ona ayakkabı giydiremezdi.

Hayat ne kadar da kolaydı o zamanlar.

"Dash! Çılgınlık bu."

Arkasına döndü Dash. "Evet, bir bakıma öyle ama hadi, çok parlak bir fikir olduğunu da itiraf etmelisin."

Caroline orada, özgür bırakılmış ayaklarının üstünde öylece durdu bir an. Sağlam toprağa basarken düşünmek daha kolaydı. Dash'in planını dâhiyane bulmaya başlıyordu yavaş yavaş.

"İtiraf etmesi hiç hoş değil ama bu plan işe yarayabilir. Keşke benim kementle kaçırılmam gerekmeseydi. Aslında o kısmı çok utanç vericiydi."

"Yanlış açıdan bakıyorsun olaya. Seni utandırmadım bugün. Seni efsane yaptım. On iki yıl ara ile aynı elbisenin içinde iki adamın da kalbini kıran bir başka Karpuz Kraliçesi söyle bana. Uzun yıllar herkes seni konuşuyor olacak."

"Doğru. Beni de bu endişelendiriyor zaten. Hem ben senin kalbini kırmadım ki aslında, o işte Hettie benden çabuk davrandı."

Dash'in gülümsemesi kayboldu. Caroline bam teline basmıştı.

"İyi ya, zaten zarar görmüşüm, demek daha fazlasını veremeyeceksin," dedi arabanın kapısını açarak. "Haydi, bin de gidip barbekü partisinde neşemizi bulalım tatlım."

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 11

Her yıl, Karpuz Festivali geçit töreninden hemen sonra ilçe halkı nehrin yanında kocaman bir mangalda et ızgara yapmak üzere toplanırdı. Etleri kızartma işini hep büyükbaba üstlenir, hanımlar kek ve turta getirip uzun masalara koyarlar ve çocuklar da ne isterlerse alırlardı oradan.

Yemek oldukça eğlenceli geçerdi ama Haley en çok nehirde yüzme faslından hoşlanırdı. Ailesi spor kulübüne üye değildi ve nehir kıyısında villaları olan zengin ailelerden biri de değildi. Bu nedenle, nehirde yüzebildiği tek zaman, yılın bu günüydü. Diğer zamanlarda halka açık havuzla yetinirdi.

Bu sene Haley kendi melek sorunu yüzünden o kadar endişeliydi ki, canı yüzmek istemiyordu. Bir süre büyükbabasının yanında oturup onun domuzu dilim dilim kesmesini izledi. Daha sonra bebeklerin yüzme bölümünün oradaki salıncaklarda oynamaya gitti tek başına.

Çocuk parkı arabaların park yerinden pek uzak olmadığından, Haley gelip gidenleri görebiliyordu rahatlıkla. Kocaman siyah bir arabadan belediye başkanı Büyük Bob, Bayan Bray ve beraberinde Haley'nin tanımadığı birkaç kişi indi. Hepsi, çimlerin üstünde kurulu büyük piknik çardağına doğru yürüdü.

Daha sonra büyük kırmızı arabasıyla Dash Randall geldi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Yanındaki koltukta Rocky teyzesi oturuyordu.

Birdenbire melek onları fark etti ve sızlanmayı kesti. Sonra çok tuhaf bir şey yaptı. Çocuk parkından uzaklaşıp, diğer büyüklerin barbekü için toplandığı pavyona doğru ilerleyen Rocky ile Dash'in üzerinde, havada dolanmaya başladı.

Bu seferlik, Haley tek başına kalmıştı. Meleğin dönmesini bekledi ama gitmişti. Bayağı tuhaftı bu. Belki de Rocky teyzesinin yanına taşınır diye düşündü Haley. Böyle olsa iyi olurdu.

Nihayet Peder Ellis ve Metodist Kilisesi'nden Papaz Mike şükran dualarını okuduktan sonra herkes yemeğe başladı.

Haley ayağa kalkıp biraz ızgara et ve Bayan Carpenter'ın şeftalili turtasından bir dilim aldı. Çardağın arka kısmında bir yer bulup yemeye koyuldu. Yalnız kalmak güzeldi.

Melek, sanki biraz korunmaya ihtiyacı varmış gibi hâlâ Rocky teyzesinin üzerinde geziniyordu. İnşallah melek bugün bir şeyler kırmaz diye ümit etti Haley. Kötü olurdu bu.

Bu yüzden Haley tek gözüyle meleği kolluyor, diğer gözüyle tabağını alıp Bayan Bray'in yazlık evine giden Peder Ellis'e bakıyordu. Burada, nehir kıyısında yazlık bir evi olan zengin ve önemli insanlardan biriydi Bayan Bray.

Tulane amcası da Lizzy yüzebilsin diye burada, nehir kıyısında bir ev satın almaktan söz ediyordu. Ne harika olurdu ama.

Parmaklarına bulaşan turtayı yaladı Haley, kâğıt tabakla peçeteyi çöpe attıktan sonra Bayan Bray'in evine doğru yollandı. Basamağı çıkıp sineklik kapısının pervazına birkaç kez vurdu.

"Duyuruyorum işte, Haley Rhodes değil mi bu?" Bayan Bray ekose mutfak bezine ellerini silerek verandaya çıktı. Sineklik kapısını açıp Haley'ye dikti gözlerini.

Keşke kapıya vurmasaydım diye geçirdi içinden Haley. Bacakları titremeye başladı. Dünyada hiçbir şeyden Bayan Bray'den

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

korktuğu kadar korkmazdı.

"Uh, evet, benim efendim. Merak ediyordum da acaba..." Haley yana doğru bir adım atıp Bayan Bray'in etrafına göz attı.

"Uh, ben şey..." Nefesi ve sözleri kesilecek gibi oldukça, parmaklarını birbirine doluyordu. Yediği ızgara et midesine oturmuştu aniden. "Uh, ben, şey..."

"Konuşsana çocuk. Bütün gün bekleyecek hâlim yok. Peder içeride ve..."

"Onunla konuşabilir miyim?" dedi Haley çabucak, bir solukta.

Bayan Bray zalim bir bakışla, "Pederle mi konuşmak istiyorsun?" diye sordu. "Şimdi mi?"

"Evet, efendim."

"Neyle ilgili?"

"Yani, ben..."

"Tanrı aşkına, bırakın çocuk içeri girsin." Peder Ellis'in sesiydi bu.

Bayan Bray kapıyı biraz daha aralayıp yana çekilince, Haley rahat bir soluk aldı. Yarı aralık kapıdan süzülüp içeri geçti. Rahibin karşısına gelene kadar yürüdü.

Peder ona gülümseyince, korkusu yatıştı biraz. Pederle konuşmak kolaydı. Tulane amcası gibi kocaman elleri ve Haley'yi rahatlatacak kadar derin ve yumuşak bir sesi vardı.

"Söyle tatlım, seni buraya hangi rüzgâr attı?"

Kıpırdanmamaya çalıştı ve ellerini arkasında kavuşturdu. Ne pederin yanında, ne de kilisede kıpırdanmanın doğru olmadığını biliyordu.

"Yani, hımm. . ."

"Tanrı aşkına kızım, çıkar baklayı ağzından. Muhterem Ellis bütün gün bekleyecek değil ya." Bayan Bray koca gövdesiyle pe-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

derin hemen yanındaki sallanan koltuğa gömüldü. Haley'nin ne diyeceğini dinlemeye karar vermiş gibiydi. Bu fikir Haley'nin hiç hoşuna gitmedi ama acil bir durumdu bu.

"Hmmm, anladım, melekle ilgili."

Bayan Bray kaba bir homurtu çıkardı. Peder elini kaldırıp susturdu onu. İşte bu çok iyi olmuştu.

"Ne oldu meleğe?" diye sordu Peder Ellis.

"Bazı şeyler yapmaya başladı."

"Bazı şeyler derken? Ne tür şeyler yapıyor? Mucizeler mi?"

Hayır der gibi başını salladı Haley. "Mucize değil efendim ama biliyorsunuz golf sahasında o kötü adamların cezasını verip cehenneme göndermişti. Kimse inanmıyor ama yemin ederim bu doğru."

"Küçük hanım, benim evimde böyle kelimeler kullanamazsın." Bayan Bray eğilmiş, zalim zalim bakıyordu Haley'ye.

"Lillian, lütfen bizi burada yalnız bırakın bir dakika ve içeri girin," dedi peder. Dönüp kendine has kokutucu bir bakış fırlattı ona.

Bayan Bray kalkıp içeri geçti. Peder sallanan koltuğunda öne eğildi. "Söyle bakalım, ne yapıyormuş bu melek?"

"Bazı şeyleri kırıyor."

"Hangi şeyleri?"

"Örneğin bu sabah Rocky teyzem yataktan kalkmak istemiyor diye yatağı kırdı." Ne zaman meleklerden söz etmeye başlasa, büyüklerin hep baktığı gibi baktı ona peder.

Peder Ellis derin bir soluk aldı. "Haley canım, meleklerin dünyaya bazı şeyleri kırmak için gelmediğini ikimiz de biliyoruz."

"Gelmezler efendim. Biliyorum. Ama bu melek yine de kırıyor. Tanrı İçin Golf'ü de melekler yıkmadı mı? İyi bir nedeni olduğunda kimi zaman, melek bir şey kırabilir sanırım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Tanrı İçin Golf'te olanların meleklerle bir ilgisi olmadığını biliyorsun Haley, değil mi? Şiddetli bir fırtınaydı o."

Meleklerin bir dolu şeyi kırıp döktüğü o gün yanında olan Jane teyzesi bile herkes gibi, aynı şeyi söylüyordu. Sırf Jane onları göremedi diye, Haley'nin meleklere en çok ihtiyaç duyduğu bir zamanda gelmedikleri anlamına gelmezdi ki.

"Benim uydurduğumu düşündüğünüzü biliyorum," dedi Haley, "Ama işte asıl sorun bu, anlıyorsunuz değil mi?"

"Hayır, anlamıyorum."

"Bakın melek bir şeyler yapıyor ve benim başım belaya giriyor. Ama doğruyu söylersem de en büyük bela geliyor başıma. Bu yüzden yalan söylemek zorunda kalıyorum."

"Neden yalan söylemek zorunda kalıyorsun?"

"Bakın, daha bu sabah örneğin, melek yatağı kırdı ama büyükanneme ben kırdım dedim. Yalandı bu ve çok endişeleniyorum. Cezalandırılmamak için yalan söylemişsem, İsa yine de kızar mı?"

Peder uzun süren birkaç saniye baktı küçük kıza. "Sonunda cezalandırılmak olsa bile, İsa'nın doğruyu söylememizi umut ettiğinden eminim. Ama şu da var. Eğer ona imanla bağlıysak, İsa yalanlarımızı affedecektir. Cezadan tamamen muaf olarak yalan söyleyemeye iznimiz var anlamına gelmez bu elbette, ama aklımızda bulunmalı. Her neyse, bence artık senin doğruyu söyleme zamanın gelmiş."

'Muaf' kelimesinin ne anlama geldiğini bilmediği hâlde, Haley başıyla onayladı. Pederin ne söylediğini de pek anlamış sayılmazdı aslında. Hazreti İsa'nın bir şekilde yalanlarını affedeceğini bilmek biraz olsun rahatlatmıştı kendisini. Ama sesinin tonundan pederin de herkes gibi, melek hikâyelerinden bıktığını anlamıştı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Boğazının düğümlenmesini engellemeye çalıştı. "Ben de bundan korkuyorum işte," dedi titrek bir sesle.

"Bir şeyler kıran melek, melek olamaz tatlım. Acaba belki de bunu ilgi çekmek için uydurmuş olabilir misin?" Peder hafifçe omzunu sıktı küçük kızın. Sözleri yumuşaktı ve hiç de korkutucu değildi. Haley onun kendisine yardımcı olmak istediğini hissediyordu ama o da diğer yetişkinler gibiydi. Zaten başından beri meleğe inanmıyordu."

"Doğru değil bu. Melek gerçekten var ve yatağı da o kırdı. Büyükanneme ben kırdım dedim, çünkü onun beni cezalandırmasını istemiyordum."

"Yani melek kırdı deseydin büyükannen seni cezalandıracaktı, öyle mi?"

"Evet, efendim. Bu yüzden ben yaptım dedim. Ama ben yapmadım. Doğruyu söylüyorum. Daha da kötüsü var. Babam haftada iki kez beni Doktor Newsome'a götürüyor ve bundan kurtulmamın tek yolunun melekle ilgili yalan söylemek olduğunu biliyorum. Yani melek orada değil demeliyim ama melek orada. Melek en kötü yoldan cennete dönmek istiyor ama ben onu cennete götürmenin yolunu bilmiyorum."

Peder parlak mavi gözleriyle baktı kendisine. Sorununu açıklamış olmasına rağmen, daha iyi hissetmiyordu Haley. Aslında büyük bir yanlış yapmış olduğunu düşünüyordu.

Peder tek bir laf etmeye fırsat bulamadan Bayan Bray dışarı çıktı. Peder dinleme demesine rağmen, içeriden her şeyi dinlemişti besbelli.

"Küçük hanım," dedi Bayan Bray verandaya gelip parmağını Haley'ye doğru sallayarak. "Bu saçmalık bitmeli artık. Ya yalan söylüyorsun ya da delileri tıktıkları bir yere kilitlenmelisin. Bu mu istediğin? Büyükbaban gibi deli biri olmak mı?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yapma Lillian..." diye kesmeye çalıştı peder.

"Hemen git buradan ve Peder Ellis'i daha fazla meşgul etme. Sen ve büyükbaban bunu komik buluyor olabilirsiniz, ama değil."

"Lillian, bence siz..."

Haley pederin ne söyleyeceğini duymak istemiyordu. Önemi de yoktu nasılsa. Ne Peder ne de büyükannesi kendisine inanmıyordu, demek ki deli olmalıydı.

Deli olmak da istemiyordu. Gerçi büyükbabası gibi olmak pek de fena bir şey değildi aslında. Melekler görmenin bu denli büyük bir yük olabileceği hiç aklına gelmemişti şu ana kadar.

Dönüp, koşarak kapıya gitti. Boğazı düğümlenmiş, gözlerinde yaşlar birikmişti. Bayan Bray'in evinden kaçıp, yokuş aşağı barbekü yapılan yere doğru koştu.

Yemek işi bittiğinden, büyükbabası bahçe iskemlelerinden birine oturmuş ihtiyar Bay Jessup ile sohbet ediyordu.

Daha yanına varmadan Büyükbaba Haley'nin geldiğini görmüştü. Ayağa kalktı ve küçük kız dosdoğru bacaklarına koşup sarıldı onlara. Büyükbabası kollarıyla sardı Haley'yi. Kaldırıp kucağına aldı ve bahçe iskemlesine birlikte oturdular. "Söyle bakalım yavrum, ne oldu?"

Haley büyükbabasının yumuşak tişörtüne gömülüp hıçkırmaya başlamıştı ki, peder çıkageldi yanlarına.

"Bir şeyi yok ya?" diye sordu peder.

Büyükbabası Haley'nin omuzlarını biraz daha sıktı. "Ne halt ettiniz siz de, bu kızı böyle ağlattınız?"

"Ben bir şey yapmadım. Lillian bazı yakışıksız laflar etti. Haley bana meleği ile ilgili bazı sorular sormaya gelmişti. Anladığım kadarıyla melek bayağı yıkıcı imiş."

Haley büyükbabasının kasıldığını hissetti. "Tabii sen de yıkıcı bir melekle nasıl baş edebileceği konusunda hiç öğüt vermemişsindir, değil mi Bill?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yani ben..."

"Lillian'ın ona neler söylediğini tahmin edebiliyorum."

Haley gözyaşlarını tutmaya çalıştı. "Bayan Bray delilerin gittiği bir yere kilitlenmem gerektiğini söyledi." Bir gözyaşı dalgası daha gelmişti. "Ben öyle bir yere gitmek istemiyorum." Bir hıçkırık daha ve Haley kendisini büyükbabasının tişörtünün güvenli limanına gömdü.

"Üzgünüm Elbert. Lillian çocukla konuşmama fırsat vermedi. Haley bayağı sorunlu. Ona yol gösterecek birine ihtiyacı var."

"Tamam. Anladım," dedi büyükbabası.

"Elbert, ben..."

"Bak, sonra konuşuruz. İyisi mi bizi yalnız bırakın. Derhâl!"

Peder gitmek üzere sırtını döndü ama büyükbabası seslendi ona. "Bill," dedi, "beni hayal kırıklığına uğrattın. Son günlerde sen ve Hettie golf sahasına o kadar yardım ettiniz ki, sizin hâlâ meleklere inancınızı kaybetmediğinizi sanmıştım. Lillian ümitsiz vakadır, biliyorum. Ama sizden çok ümitliydim."

Hugh öğleden sonranın büyük kısmını Senatör Warren ve kızıyla geçirdi. İkisi de barbeküye katılan diğer önemli politik şahsiyetlerin dedikodusunu yapmaya meraklıydı.

Hugh'un o tarakta bezi yoktu. Eğlenmek istiyordu ve özellikle de Senatör Warren puro içmekten hoşlandığı ve dumanı büyükbabasını hatırlattığı için, politika konuşmak işkence gibi geliyordu kendisine.

Cissy kendisini sımsıkı tutmasaydı, Hugh belki bir fırsatını bulup kaçabilirdi. Cissy tuvalete gitmek için izin isteyinceye kadar sabırla dayandı. Daha sonra, Clay Rhodes'un orkestrasının çalmakta olduğu piknik çardağının ikinci katına çıktı. İnsanlar toplanmış dans ediyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Dansa kaldırılmayı bekleyen çekingen bir kız gibi pistte dans edenleri izliyordu. Karşılıklı dizilmiş insanların karmaşık adımlar ve hareketlerle yaptıkları bu Amerikan dansını bilmiyordu. Dansın hareketlerinden çok Dash Randall ile yalınayak dans eden, son derece büyüleyici Caroline Rhodes'u izlemekle ilgileniyordu.

At gezisi ve saatlerce dans etmenin ardından solgun yüzünü çevreleyen saçları vahşi bir at yelesine dönüşmüştü. Kurdelelerden örülü tacı sırtına doğru kaymıştı ve öğlen sonrası ışığında dans eden bir peri kızına benziyordu. Yuvarlak hatları, elbisesinin gövde kısmından fışkıran inanılmaz göğüsleri, porselen teninde pembeleşen yanakları ile peri masallarından bir görüntüyü andırıyordu. Ona sahip olmak istiyordu. Onu oradan çekip almak, çam ormanına götürmek ve gerçekte ne tür bir büyüye sahip olduğunu anlamak istiyordu.

Ve Dash Randall'ın yakışıklı suratının ortasına bir yumruk patlatmak istiyordu.

Adam, bütün öğleden sonra Caroline'ı yanından ayırmamıştı. Tam anlamıyla hak iddia ediyordu kadının üstünde ve Caroline da herife abayı yakmış gibiydi.

Kadını suçlayamazdı elbette. Söylenenlere bakılırsa herif paralı ve üstelik şeytan kadar yakışıklıydı.

Ve korkunç kötü bir dansçıydı.

Kendisi de iyi bir dansçı sayılmazdı ama Randall düpedüz beceriksizdi.

"Berbat, değil mi?"

Bubba Lockheart tam yanında duruyordu. Zavallının burnunda dikişler vardı, gözleri morarmış ve dudakları şişmişti. Güldüğünde dişlerinin arasında belirgin bir boşluk göze çarpıyordu. Pipetle kolaya benzer bir şey yudumluyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bir utanç dalgası kapladı Hugh'u. "Bak ne diyeceğim," dedi, "Perşembe gecesi olanlardan ötürü çok üzgünüm. Aşırı tepki vermiş olmalıyım."

Bubba başını salladı. "Evet biliyorum. Ben de öyle yaptım galiba."

"Kırgınlık, dargınlık yok, değil mi?"

"Yok canım. Cerraha kalırsa seni mahkemeye vermeliydim ama bence kavgayı ben başlattım. Rocky'yi öyle kolundan çekmemeliydim. Bir ara gözüm kararmış olmalı. Birkaç bira da devirmiştim."

"Doğru belki ama yumruğu sallamadan önce seni uyarmam gerekirdi."

Her ikisi de sustu bir süre ve gözlerini dans etmekte olan Caroline'a diktiler. Nihayet Bubba, "Düşünüyorum da," diye söze başladı, "Belki ikimiz birlikte herifi benzetebiliriz, ne de olsa sakat falan."

"Herif derken? Randall'ı mı kastettin?"

"Evet, onu." Bubba pek bir acınacak hâldeydi.

"Bence böyle partinin ortasında pek de yakışık almaz."

"Doğru. Daha sonra sinsice yaklaşıp bir güzel pataklayabiliriz."

"Hımm, evet, sanırım Caroline'ı o arabadan kementle kaçırdığı için hak ediyor aslında."

"Hırpaladı kızı. Rocky'ye kaba kuvvet kullanılmasından hiç hazzetmem."

Bubba'nın da kızı hırpaladığını veya Hugh'un da bundan hiç hazzetmediğini söylememek için zor tutu kendini Hugh. "Sanırım Randall ile kavga edersek Caroline bize çok bozulur. Perşembe gecesi olanlardan ötürü bana zaten kızgın. Kavgaları onayladığını düşünmüyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Muhtemelen doğru. Ama beni görmezden geliyor."

"İyi de, bir kadının dikkatini çekmek için başka yollar da vardır."

Bubba dönüp uzun uzun baktı ona. Bubba çok iri bir adamdı. Bir kez daha onu yenebileceğinden çok kuşkuluydu Hugh, özellikle de adam şu anda tamamen ayıkken.

"Kasabada duyduklarıma bakılırsa sanırım seninle bayağı ilgileniyormuş," dedi Bubba. Sesinde bir kırgınlık seziliyordu.

"Dün geceyi sayma. Kadını sarhoş ettim ki bence bu ayıplanacak bir şeydi. Ama şu anda gözünün Randall'dan başkasını görmediğini kabul edelim. Üstelik tamamen ayık gibi geliyor bana."

"Doğru."

"Ve benim aklıma bir şey geldi."

"Sahi mi?"

Evet der gibi başını salladı Hugh. "Onun dikkatini çekmek istiyorsak, elimiz kolumuz bağlı duramayız bir köşede. Futbolda dedikleri gibi, burada, sahanın ortasında savaşa katılmalıyız."

Bubba kaşlarını çattı. "Çok güzel konuşuyorsun ama dediklerinin yarısını bile anlamıyorum."

"Bubba, adamım, biz de oyuna katılmalıyız."

"İyi de, nasıl? Herifi devirmekten başka ne yapabiliriz ki?"

Hugh gözleriyle duvar dibinde dansa kaldırılmayı bekleyen kızları taradı. İki tane uygun aday buldu. Biri perşembe gecesi Caroline ile yemek yiyen, uzun kahverengi saçlı, yuvarlak hatlı güzel bir genç kadın, diğeri de hiç kuşkusuz bulup aşağı götürmek için kalabalıkta Hugh'u aramakta olan Cissy Warren idi.

"Mükemmel. Bak, oradaki genç hanımı görüyor musun? Hani perşembe gecesi senin yardımına koşanı?"

"Rachel'ı mı kastediyorsun? Rocky'nin arkadaşı o. Gerçek-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ten güzel bir kızdır."

"Doğru, çok çekici bir kız. İşte mesele de bu. Hadi git kızı dansa kaldır."

"Kim, ben mi? Rachel Polk'u dansa mı kaldırayım? Yok, asla kabul etmez. Hele bu suratla hiç etmez. Benim için fazla güzel."

"Hayır efendim. Seninle ilgileniyor. Dişlerini kurtarmaya çalıştı."

"Öyle ama doktor suratımın umutsuz vaka olduğunu söyleyince toz oldu. Kıro kılıklı adamlarla işi olmaz onun."

"Saçma, senden hoşlandığına eminim. Hem gülüşün düzelecektir. Bütün Amerikalıların gülüşü harikadır. Ülkenizde insan başına düşen dişçi sayısı inanılmaz."

"Doktor dişlerimin implantlarla onarılabileceğini söyledi."

"Gördün mü? Derhâl yanına gidip dişlerini kurtarmaya çalıştığı için ona teşekkür etmelisin. Sonra da onunla dans et."

"Neden?"

"Çünkü böylece Caroline'a bütün gece onun o kovboyla dans etmesini umursamadığı mesajını göndermiş olacaksın."

"Göndermek istediğim mesaj o değil ama."

"Biliyorum. Ters psikoloji denir buna. Senin umursamadığını düşünürse, o daha çok umursayacaktır."

"Hımm. Bak, bu aklıma yattı sanki. Yani, sanırım."

"Güven bana. Her zaman işe yarar."

Bubba kaşlarını çattı. "Peki, sen ne yapacaksın?"

"Ben Cissy Warren ile dans edeceğim. Kadın zengin. Ondan çok hoşlandığımı söyleyemem ama Miriam Randall'ın öngördüğü kadın tanımına uyuyor."

"Miriam senin için öngörüde mi bulundu?"

"Evet. Zengin bir kadınla evlenmemi söyledi ki bu da gençliğimde büyükbabamın bana söyledikleriyle az çok örtüşüyor."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yani, bu Rocky'yi liste dışı bırakıyor demek, öyle mi?" Bubba sırıttı. Pek güzel bir görüntü değildi bu.

"Sanırım öyle. Biraz da üzücü tabii ama biz hayatımıza devam edebiliriz, değil mi? Var mısın?"

Bubba omuz silkti. "Tabii, varım. Hadi gidip alalım kızları."

"Lanet olası bir dahiyim ben," dedi Dash. "Baksana."

Caroline arkasına bakınca, birlikte dans eden Bubba ve Rachel'ı, biraz arkalarında da tartışılamaz nezaketi ve özgüveni ile manken kadar ince, doğal sarışın Cissy Warren'ı dans pistine taşımakta olan Hugh'u gördü.

Birbiriyle çelişen bir sürü duygu geçti içinden. Bubba'nın dans ediyor olması olumlu bir gelişmeydi. Öte yandan, en yakın arkadaşıyla dans ediyor olması ise son derece kaygı vericiydi. Bir bu eksikti Rachel'ın hayatında. Hayatını berbat edecek, yapışkan bir Bubba.

Bir de Hugh ve Cissy meselesi vardı. Dans etmeleri hoşuna gitmiyordu. Bir nebze bile.

Yapabileceği bir şey yoktu. Cissy ve Hugh birbirlerine uygundu. Her ikisi de zengindi ve üstelik soylu ailelerden geliyordu. Kendisi ise, sıradan bir adam bulması gereken taşralı bir kız.

"Ne oldu? Memnun değil misin yoksa?" diye sordu Dash.

Caroline dönüp Dash'in kaba hatlı yüzüne baktı bir süre. Yakışıklıydı aslında, hem de komik ama aynı zamanda bir baş belasıydı. Birbirlerini çocukluklarından beri tanıyorlardı. Ağabeyinin arkadaşıydı.

Zengindi de. Kasabanın yakınlarındaki arazilerin hemen hepsine sahipti. Yaşamının büyük bir kısmını elleriyle çalışarak geçirmişti. Sıradan biri adamdı. Artık sorunlarıyla da başa çıkmaya başladığına göre, insanlar onu seviyordu. Ayıktı ve içkiden

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kurtulmuştu.

Bir kızın sevebileceği pek çok yönü vardı Dash'in. Ama Caroline o kız değildi.

"Ne var? Neden bana öyle bakıyorsun?"

"Çok tatlısın, biliyorsun."

"Aklına bile getirme."

"Getirmiyorum zaten. Tatlısın ama aynı zamanda berbat dans ediyorsun. Hem zavallı ayaklarım biraz dinlenmek istiyor."

"Tamam. Gidip rıhtımda yürüyelim mi biraz? İnsanlar hepten konuşur artık."

"Daha fazla konuşulmak istemiyorum. Hem üstelik evet Bubba'nın yeni bir hayata başlamasını isterim ama o hayata Rachel ile başlamasını istediğimden pek emin değilim."

Dash kaşlarını çattı. "Nedenmiş o? Kıskanıyor musun yoksa?"

Caroline gözlerini devirdi. "En kötü düşmanıma bile Bubba'yı istemem. Rachel en yakın dostum."

Dash ciddi ciddi baktı Caroline'a. "Bubba ayık olduğu zamanlar iyi çocuktur, sen de biliyorsun. Pekâlâ, kötü birine de çatabilirdi Rachel."

"Rachel ile Bubba'nın cennetten çıkma bir eşleşme olduğunu düşünmüyorum."

"Olabilir ama dön de bak. Adam ilk defa bu kadar eğleniyor. Gördün mü, bir dâhiyim ben. Bana minnettar olmalısın."

"Herhâlde, ama şimdi yorgunluktan canım çıkmış durumda. Senin de bacağını dinlendirmen gerekiyor. Bu maskaralığa bir son verelim, tamam mı? Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var."

"Tamam. Benim de bir içkiye."

Eğilip Caroline'ın yanağına bir öpücük kondurdu. Biraz uzattı işi ama yine de kardeşçe bir öpücüktü.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Dash'i, Carolina futbolunu tartışan bir grup delikanlı ile bırakıp çardağı terk etti Caroline. Nehir kıyısında biraz dolaştıktan sonra tahta bankların birine çöktü. Simsiyah suyun bakır kokusu karışmış ılık yaz gecesi havasını ciğerlerine çekti. Nehir kıyısının az ötesinde bir grup genç delikanlı birinci iskele ile bebek havuzu arasındaki akıntıda yüzdürdükleri salı batırmaya çalışıyordu. Üstüne doluşup salı suyun içine batırıyorlar ve sonra da akıntı onları sürükleyip hepsini deviriyordu. Bu eğlenceye kızların çığlıklarıyla erkeklerin kahkahaları eşlik ediyordu.

Bir zamanlar Caroline da o gençlerden biriydi. Karpuz Festivali'nin ilk günü yılın en iyi günüydü. Okul tatil olurdu, hava ılıktı, yemekler nefisti ve ailesiyle birlikte buraya yüzmeye gelirlerdi.

Bütün bunlar on iki yıl önce, bu elbiseyi son kez giydiği gün değişmişti.

Şimdi, Dash'in çok parlak olduğunu iddia ettiği plan yüzünden o efsane hiç unutulamayabilirdi.

Gün boyunca insanların arkasından fısıldadıklarını duymuştu. Neredeyse hepsi onun Dash'in otomobiline binip ortadan kaybolmasını ve iki gün sonra Dash'in karısı olarak geri gelmesini bekliyordu.

Ağabeyi Stone ile karısı Sharon'dan artakalan miras buydu işte. Herkes onlardan mutlu son beklemişti. Ne yazık ki, çok kısa sürmüştü Stone'un mutlu sonu. Şimdi herkes onun yerini alabilecek bir başka mutlu son, yeni bir Karpuz Festivali macerası beklentisi içindeydi.

Eli mahkûmdu. Bu maskaralığı bir süre devam ettirmek zorundaydı. İnsanlar bunun bir oyun olduğunu fark ettiklerinde de kendisi suçlanacaktı. Dash haklıydı, adamın kementi kendisini yaşayan bir efsaneye ama hiç de iyi olmayan bir efsaneye dönüş-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

türmüştü.

Bu düşünceler yüzünden boğazı düğümlendi. Ağlaması için bir neden yoktu ama Sharon ile Stone aklına geldiğinde kimi zaman ağlayacak gibi olurdu. Sharon ona, daha gencecik bir kızken bile, hep bir yetişkinmiş gibi davranmıştı. Görümcesi onu üniversiteye gitmeye ikna etmiş ve ayakları üzerine basan bir kadın olması için yüreklendirmişti.

Sharon, Caroline'ın ağabeyini çok sevmiş fakat onunla olabilmek için bir dolu şeyden feragat etmişti. Acaba Stone, Sharon'ın aşkı uğruna yaptığı fedakârlıkları anlamış mıydı diye merak ederdi hep Caroline.

Artık Sharon yoktu ve Caroline onu özlüyordu. Bir anlığına da olsa, sanki Sharon oradaymış da günün keyfini çıkarıyormuş gibi geldi Caroline'a. Sharon, Karpuz Festivali'ne bayılırdı. Sharon ve Stone'u düşünmek bile Caroline'ın gözlerinin yaşarmasına yetiyordu.

Bir bu eksikti. Herkesin içinde bir ağlama krizi geçirmeye ihtiyacı yoktu. Eteğindeki metrelerce tülü toplayıp yoldan aşağı, nehrin hemen kıyısına doğru koştu yalınayak.

Birinci iskeleyi geçip nehrin yukarısında otlarla kaplı bölgeye varıncaya kadar gözyaşları boşalmıştı. Daracık patika bir zamanlar insanların balık avlamaya geldiği ikinci iskeleye götürüyordu.

Ayaklarının altındaki tahtaların serinliğini ve pürüzsüzlüğünü hissederek iskelenin üzerinde yürüdü. Bankların birine çöküp gözyaşlarına hâkim olmaya çalıştı. Ağlamak için bir nedeni yoktu.

Yaşıyordu ve güzel bir gündü. Güneş batıp etraf altın sarısı bir renk alana kadar oturdu iskelede. İskele tahtalarının altından nehrin şırıldamasını dinleyerek denize doğru akışını izlemek son

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

derece huzur vericiydi. Düşünceleri aldı başını gitti ve aklı bir önceki geceye takıldı kaldı. Hugh'un ellerine, teninin sıcaklığına ve kendisini kollarının arasına alıp dans pistinde nasıl uçurduğuna.

Sanki büyü yapıp da onu çağırmış gibi Lord Woolham çıkageldi. İskeleden aşağı yürümüş ve tam yanına oturmuştu.

Hiçbir şey demedi. Tıpkı annesinin kitaplarındaki İngiliz lordlarının yaptığı gibi, cebinden üstünde adının baş harfleri işli, incecik bir pamuklu mendil çıkarıp Caroline'a uzattı.

"Rimellerin akmış biraz," dedi.

Mendili hafif hafif vurdu gözlerine Caroline. Yumuşacık mendil simsiyah olmuştu. Sımsıkı elbisenin içinde, Dash'in atıyla yaptığı gezintide darmadağın olmuş saçları ve akmış göz makyajı ile şu anda nasıl göründüğünü aklına getirmek bile istemiyordu.

Bir de at pisliğiyle yakinen tanışmış çıplak kirli ayakları vardı. Özenle geliştirdiği profesyonelliği buraya kadardı.

"Eğer merak ediyorsan," diye söze başladı Hugh kesik kesik aksanı ve derin, seksi sesiyle, "Yumruğumu o böceğin suratının ortasına patlatmamak için zor tuttum kendimi. Sorunlarına bir yenisini eklememek için yapmadım bunu. Ve elbette, Son Şans'ta bir surat daha dağıtmak istemedim. O konuda bir salaklık etmiştim zaten."

Caroline doğrulup Hugh'a baktı. Adam başını kendisine doğru uzatmış, garip bir şekilde gülümsüyordu. Gülümseme dudaklarına değmiyor gibiydi, ama gözlerinden iyilik okunuyordu.

Biraz rahatladı Caroline. "Böcek derken? Dash demek istedin herhâlde, değil mi? Bubba'nın yüzüne yumruk atmıştın zaten."

Başıyla onayladı Hugh. "Sevgisini göstermek için tören arabasından bir kadını kementle kaçırmak pek de olgun bir davranış

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sayılmaz bence."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Evet. Bana öyle geliyor ki bu konuda siz Amerikalılara ayak uyduramıyorum ben. Hâlbuki şu ana kadar Son Şans ile Woolham'ın çok benzediğini düşünüyordum."

Güldü Caroline. "Tuhaf ya da ona benzer bir şey olmaya çalışıyorsun, değil mi?"

"Ya da ona benzer bir şey," diye mırıldandı Hugh. "Caroline, dinle beni. Bana düşmez gerçi ama herkesin Miriam Randall asla yanlış yapmaz dediğini biliyorum, ama o serseri sana uygun biri değil."

Aniden, beklenmedik bir kahkaha attı Caroline. "Nereden anladın?"

"Berbat dans ediyor."

Bakışları gereğinden daha fazla arzuluydu. Caroline'ın sinekkaydı tıraşını görebileceği ve bedeninin ısısını hissedebileceği kadar yakınına sokulup, biraz daha eğildi. Birdenbire, Caroline'ın içinden adama sarılıp başını omzuna yaslamak geldi. Her İngiliz kahramanda olması gerektiği gibi çok geniş omuzları vardı. Yapamazdı bunu ama. Adama sarılmak hiç profesyonelce olmazdı. Hormonlarıyla değil, beyniyle düşünmeye başlamanın zamanı gelmişti.

"Olabilir," dedi Caroline, "Her şey dans etmek değil."

"Değil tabii. Ama sen Dash ile dans ettikten sonra ağlamak için kaçıp buraya saklandın, değil mi?" Hugh'un dudakları komik bir şekil almıştı. "Ben de Cissy'den kurtulup, sorun adamın dansı mı yoksa başka bir şey mi onu anlamaya geldim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Caroline bakışlarını kaçırdı.

"Mesele nedir?"

Caroline omuz silkti. "Çok aptal bir şey, anlayamazsın."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Dene bakalım."

"Bu elbiseyi her giydiğimde, sanki olmayacak bir beklentiyi yerine getirmek zorundaymışım gibi bir baskı hissediyorum."

"Nasıl yani?"

"Ağabeyim Stone on sekiz yaşındayken bir Karpuz Kraliçesi ile kaçmıştı. Sharon ile ikisi bir rahip bulup evlendiler ve iki gün ortadan yok oldular."

"Bunun seninle ne ilgisi var?"

"Çok karmaşık. Görümcem birkaç yıl önce bir araba kazasında ölmemiş olsaydı bugün burada olurlar ve herkes de öykülerini anımsayarak, gülüp eğlenirdi. Gel gör ki kimse artık bu olayı konuşamıyor, çünkü herkesi çok üzüyor."

"Anlıyorum. Yani sen Sharon'a ağlıyordun, öyle mi?"

Başıyla onayladı Caroline. "Evet, Sharon'ın davranışı o günden beri her Karpuz Kraliçesi'nden benzer bir davranış beklenmesine neden oldu. Sanki bütün kasaba, hepimizin biriyle kaçıp bir aşk macerası yaşamamızı istiyor. Hâlbuki aşk maceralarından uzak durmamı tembihleyen, üniversite okuyup kariyer sahibi olmam için beni teşvik edenlerin başında Sharon geliyordu."

"Tamam. Galiba anlamaya başladım. Gerçi, kimi zaman kadın mantığını anlamakta biraz zorlandığımı da itiraf etmeliyim." Ses tonundaki mizah olmasaydı, Caroline onun suratına bir yumruk patlatabilirdi.

"Şöyle ki, Karpuz Kraliçesi seçildiğim yıl Bubba bana herkesin içinde evlenme teklif etti. Clemson Üniversitesi'nde tam burslu okuyordu, ben de Güney Carolina Üniversitesi'nden burs kazanmıştım ve bu bursu alabilmek için çok çalışmıştım. Üniversite okuyacak kadar param olmamasına rağmen bursumdan feragat edip kendisiyle birlikte Clemson'a gitmemi ve onun karısı olmamı istedi. Bunun gerçekleşeceği beklentisi içindeydi, çünkü

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Sharon öyle yapmıştı."

"Sharon'ın üniversiteye gitme olanağını neden teptiğini asla anlayamamışımdır. Çok hassas bir konu olduğundan ağabeyime de soramadım. Ama ben üniversiteye gitmek istiyordum. Bu yüzden Bubba'ya hayır dedim.

"İlk seferinde yalnızken söyledim."

"İkinci kez, işi zorladı ve koskoca bir kalabalığın önünde evlenme teklifi etti. O kadar kızdım ki sonradan utanacağım ağza alınmaz şeyler söyledim kendisine. Bedelini ödedim elbette. Sadece Bubba'ya kötü davrandığım için değil, küçük kasabalarda her gün yeni bir efsane uydurulduğu için. Kasabamızdaki efsaneye göre, Bubba'ya o kadar kötü davranmışım ki, kalbini kırmışım ve o da darmadağın olmuş ve okuyamamış. Bu yüzden de, Amerikan Kolej Sporları Kurumu NCCA'da başladığı ve kendisini Amerika'nın en önemli ve büyük profesyonel futbol ligi Ulusal Futbol Ligi NFL'e taşıyacak futbol kariyerini mahvetmiş."

"Savunduklarımdan ödün vermediğim için Sharon benimle gurur duyan belki de tek kişiydi. Onu çok özlüyorum."

Konuşmasını bitirince, Caroline mendili yanaklarına bastırdı. "Özür dilerim," dedi "Bütün bunları bilmen gerekmiyordu, değil mi?"

Hugh uzanıp elini hafifçe okşadı. Teni sıcacıktı ve şefkatli elleri cesaret veriyor gibiydi.

"Küçük kasabalar kimi zaman çok yorucu olabiliyor. İnsanlar kahramanlara ihtiyaç duyar ve bu kahramanlar başarısız olduğunda daima bir sorumlu aranır."

"Sen nereden biliyorsun küçük kasabaları?"

"Hayatımı Son Şans ile neredeyse aynı büyüklükte bir kasabada, Woolham'da geçirdim. Bir lord olarak, kasabadaki herkes benim büyükbabamın belirlemiş olduğu standartlara uyarak

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yaşamamı bekledi. Korkarım ki, kimi zaman onları büyük hayal kırıklığına uğrattım ve bu nedenle hep teyzelerim suçlandı."

"Teyzelerin mi?"

"Büyükbabam hastalandıktan sonra bana onlar baktı. Biraz tuhaf kadınlardır. Büyükbabam gibi yapmadığım her şey yüzünden onlar suçlanır. Hiç de adil değil bu, çünkü başarısızlıklarımdan ötürü suçlanması gereken biri varsa, o da benim."

Az ötede bir ağustos böceği cırlamaya başlamıştı. Çocukların kahkahaları ve müzik sesi havada uçuşuyordu adeta. Birdenbire, bir saniye öncesine kıyasla hava daha bir sıcak ve daha bir nemli olmuştu sanki. Her şey olduğundan büyük, açık ve gürültülü gibiydi. Bacaklarına yapışan tül eteğinin dokusu bile yaşadığını onaylıyordu adeta. Çevresindeki her şeyde yaşamı hissedebiliyordu Caroline.

"Ne açıdan başarısız oldun ki?" diye sordu. "Bana kalırsa gayet başarılısın. Üniversite okudun, yeni tür bir dokuma tezgâhı geliştirdin. Fabrika kurup insanlara iş olanağı sağlayacaksın."

Gözleriyle güldü adam. "Fabrika konusunda hâlâ jürinin kararını bekliyoruz, değil mi?"

"Evet ama..."

"O kadar güzelsin ki," dedi Hugh sohbete son vererek. Eliyle kadının başındaki kurdeleden tacı düzeltti. Gergin üst dudağı gevşedi. "Peri masallarındaki kraliçeler gibisin. Tam da buraya, palmiyelere ve Güney Amerika sarmaşıklarına ait gibisin."

Caroline gözlerini yumdu ve cesaretini toplamaya çalıştı ama hiçbir şey içindeki titreşimlere ya da Hugh'un saçlarında dokunduğu yerdeki karıncalanmaya engel olamıyordu. Adam onu güzel mi buluyordu? Rocky Rhodes'un en beter yönlerini ona göstermiş olmasına rağmen, hepsini normal mi karşılıyordu?

Hayal ürünü, sihirli bir âşık gibi Hugh'un ortadan kaybol-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

muş olmasını umarak gözlerini açtı Caroline. Ama oradaydı, kendisine bakıyordu. Bakışları yumuşak ve sımsıcaktı. Şimdi dudaklarında hafif bir tebessüm belirmişti. Saçları kıvır kıvırdı. Gerçek olmuş bir rüyadaydı sanki ama daha iyisi. Adamın derinliği vardı.

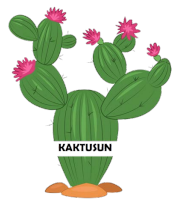
Hugh iyice sokulup yüzünü yaklaştırdığında, karşı koymadı Caroline. Hiç de gergin olmayan üst dudağı kendininkilere değince, durdurmak için de bir şey yapmadı.

Adamın dudakları kendisini sıcaklık, arzu ve harika duygularla dolu başka bir dünyaya götürdü. Vals yapar gibi öpüşüyordu. Havadan da yakın ama umduğundan biraz daha uzak. Karşılık olarak, Caroline'ın bedeni şarkı söylüyordu.

Vay canına, adam aşk romanlarındaki gibi öpüşüyordu. Tüm bunların Güney Carolina'nın Son Şans kasabasının iskelesinde gerçekleşiyor olması hiçbir şekilde değerini azaltmıyordu. Tam kendisini öpüşmenin sıcaklığına kaptırıp durumun tadına varacaktı ki yolun gerisinden bir ses duyuldu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 12

"Neredesin Hugh?"

Zımpara kâğıdı gibi ses Hugh'u çekip aldı yaşadığı anın içinden.

Kahretsin! Lanet olası mirasçı kadının kendisini bulması pek de uzun sürmemişti, değil mi? Kollarındaki inanılmaz kadını bırakmak zorunda kaldı.

Yeni, fakat oldukça bildik bir yere sürükleyen bir nehir gibiydi Caroline. Kokusu başını döndürmüştü. Cin gibi gözleriyle kendisine bakıyordu. Akmış makyajı ve darmadağın saçlarıyla bile hayret edilecek kadar güzeldi. Yüreğine tuhaf ve hiç tanımadığı bir ağırlık çöktü.

Bu öpüşme başka bir şeydi... Başka bir dünyadandı.

Devamını getirmek, bu öpüşmenin tuhaf ve harika yerlere açılabilecek gizli kapılarını keşfetmek istiyordu.

"Hugh?" Cissy'nin sesi giderek yükseliyordu.

Ayağa kalktı Hugh ve Caroline'dan birkaç adım uzaklaştı.

"Hah, buradasın demek." Çalılıkların arasından iskeleye çıktı Cissy. Yüksek topukları güm güm vuruyordu tahtalara. İngiltere'yi fetheden Kral William edasıyla gelip Hugh'un koluna girdi.

Ancak malına sahip çıktıktan sonra, dönüp Caroline'ı henüz fark etmiş numarası yaptı. Gösteri tamamıyla sahteydi. Cis-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sy'nin, Caroline ile kendisinin ne yaptığını gayet iyi bildiğinden Hugh'un hiç kuşkusu yoktu.

Ne yapıyorlardı?

Tıpkı büyükbabasının sıradan genç kızlarla oynaştığı gibi, Caroline ile oynaşıyor muydu? Düşüncesi bile midesini bulandırdı.

Seksüel dürtülerinden kendisini kurtardığı için belki de Cissy'ye teşekkür borçluydu. Ama ne balık etli, darmadağın saçlı Bayan Rhodes ne de seksüel dürtüleri hiç de müteşekkir değildi.

Belki de sandığından daha çok benziyordu büyükbabasına. Göğsü düğümlenir gibi oldu.

"Ah, babam seni arıyordu Caroline," dedi. Bir süre durakladıktan sonra, "Tatlım, rimellerin akmış. Gidip kendine çeki düzen vermelisin." diye devam etti. Cissy'nin aşağılayıcı ses tonundan pek hoşlanmadı Hugh.

Caroline, Hugh'un mendili ile yanaklarını sildi.

"Senatör nerede?"

"Yukarıda, çardakta ama gitmeye hazırlanıyor. O nedenle, seni de almaya geldim Hugh." Mavi gözlerini adama çevirdi Cissy. "Birkaç günlüğüne Columbia'daki şehir evimize davetlisin. Gelip bizde misafir olmana ve bu arada Caroline'ın işleri halletmesine karar verdi babam. Hadi, gidip valizlerini alalım. Babam gelecek salı gerçekleşmesine karar verilen belediye meclisi toplantısından önce burada fazla bir gelişme olamayacağını düşünüyor. İyisi mi, gel de biraz şehrin tadını çıkar."

Cissy buz gibi bir gülümsemeyle, Caroline'a dönüp, "Babam burada kalıp Hugh adına belediye meclisinde lobi yapmanı istiyor. Umarım giyecek biraz daha profesyonel bir kıyafetin vardır." dedi.

Yanağında bir kas oynadı Caroline'ın ve omuzları gerginleşti ama söylemek istediklerini içinde tuttu. Ayağa kalktı, Hugh'un

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yanına gidip mendili adamın göğsündeki cebe tıkıştırdı. "Dinlediğin için teşekkür ederim," deyip yalınayak, bir kraliçe zarafetiyle çardağa giden yola doğru yürüdü.

Hugh mendili alıp pantolonun cebine soktu.

"Sana hayret ediyorum Hugh," dedi Cissy. "Bayağı tombul olsa da, Caroline'ın güzel bir vücudu var ama onun dışında pek fazla bir şeyi yok." Uzanıp Hugh'u kolundan tuttu.

"Bana ihtiyacın var," dedi. Parmaklarını adamın kollarından yukarı, omzuna kadar gezdirdi ve ayakucuna basarak öptü onu.

Doğruya doğru, kadın Fransız öpücüğünün tekniğini biliyordu ama fazla bir büyüsü yoktu bu öpüşmenin. İddialı ve ilginç olsa da Caroline ile öpüşmesine kıyasla tamamen sıradandı.

Mavi gözleri öğle sonrasının güneşinde pırıl pırıl parlayarak geri çekildi Cissy. İşaret parmağını adamın çenesinde gezdirdi.

DeBracy ailesi geleneklerine sadık kalma ve görevini yerine getirmek adına, Hugh şu anda Cissy'nin bankadaki hesaplarının büyüklüğünü düşünüyor olmalıydı. Büyükbabası işleri böyle hallederdi.

Hugh'un başarısız babası dışında, her deBracy işlerini böyle hallederdi. Hugh'un dolandırıldığı ve Son Şans'taki arazinin bataklık çıkmış olması, üstüne üstlük Elbert Rhodes'un golf sahasından vazgeçmemesi, Hugh'un da babasının izinden yürüdüğünü gösteriyordu.

Büyükbabasının da onaylayacağı gibi, Hugh ancak Victoria ile evlenerek durumu kurtarabilirdi.

Vakıf fonu sahibi bir senatörün kızı olmasının yanı sıra, Amerika Birleşik Devletleri'nin en büyük tekstil fabrikasının yönetim kurulu başkanı Cissy Warren ile iş ortaklığı yapmasını da onaylardı büyükbabası. Hayatta olsa, Cissy'nin mükemmel, Caroline'ın de kabul edilemez bir seçim olduğunu söylerdi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Tıpkı Elisa gibi.

Elisa'yı düşünmek bile Hugh'un ellerinin titremesine yetmişti. Eski ve kökü derinlerde bir öfke kapladı içini. Dişlerini gıcırdatıp derin bir soluk aldı.

Hayır, boyun eğmeyecekti. Bu sefer dik duracaktı.

"Davetiniz için size minnettarım," dedi en nazik sesiyle, "Ama sanırım Caroline ile burada kalıp gelişmeleri izleyeceğim."

Cissy'nin gözleri büyüdü. "Sahiden burada mı kalmak istiyorsun?"

"Neden olmasın?"

"Çünkü cahil delikanlılardan oluşan halkı ile kuş uçmaz, kervan geçmez bir yer burası ve başlıca eğlenceleri karpuz çekirdeği tükürmek."

Tam da büyükbabasının bir zamanlar Woolham halkı için söylediği şeylerdi bunlar. Her defasında, Hugh'un içindeki isyankâr okul çocuğunu kamçılayan türden laflardı.

Kibarca gülümsedi Cissy'ye Hugh. "Son Şans'ın halkının sıradan işçiler olduğu doğru Cissy. Ümit ediyorum ki, bir gün benim fabrikamda çalışıyor olacaklar. Hâl böyleyken, burada kalacağım."

Caroline bebek havuzunun hemen yanındaki duşların olduğu yere kaçtı. Sırları bozulmaya yüz tutmuş eski bir aynada kendisine baktı. Bulanık görüntü gerçekleri yüzüne çarptı.

Her ayna gibi acımasızdı. Ağlamış olduğu her hâlinden belliydi. Üstelik aynadaki kadının profesyonellikle uzaktan yakından alakası yoktu. Sanki tüm çabaları Dash'in kement fiyaskosu ve elbette Hugh'un az önce dudaklarına kondurduğu yasak öpüşmeyle birlikte silinip gitmişti.

Yüreği hopladı ve yine içi titredi. Başı beladaydı değil mi?

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

İnanılmaz bir öpücüktü. Unutması zor olacaktı.

Bir parça kâğıt havlu ıslatıp yanaklarına bastırdı. Adamı bir daha öpmenin hayalini bile kuramazdı, değil mi?

Hayır, mümkün değil kuramazdı. Yapması gereken bir iş vardı ve Hugh ile öpüşmek buna engel olurdu.

"Hey, Rocky." Bu seste gayet açık bir küçümseme vardı. Caroline arkasına döndüğünde, kocaman sırıtışıyla kapıya yaslanmış Cissy Warren'ı gördü.

Aslında, beklenmedik iskele ziyaretinden ötürü Cissy Warren'a teşekkür etmeliydi. Senatörün kızı onu rezil olmaktan kurtarmıştı. Lord Woolham ile aralarında bir şey olabileceğini hiç beklemiyordu Caroline.

"Hugh'a iyi misin diye seni kontrol edeceğimi söyledim," dedi Cissy. "O yüzden geldim. Bana kalırsa, pek fazla bir şeyin yok. Belki o elbisenin içinde biraz bayağı ve rüzgârdan dağılmış görünüyorsun, o kadar."

"Teşekkürler." dedi Caroline sıktığı dişlerinin arasından. Yanaklarına akmış rimeli silmeye devam etti.

"Çek ellerini Hugh'un üstünden."

Karşılık vermedi Caroline. Senatör Warren'ın kızı Cissy, tekstil endüstrisinde büyük bir matahtı ve herkes Cissy'nin her istediğini elde ettiğini bilirdi. Üstelik Cissy de, Hugh da aynı ligde top koşturuyordu.

"Duydun mu?"

"Duydum."

"İyi, çünkü bilesin ki leydi olmak fikri bana çok cazip geliyor. Bilesin ki babamın yaptığı araştırmaya göre, lord cenapları zengin bir eş arayan adamlardan olabilir." Gülümseyerek çantasından bir sigara paketi ve çakmak çıkardı. Sigarasını yakıp dumanını üfledi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Buraya gelmemin bir nedeni de eğer Külkedisi hayallerini gerçekleştirmek istiyorsan, Dash Randall'a kancayı takman gerektiğini söylemekti. Senin gibi fakir bir kız parayı seçmeli. Benim gibi zengin bir kız, unvanı olan ama parası suyunu çekmiş bir İngiliz'e varabilir."

Caroline arkasına döndü. "Parası suyunu çekmiş mi?"

"Ah, evet. İngiltere Dunn ve Bradstreet derecelendirmesini inceledim tatlım ve adam gırtlağına kadar ipotekli. Kaynaklarıma göre -ki gayet emin kaynaklar- parasını ele geçirebilmek için Leydi Ashton adında soylu bir İngiliz hanımla evlenmeyi planlıyor."

Caroline beyninden vurulmuşa döndü. "Yani nişanlı mı?"

"Hayır, resmen değil. Ama adamın nakit sıkıntısı var. O kadarını biliyorum." Bir nefes daha çekti sigarasından Cissy. "Anlayacağın, senin düşündüğün Külkedisi fantezisi değil bu adam. Eğer bir gün fabrikasını kuracaksa benim yardımıma ihtiyacı var. Bulduğu tekstil dokuma tezgâhının ayrıntılarını da inceledim ve inan o teknoloji de bana gerekiyor." Cissy durup sigara dumanından birkaç halka üfledi özenle.

Cissy'nin tuzağına düşmeyecek kadar aklı vardı Caroline'ın. Buna rağmen, her an patlamaya hazır bir saatli bomba gibi bütün vücut kasları gerilmişti. Demek Hugh hem onu öpmüştü ve hem de nişanlıydı?

İpotekliydi?

Beş parasızdı?

Vay canına, işte bu aklının ucundan bile geçmezdi.

Cissy ve babası mangal partisinden nihayet ayrıldılar. Kendisini kaldığı motele bırakma teklifini Hugh nazikçe geri çevirdi. Öpüşmeye kaldıkları yerden devam etmek niyeti ile Caroline'ı aramak için çardağa döndü.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

İstediği arazi Caroline'ın babasının olduğu göz önünde bulundurulunca, Hugh Caroline'ın peşinden koşmanın son derece adi bir şey olduğunun farkındaydı. Elinde değildi ama. Caroline ile biraz daha birlikte olmaya can atıyordu. Peri masallarındaki gibi büyü yapmıştı kendisine. Kafayı takmıştı ona. Kadını daha yakından tanımak istiyordu.

Daha aramayı tamamlayamadan Bubba çıktı karşısına.

"Bana yalan söyledin," dedi Bubba.

"Öyle mi? Neyle ilgili?"

"Rachel ile dans edersem Rocky sürünerek bana gelir demiştin ama Rocky kaçtı gitti."

"Gitti mi?"

"Gitti ya. Annesi ve babası ile çıkmış diye duydum. Çarçabuk ayrılmışlar. Arkalarından gidemedim tabii, çünkü biliyorsun Rachel Polk ile dans ediyordum. Rachel'dan öyle kolay kurtulamazsın."

"Anlıyorum, ama neden kurtulamazmışsın?"

"Çünkü insanı öldürecek kadar güzel ve üstelik babası First National Bankası'nın krediler bölümü yöneticisi. Kamyon için krediyi o bankadan almıştım ben. Üstelik ön dişleri eksik bir adam biraz saygılı olmalı. Doğrusunu istersen, benimle dans etmeyi kabul ettiği için hâlâ hayretler içindeyim." Bubba kıpkırmızı oldu.

"Söyle bakalım," diye sordu Hugh, "Rachel ile dans etmek nasıldı?"

"Oh, çok tatlı bir kız. Hatta uzun uzun sohbet ettik. Hem üniversite bitirmiş hem babası zengin hem de çok harika bir kız olduğunu düşünürsek, şaşılacak bir şey bu. Ayrı dünyaların insanıyız aslında." Bubba perişan görünüyordu, yumruk yemiş yüzü ile başka türlüsü beklenemezdi tabii.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yani, senin hayalini süslemiş demek?"

"O da ne demek?"

"Ondan hoşlanıyorsun."

"Elbette, herkes Rachel'dan hoşlanır. Tatlı, hoş ve yani..."

"Öyleyse neden onu sinemaya falan davet etmiyorsun?"

"Rachel Polk'u mu? Hiç sanmam."

"Nedenmiş o?"

Bubba gözlerini indirip ayaklarına baktı.

"Perşembe gecesi seninle çok ilgilendi, hani ben... Uh..."

"Suratımı dağıttığında mı?"

"Evet."

"İşte ona çıkma teklifi etmemek için geçerli bir neden. Baksana hâlime. Üstelik şimdi peltek peltek konuşuyorum."

"Son derece üzgünüm Bubba. Sanırım dişçi faturalarını ben ödemeliyim. Dişlerin onarıldığında, Rachel'in bir gece seninle çıkmaktan hoşlanacağına eminim. Onu davet etmelisin."

"Tamam. Hele bir dişlerim yapılsın."

"Yardım edeceğim. Senin için yapabileceğim başka bir şey var mı? Olan bitenden ötürü kendimi çok kötü hissediyorum."

"İyi bir oto tamircisine ihtiyacım var ama senin o tarakta bezin yoktur. Çarpışan otomobiller yarışmasına katılacağım, arabayı elden geçirmek için Dash bana yardım edecekti ama onun yardımını istemediğimi, kendisine bozuk çaldığımı söyledim. Gayet normal karşıladı doğrusu." Bubba'nın kafası karışmış ve morali bozulmuş gibiydi.

"Sana yardım edebilirim. Benim de yıllar içinde bir sürü araba ve traktör onarmışlığım var."

"Hadi ya? Sahi mi? Senin gibi süslü unvanlı falan bir beyefendi?"

"Mühendisim ben. Doğrusunu istersen masa başında iş

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

adamı olmaktansa, tamirhanede iş tutmayı yeğlerim."

"Demek istediğin bu değildir inşallah?"

Hugh'un yanakları kızardı. "Uh, um, sanırım, ah siz Amerikalılar oyalanmayı severim dersiniz."

"Vay canına, eğer kaynak yapmayı biliyorsan bana yardım edebileceğine eminim. Hadi gel, kasabaya kadar götüreyim seni. Üstünü başını değiştirirsin, sonra da Bill'in tamirhanesinde buluşuruz."

Bill'in otomobil tamirhanesinde pazartesi akşamı gerçekleşecek çarpışan arabalar yarışmasına katılacak 1977 model köhne Dodge Aspen marka arabaya bakıyordu Hugh. Otomobil berbat hâldeydi ama nasılsa yarışta paramparça edileceğine göre, görüntünün pek bir önemi yoktu, öyle değil mi?

Farları ve yolcu koltukları çıkarılmış, kaportası sprey boya ile yeşil ve neon pembesine boyanmıştı. Açık duran kaputtan koskocaman, kir pas içinde bir V-8 motor görünüyordu.

"Aslına bakarsan, bana yardım etmek zorunda değilsin. Dişlerim yüzünden kendini suçlu hissetme istedim sadece," dedi Bubba, garajın arka tarafından MIG kaynak aletini ve kaynak maskesini almaya giderken. "Hem bahse varım, öküze meme ne kadar yararsa, araba konusunda sen de ancak o kadar işe yararsın."

"Araba motorları ile ilgili bildiklerimi görünce, hayret edeceksin."

Bubba arkasına baktı. "Yerdeki delikten kıçını ayırt edebilsen bile hayret ederim. Hem sırası gelmişken, o dediğin ters psikoloji var ya, tamamen zırva."

"Bir soru sorabilir miyim?"

"Eminim pek çok sorun olacak."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Caroline on iki yıl önce yaptığın marifeti anlattı."

"Marifeti mi?"

"Hani bütün kasabanın önünde ona evlenme teklif ettiğin ve onun hayır dediği gösteriyi. Bunu yapmadan önce, hiç düşünmüş müydün? Çünkü Bubba, eğer bir kadını tavlamak istiyorsan, bunun yolu onu herkesin önünde utandırmak değildir. Yaptığın hatadan ötürü ondan özür diledin mi hiç?"

"Özür dilemek mi? Rocky'den mi? Bana baksana, kadın bana herkesin içinde aptal kıro dedi. Sanki kendi ailesi pek bir üstünmüş gibi, ne cüretle bana bunları söyler ki?"

Hugh kaşlarını çattı. "Bütün kasabanın önünde evlenme teklif etmekle aptallık etmişsin."

"Evet, sanırım pek uyanık bir günümde değildim."

"Sana içinden geçenleri söylemiş olduğu için üzüldüm doğrusu ama sen de hak etmişsin. Kadını herkesin içinde şaşırtmışsın. Bu akşamüstü onu ağlarken gördüm. On iki yıl önce olanlar yüzünden ağlıyordu."

Bubba'nın gözleri büyüdü. "Sahi mi? Hay Allah, ağlamasını istemiyorum, onu seviyorum ben." Duvara yaslandı. "Gerçi sanırım artık ondan vazgeçmek zorundayım. Dash'e âşık olmuş." Bubba, Hugh'a baktı ciddi ciddi. "Senin de dün gece onunla nasıl dans ettiğini duydum tabii."

"Doğru, dans ettik. Çok iyi dans ediyor."

"Biliyorum. Sen ona göre değilsin ama. Onunla kırıştırıp içki falan ısmarlama sakın, tamam mı?"

"Ona göre olmadığımdan nasıl bu kadar emin olabilirsin ki?"

"Çünkü Miriam sıradan bir adam aramasını söyledi ve sen sıradan biri değilsin. Sana iyi davranıyorum çünkü seninle Rocky'nin birlikte olması en az benimle Rachel Polk'un birlikte olması kadar saçma." Duvarın yanından çekildi Bubba. "Peki, şimdi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bana yardım falan edecek misin?"

"Elbette, ne yapayım?"

"Motora bir göz at da neden bir silindir rötarlı ateşleme yapıp tekliyor onu söyle. Ben güvenlik kafesine odaklanacağım."

Bubba güvenlik kafesi için yere serilmiş çelik borularla uğraşmaya başladı. Maskeyi taktı, kaynak aletini ayarlayıp tetiği çekince, ortaya çıkan parlak mavi alev Hugh'u başka yöne bakmaya zorladı.

Bubba'nın Caroline ile ilgili söylediklerinde kuşkusuz doğruluk payı vardı, değil mi? Miriam Randall'ın zırvaladıklarına inanmıyordu Hugh elbette ama kendisinin görev ve yükümlülükleri olan Lord Woolham olduğu gerçeğinden kaçacak hâli de yoktu.

Teyzelerine ve Woolham Malikânesi'ne karşı görevlerini yerine getirmek demek, Caroline ile oynaşmak demek değildi. Onunla öpüştüğünü, dans ettiğini ve belki de fazlasını yaptığını düşünmek heyecan vericiydi. Her ne kadar farklılıklarından daha fazla ortak noktaları olsa da birlikte olmaları imkânsızdı.

Çok ayrı dünyaların insanıydılar. Üstelik bir sürü yükümlülüğü vardı. Bu fanteziden vazgeçmek gerçekten çok moral bozucuydu. Gelgelelim, peşini bırakmak zorundaydı.

Hugh kaputun etrafında dolanıp hava filtresini sökmekle işe başladı. Çok geçmeden bujileri, kompresyonu ve karbüratörü incelemeye o kadar daldı ki neredeyse elindeki işin içinde kaybolup gitti. Kırık bir kalbi unutmak için kendini işin içinde kaybetmekten daha iyi bir yol yoktu.

Hugh pantolonunu üzerinden sıyırırken, cep telefonu titreşmeye başladı. Saat sabahın ikisiydi orada ve üstü başı motor yağı ve gres kokuyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Arayanın kimliğine baktı: Petunya teyze. Telefona cevap versin mi, vermesin mi diye biraz düşündükten sonra teyzesinden kaçmanın nafile olacağına karar verdi. Amerika ile İngiltere arasındaki saat farkından tamamen habersiz olduğu için birkaç saat sonra yine arayacağından emindi.

Konuş düğmesine bastı. "Merhaba, Petunya teyze!"

"Hugh, hayatım." Binlerce kilometre öteden değil de sanki köşe başından arıyormuş gibi net geliyordu Petunya'nın sesi. Renkli el örgüsü hırkalarından birini giymiş, Woolham Malikânesi'nin kahvaltı sofrasında çok sevdiği York'lu dostları Doktor Jekyll ve Bay Hyde'a jambon tabağını uzatırken hayal edebiliyordu onu.

Hafif gıcırdayan yatağının üstündeki kuş tüyü yastıklara yaslandı. "Burada saatin kaç olduğunun farkında mısın Petunya teyze?"

"Hay Allah, onu tamamen unuttum. Uyandırdım mı seni?"

"Yok."

"Aman yarabbi Hugh, uykusuzluk falan çekmiyorsun değil mi? Kedi otu ile papatya çayı karışımı sıcak bir içecek lazım sana. Orada sana bunu yapacak biri yoktur sanırım.. ."

"Uykusuzluk çekmiyorum Petunya teyze. Biraz geç kaldım sadece. Herifin tekinin arabasını onarmaya yardım ettim."

"Oh, şimdi anladım. Devamlı motorlarla uğraşıp üstün başın yağ içinde gezersen, kimseyi etkilemeyi bekleme Hugh. Hayatım, bu gibi konularda büyükbabanın söylediklerini aklından çıkarma."

Büyükbabasının anımsatılmasını istemiyordu Hugh. "Bu beni alakadar eder," dedi biraz ters bir sesle. "Hem üstelik bu adama yardım borçluydum."

Kısa bir duraksama oldu ve Petunya'nın bozuk ruh hâlini

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

fark ettiğini anladı Hugh. "Anlaşıldı," dedi Petunya, "Sanırım birisinin dinlenmeye ihtiyacı var."

"Evet, sen telefon etmeseydin şimdi yatakta olacaktım."

"Özür dilerim canım, ama gerçekten bir sorunumuz var."

Sanki Hugh'un daha fazla soruna ihtiyacı vardı da. "Neymiş?"

"Bascomb evimizin randevu defterini kaybetmiş." Woolham Malikânesi'nin seksen beş yaşındaki kâhyası Bascomb'un hem kalçasıyla hem de gidip gelen aklıyla sorunları vardı. Adam evin işlerini yürütmekten tamamen âciz olduğu hâlde, Petunya onu hâlâ yanında tutmakta ısrar ediyordu. Büyükbabası hayatta olsa, yıllar önce işine son vermişti.

Hugh da yıllar önce kovmalıydı onu, ama yapmamıştı.

"Neden sorun olsun ki bu?" diye sordu Hugh.

"Hepimiz kararsızlık içindeyiz, çünkü önümüzdeki hafta sonu burada düğün var mı yok mu bilmiyoruz."

"Hayır, yok. Eylül ayına kadar planlanmış herhangi bir düğün yok."

"Oh, çok iyi! Nasıl hatırladın?"

Hugh nezaketsizlik etmek istemiyordu ama Woolham Malikânesi yılda sadece üç, bilemedin dört düğün için kiralanırdı. Woolham Malikânesi'nin eskimiş mutfağı daha fazla düğüne ev sahipliği yapmasını engellerdi maalesef. Düğünler malikânenin fazlasıyla ihtiyaç duyduğu tek gelir kaynağıydı. Şayet mutfağı onarabilecek ve personel kiralayabilecek parası olsa, her hafta sonu bir düğün rezervasyonu alabilirdi.

"İyi o zaman," dedi Petunya her zamanki gibi gevezelik ederek, "Mademki sorun halledildi, senin iş seyahatin nasıl gidiyor canım? İstediğin araziyi satın alabildin mi?"

"Birtakım karmaşıklıklar var."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Aman ne hoş, bayılırım karmaşıklıklara. Çok eğlencelidir."

Hugh telefonu biraz daha sıktı elinde. "Sana katılamıyorum. Bunlar hiç de eğlenceli değil. Hem senin çok sevdiğin cinayet romanları türü karmaşıklıklardan değil bunlar."

"Elbette değildir, ortada ceset yoksa tabii. Ceset falan bulmadın, değil mi?"

"Hayır. Yalnızca bana arsasını satmayı reddeden mini golf sahası sahibi, tuhaf bir beyefendi var." Elbert'ın çekici kızından hiç söz etmedi.

"Mini golf sahası mı?" dedi Petunya biraz sonra. "Ne kadar ilginç bir şey..."

"Evet, hiç beklemiyordum. George bu arsayı satın almak istediğimizde karşılaşacağımız güçlükleri hafife almış."

Petunya bir iki öksürdü. "Özür dilerim ama canım, bu George'da şüpheli bir şeyler vardı. Arsayı o uçak kazasından hemen önce almasına çok üzüldüm ama sonuçta ondan kurtulman iyi olmuş bence."

"Öyle de, burada büyük bir sorun bırakmış bana. Elbert Rhodes'u Tanrı İçin Golf'ü satmaya ikna edemezsem, hiçbir işe başlayamam."

"Ne dedin?"

"Tanrı İçin Golf. Mini golf sahası İncil'den ilham almış. Fibercamdan yapılmış harika heykeller var. Petal teyzem görse, özellikle Babil Kulesi'ne bayılırdı. Hiç anlam veremediğim bir nedenden ötürü kulenin hayaletler, cinler, periler ve peri masallarından cücelerle dolu balkonları var."

"Ne hoş."

"Evet, öyle doğrusu," dedi Hugh. "Gerçi golf sahası fırtınanın verdiği zarardan ötürü bugün çalışamaz durumda. Elbert'a bana iş planını vermesini söyledim. Vereceğinden kuşkuluyum

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gerçi. Woolham Malikânesi'nin bahçesinde küçük bir mini golf sahası bize ek gelir getirebilir diye düşündüm."

"Ne muhteşem fikir bu, Hugh."

"Sence, Petal bahçedeki küçük adamların bazılarını başka yere taşımamıza izin verir mi?"

"Hmmm. Belki. Çevre tasarımı için ondan yardım istersek, olabilir."

"Eğer buradaki işler suya düşerse, düşünebiliriz bunu."

"Endişeli gibisin."

Yeniden yastıklara gömüldü Hugh. "Endişeliyim," diye itiraf etti.

"Tam da düşündüğüm gibi," dedi Petunya mantıklı ses tonuyla. "Seni aramam gerektiğini biliyordum. Ruhlar bana kesinlikle başının belada olduğunu söylüyordu."

Hugh, Petunya'nın rehber ruhlarına karşı çıkacak tek bir kelime etmemesi gerektiğini biliyordu. Petunya kendisinin bir tür cadı, kâhin ya da bunun gibi mantıksız bir şey olduğunu hayal ederdi. Büyükbabası hayatta iken teyzesini dizginlerdi. Büyükbabası öldükten sonra, kadın gidip papaza Wiccan cadılar meclisinin baş cadısı olduğunu söyleyecek kadar meydanı boş bulmuştu. Kasabada pek hoş karşılanmamıştı.

İnsanlar kendisinden Petunya'yı kontrol altına almasını bekliyordu.

Nasıl yapabilirdi ki? O zamanlar ön dört yaşındaydı ve Petunya'yı çok seviyordu. Bildiği tek anne figürüydü Petunya.

"Peki, rehber ruhların şu andaki zor durumun içinden nasıl çıkabileceğimi söylediler mi?" diye sordu Hugh. Rehber ruhlara inandığından değil de nezaketinden ötürü şaka yapıyordu.

"Hayır. Böyle işlemez bu, biliyorsun. Başın derde girmişse, bir şey öğrenesin diyedir. Söyle bakalım, tam olarak sorun ne?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Derin bir soluk aldı Hugh. Ya kadına bir şeyler anlatmalıydı ya da kadın öldüresiye başının etini yiyecekti. Bu nedenle ona Elbert Rhodes ve melekleri, Cissy Warren ve milyarlarını da içeren, gerçeklerin kısaltılmış bir uyarlamasını anlattı. Caroline ve onun zor durumundan da söz etti ama farkında olmadan satın almış olduğu bataklık arazi ve nehir kıyısında çekici Bayan Rhodes'u öptüğü zayıf anı işin içine katmadı.

"Ah tatlım, ne biçim bir karmaşa bu, değil mi? Tıpkı bir Oscar Wilde oyunu gibi," dedi Petunya, Hugh noktayı koyduğunda.

"Hayır, değil."

Petunya, Hugh'un tersliğine aldırış etmeden, hemen konuya girdi. "Bu Cissy, çok zengin mi dedin?"

"Evet, hem de fazlasıyla. Leydi Ashton'dan da zengin ve onun gibi at suratlı değil."

"Bak işte bu önemli, değil mi?" Petunya duraksadı uzun bir süre. Bu, bir şeyler yumurtlayacak anlamına geliyordu. Hugh bu duraksamanın sonucunu tahmin etmeye çalıştıysa da işin içinden çıkamadı. Petunya, acaba onun zengin ve klas Cissy Warren'ın peşinden koşmasını mı yoksa eve dönüp Victoria ile evlenmesini mi ya da dokuma fabrikasını kurmak için uğraşmaya devam etmesini mi istiyordu?

"Evet, sanırım öyle," dedi.

"Peki, ya şu Caroline? Mantıklı bir kıza benziyor, değil mi?" diye karşılık verdi Petunya beklenmedik bir şekilde.

Petunya'nın ses tonunda anlaşılmayacak bir şey yoktu. Her şeye burnunu sokma moduna girmişti. Hiç yanıtlamadı bu soruyu Hugh. Ne Caroline'dan ne de nasıl başka dünyadan bir tanrıçaya benzediğinden ne de periler ülkesinden biri tadında olduğundan hiç söz etmeyecekti.

"Peki, bu kızı biraz zor bir duruma sokmadın mı Hugh?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dedi Petunya karşı taraftan. Petunya'nın ses tonundaki sansürü anlamıştı. Büyükbabası ile yaşamıştı ve onun bütün oynaşmalarından haberdardı.

"Evet, biraz öyle oldu sanırım," dedi Hugh.

"Dikkatli olmalısın Hugh canım."

Sanki kendisi bunun farkında değildi…

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 13

İsa'nın Kilisesi'ne giden yolda aksak aksak yürürken pis bir küfür savurdu Caroline. İnternet sitesindeki açık arttırmadan satın almak için tam iki yüz dolar saydığı az kullanılmış Christian Louboutin marka lüks ayakkabılarının sol topuğu, annesinin evinden buraya kadar dayanmamıştı.

Kilisedeki ayinden hemen sonra Lord Woolham ile yapmaya niyetlendiği konuşmada güçlü, profesyonel ve klas bir kadın gibi görünme planı buraya kadardı.

Sadece ayakkabıya değildi öfkesi. Kendisine kızıyordu. Aptal bir yanlış yapmış olmanın acısı hiçbir şeye benzemiyordu. Senatör Warren adına bu görevi üstlenmeden önce, Hugh'un parasal durumunu incelemiş olması gerekirdi. Aptallık olduğunu bile bile varsayımda bulunmuştu.

Lord cenaplarının kendisini öpmesine izin vermesi kadar aptalcaydı bu.

Aklı neredeydi ki?

Her ne geçmişse aklından mantıklı olmadığı kesindi.

Kapıları itip ibadethanenin giriş salonuna vardığında, ılık yaz rüzgârının sürüklediği orgun boğuk müziğini duydu. Havalandırmadan gelen buz gibi hava, terden üstüne yapışmış bluzuna tipi yağıyormuş gibi çarptı. Vay canına, birileri bu zımbırtıyı

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sonuna kadar açmıştı demek.

Salon tıklım tıklımdı. Haley'yi pazar okuluna götürmek için evden erkenden çıkan annesi de gelmiş, ön sıralarda Lizzy'nin hemen yanına oturmuştu. Yanlarında yer yoktu.

Dash sıralar arasındaki koridorun öteki tarafında, teyzesiyle beraber oturuyordu. Orada da boş yer yoktu.

Cemaate şöyle bir göz gezdirdi ama Bubba ortalıkta değildi. Caroline buna sevindi. Ayinden sonra Dash'e sokulup numara yapması gerekmeyecekti.

Rachel annesi ve babasıyla birlikteydi. Yorgun görünüyordu. Gözlerinin altında siyah halkalar oluşmuştu. Tavuk fabrikasındaki problem kıza ağır darbe vurmuş olmalıydı herhâlde. Üstüne üstlük, zavallıcık bir önceki gece Bubba'ya katlanmak zorunda kalmıştı. Rachel'ı sorunlarıyla baş başa bırakmış olduğu için vicdan azabı duydu Caroline. Bu sabah bu kadar yorgun görünmesine şaşmamalıydı.

Allahtan pazar günüydü.

Yaptığı yanlışlar ve uydurduğu yalanlar göz önüne alındığında, Caroline'ın mümkün olduğunca çok ilahi yardıma ve affedilmeye ihtiyacı vardı.

Mavi takımının içinde arkada ayakta duran Eugene Hanks yer gösterici tanımına tıpatıp uymuştu. O günkü ayinin programını tutuşturdu eline ve son sıralardan birinde boş bir yer gösterdi. Programı alıp yerine geçti Caroline.

"Günaydın." Bu karşılamayı derin, erkeksi ve tanımaması mümkün olmayan bir ses fısıldamıştı kulağına. Aynı anda adamın nefesi yüzünü yalamış ve Caroline'ın içini alevler sarmıştı.

Saygıdeğer Lord Woolham, Hugh deBracy, tiril tiril, kusursuz bir kıyafet giymişti. Dikişin ustalığı, bir önceki gecenin şehvetini yeniden alevlendirdi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Eksi dereceye ayarlanmış klimaya rağmen, Caroline'ın yüzü kıpkırmızı oldu. Kaçamak bir bakış fırlattı adama.

Adam da gizlice ona bakıyordu.

Hiç de iyi değildi bu.

Sabahın ilk ilahisi 'Meleklerin Okuduğu Şükran Şarkısı' sayfasına gelip, gözlerinde yaramaz bir ışıltıyla kitapçığı Caroline'a uzattı Hugh.

Oh, ne ince bir alay, dudaklarındaki yarı yapmacık gülümsemeye bakılırsa, Hugh bu espriden bayağı hoşlanmıştı. Caroline ne adamdan ne de kendisinden hiç memnun değildi oysa. Ne yapıp edip, hormonlarını dizginlemenin bir yolunu bulmalıydı.

Kitapçığın kendine düşen bölümü elinde, bir direk gibi dimdik ayakta duruyordu Caroline. İleri bakıyordu. Omuzları neredeyse birbirine değecek kadar birbirlerine yakındı. Başını arada bir eğip kitaba bakıyor olmasına rağmen, Caroline adamın uzun parmaklı ellerinden gözlerini ayıramıyordu.

Her bir parmağı biçimli ve son derece seksiydi.

Ama tuhaf bir biçimde bu parmaklar hiç de soylu birinin parmaklarına benzemiyordu. Tırnakları dipten kesilmişti ve sağ başparmağının tırnağının tam ortasında, sanki çekiçle üstüne vurulmuş, ya da bir şekilde ezilmiş gibi içi kanlı bir şiş vardı. Bu küçük kusur bile, neredeyse kusursuzdu. Ellerin iyi kullanıldığını ve becerikli olduklarının göstergesiydi.

Orgun sesi yükselip sıra ilahiyi söylemeye geldiğinde, Caroline zamansız ağız kuruluğu ile savaşmaktaydı.

Melekler şükranlarını sunuyor,

Gökyüzü Tanrı'ya şükür sesleri ile çınlıyordu...

Kilisedeki topluluk hep bir ağızdan ilahiyi okuyordu. Hugh inanılmaz bariton sesi ile katılıyordu onlara. Kelimeleri yutmadan, hepsine tamamen aşinaymış gibi gayet güzel söylüyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Düşününce, hiç de şaşırtıcı gelmedi bu durum. Bir İngiliz olarak Hugh, büyük olasılıkla Anglikan mezhebindendi. Anglikanlar uygulamada neredeyse Episkopalyenlerin tıpatıp aynısıydı. Bu ilahiyi ezberinden bildiğine hiç kuşku yoktu.

İlahi sona erdi, Rahip Ellis kısa duayı okudu ve herkes yerine oturdu. İsa'nın Kilisesi'nin sıraları rahat oturulsun diye yapılmamışlardı ama bu sabah, Caroline'ın rahatsızlığının nedeni ile poposunun altındaki sert meşe tahta arasında hiçbir ilgi yoktu.

Hugh deBracy biraz fazla yakın oturuyordu. Bacağı eteğine değiyor, omuzları çok yer kaplıyordu. Yenecek kadar güzel bir kokusu vardı ve her zamanki gibi Caroline kahvaltıyı es geçmiş olduğu için deli gibi acıkmıştı.

Rahip Ellis, İncil'in o günkü bölümü Mark 12:38-44 parçasını okumaya başladı. Bu bölümde, Hz. İsa havarilerini uzun kıyafetler giyip uzun dualar okuma numarası yapan din âlimleri konusunda uyarıyordu. Rahip Ellis, fakir dul kadının küçücük bir hediyesinin zenginlerinkinden daha büyük olduğuna işaret eden öykünün can alıcı noktasına geldiğinde, Caroline'ın boş midesi bir sinyal vermeye karar verdi. Caroline'ın midesinden çıkan ses, İsa'nın Kilisesi'nde arka sıralardan o güne kadar yükselmiş en derin, en korkunç ve en utandırıcı guruldamaydı. Kafalar döndü. Lillian Bray ters ters baktı. Eugene Hanks bir iki öksürdü.

Hugh yardımına koştu. Caroline ona lanet okudu.

Adam cebinden yarısı yenmiş bir paket peynirli kraker çıkardı. Bir tane Caroline'a verdi, bir tane de kendisi aldı.

Lillian'ın bakışları bir av yakalamış yırtıcı hayvanınkilere dönüştü. Sanki cazip bir dedikodu veya belki de İsa'nın Kilisesi'nin arka sıralarında, kutsalı hiçe sayan bir eylem yakalamış gibiydi.

Caroline krakeri midesine indirip biraz uzaklaşmaya çalıştı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Sıranın kenarı engel oluyor ve sanki o uzaklaştıkça, Hugh biraz daha onun tarafına kayıyordu.

Ellerini kucağında kavuşturup Rahip Ellis'in hiç de sıradan olmayan sözlerine odaklandı. Rahip monoton bir sesle ve her zamanki tevazu dolu hâliyle bir şeyler anlatmasına rağmen, sözleri birdenbire bir tokat gibi çarptı Caroline'ın yüzüne.

"Hepimiz İsa'nın bizi uyardığı din âlimleri gibiyiz biraz," dedi. "Görünüşü kurtarmak için çok çabalarız. Kiliseye en şık giysilerimizle geliriz. Sağlığımız için egzersiz yaparız, ama aslında güzel de görünmek isteriz. En iyi markaları satın alırız ve evimiz bizi en iyi şekilde temsil etsin diye çok çalışırız. Aslında çoğumuz özümüzde kaygılı, kararsız ve kusurluyuz."

Hayda…

İçini tuhaf bir duygu kaplıyordu Caroline'ın ve derin derin soluk almaya çalıştı. Kaygıları vardı, kararsız ve kusurluydu kendisi de. Bu yüzden hep şık takım elbiseler ve marka ayakkabılar giyer, her zaman aptalca bir yanlış yapmadığından emin olmak isterdi.

Duvarlar üstüne gelmeye başladı, tuhaf bir paniğe kapılıp ürperdi. Hugh aniden beklenmedik bir hareketle, uzanıp Caroline'ın elini tuttu. Adamın sıcak ve kaba parmakları, garip, seksi bir biçimde sakinleştirmişti kendisini.

Hugh elini bırakmıyor, başparmağını teninin üzerinde gezdirerek kilisenin sıfırın altı ısısında onu ısıtıyordu.

Kimse kilisede el ele tutuştuklarının farkına varmadan elini çekmeliydi. Dash'e âşıkmış numarası yapması gerekiyordu. Hem üstelik iş tanımında adamın elini tutmak yoktu.

Lanet olsun, ahlaki anlamda belirsiz bölgelerde geziniyordu ta başından beri. Hugh'un elini sıktı. Adam da karşılık verdi. Sonunda vaaz sona ermişti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Herkes İznik Amentüsü'nü söylemek için ayağa kalktı ve bitince diz çöküp dua etti.

Son Şans'ın geleceği başta olmak üzere, dua edecek çok şeyi vardı Caroline'ın. Yanındaki adamı elinden geldiğince kafasından silip atmaya çalıştı.

Ama bu mümkün değildi. Fabrikasını, Son Şans yakınlarında bataklık olmayan bir yerde kurabilmesini sağlayacak parayı bulması için de dua etmeliydi. Aslına bakılırsa, o sabahki dualarının merkezinde Hugh deBracy vardı.

Az sonra, herkesin birbirine iyi dileklerde bulunduğu an, Caroline ve Hugh yine yüz yüze karşılıklı duruyorlardı. Hugh, Caroline'a Tanrı'dan huzur diledi.

Onu sanki ilk kez görüyormuş gibi geldi Caroline'a. Küçük bir kasabadan geldiğini söylemişti. Başkalarının beklentilerine uyarak yaşamanın nasıl bir şey olduğunu bildiğini söylemişti. Gözlerindeki şefkatli ve nazik pırıltı, aslında kimi zaman göründüğü kadar küstah biri olmadığını söylüyordu.

Hugh gözlerinin tam içine baktı. Başka hiçbir yere değil, sadece gözlerine. Caroline adamın gerçekten kendisine baktığını anlamıştı. Sadece göğüs ölçülerine, taşralı bir kız olduğu gerçeğine veya başka bir şeye değil. Gerçek anlamda kendisini görüyordu.

Oh be! Ne kadar da ferahlamıştı.

Ama biraz da korkuyordu.

Bu bakışmadan sonra dikkati tamamen dağıldı. Sadece kuru ekmek yiyip şarap içerek yapılan ayine, şükran duasına ve töreni noktalayan ilahiye adeta rüyadaymış gibi karmakarışık duygular içinde katıldı.

Sabah ayininden hemen sonraki kaynaşma toplantısının

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ortasında, Caroline, Dash'ten kurtulmayı başardı. Birlikte kahve içmişler ve hatta Dash bütün cemaatin önünde yanağına bir öpücük bile kondurmuştu.

Bu öpücük Caroline'da herhangi bir arzu uyandırmamıştı. Cemaatin gözü üstlerinde olduğu için ve sonradan numara yapmış olduğunu açıkladığında başına neler geleceğini tahmin ettiğinden, sadece yüzü kıpkırmızı olmuştu.

Herkesi bir kez daha hayal kırıklığına uğrattığında kim bilir neler olacaktı.

Nihayet, Dash tuvalete gitmek için izin isteyince, Caroline fırsattan istifade salonun karşı tarafında Thelma Hanks ve Millie Polk ile cilveleşen Lord Woolham'ı gördü. Adam herkesin güvenini kazanmanın yolunu nasıl da biliyordu, değil mi?

"Özür dilerim, lord cenaplarıyla birkaç dakika görüşmem gerekiyor," dedi Caroline Thelma ve Millie ile yaptığı sohbeti bölerek. "Sakıncası var mı sizin için? Tanrı'nın günü olduğunun farkındayım ama biraz iş konuşmalıyız."

Caroline'ı öğleden sonraki öpüşme kabininde görmeyi sabırsızlıkla beklediklerini söylemeyi de ihmal etmeden, her iki hanım da çabucak yanlarından ayrıldı. Caroline geleceğine söz verdi. Hanımlar kıkır kıkır gülerek uzaklaştı.

"Öpücük mü satacaksın yoksa?" dedi Hugh kaşlarını çatarak.

"Onu demedim ki. Kabine geleceğim dedim."

"Anladığım kadarıyla Dash ile sen bayağı yakınlaştınız." Adamın gözleri kıvılcım saçıyordu ve yaydığı elektriği ta ayak parmaklarına kadar hissetti Caroline. Dash ile numara yaptığını mutlaka anlamış olmalıydı; ne de olsa dün gece onunla öpüşmüştü.

Budala ne olacak.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Derin bir iç çekti. Bu duruma bir son vermeliydi. "Bak Lord Woolham, kur yapmayı bırakabilirsin artık. Gerçekleri biliyorum."

Adam gözlerini kırpıştırdı. "Gerçekleri mi? Neyle ilgili?"

Caroline eğilip fısıltıyla, "Cissy para konusunda sıkıntıda olduğunu söyledi bana," dedi. "Zengin bir eş aradığını falan da."

Adam bembeyaz oldu. "Bütün bunları mı anlattı?"

"Evet. Cissy'nin özel dedektifleri mesleklerinin en iyilerindendir. Verdiği bilgilerin doğru olduğuna kuşkum yok."

Adamın tüm vücudu gerildi. "Para konusunda sıkıntım var, orası doğru. Gelgelelim, zengin bir eş aradığım doğru değil."

"Değil mi? Peki Leydi Ashton'a ne dersin?"

Yüzü kıpkırmızı oldu. "Victoria'yı da mı biliyorsun?"

"Yani çok zengin olmasının dışında, onunla ilgili pek fazla bir şey bilmiyorum ama Cissy'nin dediğine bakılırsa, o kadınla nişanlıymışsın ve evlenecekmişsiniz."

"Doğrusu herkes yıllardır benim Leydi Ashton ile evlenmemi bekliyor Caroline. O da bu işe oldukça gönüllü. Ben ise yıllardır kendi başıma bir şeyler başarmaya çalışıyorum. Geliştirdiğim dokuma tezgâhının dokuma üretiminde bir çığır açtığını görmek niyetindeyim."

Başka yöne çevirdi gözlerini Hugh. "Ama tabii çok bencilce bir hedef bu, görevlerimin bilincindeyim. Gelgelelim, Viktoria'nın imdadıma yetişip çek defteri ile beni kurtarmasını istemiyorum. Gerçi Tanrı biliyor ya, senin Miriam Randall'ın benim için öngördüğü de bu."

Caroline şaşırdı. "Miriam sana evlilik konusunda öngörüde mi bulundu? Sahi mi?"

"Bulundu ya. Tam olarak hatırlamıyorum ama bir kadının bana bir servet vereceğini söyledi. Sanki tam olarak Laydi Ash-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ton'dan söz ediyordu. Ama inan bana, kalbim sevinçten küt küt atmadı."

"Yani Leydi Ashton'a âşık değilsin, öyle mi?"

Caroline'a çevirdi bakşlarını. "Nerden bileyim? Ondan hoşlanmışımdır, ama ben aslında hiç âşık olmadım şimdiye kadar. Ya sen?"

"Olmadım. O konuda sana yardımcı olamam."

"Ama Miriam senin için de bir öngörüde bulunmuş, değil mi?"

"Evet, dürüst, iyi ve sıradan bir erkek olacakmış."

"Ben de öyle duydum. Herkesin aklında Bubba vardı cumartesi sabahı. Ama Dash seni kementle kaçırdığından beri fikir değiştirdiler. Hep böyle midir Son Şans'ta?"

"Öyledir. Miriam, ağabeyim Clay'in eşinin Atlanta'dan geleceğini söyledikten sonra, akşamları dokuz buçukta Clay'in eski sevgilileri sırayla Atlanta'dan gelen otobüsten indiğinde, ortaya çıkan kargaşayı görmeliydin asıl."

"O kadar ayrıntılı mıydı Miriam'ın tahmini? Çünkü aslına bakarsan senin sıradan bir adamla, benim de zengin bir vârisle evleneceğim öngörüsü pek o kadar umulmadık bir şey değil."

Belli belirsiz bir hayal kırıklığı bıçak gibi saplandı göğsüne Caroline'ın. Daha önce kilisedeyken neler geçirmişti aklından? O ve Hugh'un hiçbir benzer noktası yoktu ki. Dünyalar kadar ayrıydılar.

"Biliyorsun," diye söze girdi Caroline, "Çok farklı dünyalardan geldiğimiz için, dün gece iskelede olan bir daha tekrarlanmamalı. Ben zengin bir vâris değilim, hem yaptığımız kaçamak benim açımdan hiç de profesyonelce olmadı."

Adam kaşlarını çattı. "Miriam Randall'ın öngörülerinin kesin olduğuna sen de inanıyorsun, değil mi? Ne kadar enteresan.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ben falcılara hep kuşkuyla yaklaşırım."

"Ama meleklere inanırsın, öyle mi?"

Hugh'un tek kaşı havaya kalktı. "Babanın melekleri ile konuşmak istediğimi söylediysem, bu meleklere inanıyorum anlamına gelmez. Babanla şakalaşıyordum."

"Tamam. Anlamıştım zaten. Miriam'ın öngörülerinin daima doğru çıktığını bilmelisin ama." Sinir olmuş gibi omuzlarını gerginleştirdi Caroline.

"Eve dönüp Victoria ile evlensem senin sorunların da çözülür, öyle değil mi? Babanın arsası kendisine kalır."

"Hayır, lütfen yanlış anlama. Aslına bakarsan, senin fabrikayı burada, Allenberg ilçesinde kurmanın bir yolunu bulmam gerekiyor."

"Bak bu önemli bir değişiklik işte, değil mi? Fabrikamı başka yerde kurmamı istediğini sanmıştım."

"Öyleydi ama Son Şans'ın tek işvereninin başının belada olduğu öğrenmemden önceydi bu."

"Anlıyorum. Gerçek şu ki, fabrikamı babanın arsasına inşa edemezsem ya da Jimmy Marshall o bataklık araziyi benden geri almazsa, İngiltere'ye dönüp Victoria ile evlenmem şart."

"Durum o kadar kötü mü?"

"Korkarım kötüden de beter. İş ortağım bana dürüst davranmadı. Sandığımdan çok daha az mali kaynağı varmış. Bu akıl almayacak kadar kötü yatırımı yaptıktan hemen sonra da aniden Rio yakınlarında bir yerde küçük bir uçakla ortadan kayboldu."

"Vay canına. Yani paranı mı çaldı sence?"

"Tam olarak öyle denemez. Ne de olsa, arsayı satın aldığı kayıtlarda belli ve uçak da resmen ortadan kaybolmuş. Ama hepsini yan yana koyunca biraz şüphe uyandırıyor, değil mi?"

"Vay be! Jimmy ona komisyon veya rüşvet vermiş olabilir."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hugh omzunu silkti. "Kanıtı yoktur. Hem ben zaten birinin beni dolandırdığının farkındayım. Sadece George'un hiç araştırmadan bataklık bir arsa satın alacak kadar kafadan kontak biri olduğuna inanamıyorum."

"Kafadan ne?"

"Kafadan kontak. Deli demek. George deli biri değildi, aptal da değildi. Sadece çok kibar biriydi. Yani pekâlâ bir dalaverecinin oyununa gelmiş olabilir."

"Giderek durum kötüleşiyor. Bana neden doğruyu söylemedin?" Dönüp sert, metal bir katlanır sandalyeye çöktü Caroline. Hugh yanına oturdu.

"Son birkaç gün öncesine kadar ne kadar büyük bir sorun olduğunu idrak edemedim. Sevgili Caroline, korkarım güvenimi sarsan haberlerin çoğunu senden duydum."

"Merak ediyorum da, acaba Hettie kocasının bir üçkâğıtçı olduğunu biliyor mu?" Caroline odanın diğer köşesinde rahiple sohbet etmekte olan Hettie'ye baktı.

Caroline, Hettie ile konuşmalıydı. Bu dalaverelerin çok kötü serpintileri olabilirdi. Bu nedenle, Son Şans halkı bayram etmesin diye, ağzını sıkı tutup tek başına bu işin üstesinden gelmeye karar verdi.

Zavallı Hettie. Şok geçirecekti.

"Peki, bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsun?" diye sordu Hugh.

"Emin değilim," diye karşılık verdi Caroline. "Yarın belediyeyi arayıp hazırda bir ilçeyi geliştirme fonu olup olmadığını araştıracağım. Bundan başka bir şey gelmiyor aklıma, işin içinden çıkılmaz bir durum."

Salondaki insanları işaret etti başıyla. "Bu cemaatin hemen hemen dörtte biri Country Pride Tavuk'ta çalışır ve fabrikanın

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

başı dertte. Sanırım nakit sıkıntısı çektiğinden, Jimmy sizin arsanın fiyatını şişirdi. İş ortağın da bunu fırsat bilmiş olabilir. Bu yüzden onun sorunu senin sorunun oldu. Şimdi de hepimizin sorunu artık."

"Doğru. İyi de senatör senin mucizeler yaratabileceğini söylemişti."

"Biliyor musun Hugh, Leydi Ashton'dan para istemek akıllıca bir fikir olabilir. Ya da Cissy'nin önerisini kabul edip Columbia'da onunla birkaç gün geçirebilirsin. Dün benimle konuşurken, senin dokuma tezgâhı teknolojinle yakından ilgilendiğini söyledi. Bu alanda yatırım yapmak isteyebilir."

"Mutlaka kendisine özel bir şey isteyecek ve büyük olasılıkla fabrikamı Son Şans dışında bir yerde kurmaya zorlayacaktır Cissy. Elimi kolumu bağlar bu."

Caroline derin bir iç geçirdi. "Doğru. Gerçi, belki de bu senin tek çıkış yolun, öneriyi reddetmen çılgınlık. Senin buranın halkına herhangi bir borcun yok. Borçlu olan benim."

"Onları seviyorsun, değil mi?" Hugh'un sesi sıcacıktı.

"Evet, hepsi tuhaf ve çılgın ve üstelik tepeden tırnağa taşralı ama yüreğimde onların yeri ayrıdır. Hem onlara, hem de bu kasabaya karşı özel bir zaafım var. Eğer tavuk fabrikasını kaybedersek, Son Şans da Amerika'nın diğer küçük kasabaları gibi yok olur gider."

Caroline konuşmasını tamamlayamadan, Lillian Bray odanın diğer ucundan elini sallayarak ve elbisesinin kuyruğunu peşinden sürükleyerek kendilerin doğru geldi. "Oh, Lord Woolham," diye seslendi, "Bu sabah bize katıldığınız için ne kadar mutlu olduğumu bilemezsiniz. Sizden büyük, çok büyük bir ricam olacak."

Hugh'un ayağa kalkarken nasıl derhâl soylu ifadesini ta-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kındığını izledi Caroline. Hemen göze çarpmayan, fakat yanlış anlaşılması mümkün olmayan bir değişimdi bu. Dikleşti, ellerini arkasında kavuşturdu ve dudakları azıcık aşağı kıvrıldı.

Ve elbette tek kaşı havaya kalkmıştı.

Adını hatırlamak için hafızasını zorlamadan, "Size nasıl yardım edebilirim Lillian?" dedi.

"Az önce turta yarışmasını değerlendirmek üzere sizi davet etmezsek, bunun büyük bir yanlışlık olacağı konusunda Dale Pontius'u ikna ettim. Turta seversiniz değil mi sayın lordum?"

Adamın dudakları o kadar belli belirsiz seyirdi ki, Caroline gülmemek için kendisini zor tuttu. Lillian lordu eğlendiriyordu bir bakıma. Ağzının hafifçe oynaması, adamı daha da sevimli kılıyordu. Bu kadar hoş olmak zorunda değildi.

Ama öyleydi. Basmakalıp bir soylu numarası yaptığı zaman bile.

"Turta severim," dedi, o mükemmel aksanıyla. "Belki bilmek istersiniz, çilekli turtaya özel bir zaafım vardır."

"Her çeşit turtamız var. Eminim Jenny Carpenter yine her zamanki ustalığı ile bir şeftalili turta döktürmüştür."

"Şeftalili turtası ile ilgili bir sorun mu var?"

"Yok, sadece Jenny babasının arazisinde özel şeftalilerini yetiştirir ve her sene yarışmayı onun şeftalili turtası kazanır."

Hugh'un gözleri parladı. "Sahi mi?"

"Evet, öyle de," dedi Lillian ve gözlerini Rahip Ellis'e çevirdi. Biraz endişeli gibiydi. "Aslına bakarsanız, kasabamızda Jenny'nin turtalarından ağzı sulananlar var ve ben de bu sulanmalara hoş görü ile bakmam."

Hugh'un ağzının kenarları yukarı doğru kıvrıldı ama ne yüzü kızardı, ne de güldü. Lillian'ı alaya falan almıyordu. Tıpkı Tanrı İçin Golf'e çok sevimli bir yer derken verdiği tepkiye benziyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Şeftalili turtaya zaafım olsa bile, tarafsız bir hakem olacağıma eminim Lillian." Hugh bakışlarını Caroline'a çevirdi. Caroline'ın içini yakıyordu bu bakışlar. "Burada, Son Şans'ta tarafsız kalamadığım çok şey var doğrusu."

"Anne, şu anda hiç zamanım yok. E-postamı kontrol etmedim daha, saat üçte Rachel ile buluşuyorum ve..."

"Yeter artık Rocky, bugün pazar. Biraz ara ver." Annesi, Ford kamyonetini Kes Kıvır güzellik salonunun arkasındaki park yerine sürdü. Caroline kırık ayakkabı topuğu yüzünden annesinin arabasına binmeyi kabul etmişti. Nihayetinde ayakkabıyı giymekten vazgeçmiş ve yalınayak kalmıştı yine.

"Bir dakika bile sürmez," dedi annesi. "Hadi gel."

"İçeri mi geleyim? Ama ayakkabım yok."

"Evet, içeri gelmeni istiyorum. Bir konuda yardımına ihtiyacım var."

Caroline arabadan indi ve yalınayak yürümeye başladı ufak adımlarla. Tabanları sertleşmişti. Bir felaketle daha karşılaşırsa, tam anlamıyla taşralı bir kıza dönüşecekti.

Annesinin peşinden güzellik salonuna girer girmez, neredeyse düşüp bayılacaktı. Çiçekli, dekolte bir elbise giymiş olan Jane kendisini bekliyordu. Göğüs dekoltesini teşhir etmekle ilgili bir sorunu yoktu Jane'in elbette.

"Kılık kıyafet konusunda acil yardım yapacağız," diye açıkladı Jane.

"Ah, dur bir dakika. Neler oluyor?"

Annesi kapının tam önünde durmuş, çıkışı engelliyordu. "Bugün öpüşme kabininde öpücük satmamıza yardım edeceksin. O gri takımın ve beyaz ipek gömleğinle değil elbette. Öncelikle fuar alanında yemek yapacaksın. Sonra da senin kıyafetlerin çok

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gösterişsiz ve onları giymeye devam ettiğin sürece, asla..."

"Ruby aslında şunu söylemeye çalışıyor," diye söze karıştı Jane, Ruby'nin sesi giderek azalınca, "Madem Dash Randall'ı tavlamaya çalışıyorsun, gardırobuna biraz renk katmalısın. Sirke yerine bal kullanırsan daha fazla sinek avlarsın derler."

"Durun bir dakika, ben Dash Randall'ı tavlamaya çalışmıyorum. Öpücük falan satmayacağım. Çok bayağı kaçar anne ve ben..."

"Yardımın gerekiyor. Bunu yapmak isteyen fazla bekâr kızımız yok. Rachel da yardım edecek."

"Rachel mı? Sahi mi?"

"Pek gönüllü olarak değil belki ama annesi şart koştu, hem üstelik o kızın kendine güvenini kazanması gerekiyor. Öpücük satmak ona iyi gelir."

"Ama ben yapamam, çok utandırıcı bir şey öpücük satmak. Son günlerde yeterince küçük düştüm zaten. Ben buraya iş için geldim. Anne, öpüşme kabininde size yardımcı olamam."

"Bugün pazar. İşine ara verip amacımıza yardım edebilirsin. Eminim baban seni çok takdir edecektir."

Vay canına, annesi en büyük silahı çekmişti, değil mi?

"Lütfen anne, ben..."

"Hem üstelik öpücüklerinin hemen hepsini Dash satın alacak, öyle konuştuk," dedi Jane. "Bence çok hoş bir jest bu, değil mi?"

Caroline panik içinde baktı görümcesine.

"Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Hayır," dedi annesi ve Jane ile ikisi bir ağızdan ve ikisi de kıkır kıkır gülmeye başladı.

Hay Allah. Korkunç bir kâbustu bu.

Bu oyunu Dash'in planladığını açık açık anlatmayı geçirdi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

aklından. Bu yükten kurtulmak istiyordu. Ne de olsa bu maskaralığı yapmaya Dash onu ikna etmişti.

Öte yandan, Bubba'ya yardımcı olmak adına Dash ile numara yaptıklarını söylediği takdirde başı derde girecekti. Annesi, çocuklarının her zaman dürüst olmalarını beklerdi. Hem üstelik ortada Miriam'ın öngörüsü varken gerçeği anlatmanın hiçbir yararı olmayacaktı. Kilise hanımları çöpçatanlığa bayılırdı. Caroline ile Dash'in Tanrı'nın istediği bir eşleştirme olduğu inancından büyük olasılıkla, asla vazgeçmeyeceklerdi.

Jane arkadaki depoya gidip bir giysi çantasıyla geri geldi. Fermuarı açtığı gibi, içinden bütün haşmetiyle eteğine karpuzlar işlenmiş, pembe yeşil gofre kumaştan, sırtı ve göğsü açık, kolsuz bir elbise çıktı.

Aslında bir genç kız için hoş ama bir senatör yardımcısının herkesin içinde giyebileceği bir elbise değildi.

"Bunu mu giymemi bekliyorsunuz?" diye sordu Caroline dehşet içinde.

"Eminim Dash bayılacaktır," dedi annesi.

Büyük olasılıkla hayır, seçtiği kadının daha olgun bir kıyafet giymesini isteyeceğini biliyordu Dash'in.

Ama iki arada bir derede kalmıştı. Ya bu elbiseyi giyecek ve gidip Dash'i öpecek ya da kement fiyaskosundan bu yana Bubba konusunda kaydedilen gelişmeleri sıfırlama ve annesini öfkelendirme riskini göze alacaktı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 14

Öğleden sonra, Caroline, Jane ve Ruby büyük öpüşme maratonuna katılmak üzere nihayet gösteri salonuna vardıklarında, içeride boğucu bir hava vardı. Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi, Allenberg ilçesi bekâr kızlarının saat 3.00 ile 5.00 arasında öpücüklerini satacaklarını bildiren bir dolu el ilanı basıp dağıtmışlardı. Cebinde yeterli parası olan her erkeğin etkinlikten önce yapılacak açık arttırmaya katılabileceği açıkça yazılmıştı el ilanında. Kilise ile öpüşme etkinliği arasındaki sürede Jane ve Ruby, Caroline'ın tırnaklarına oje sürmüş, ayaklarına pedikür yapmış, saçlarını kesip şekil vermiş ve o saçma sapan karpuz elbisenin göğüs kısmını genişletmişlerdi.

Rachel öpüşme kabininde onları bekliyordu. Pembe yeşil cici elbisesi, özenle boyanıp düzleştirilmiş saçları ve tedirgin duruşuyla, Caroline'dan çok daha alımlıydı.

Altı genç hanımla birlikte uzun bir masanın çevresinde oturan arkadaşının yanına yerleşti Caroline. Kızların çoğu Tanrı İçin Golf'ün üyelerinin henüz lise veya kolej öğrencisi çocuklarıydı. "Kandırıldım, gözlerim bağlandı, hatta iple çekilerek zorla getirildim buraya. Senin bahanen ne?"

Rachel belli belirsiz gülümsedi. "Ben, tırnak içinde kendi isteğimle tırnağı kapat, annem kolumu büktüğü için geldim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Önceden uyarmadığım için özür dilerim ama sanırım sorun yok çünkü senin bütün öpücüklerini Dash satın alacak. İlk öpüşmenizde herkese müthiş bir gösteri yapmaya hazırlıklı olsan iyi olur."

Caroline, herkesin önünde Dash'i gerçek anlamda dilini de kullanarak öpmesi gerekeceğini tahmin etmişti zaten. Düşüncesi bile boğazının düğümlenmesine yetiyordu.

Çoğunluğunu okul çağındaki gençlerin oluşturduğu, giderek büyüyen kalabalığa baktı Caroline. "Hiç yakışık almayan bir durum bu, farkındasın herhâlde," dedi, "Suya daldırma makinelerinin birinin kurbanı olmayı bile yeğlerdim."

"Hiç sanmıyorum. Düşünsene biraz, o makinelerden biriyle daldırılınca, sudan sırılsıklam bir tişörtle çıkarsın," dedi Rachel.

"Evet ya, unutmuşum. Belki de bu daha iyi. Çok daha iyi değilse bile, daha iyi."

"Mızmızlanma. Bu delikanlılar benim gibi yaşlı bir kızı öpmeye gelmedi herhâlde. Üstelik benim öpücüklerimi satın alacak Dash gibi biri de yok arkamda. Bütün kurbağalar kaldı bana. İnşallah içlerinden biri prense dönüşür. En azından annem kolumu bükerken böyle dedi."

Kalabalığa göz gezdirdi Caroline. "Umudunu kesme." Ve işte tam o sırada onu gördü. Herkesten daha uzun boyluydu, golf gömleklerinden birini giymişti. Hugh deBracy bu kalabalığa uymuyordu. Sıradan bir adam hiç değildi.

Adama bir kez bakması, Caroline'ın hormonlarının vals yapmasına yetmişti.

"Ne işi var burada?" diye sordu Rachel başıyla lord cenaplarını işaret ederek.

"Belki senden hoşlanıyordur."

Rachel gülmeye başladı ve birden durdu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bubba ile gelmiş. Vah zavallı, suratı hâlâ darmadağın."

Biraz daha iyiydi sanki bugün Bubba. Burnundaki atel çıkarılmış, gözlerindeki morluklar mavi ve yeşil tonlarına dönüşmüştü. Dudağı hâlâ şişti ve dikişleri belli oluyordu. "Pek fazla öpüşebileceğini sanmıyorum," dedi Caroline. "Ama lordun Bubba ile ne işi var?"

Rachel gözlerini kırpıştırdı. "Bilmiyor musun?"

"Hayır. Bilmem gereken bir şey mi var yoksa?"

"Dün gece Lord Woolham Bubba'dan özür dilemiş. Hem seninle dün gece sıkı fıkı dans ettiği için hem kement meselesi yüzünden Bubba, Dash'e bozuk çalıyor. Bubba çarpışan arabalar yarışına katılacak ya Lord Woolham da Bubba'nın gönlünü almak için arabasını onarmayı teklif etmiş. Dash'in senin bütün öpücüklerini satın alması korkarım Bubba'nın pek hoşuna gitmeyecek."

"Hugh, Bubba'nın yarış arabasını onarmayı mı teklif etmiş? Sahi mi?"

"Evet ya, hem çok iyi bir araba tamircisiymiş diye duydum. Dur bakalım, sen ne zamandan beri ona Hugh diyorsun?"

Hugh'un başparmağının tırnağındaki kabarcık canlandı Caroline'ın gözünde ve yüzünü alevler bastı. Belki de Bubba'nın arabasını onarırken olmuştu. O minicik kabarcık Hugh'u ne kadar sıradan bir adama dönüştürmüştü. Sanki gerçekten de ismiyle hitap edebileceği adamlardan biri gibiydi.

Ama ayağını denk almalıydı. Hugh'un Leydi Ashton adında bir mirasçı hanımla nişanlanmak üzere olduğunu aklından çıkarmamalıydı.

Tam o sırada, Hettie Marshall etkinliğin sunucusu olarak ellerini çırptı. "Evet efendim," dedi, "hepiniz bu yılın ilk öpüşme maratonuna hoş geldiniz. Gönüllü olarak dudaklarını sunan Son

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Şans'ın bekâr hanımlarına teşekkür etmek isterim." Anonsu ıslıklar ve yuhalamalar izledi.

Caroline, Rachel'e doğru eğildi. "Ve biz bunun için üniversite okuduk."

"Sus Rocky, neredeyse dört gözle bekliyordum bu günü."

"Bekliyor muydun? Gerçekten mi?"

Omuzlarını silkti Rachel. "Tavuk fabrikasının dertlerini çekmekten iyidir."

Hettie kuralları sıralamaya başlamıştı. "Her bir öpücük beş dolardır," dedi. "Yani bu genç hanımların herhangi birinin önümüzdeki iki saatini satın almak istiyorsanız, en az iki yüz dolar harcamanız gerekecek."

Okul çağındaki genç delikanlıların pek çoğu hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Onların hayal kırıklığı Hettie'nin gözünü korkutmuşa benzemiyordu. "Az sonra açık arttırmaya başlayacağız ama sizi bir konuda uyarmalıyım. Bir hanımın iltifatını satın almışsanız, bu ona hoyrat davranabilirsiniz anlamına gelmez. İçinizden herhangi biri kuşkulu faaliyetlere başlarsa, bana hesap verecektir ve elbette, Stone'a."

Hettie, kollarını göğsüne kavuşturmuş, başında geniş kenarlı Stetson şapkası ve yüzünde belalı bir ifadeyle odanın diğer tarafında duran Son Şans'ın emniyet müdürünü işaret etti başıyla.

Caroline kafasını masanın altına sokup, olay bitene kadar orada kalmak istiyordu. İyi bir şeyler olmayacaktı burada, orası kesindi. İliklerine kadar hissediyordu bunu.

Hettie açık arttırmayı başlattı. Tam da beklendiği gibi, Bubba'nın eli derhâl fırladı havaya. "Rocky için iki yüz beş dolar öneriyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Caroline'ın midesi düğümlendi. Kalabalıktan çıt çıkmıyordu.

"Ben Rachel için iki yüz beş dolar öneriyorum," dedi Hugh. Yüzünde ufak bir tebessüm vardı.

Ne? Nereden çıkmıştı bu? Herkes dönüp baktı Hugh'a. Adam da karşılık verip gülümsedi. "Ne var?" dedi yüksek sesle. "Kadın çok çekici ne yapayım."

"Çekici mi? Ne demek istiyorsun?" diye sordu Rachel'ın erkek kardeşi Drew Polk.

"Belki sizler burada ateşli diyorsunuz, her neyse, çok güzel bir kadın."

Yüzü sevinçle parlayarak Hugh'a baktı Rachel.

Harika! Rachel, Hugh'un İngiltere'ye dönüp Leydi Adıherneyse'nin çek defteri ile evlenmek üzere olduğunu öğrenince neler olacağını aklına bile getirmek istemiyordu Caroline. En son erkek arkadaşından üç sene önce ayrılmıştı Rachel. Justin'den ayrılması olay olmuştu. O serserinin aklına biraz yalnız kalmaya ihtiyacı olduğu, ancak kızı altı sene oyaladıktan sonra gelmişti.

Üstelik de, Rachel evlenmek isteyen kadınlardandı. O denli yıkılmıştı ki Columbia'daki işini terk edip koşarak anneciğinin yanına dönmüştü. O günden beri de onunla yaşıyordu.

Rachel'ın Lord Woolham ile öpüşeceği fikri aslında Caroline'ın pek hoşuna gitmese de belki bu öpüşme faslı Rachel'a iyi gelebilirdi.

"Ben Rachel için iki yüz on öneriyorum." Dash demişti bunu.

Neler dönüyordu böyle?

"On arttırıyorum," dedi Hugh.

"Ben Jessie Cooper için iki yüz on veriyorum." Bunu söyleyen Roy Burdett, Jessie'nin babası olacak yaşta evli bir adamdı.

Hettie çıkıştı adama. "Roy, böyle bir şey yapmayacaksın."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ama..."

Hettie kötü kötü baktı adama ve Roy çenesini kapadı.

"Güzel Bayan Polk için benden iki yüz elli," dedi Dash.

Kalabalıktan bir uğultu yükseldi. Caroline'ın yüzü yanmaya başlamıştı. Tanrı kendisini cezalandırıyordu. Hiç kuşku yok.

"Öyleyse ben de Rocky için iki yüz on öneriyorum," dedi Hugh.

Caroline dönüp baktı ona. Kumar bağımlısı bir üçkâğıtçı gibi son derece ciddi, ayakta dikiliyordu. Hem de kendisine Rocky demişti. Adının söylenmesi cinsel isteğini uyandırmaya yetmişti.

"Yapamazsın bunu. Sen Rachel'a teklifte bulunuyordun." Bubba dönüp öfkeli gözlerle baktı Hugh'a.

"Bal gibi yaparım dostum. İyi bir amaç uğruna değil mi?"

"Sen sadece fiyatı arttırıyorsun, değil mi?" diye homurdandı Bubba.

"Olabilir."

Bubba, Hettie'ye baktı. "Rocky için iki yüz on beş veriyorum."

"Peki, o zaman bu yarışmaya bir son vermek adına güzel Bayan Rocky Rhodes için beş yüz öneriyorum," dedi Hugh ve her nasılsa adının o aksanla söylenmesi Caroline'ın hiç tuhafına gitmemişti. Hugh söylediğinde adı komik değil, aksine acayip seksi geliyordu.

"Hey, bunu yapamazsın," diye sızlandı Bubba.

"Elbette yaparım. Bu bir açık arttırma. Sen de katıl, yükselt. Eğer paran Rocky'ye yetmiyorsa burada en azından yarım düzine güzel hanım var. Üstelik dün gece konuştuklarımıza dayanarak diyorum ki altın gibi bir fırsat var elinde. Hem sana ters psikoloji ile ilgili söylediklerimi anımsa."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bubba hatırlamış gibi kafasını salladı. "Ah, evet, unutmuşum." Başını kaldırıp Hettie'ye baktı. "Rachel için iki yüz elli veriyorum."

Kalabalıktan oooh ve aaah sesleri yükseldi.

Caroline, Rachel'in kolunu sıktı. "Aman Tanrım. Çok üzgünüm."

"Önemli değil. Rocky ve Bubba efsanesinin yeni bir gösterisine katlanmak yerine, Bubba'yı öperim, daha iyi."

"Benim için yapacak mısın bunu sahiden?"

"Bubba fena değil hayatım. Hem yakışıklı hem de işinde başarılı."

"Ön dişlerinin eksik olması gibi ufak bir sorun var, tabii."

"Ön dişler onarılabilir."

Jessie Cooper üzerine yapılan açık arttırma kızışmıştı. Nihayet Randy Kent üç yüz dolar ile en yüksek teklifi verdi.

Yalnızca Rachel, Rocky ve Jessie ile devam eden açık arttırma sona erecek gibiydi. Hettie, Dash'e çevirdi bakışlarını. "Bekliyoruz Dash. Rocky'yi lord cenaplarına kaptırmayacaksın herhâlde, değil mi?"

Dash omuzlarını silkti. "Biliyor musun Hettie," dedi, "içimde öyle bir his var ki ne önerirsem önereyim lord cenapları fiyatı yükseltecek gibi geliyor. Fiyatı biraz daha yükseltebilirim ama bu da Bubba'nın moralini bozar. Bence iyisi mi bırakalım da bu yabancı satın almaya çalıştığı yeri diriltmemiz için bize beş yüz dolar nakit para versin. İyi bir iş çıkarmış olacağız bu gün."

Tipik kovboy gülümsemesiyle baktı Hettie'ye ve sonra Caroline'a çevirdi bakışlarını. "Fazla küstahlaşırsa adamla başa çıkabileceğine eminim, öyle değil mi?" diye sordu.

Hettie kahkahalarla güldü. Son Şans'ın Kraliçe Arısı'nı belki de ilk defa böyle gülerken görüyordu Caroline.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Amma da fesat düşüncelerin var Dash Randall," dedi Hettie. Kalabalığa döndü yüzünü. "Başka arttıran var mı? Sanırım Bubba, Rachel için iki yüz elli dolar, lord cenapları Rocky'e beş yüz ve Randy Jessie'ye üç yüz dolar veriyor. Bir diyorum, iki ve tamamdır."

"Haydi, beyefendiler buraya gelin ve ödemelerinizi yapın. Çek veya kredi kartı kabul ediyoruz. Bu arada diğerleri sıraya geçebilir. Her öpüşme beş dolar."

Birkaç dakika içinde ödeme işlemleri tamamlanmıştı ama kalabalık beklenti içindeydi.

"Öpüşün, öpüşün, öpüşün!" diye bağırıyorlardı hep bir ağızdan.

Harika işte, Caroline bu utancı asla unutamayacaktı. Nesi vardı bu Karpuz Festivali'nin böyle? Her seferinde bir öncekinden daha da utanç verici anlar yaşatıyordu kendisine.

Allenberg'ün müteahhitlerinden birinin oğlu olan Randy Kent, Jessie'yi koltuğundan kaptığı gibi genç, yapılı kolları ile sardı ve dudaklarını paralarcasına öptü. Bereket Doc Cooper orada değildi de oğlanın kızının poposunu hafifçe sıktığını görmemişti.

"Bu kadar yeter Randy," dedi Hettie. Randy geri çekildi ama Jessie yıldırım çarpmışa dönmüştü. Randy kızı elinden tuttu ve birlikte lunaparka doğru uzaklaştılar. Her ikisi de Clemson kolejinde öğrenci olan Jessie ve Randy'nin haziran ayında, mezun olur olmaz evlenecekleri söyleniyordu.

Ah, gençlik aşkları...

Şimdi sıra Bubba'daydı. Caroline ve Rachel'ın oturdukları yere doğru yöneldi, Caroline'a özellikle düşünülmüş umursamaz bir bakışa dönüşen, dalgın bakışlarla baktı. Daha sonra, sanki biraz sinirliymiş gibi, başını Rachel'a uzattı utangaç bir şekilde. Besbelli cesaretini toplamaya çalışıyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Hey, Rachel," dedi. "Çok iyi öpüşürüm diyemem."

Ve sevgili Rachel, derhâl yetişti imdadına. Dekolteli elbisesiyle tüm şirinliği üstündeydi. Ayağa kalkıp Bubba'yı omuzlarından yakaladığı gibi, ağzının hasar görmemiş sağ tarafına kocaman, ıslak bir öpücük kondurdu.

Kalabalık coşmuştu.

Bubba kıpkırmızı oldu. Rachel onu kolundan tuttuğu gibi lunaparka sürükledi.

Vay canına! Acaba Bubba'ya yardımcı olmak konusunda Dash, Rachel'a da danışmış olabilir miydi?

Caroline arkasına dönüp sabırla sırasını beklemekte olan lord cenaplarının için için yanan gözlerinin içine baktığında, izleyenler hep bir ağızdan bağırıp çağırıyordu.

"İzin verir misiniz?" diye sordu dansa kaldıran bir adam nezaketiyle.

Adam eğildi ve Caroline'ın dudaklarına yarı erdemli bir öpücük kondurdu önce. Kısa zamanda bu öpücük galeyana gelen bir cehenneme dönüşecekti.

Dudaklarını yalayıp yutuyor, dilini yağmalıyor ve kollarıyla onu öyle sıkı kavrayıp koynuna yapıştırıyordu ki Caroline'ın göğüslerinin kaçacak yeri kalmamıştı. Daha sonra adam onu belinden sımsıkı kavrayıp, tıpkı aşk romanlarının kapağındaki resimlerde görüldüğü gibi arkaya yatırdı.

Arka planda kaybolup gitti Karpuz Festivali. Kalabalığın tezahüratı ve ıslıkları Caroline'ın kulağındaki uğultuda boğuluyordu. Adam o güne kadar yediği en tatlı ve en yasak şeyden daha tatlıydı. Onu yalayıp yutmak istiyordu. Kalorilerin canı cehenneme!

Tuhaf bir şey, büyük olasılıkla ağabeyinin, "Yeter artık," diyen sesi büyüyü bozdu. Caroline geri çekildi. En azından iki ayağı

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

üzerinde durabileceğinden emin olana kadar bırakmadı kendisini Hugh.

"Dash," dedi Hettie, Hugh Caroline'dan ayrılırken, "Sanırım bayağı yanlış bir hesap yaptın sen."

Caroline gözlerini kırpıştırırken, birden bire sessizliğe gömülen kalabalığı, Stone'un yüzündeki sert ifadeyi, Millie Polk ve Thelma Hanks'in açılan ağızlarını ve Miriam Randall'ın gözlerinde devamlı yanıp sönen ışıltıyı gördü.

"Hiç endişeli değilim," dedi Dash. "Bana kalırsa lord cenapları elleriyle çalışan, sıradan bir adam olmaktan çok uzak." Teyzesine kaçamak bir bakış fırlattı. "Mim teyzeme güvenim sonsuzdur."

Yarı karanlıkta gözlerini kısıp Bubba'nın hırpalanmış yüzündeki ifadeyi anlamaya çalışıyordu Rachel. Eğlence odasının karanlık ve kasvetli ışığında mümkün değildi bu. Köşelerde birkaç çift gizlenmiş oturuyordu.

"Vay canına Rachel, sen bu öpüşme yarışını bayağı ciddiye alıyorsun, değil mi?" diye sordu Bubba boğuk bir sesle.

Elbette alıyordu. Hayatının fantezisine teslim olabileceği mükemmel bir yerdi bu eğlence odası. On dört yaşından beri Bubba Lockheart ile öpüşmeye can atıyordu. Gelgelelim Bubba, Rocky'ye abayı yakmıştı ve Rocky Rachel'ın en iyi arkadaşıydı. İşte bu nedenle ondan her zaman uzak durmuştu.

Rocky, Bubba'yı terk ettikten sonra da hiç eline böyle bir fırsat geçmemişti çünkü Bubba başkasıyla öpüşmeye yanaşmıyordu.

Dudaklarını adamın ağzının kenarına hafifçe bastırdı bir kez daha, ellerini diken gibi saçlarının arasında gezdirdi, sakalına dokundu ve kıvrımlı pazılarını sıktı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

İnsanların arasına karışmış bir tanrı gibiydi Bubba onun için.

Adam hafif hafif homurdandı ve hiç beklemedik bir şey yaptı. Pozisyonlarını ters yöne çevirip Rachel'ı duvara yasladı.

Meğerse dudakları hiç de öyle büyük bir hasar görmemişti. Zaman sanki akıp gidiyordu.

"Ah, Rachel," dedi Bubba nihayet. Yanak yanağaydılar.

"Evet?"

"Neden böyle öpüşüyorsun benimle? Sadece onları satın aldım diye, değil mi?" Bayağı mahzun gibiydi.

"Hmmm. Yani." Rachel'ın sesi boğazında düğümlendi.

"Öyle, değil mi?"

"Hayır." O kadar hızlı demişti ki bunu, düşünmeye fırsat bulamamıştı bile. Geri çekilip baktı adama. Mor tişörtü karanlıkta parlıyor, ama yüzünü seçemiyordu. "Hayır, Bubba onları satın aldığın için değil."

"Ama bu çok tuhaf yani ikimizi kastettim. Birbirimize göre değiliz ki biliyorsun, değil mi?"

"Neden diyorsun bunu?"

Omuzlarını silkti Bubba. "Baban zengin bir bankacı ve sen de üniversite mezunusun. Ben basit bir oto tamircisiyim."

"Öyle ama sen bu ilçenin en iyi oto tamircisisin. Hem babam iyi bir tamirci ağırlığı kadar altın değerindedir der."

Bubba kıkır kıkır güldü. "İyi o zaman. Gördüğünde babana teşekkür et benim adıma."

"Her neyse, sen zaten üniversiteye gittin Bubba."

"Başarısızlığımdan ötürü bırakmak zorunda kaldım. Üstelik sadece futbol oynamak için gittim üniversiteye. Hem biliyorsun..."

"Biliyorum. Rocky'nin kalbini bu kadar kırmasına izin ver-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

memeliydin."

Adamın omuzları gerginleşti. "Aslında durum öyle değildi," dedi.

"Nasıl öyle değildi yani?"

"Yani insanlar hep benim Rocky'nin yaptıkları yüzünden üniversiteyi terk ettiğimi söyler ya işte asıl sebep o değil."

"Ne oldu ki?"

"Gece hayatına daldım. Dağıttım. Hem ben öyle gerçekten zeki biri sayılmam. Clemson Koleji'nin as takımında oynayabilecek kadar büyük bir oyuncu da değildim. Yani, oraya gittim ve nefret ettim. Eve dönüp kendi hayatımı yaşamak istiyordum sadece, biliyor musun?"

Rachel gülmeye başladı. "Biliyorum elbette. Ben de Columbia'da yaşarken aynen öyle hissediyordum. Herkes Justin'den ayrıldım diye eve döndüğümü sanır. Aslına bakarsan daha ondan ayrılmadan Justin'e eve döneceğimi söylemiştim. Şehirde yaşamaktan hoşlanmıyordum."

"Hoşlanmıyor muydun?"

"Hayır. Burada, herkesin beni tanıdığı yerde yaşamayı seviyorum."

"Evet, ben de."

Yaslandıkları duvardan geri çekildi Bubba. "Burası oturup sohbet etmek için fazla karanlık sanki. Gidip pasta yemeye ne dersin?"

"Olur tabii."

Bubba Rachel'i elinden tutup neredeyse sürükleyerek karanlıktan çıkardı. Eğlence odasının dibinde çalan davulun önünden geçip dışarı, gün ışığına çıktılar.

Alacakaranlıkta birbirlerine göz attılar. Yüzü hırpalanmış olmasına rağmen bayağı yakışıklı görünüyordu Bubba ve her

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nasılsa bir saat önceki kadar erişilemez biri gibi değildi. Rachel gülümsedi, Bubba da aralık dişlerine falan aldırmadan karşılık verdi.

Kek tezgâhı panayırın orta yerindeki kıvrımın aşağısındaydı. Bubba sol taraftaki ağaçlıklı kestirme yolu yeğledi ve sergi alanını geçtiler. Yarı yola varmışlardı ki yavru atları izleyen kovboy şapkalı birkaç adam gördüler biraz uzakta.

Rüzgâr kesif bir ahır hayvanı kokusuyla birlikte, adamların konuşup şakalaşmalarını da beraberinde taşıyordu.

"Yemin ederim Allen," dedi adamlardan biri, "Kement senaryosunun sadece Bubba'nın aklını başına devşirip yoluna devam etmesi için tezgâhlanmış bir numara olduğuna ikna edene kadar bildiği her küfürü saydı."

Bubba olduğu yerde durup yarısı kurumuş çimlerin karşı tarafında duran adamlara baktı. Rachel sesi ve de adamları tanımıştı. Dash, Canaday ikizleriyle konuşuyordu.

"Hadi gidelim Bubba." Rachel adamın elini çekiştirdi. Bubba kımıldamadı.

"Bir kavgaya daha bulaşacak değilsin herhâlde. Üstelik de Dash ile..." diye yalvardı Rachel.

Bubba sinsice ve sessizce yürüdü Dash'in olduğu yöne. Bubba'yı karşısında görünce, Dash sözlerinin duyulduğunu anlamıştı. "Ben hayatıma devam edeyim diye Rocky'yi kementle kaçırdın ha, öyle mi?" diye sordu Bubba.

"Yani, bak durum o kadar basit değil Bubba." Gizlice babasının sigaralarını çalarken yakalanmış bir çocuk gibiydi Dash.

"Öyle mi? Anlat o zaman."

"Rocky senin kabuğunu kırman için büyük bir şeylere ihtiyacın olduğunu söyledi bana. Ben de Mim teyzemin öngörüsüne falan dayanarak kaçırdım işte onu, yani... Kahretsin Bubba, kasa-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bayı bilirsin işte, her şeyin dedikodusunu çıkarırlar."

Bubba kaşlarını çattı. Durumun kontrolden çıktığını anlamıştı Rachel. "Hadi Bubba, gel biraz kek alalım, ne dersin?"

Bubba duymazdan geldi. "Elbette ya, bilirim bu kasabayı. O süslü püslü İngiliz herifin Rocky için beş yüz dolar ödemesine izin verdiğini ve onu durdurmak için kılını bile kıpırdatmadığını da biliyorum. Sence kasaba halkı bunu nasıl yorumlayacak?"

"Bilemem. Sanırım bayağı konuşulacak bu konu. Bubba, her zaman konuşur bunlar."

"Elbette konuşurlar, bilirim. Üstelik de her konuştukları yanlıştır." Bubba kasketinin kenarını aşağı çekip kek tezgâhının aksi yönüne doğru yürümeye başladı.

Rachel'ın boğazına kocaman bir yumru düğümlendi. "Kendisini kementle kaçıracağından Rocky'nin hiç haberi yoktu, değil mi?" diye sordu Dash'e. "O İngiliz'in onu satın almasına izin vereceğinden de haberi yoktu."

Dash omuzunu silkti. "Hayır, sanırım yoktu. Ama Rocky sert kadındır. Kendisini koruyabilir."

"Doğru. Sen iğrenç bir tipsin Dash Randall, biliyorsun değil mi?"

Rachel sırtını dönüp kek tezgâhına doğru yürüdü. Belki koca bir tabak tatlı aniden yüreğinde oluşan boşluğu doldurmaya yeterdi.

Dönme dolap yukarı hareket edip her durduğunda havada birkaç dakika sallanıyor, Caroline önündeki güvenlik çubuğuna var gücüyle tutunuyordu.

"Sakın yükseklik korkum var deme bana," dedi Hugh.

Öfkeyle baktı adama. Satın aldığı her bir öpüşmenin karşılığını arayacaktı. Öpüşmek için dönme dolaptan daha iyi bir

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yer olamazdı tabii. Basmakalıp klasik bir kurguydu bu ve nasıl sonuçlanacağını çok iyi bildiği için dehşete kapılmıştı.

Aşağı baktı. O kadar da yüksekte değildi, en azından şimdilik.

"Yok, hayır aslında yükseklikten korkmuyorum. Ben..." Kafası karışmıştı ve sesi boğuk boğuk çıkıyordu. "Bak ben sadece bunun iyi bir fikir olmadığını düşünüyorum."

Dönme dolabın kurulumunu inceler gibi baktı sağa sola Hugh. "Ben herhangi bir montaj hatası göremiyorum."

Elinde olmaksızın güldü Caroline. Adam çok sevimliydi. "Demek istediğim o değildi ve sen de gayet iyi biliyorsun. Öpüşmelerimi Dash'in satın alacağı ayarlanmıştı, öyle dendi bana. Senin açık arttırmaya katılmaman gerekiyordu. Herkesin içinde beni öyle öpmene de gerek yoktu. İnsanlar sürprizlerden hoşlanmaz. İnsanlar şaşırınca, konuşmaya başlar ve bu kez çok kötü konuşacaklar. Herkesin diline düşmekten bıktım usandım."

Kabin geriye savruldu, dönme dolap yeni yolcular almak üzere durdu. Her seferinde yükseklik artıyordu. Düşerse, bayağı canı yanabilirdi. Hem de çok fena.

"Dedikodudan bıktığının farkındayım. Ama olan olmuş işte. Bırakalım bunları ve bu anın büyüsünün tadına var." Caroline'ı emniyet çubuğundan geri çekti. Kadın tam yanına sokulmuştu ve adam kolunu omuzlarına doladı. Sımsıcak eli kolunun üst kısmına değiyordu.

Caroline'ın kalp atışları hızlandı.

"Bir mühendissin sen. Büyüye falan inanmazsın."

"Öyle bir şey dedim mi?"

"Daha bu sabah kuşkucu olduğunu söyledin."

"Oh, o falcılar konusundaydı. Sen de kabul et ki falcıların çoğu birer şarlatandır. İnsanlardan kuşku duymam büyüye inan-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

madığım anlamına gelmez. Çoğunlukla hayal dünyasında yaşayan biri olarak bilinirim aslında. Bak etrafına biraz, yanıp sönen ışıklar, orta yerde çığırtkanlar, tatlı kek kokusu. Gerçek dünya değil bu Caroline. Yaz büyüsüyle dolu bir dünya."

"Vay canına, bir mühendis için ne güzel edebiyat yapıyorsun."

"Sevgilim, sadece bu öğleden sonra için gerçek dünyayı bir kenara bırakamaz mıyız? Dönme dolabın keyfini çıkaralım, bakalım sonra ne olacak?"

"Bu sabah kilisede dediğim gibi hiçbir şey olmaması için elimizden geleni yapmalıyız."

"Miriam Randall birbirimize uygun değiliz dedi diye mi?"

"Hayır, tek neden o değil. Seninle ilişkiye girmem doğru değil. Çıkarlarım çatışıyor."

"Baban yüzünden mi?"

"Başka nedenler de var."

"Fabrikamı George'un aldığı arazide kurmayacağımı ikimiz de biliyoruz. O nedenle bu bahaneyi saf dışı bırakalım, olur mu?" Kadını iyice yanına çekip dudaklarından öptü. Caroline karşı koymadı. Karşı koyacak gücü yoktu. Öpüşmenin her bir anından zevk alıyordu. Adam hem harika, hem sıcak, hem sevimli, hem tatlıydı, tadı da... Nasıl demeli, içi marmelatlı çörekten bile lezzetliydi.

Kabin geriye doğru sallandı ama durmadı bu kez. Kendisini tüy gibi hafif hissetti Caroline, öpüşmeden ötürü mü yoksa dönme dolap sefasından mı bilemedi. Başını arkaya atıp gökyüzünün engin maviliğine baktı. Ardından gülmeye başladı.

Hugh da onunla birlikte gülüyordu. Az daha sokuldu yanına. Vücudunun kıvrımları adamın göğsünün yapısına mükemmel uyuyordu. Başını adamın omzuna yasladı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bir anlığına da olsa, planlarına ve endişelerine boş vermeli, işi oluruna bırakmalıydı. Karpuz Festivali zamanıydı. Bir zamanlar, uzun bir süre önce, ne dedikodu, ne kariyer, ne arsa anlaşmaları ne de ekonomik durumla ilgili hiç bir endişesi olmamıştı. Bir zamanlar renkli ışıklar ve güzel tatlılar ve onların verdiği zevkten başka bir şey düşünmeyen bir çocuktu.

Caroline ve Hugh beş tur döndüler dönme dolapta. Nihayet indiklerinde, zevkten, öpüşmelerden ve daha fazlasının beklentisinden Caroline'ın başı dönüyordu, soluğu kesilmişti.

Panayır bölümüne geçtiler. Beceri oyunlarında çok başarılıydı Hugh, boyu kadar çirkin kocaman, tüylü bir ayı kazanmıştı Caroline için.

Caroline'a gözleme ve mısır ununa bulanmış sosis aldı. Limonata içip, şeftali dondurması yediler. Hugh'un 'koklaşma' dediği şeyleri yaparak uzunca bir zaman geçirdiler eğlence odasının karanlık köşelerinde.

Hava kararmaya başladığında dans çardağına gittiler. Hugh, Caroline'a boogie dansı ve iki ileri bir adım geri dansını öğretti. İki adım danslarında gerçekten mükemmeldi adam. Fokstrot dansına çok benzediğini söylüyordu. Hayatını elleriyle kazanan hiçbir sıradan delikanlı fokstrot dansını bilmezdi. İşte bu yüzden Hugh fantezi gibi bir adamdı.

Orkestra vals çalmaya başladığında Caroline hazırdı. Adam onu kollarının arasına alıp tıpkı beyaz atlı prens gibi dans pistinde döndürmeye başladı.

Külkedisi gibi âşık olmak istiyordu adama. Ama olmayacaktı. Yanıp sönen ışıklara ve bir yaz gecesi rüyasına kapılıp kanmayacak kadar aklı vardı.

Aklından geçenleri okumuş olmalıydı ki Hugh dans etmeyi bırakıp dudaklarını Caroline'ın dudaklarına yapıştırdı. Öpüştük-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lerinde Caroline'ın aklının durduğunu çok iyi biliyordu. Caroline'ın bedeni öpüşmeden daha fazlasını istiyordu. Cinsel arzuları kabarmış, bütün o öpüşüp koklaşmalar ve dokunuşlar Caroline'ın nefesini kesmişti.

Öpüşmeye son verip, adam yanağının kenarından kulağına doğru ufak ufak öpücükler kondurmaya başladı. "Buradan gitmeliyiz," dedi.

Caroline geriye çekilip yüzüne baktı dosdoğru. Gözleri alışılagelmişten daha koyu bir renk almıştı. Dudakları yumuşaktı ve saç bukleleri darmadağındı. Adamı arzuluyordu.

Sharon'ın sözleri geldi aklına. *Ancak onsuz yaşamayacaksan, bir adamla kaçarsın.*

Hugh deBracy olmadan yaşayabilirdi. Aslına bakılırsa hayatında biri olmadan yaşamak konusunda çok başarılıydı. İşini seviyordu. Hayatını seviyordu. Macera aramıyordu. Aşk romanları sayfalarının dışında aşk bile aramıyordu.

Adam onu daha da yakınına çekti ve kulağına, "En az benim kadar istiyorsun bunu," diye fısıldadı. Caroline başını onun omzuna yasladı.

"İstiyorsun." diye ısrarla tekrarladı.

Caroline, adamı elinden tutup dans pistinden uzaklaştırdı.

Bir ara durup ayakkabılarını giydi ve adamın onun için kazandığı çirkin ayıyı topladı yerden. Sonra çıkış kapısına doğru ilerleyip, yemek satıcıları ve şans oyunları pavyonlarının kapanmak üzere olduğu panayıra çıktılar.

Caroline, Hugh'a döndü. "Yapamayız," dedi.

"Neyi yapamayız?"

"Peach Blossom Motel'ine gidemeyiz."

"Saatle oda kiralayan yer değil mi orası?"

"Tam orası."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Neden gidemezmişiz?"

"Birincisi, Lillian Bray'in Peach Blossom Moteli'nin park yerine ayarlanmış bir teleskopu var. İkincisi, ağabeyim orada devriye gezer. Üçüncüsü de çok büyük bir yanlış yapmış oluruz."

Adama doğru eğilip kollarıyla gövdesini sardı ve başını göğsüne yasladı. Kalp atışlarını duyabiliyordu.

"Ama ben oraya gitmek istiyorum," dedi Hugh. Sesi kulağında gümbürdemişti.

"Biliyorum," diye karşılık verdi biraz daha yakınlaşarak. "Ama gidemeyiz."

"Neden Allah aşkına?"

"Çünkü sen sensin ve ben de benim." Geri çekilip adamın gözlerinin içine baktı. "Harika bir hayal bu ama gerçek değil, olsa olsa karpuz büyüsü. Üstelik bu gece ikimiz de ayık olduğumuza göre, aklı başında insanlar gibi davranmalıyız. Benim gibi sen de biliyorsun ki sabahına pişmanlık duyacağız." Sesi kalınlaşmıştı. Bunları söylemek çok pahalıya mal oluyordu.

Neredeyse asırlar kadar uzun bir süre hiçbir şey demedi adam. Bir zamanlar Caroline'ın soğuk ve herkese uzak olduğunu düşündüğü bakışlarından eser yoktu şimdi. "Seni evine kadar götürebilir miyim?" diye sordu.

Hayır der gibi salladı başını. "Gerek yok. Ağabeyimin kamyonetini almıştım."

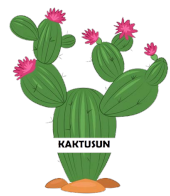
Daha fazla temas riskini göze almak istemiyordu. Adam sadece kamyonete kadar eşlik etse bile, gözlerindeki bakışa karşı koyamayabilirdi. Dönüp yalınayak kamyonete kadar koştu.

Şükürler olsun ki Hugh peşinden gelmemişti.

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 15

Kiraladığı Mustang otomobili Miriam Randall'ın evinin önüne park ederken Hugh'un cep telefonu çaldı. Arabayı park edip el frenini çektikten sonra, arayanın kimliğine baktı. Teyzelerinden birinden başkası olamazdı saat sabahın ikisinde arayan. Telefonu açmazsa, endişeleneceklerdi.

Aslında bu telefon bir bakıma memnun etmişti kendisini. Petunya teyzesi ile konuşunca, Rocky Rhodes ile oynaşmaktan kaçınması gerektiğini hatırlayacaktı.

Konuş tuşuna bastı. "Petunya teyze?"

"Sen misin Huey?" dedi karşı taraftaki ses.

"Petal?"

"Evet, benim tatlım."

"Petunya nerede?"

"Dışarıda bir yerlerde sanırım. Emin değilim."

"Neden arıyorsun beni Petal teyze?"

Karşı tarafta hayra yorulamayacak bir sessizlik oldu.

"Petal?"

"Huey, iyi misin?"

"Gayet iyiyim," diye uydurdu. "Saat biraz geç de yani burada, Amerika'da biraz erken. Petal teyze, biliyorsun saat farkı..."

"Allah aşkına Huey, burası ile orası arasında saat farkı ol-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

duğunu elbet biliyorum. Az önce başının dertte olduğuna dair kesin bir his doğdu içime. Ayrıca Aveal da bazı zorluklarla karşılaştığını söyledi."

"Aveal mı?" Sesi düştü Hugh'un. Periler ilmine göre Aveal, İrlanda'da karanlık bir yerde hüküm süren bir periler kraliçesiydi. Kocaların eşlerini tatmin edip etmediklerini yargılayan bir mahkemesi vardı sözüm ona. Aveal'ın hayaleti olduğuna inandığı bir buçuk metre boyunda betondan bir heykeli vardı Petal'ın. Petal, Aveal ile her konuştuğunda, büyük olasılıkla hayatında karısını asla tatmin etmemiş bölge papazını anlatır ve onu öfkelendirirdi. Sinir edici bir huydu bu.

Aveal, büyükbabasını hor görmüştü hep. Hugh'un şu anda yediği haltlar nedeniyle Aveal'ın aksilenmiş olabileceğine hiç şaşmamak gerekiyordu.

Hugh'un keyfi kaçmıştı. Petal'ın hayaletlerine inanmazdı ama Petal'ın kasabada olacak boşanmaları nasıl öngörebildiği de bütün gizemini hâlâ koruyordu. Tıpkı Miriam gibi, Petal'in de her şeyin mantıksal bir açıklaması olduğuna inandırmak gibi inanılmaz bir hüneri vardı.

Elbette mantıksal değildi. Büyük olasılıkla Petal Hugh'un bazı zorluklarla karşılaşmış olduğunu Petunya'dan öğrenmişti. Yani bu aramanın sorumlusu Aveal değildi. Yine de yarı kaçık teyzesiyle dalga geçmeyi ihmal etmedi. Elinden başka bir şey gelmezdi nasılsa. "Peki, Aveal sana tam olarak ne dedi?" diye sordu.

"Korkunç bir hata yapmak üzere olduğunu bu yüzden seni durdurmam gerektiğini söylüyor."

Tamam, işte içi rahattı. Bu gece tam bir centilmen gibi davranmış, Caroline'ı Peach Blossom Moteli denen o yere götürmek gibi bir yanlış yapmaktan kaçınmıştı.

"Petal teyze, inan bana gerçekten çok iyiyim. Burada her

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yaptığım işte tam bir centilmen gibi davrandım. Benim yüzümden endişelenmene gerek yok. Şimdi burada saat sabahın ikisi ve yatmam lazım."

Uyku tutacak gibi değildi ama olsun, ihtiyardan kurtulmak için iyi bir bahaneydi.

"Petunya bana o kadından söz etti. Hani bir vârisle tanışmışsın ya," dedi Petal.

"Kim? Oh, Cissy Warren'ı kastediyorsun herhâlde."

"Adını hatırlamıyorum. Anlat bana biraz."

"Oldukça... Zengin," dedi Hugh. Bütün bedeniyle Rocky'yi arzularken, Cissy Warren'dan pek bir hevesle söz etmemişti.

"Bu önemli bir nokta sanırım. Ama..."

"Bak Petal teyze, burada çok geç oldu. Ailemizin ilkesini unutmadığıma söz veriyorum sana. Benden beklenen neyse, yapacağım. Endişelenmene gerek yok. Aveal'la bir daha konuştuğunda ona işlerimin kontrol altında olduğunu ve herhâlde birkaç gün içinde İngiltere'de olacağımı söyle."

"Tamam, Huey. Söylerim. İyi geceler."

"İyi geceler canım."

Telefonu kapatıp başını direksiyona dayadı. Petal'in gerçek dünya ile ilişkisi yoktu. Gerçi kimi zaman küçük heykelciklerinin gerçekleri görebildiği hissine kapılmıyor değildi.

* * *

Caroline ağabeyinin kamyonetinin el frenini çekip, uzun bir süre karanlıkta oturdu öylece. Kalbi küt küt atıyordu. Çok hızlı soluk alıp veriyordu. Görünüşe göre değişen bir şey yoktu.

Ama her şey değişmişti.

Öpüşme yarışına zorla katılmış olmasına rağmen pişman

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

olduğunu söyleyemezdi. Eğer o yarışma olmasa Hugh'dan kaçacak, hem iki adımlı dansları hem eğlence odasındaki öpüşüp koklaşmayı kaçırmış olacaktı.

Daha fazlasını istiyordu. Ama alamazdı. Bir hayalin peşinden koşmak çılgınlık olurdu. Hem geceyi adamla geçirse, yarın sabah bugün olan bitenin ceremesini çekerdi. Peach Blossom Moteli'ni es geçmiş olduğu için mutluydu.

Kasaba halkı aşk masalı istiyordu, dedikodu üretmekten başka bir işe yaramayan erotik bir hikâye değil.

Son Şans halkı mutlu sonlar isterdi sadece. Onlara göre mutlu son demek, kasabadan bir oğlan demekti. Bubba veya Dash olması umurlarında olmazdı. Yeter ki tanıdık biri olsun ve Miriam Randall'ın kutsaması ile olsun.

Bir düğüm tıkadı boğazını ve başını direksiyona gömdü iyice. Neden Hugh gibi bir adama sahip olamazdı? Külkedisi Beyaz Atlı Prens'ine kavuşmamış mıydı? Neden dürüst, sıradan bir adama razı olsundu ki?

Sıradan bir ruh eşi istemiyordu Caroline. Olağanüstü birini istiyordu. Tıpkı Sharon ile Stone'un kaçtığı gibi onunla kaçmaya değecek bir adam istiyordu.

Aklına, bu geceye kadar kaçmayı düşünebileceği hiçbir erkek tanımadığı geldi. Hugh ile birlikte bir yerlere gitmeyi gerçekten istemişti.

Ama kendisine set çekmişti. Doğrusunu yapmıştı. Gerçi berbat hissediyordu ama yapması gereken bir iş ve ona rehberlik edecek olan Miriam'ın kuvvetli öngörüleri vardı.

Arabanın kapısını açtı. Kapının gıcırtısı arabanın yaşını ilan etmiş, gecenin sessizliğini bozmuştu.

Parmak ucunda girdi evin kapısından içeri ama tıpkı ergen yaşlarında olduğu gibi, annesini onu beklerken buldu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Merhaba anne," dedi kapıyı örterken.

"Bugünkü yarışmada olanlardan ötürü senden özür dilemeye hazırlanıyordum aslında. Senin öpücüklerini Dash satın alacaktı güya, ama o İngiliz adamın seni almasına izin verdiği için Dash'e çok öfkelendim doğrusu."

"Ama?" diye ekledi Caroline annesinin konuşmasının sonuna.

"Tatlım, o yabancı senin sadece iki saatini satın almıştı. Ne oldu?"

"Farkındayım. Gerçekten çok iyi öpüşüyordu."

"Oh, tatlım hayır, sana göre değil o."

"Bilmediğimi mi sanıyorsun?" Sesi ağlamaklı çıkmıştı ve dönüp odasına doğru gitmeye başladı. Çok aptalca hareket ediyordu bu konuda. Gerçekten. Adamı doğru dürüst tanımıyordu bile ve hayatta her şey öpüşmeden ibaret değildi. Külkedisi modası geçmiş, eski bir efsaneydi üstelik. Sabırlı olup karşısına sıradan bir adamın çıkmasını beklemeliydi.

Annesi peşinden seğirtti. "Herkes konuşuyor tatlım. Her dansı o adamla yaptın. Sen... Lillian'ın söylediği çirkin şeyleri tekrarlamak istemiyorum. Gerçi, Lillian İngiliz adamın su üstünde yürüdüğünü düşünüyor. Göründüğü kadarıyla lordluğu ancak bu işe yarıyormuş."

"Anne, topu topuna birkaç kez öpüştük o kadar ve zaten o öpücükleri satın aldığını biliyorsun. Dansa gelince, adam Fransız dansları dersi almış gençken ve kabul et ki Dash berbat dans eder."

"Yani, Dash'ten hâlâ hoşlanıyorsun."

Caroline dişlerini gıcırdattı. Kement fiyaskosunu tartışmanın sırası değildi. "Dash'i çocukluğumdan beri tanırım," dedi Caroline.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"İyi, rahatladım şimdi. Yarın sen ve Dash birlikte görülmelisiniz kasabada, hatta araba parçalama yarışına da beraber gidin. Biliyorsun, sen ve bu İngiliz adamla ilgili dedikodular, ne baban ne ağabeylerinin pek hoşuna gitmiyor sanırım."

"Ben ve İngiliz adamla ilgili endişelenmene gerek yok anne. Sadece dans ettik, hepsi bu."

"Tamam. Bu konuşmayı yaptığımıza sevindim tatlım." Annesi, kollarını açıp sımsıcak kucakladı Caroline'ı. Her zamanki gibi lavanta losyonu kokuyordu.

Caroline annesinin kollarında kendini hep güvende hissederdi. Annesi ve babasını gönülden seviyordu. Miriam'ın kendisi için öngördüğü 'O adam' olsa bile, babasının arazisini satın almaya gelmiş İngiliz adamla asla herhangi bir ilişkiye giremeyeceğini gayet iyi biliyordu.

Ki adam zaten "O adam" değildi.

Ne yazık ki, cinsel içgüdüsü Miriam Randall'ın öngörülerine inanmıyordu.

Ertesi sabah saat sekiz buçukta Senatör Warren'ın telefonuyla uyandı Caroline. Senatörün sabahın erken saatlerinde araması alışılmadık bir şey değildi. Her iş günü Caroline sabah beş buçukta kalkar ve jimnastik salonuna giderdi. Senatör genellikle kahvaltıdan önce arardı onu. Ama bir önceki akşam geç saatte dönmüş olduğu için ev halkı onun uyumasına göz yummuştu.

Patronu dışında herkes...

"Senatör," dedi boğuk bir sesle el yordamıyla telefonu bulup konuş tuşuna bastıktan sonra. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Cissy'nin Lord Woolham'a yardım etmesine karar verdim."

"Ne?" Caroline'ın aklı başından gitti.

Kıkır kıkır güldü senatör. "Şaşırma bu kadar. Durumu kur-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

tarmak için mükemmel bir plan düşünmüş doğrusu."

Tuhaf, karmaşık bir duyguya kapıldı Caroline. Hugh'a yardım edecek kişinin Cissy olması nedense pek hoşuna gitmemişti. "Ne planı?" diye sordu. Sesi biraz ısrarcıydı.

"Oh, ikisi bu sabah birlikte kahvaltı ettikten sonra teker teker resmi yetkililerle görüşecekler. Sanırım bir de Cissy'nin üniversitedeki kızlar birliğinden arkadaşı, adı neydi... Hettie Johnson, işte onu da ziyaret edecekler."

"Hettie Marshall?" Caroline yataktan doğrulup ayağa kalktı. Kafa karışıklığı ciddi bir endişeye dönüşmüştü artık. Cissy Warren'ın Hettie ile konuşması isteyebileceği en son şeydi.

Hettie özenle idare edilmeliydi. Ne de olsa kocası, yani ilçedeki en büyük işveren, aslında işe yaramazın tekiydi. Ve Cissy gibi düşünmeden konuşan biri, Son Şans'taki dengeleri altüst edebilirdi. "Saat kaçta buluşacaklardı, biliyor musunuz?"

"Um, hayır, bilmiyorum. Bir sorun mu var?"

"Evet, senatör bir değil, bir sürü sorun var ortada. Babam golf sahasını satmaya razı olsa bile, Hugh'un satın almış olduğu arazi bataklık toprak ve üzerinde inşaat yapması için izin belgesi alması gerekecek. Ziyaret edecekleri kadın da, hem Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi Başkanı hem de Hugh'a en başında bataklık araziyi satan adamın karısı. Üstelik de şişirilmiş bir fiyata."

"Hiç bilmiyordum." Senatör de endişelenmiş gibiydi şimdi.

"Gerçekten çok nazik bir durum olabilir bu senatör."

"Çok özür dilerim. Cissy'ye yeşil ışık yakmadan önce sana danışmam gerekirdi ama onun nasıl olduğunu bilirsin. Bu adama kafayı cidden takmış gibi. Hevesini kırmak istemedim. Demek istediğim, adam tam Cissy'nin evlenmesini isteyebileceğim bir adam, anlıyorsun değil mi?"

"Evet. Anlıyorum." Elbette işte aradaki fark tam da buydu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Senatör Warren'ın kızından beklediği ve Caroline'ın ebeveynlerinin ondan beklediği.

Miriam Randall'ın öngörüsü de cabasıydı.

"O zaman," dedi senatör, "sakıncası yoksa onları bulup Cissy'nin bir çam devirmesini önlemeye çalışır mısın? Hem hazır bu işi üstlenmişken, aralarını bulmaya yardımcı olabilirsen de hiç fena olmaz yani."

Elbette fena olmazdı. Hugh'un hayalini kurduğu projeyi finanse edecek kadar parası vardı Cissy'nin. Yani birbirleri için biçilmiş kaftan oldukları anlamına geliyordu bu.

"Tabii olurum," dedi ama sesi pek hevesli gibi çıkmamıştı.

Senatör kıkırdadı. "Arabulucu olmadığını biliyorum. Ama zaman zaman mucizeler yarattığını da biliyorum."

"Ben mucizeler yaratmam senatör. Onları sadece Tanrı yaratır."

"Sen de para bulması için destek çıkmış olursun adama. Aslında aramamın bir nedeni de bu. Fabrika sorununu bir an önce halletmelisin çünkü Andrea istifasını sunmuş bulunuyor. Bu sabah ofisimde masamın üstündeydi. Sanırım Montana'ya kaçıp o kovboy sevgilisi ile evlenmeye niyetli. Yani, seçimlerden önce Washington'da bir yönetici asistana ihtiyacım olacak gibi görünüyor. Uzun zamandır bu görevi beklediğinin farkındayım."

Caroline'ın yüreği hop etti. "Oh, evet, bekliyorum."

"Rüyanı gerçekleştirmek üzereyim, hem sana yeni sorumluluklarla birlikte maaşına yüzde on zam da yapacağım. Fakat bir an önce Washington'da olman gerekli. Andrea iki hafta içinde Montana'ya uçmak istiyor."

"Senatör, ben çok..."

"Evet de yeter, Caroline."

"Evet, evet, evet." Çok rahatlamıştı. Görünüşe bakılırsa yarı

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

çatlak bir herif tarafından kementle tören arabasından kaçırılmış olmak kariyerini mahvetmemişti. Şimdi sadece profesyonel olmak, Cissy ve Hettie'yi özenle idare etmek zorundaydı ve ay bitmeden Washington'da olacaktı.

"Çok iyi," dedi Senatör. "Washington'da sana ihtiyacım var. Şimdi git de o İngiliz'in sorununu hallet ve onu tavlaması için Cissy'ye yardımcı olabiliyor musun bak bakalım. Sonra da buraya Columbia'ya dön, eşyalarını toplamaya başla."

Senatörle telefon konuşmasını bitirir bitirmez, Caroline, Miriam Randall'ı arayıp bir dolu bilgi edindi. Cissy erkenden gelip Hugh'u yatağından kaldırmış ve birlikte Kountry Mutfağı'na kahvaltı etmeye gitmişlerdi. Saat dokuzda Hettie Marshall ile görüşmek üzere bir randevu ayarlamışlardı.

Kaybedecek bir dakikası bile yoktu. Üstüne takım elbisesini geçirip saçlarını atkuyruğu topladıktan sonra, Jimmy ve Hettie'nin kasabanın kuzey sınırındaki tarlalarının yakınında, bir tepede inşa etmiş oldukları eve doğru yola koyulmak üzere dışarı çıktı.

Stone'un evin önündeki uzun, yuvarlak park alanında duran hırpalanmış kamyonetine seğirtti ama iç savaş öncesinden kalma bu hilkat garibesine tek bir göz atması, seviyesine uygun olmadığını anlamasına yetti. Hemen yanında duran parlak kırmızı Corvette otomobil de kesmedi gözünü.

Cissy Warren'ın arabası birinci sınıf klas bir arabaydı. Hugh'un ağzının suyu akmıştı mutlaka. Böylesi daha iyiydi. Hugh'un Cissy'ye ihtiyacı vardı. Cissy adamı istiyordu. Caroline'ın da işine ihtiyacı vardı.

Tabii Son Şans'ın bir fabrikaya sahip olabilmesi için bu karmaşanın içinden nasıl çıkacağı hâlâ merak konusuydu. Tek bir şeyden emindi ama Hugh ve Cissy, Hettie ile kaş yapayım derken

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

göz çıkarabilirlerdi. Kraliçe Arı kocasının ne haltlar yediğini bilmiyordu belki. Bu kötü haberi biri ona alıştıra alıştıra söylemeliydi.

Caroline motoru durdurup el frenini çekti. Arabadan dışarı çıkar çıkmaz bahçıvanın biri geldi yanına koşarak. Adam tam ağzını açacaktı ki, Caroline'ın takım elbisesine bakıp sustu. Stone'un kamyonetine şöyle bir göz attıktan sonra başını sallayıp açelyaları budamaya gitti.

İyi ki iş kıyafetini giymişti. Aksi takdirde, içeri girmek için hizmetkârların servis girişini kullanmak zorunda kalabilirdi.

Koskoca çift kapılı girişe doğru yürüdü aceleyle ve omzundaki yükün ağırlığını hissederek zili çaldı. Az sonra, hizmetçi Caroline'ı sarı ipek kumaşla döşeli, İç Savaş zamanı antikalarıyla süslü parlak bir salona buyur etti. Hettie Marshall, Caroline Herrera'dan çıkmış göz alıcı bir elbise giyiyordu.

Paha biçilmez kanepenin üstünde hemen yanında, soluk pembe Armani takımı içinde Cissy Warren oturuyordu. Usta bir terzinin elinden çıkmış özel dikim iş takımlarından birini giymiş olan Lord Woolham, ayakta şöminenin yanındaydı.

Hugh'un saçı alnına düşmüştü, gözleri uykulu, ağzı öpülesi ve vücudu bol biberli keçi etinden daha ateşliydi. Caroline'ın içini, kendisini neredeyse tamamen afallaştıran erotik bir dalga kapladı.

Bu adamın üstesinden gelmeliydi. Hem de derhâl. Odada üzerinde hazır giyim olan tek kişinin kendisi olduğu gerçeğine odaklanmaya çalıştı ama nafileydi.

"Caroline," dedi Cissy oturduğu kanepeden, "Ne işin var senin burada?"

"Babanız aradı beni. Toplantıya katılmam gerektiğini düşündüm."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Cissy kötü kötü baktı Caroline'a.

Bu arada Hettie bir Caroline'a bir de yerdeki İran halısına gözlerini dikmiş olan Hugh'a baktı gözlerinde muzip bir ışıltıyla. "Duyduğum kadarıyla siz ikiniz birlikte pek yoğun bir öğleden sonra geçirmişsiniz dün," dedi.

Hugh öksürdü.

Caroline'ın yüzünü alevler bastı. "Festival zamanı gelince nasıldır, bilirsiniz."

"Bilirim ya," diye karşılık verdi Hettie.

"Yoksa bir şey mi kaçırdım ben?" diye sordu Cissy.

"Hayır," dedi Hugh ve Caroline bir ağızdan. İkisinin bakışları karşılaştı ve sonra farklı yönlere gitti.

"Cissy ile benim üniversitede aynı kızlar kulübünden kardeş olduğumuzu biliyor muydun?" dedi Hettie birdenbire oluşan tuhaf sessizliği bozarak.

"Hayır, bu sabaha kadar bilmiyordum. Senatör bundan bu sabah söz etti sanırım," dedi Caroline.

Hettie, Cissy ve Hugh'u işaret etti eliyle. "Onlar buraya Tanrı İçin Golf'ü Diriltme Komitesi başkanlığımdan vazgeçmem için beni ikna etmeye gelmişler. Sen de aynı nedenle mi buradasın?"

Caroline cesaretle dosdoğru baktı Hettie'ye. "Hayır, değilim."

Cissy neredeyse bir damarını çatlatacakmış gibi tuhaf bir ses çıkardı. Hettie sadece içtenlikle gülümsedi. "Değil misin?" diye sordu.

"Hayır. Kasabanın güneyindeki arsanın üzerinde bir fabrika inşa etmenin mantıklı bir şey olacağına kimseyi ikna edecek değilim, çünkü Hugh'un satın aldığı arazi bataklık ve sulak arazidir ve bir dolu izin belgesi ve arazi ıslahı gerekecektir. O toprağı kullanılabilir hâle getirmek bir servete mal olur."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Öyle mi?" diye karşılık verdiler Cissy ve Hettie bir ağızdan. İkisi de Caroline'a sanki uzaydan gelmiş gibi bakıyordu.

"Evet, gerçekten de durum bu."

Hettie'nin yumuşak bakışları sertleşti. Hugh'a öfkeyle baktı.

"Sen bunu biliyor muydun?"

"Caroline sözünü etmişti, evet."

Hettie'nin yüzü sararır gibi oldu ve olan bitene tamamen Fransız kalan Cissy'ye çevirdi bakışlarını. "Anlıyorum."

"Ben hiçbir şey anlamadım," dedi Cissy. Hugh'a baktı. "Toprak değersiz ise sen neden satın aldın?"

Hugh omuzlarını silkti. "Değersiz değil. Sadece orayı kalkındırmak biraz pahalıya mal olacak. Hem araziyi ortağım satın almıştı, ben değil. Şu anda hem satamayacağım hem de kullanamayacağım bir arsayla ortada kalakaldım. Üstelik bir de Elbert'ın golf sahası sorunu var tabii."

"Eh, orayı asla satın alamayacaksın," dedi Caroline.

"O hâlde iş burada bitmiştir," dedi Hettie yerinden kalkıp toplantıya son vererek. "Bataklık bir arazi için sana nasıl yardım edebilirim anlayamadım Lord Woolham. Üzgünüm." Ellerini arkasında kavuşturdu. Çok sinirlenmişti sanki birdenbire.

Hettie, belli ettiğinden fazlasını biliyor olabilir miydi acaba? Onunla bir ara baş başa görüşmenin bir yolunu bulmalıydı Caroline. Burada, Cissy ve Hugh'un önünde olmazdı. Hettie, Son Şans'ın güçlü figürlerindendi ve son derece hassas bir konuydu bu.

"Toplantı için teşekkürler, Hettie," dedi Caroline. "Bize zaman ayırdığın için sana minnettarız."

Hettie düşünceli düşünceli baktı Caroline'a. İşte o an, Caroline Hettie'nin çektiklerini anladı. Kadın iki ateş arasında kalmıştı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Cissy ve Hugh'u da alıp gitme zamanı gelmişti. Daha sonra Caroline tek başına buraya dönecek ve Hettie'nin tavuk fabrikasında olup bitenleri gerçekten bilip bilmediğini anlamak için ağzını yoklayacaktı.

"Haydi, çıkalım artık yapacak işlerimiz var," dedi Caroline neşeli bir sesle, Hettie'nin peşinden giriş salonuna doğru ilerlerken.

Birkaç dakika sonra vedalaşıp dışarı çıkmışlardı. Şimdi işin zor kısmı başlıyordu. Caroline, Hugh'u Cissy'ye devretmek zorundaydı. Senatör bunu bekliyordu ve üstelik de kendi çıkarı için böylesi en iyisiydi. Eğer Hugh ile biraz daha takılırsa çok büyük bir yanlış yapmış olacaktı.

İyisi mi yeni işine, tavuk fabrikasına ve Hettie'nin bu kuşkulu arazi anlaşmalarını bilip bilmediğine odaklanmalıydı.

"Söyle bakalım şimdi Rocky, sen aslında buraya neden geldin?" dedi Cissy Caroline'a dönüp. Manikürü özenle yapılmış ellerini kalçalarına koyup, buz gibi bakışlarını Caroline'a dikmişti.

"İşimi yapıyorum. Bu durumla ilgili senin bilmediğin ve kavrayamadığın şeyler var. Bu yüzden Cissy, biraz geride dur. Anlamıyorsun belki ama ben senin safındayım." Caroline anlamlı anlamlı baktı Hugh'a. "Hettie bu kasabada önemli bir şahsiyettir. Kendisine gereken saygı gösterilmeli."

"Benim bilmediğimi mi sandın?"

"Gördüğüm kadarıyla bilmiyorsun. Birkaç gün önce biz Hettie ile zaten konuşmuştuk. Golf sahası ile ilgili fikrinden vazgeçmiyor. Kolej kulübündeki kardeşliğin de sökmez bu durumda. Hettie babamın golf sahasına kafayı takmış bir kere. Meraklanma, senin iyi niyetinin farkındayım."

"Caroline haklı," dedi Hugh. "Sana kahvaltıda söylemiştim bunu."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Cissy burun kıvırdı. "Olabilir, belki söylemişsindir."

"Öyleyse..." dedi Hugh, Caroline'a dönerek. Gözlerinin kenarındaki gülümseme Caroline'ın içindeki yangını yine körüklemişti. "Şimdi ne yapıyoruz?"

"Belediye meclisi üyeleriyle görüşmemiz gerekiyor," dedi Cissy. "Liste hazır." Pahalı marka çantasından bir isim listesi çıkardı. "Haydi, haydi, hayatım hepsini ayarladım." Cissy ateş püsküren gözlerle bakıyordu Caroline'a.

"Bu toplantılarda Caroline'ın bana yardımcı olması gerekmiyor muydu?" Hugh, Caroline'a dikti gözlerini. Parmak uçlarından başlayarak bacaklarına, hazır giyim takımına ve nihayet yüzüne bakıp, onu tepeden tırnağa süzdü. Kibarca gülümsedi. Bereket Cissy yüzünü göremiyordu. O gülümseme en anlamlı şiir gibi Caroline'ın ta yüreğine işlemişti. Takım elbisesini üstünden atıp patronunun kızıyla saç saça baş başa dövüşmek geliyordu içinden. Cissy'nin en şık tasarımcının elinden çıkmış kıyafetini kirletmek ve hatta özenle boyanmış saçlarından bir tutam yolmak istiyordu.

Ama asla böyle bir şey yapamazdı. Profesyonel bir elemandı kendisi. Daima serinkanlılığını korurdu. Senatörün güvenini böyle kazanmış ve böylelikle Washington'daki göreve atanmıştı.

Bu yüzden Hugh'un sımsıcak kahverengi gözlerine bakıp herhangi bir şey hissetmemeye çalışarak, "Ah, planlarda bazı değişiklikler oldu. Senatör senin Cissy ile çalışmanı istiyor. Bana bazı yeni sorumluluklar verildi ve..."

Cissy araya girdi. "Senin haberin yok mu, Hugh? Babam Rocky'yi Washington'a gönderiyor."

Hugh'un gözleri büyüdü ve ışığı kayboldu. "Gidiyor musun?"

"Oh, yani, hemen değil..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Evet, gidiyor," dedi Cissy. "İki hafta içinde Washington'da olmalı. Yani aslında senin buradaki sorununla uğraşacak zamanı yok. Hem madem asıl sorun babasının arazisi, böylesi daha hayırlı."

Hugh'un gözlerinin feri sönmüş gibiydi. "Doğru mu bu?"

Başıyla onayladı Caroline. "Senatör bu sabah aradı."

"Yani benim davadan çekiliyorsun?"

Omuzlarını silkti. "İkimiz de bunun zor bir durum olduğunun farkındayız. Dün kilise çıkışı dediklerimi düşün biraz ve belki aniden aklına bir çıkar yol gelir. Hem benim yapmam gereken başka işler var."

Caroline, Cissy'nin kırmızı otomobiline baktı. "Arabanın sefasını sür, iyi eğlenceler." Ağzından zorla çıkmalarına rağmen bu sözleri neşeli ve umursamaz bir biçimde söylemeyi başarmıştı. Daha fazla gevezelik etmek istemiyordu. Ağabeyinin kamyonetine binip gaza bastı.

Arkayı görmek için dikiz aynasına bakmayacaktı. Bunu yapmayacaktı.

Fakat dayanamadı.

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 16

Midesine iki fincan kahve ile birlikte yağda kızarmış üç kremalı çörek indirdiği fırınında bir buçuk saat geçirdi Caroline. Bu arada e-postalarını gözden geçirdi, Washington'daki ofisi arayıp başkentte kısa ve uzun vadeli kiralık yerleri araştırdı ve Hettie Marshall'ın tavuk fabrikası ile ilgili neler bildiğini merak edip durdu.

Kalçalarının kaldırabileceğinden daha fazla kalori tükettikten sonra, Hettie'yi bulup özel bir sohbet yapmak ümidiyle Boyalı Köşe Ahırları'na doğru yola çıktı.

Hettie her sabah saf kan atına binerdi. Caroline yarım saat bekledikten sonra nihayet Hettie tırıs tırıs giden atını ağıla sokmuştu. Dizgini salıp atından indi. Beygir hafifçe kişnedi. Koyu renk takım elbisesi ve ipek bluzunun içinde Caroline nasıl terlemişse, hayvanın postu da o kadar terli ve sıcak görünüyordu.

Gündelik giysileri içinde sabahkinden çok daha rahattı Hettie. Ne inci gerdanlığı ne de özel tasarım kıyafeti yoktu üstünde. Kolsuz bir tişört, Wrangler kot pantolon ve bayağı pahalı oldukları belli çizmeler giyiyordu. Sapsarı saçlarını toplamış, yüzünü gözlüklerinin arkasına gizlemişti.

Caroline gelip ahırın parmaklıklarına yaslandığında, "Rocky, ne işin var burada?" diye sordu şaşkınlık içinde.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Seninle konuşmam gerekiyor," diye karşılık verdi Caroline.

Hettie atı üzengilerden kurtardı, eyeri gevşetti ve hayvan serinlesin diye ahırda dolaştırmaya başladı. "Bir günde iki kez," dedi. "Bu kadar önemli ne var ki?"

Hettie atı bir o yana bir bu yana döndürürken, Caroline onu dikkatle izliyordu. Çok gergin olduğu omuzlarının duruşundan belliydi. Hatta at bile sahibinin endişeli olduğunun farkında gibiydi.

"Seninle özel olarak baş başa konuşmak istedim."

Hettie atı ters yöne çevirdi. "Neyle ilgili?"

"Kocanın Hugh deBracy'ye şişirilmiş fiyattan sattığı arsayla ilgili."

Hettie durdu. At kişnedi ve karga gibi ses çıkardı. "Ne olmuş?"

"Demek Hugh'a o araziyi kocanın sattığını biliyorsun? Peki, Jimmy'nin son bir senedir arsalarını yavaş yavaş elden çıkardığını da biliyor musun?"

Hettie hiç karşılık vermedi. Ağılın etrafında atını gezdirmeye başladı yine.

"Bak Hettie, Lord Woolham'ın yeterli sermayesi yok ve eğer arsayı Jimmy'e geri satamazsa, Son Şans Kasabası, Allenberg ilçesi vergi gelirlerine önemli katkı sağlayacak olan fabrikayı kaybedecek. Bu fabrikaya ihtiyacımız var."

Hettie döndü ve gözlüklerini başının üstüne itti. "Yani, Jimmy o arsayı geri almayacağına göre benim aradan çekilip babanın golf sahasını satmasını istiyorsun. Anlıyorum Caroline. Bravo, ailen seninle kim bilir ne kadar da gurur duyuyordur."

Hettie sırtını dönüp atı ahıra doğru götürmeye başladı. Caroline da peşinden gitti. Gölgelik yer iyiydi. Ama koku berbattı.

"Bunun için gelmedim buraya," dedi Caroline.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"O zaman benden ne istiyorsun?" diye sordu Hettie dizginleri atın başının üzerinden kaydırıp yularını çıkarırken.

"Gerçeğin ne kadarını bildiğini öğrenmek istiyorum. Jimmy'yi arsayı geri alması konusunda ikna etmeye yardımcı olursan hiç de fena olmaz."

"Üzgünüm Rocky." Hettie atın dizginlerini kulaklarının üzerinden geçirip sağ ve sol çapraz bağlarını çat diye kapattı üstüne.

"Üzgün müsün? Kasabayı bekleyen tehlikenin farkında değil misin? Demek istediğim..." Caroline dudaklarını ısırıyordu at kişnerken. Derin bir soluk aldı. "Bak, çok güvenilir kaynaklardan duyduğum kadarıyla tavuk fabrikasında işler pek o kadar iyi değilmiş."

Hettie atın eyerinin kemerini çözmeye başladı. Çok sakin olmaya çalışmasına rağmen, gözlerinde biriken yaşları görebiliyordu Caroline.

"Neler oluyor Hettie?" diye sordu Caroline.

Hettie derin bir soluk aldı. "Jimmy o arsayı geri alamaz."

"Neden?"

"Çünkü bütün parayı harcadı."

"Ne diyorsun? Yüzlerce, binlerce..."

"Ne kadar para olduğunu biliyorum. Bir zamanlar vardı. Hepsini harcadı. Hem sen sormadan ben söyleyeyim hayır, vakıf fonumda bu kez de onu kurtaracak kadar param kalmadı artık."

Vay canına. Hettie ve Jimmy Marshall bayağı zengin diye bilinirlerdi.

"Çeneni sıkı tut, Rocky." Hettie eyeri atın sırtından kaldırıp atların özel bölmelerinin önündeki raflardan birinin üstüne koydu. "Çok hayret verici olduğunun farkındayım ama gerçek bu. Üzgünüm. Ne veriyorlarsa, arsayı satmanızda bir sakınca yok, değil mi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bataklık arazi, Hettie?"

"Bu sabaha kadar bilmiyordum bunu."

"Bilmiyordun, ama bir şeyler biliyorsun. Bir oda dolusu köpekle baş başa kalmış bir kedi kadar sinirlisin. Neyin var Hettie? İşin içine bir rüşvet karıştığını öğrenmemden mi korkuyorsun? Kasaba için son şans, belki de en iyi fırsat olacak bir yatırımın kocanın açgözlülüğü ve şaibeli anlaşmaları yüzünden suya düştüğünü öğrenirse, belediye meclisi ne der acaba?"

"Ne?" Elektrik şoku veren bir silahla vurulmuş gibiydi Hettie. "Rüşvetlerden falan hiç haberim yok. Neler diyorsun sen?"

"Peki, ya bir müfettişe rüşvet vermeye ne dersin?" dedi Caroline boş atıp dolu yakalamayı ümit ederek. Jimmy'nin herhangi birine rüşvet verdiğiyle ilgili kanıt yoktu ortada. Hettie'nin ne kadar bildiğini öğrenmeye çalışıyordu.

Hettie'nin yüzünün renginin atacağını veya ağzından çıkacak bu sözleri hiç beklemiyordu. "Demek bunu biliyorsun? Kim anlattı sana?"

Vay canına. Roy Burdett hayatında bir kez doğru söylemişti demek.

"Hiç kimse," dedi Caroline. "Bilmecenin parçalarını yerli yerine koydum sadece."

Hettie gözlerini yumup alnını atın sırtına dayadı. Caroline, Kraliçe Arı'nın neredeyse sinir krizi geçirip ağlayacağını sandı o an. Gelgelelim, Hettie'nin sinirleri daha güçlü bir çelikten yapılmıştı.

Nihayet Hettie, başını atın sırtından kaldırıp baktı. Gözlerindeki ağlamaklı ifade tamamen silinmişti. "Sana yardımcı olamam. Üzgünüm. Araziyi geri alacak para yok. Tanrı İçin Golf'ten de vazgeçmeyeceğim."

"Vazgeçmeni istemedim ki."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Biliyorum. Takdir ediyorum bunu."

"Ama her iki şekilde de kasabamız kaybedecek."

Hettie omuz silkti. "Sana yardım edemem. Hiç kimseye yardım edemem. Kendime bile yardım edecek hâlim yok."

"Bunlar açığa çıkar da yayılırsa, adınız lekelenecektir, farkındasın değil mi?" dedi Caroline.

"Gerçekleri herkese açıklamayı mı düşünüyorsun?"

"Hettie, şayet kocan müfettişlere rüşvet veriyorsa, ihbar etmek durumundayım."

Hettie'nin bakışları tek bir noktaya sabitlendi. "Bunu yaparsan, kocam hapse girer."

Country Mutfağı'nın tezgâhında bir yer bulup oturdu Caroline. Midesi bulanıyordu biraz ama acaba yediği tatlı çörekle-rin mi yoksa Hettie'nin patlattığı bombanın mı bir sonucuydu bu, işte onu kestiremiyordu.

Her hâlükârda, kendine gelmek için biraz sağlıklı yiyeceğe ihtiyacı olduğunu düşünmüştü.

"Ne getireyim size?" diye sordu Ricky.

"Bahçe salatası ve soğuk çay alayım."

Ricky elindeki ufak bloknota siparişi not ederken, arkasından gelen derin bir ses, "Rocky tatlım, sadece tavşanların yediğini yemekten hiç bıkmaz mısın sen?" dedi.

Caroline omzunun üstünden baktı ve Dash Randall'ın gözlerindeki ışıltıyla karşılaştı. Kovboy şapkasını yanındaki tabureye koyup, Caroline'ın yanına yerleşti Dash.

"Çok kızgınım sana," dedi Caroline.

Güldü adam. "Benimle dalga geçme tatlım. O adamı nasıl öptüğünü gördüm. Her dakikasından zevk aldın. Senin öpücüklerini satın almasına izin verdiğim için bana teşekkür etmelisin.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Aksi hâlde, sen ve ben aslında hiç istemediğimiz kadar yakınlaşmak zorunda kalacaktık."

"Benim canımı sıkmaya mı yoksa dedikodu kazanını çalıştırmaya mı geldin buraya?

"Aslında hiçbiri için gelmedim. Sana tam burada, Son Şans'ta, çok büyük bir sorunumuz olduğunu söylemeye geldim."

"Anlat bakalım." Caroline dirseğini masaya dayayıp kafasını uzattı. Bitkindi, morali bozuktu ve cesareti kırılmıştı.

Hâlbuki daha bu sabah senatör hayallerini gerçekleştirmişti. Washington'a tayin edilmişti. Sevinçten havalara uçuyor olması gerekirdi.

Gelgelelim, iliklerine kadar endişeliydi.

"Yani," dedi Dash, "sanırım olanları duydun, değil mi? Çok üzgünüm gerçekten. Kafamı kontrol ettirmem lazım."

Caroline doğruldu. "Niçin, Jimmy'nin toprağını satın aldığın için mi?"

Adamın gülümsemesi dondu. "Dün olan bitenle bunun ne ilgisi var Allah aşkına? Hem sen nereden biliyorsun bunu?"

"Hükümet binasında kayıtlara baktım. Ne yapmaya çalışıyorsun ki sen? Tavuk fabrikasının borcunu ödeyebilecek durumda bir şirket olarak devam etmesini mi sağlayacaksın tek başına? Eğer fabrikayı nakitle doldurmak istiyorduysan, neden bunu doğrudan değil de Jimmy'nin arazilerini şişirilmiş fiyatlara satın alarak yaptın?"

Tam bir dakika boyunca Caroline'a dikti gözlerini Dash. "Arazileri fabrikayı kurtarmak için satın almadım." Yanakları kızardı biraz.

"O zaman, neden satın aldın?"

Omuz silkti adam. "Toprak daima iyi bir yatırım olmuştur."

"Aman Tanrım, o arsayı Hettie yüzünden satın aldın, değil

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mi? Hâlâ âşıksın kadına ve onu o aşağılık kocasından korumaya çalışıyorsun."

Adam başını çevirip uzun bir süre camdan dışarı baktı. Çenesindeki kas oynuyordu. Evet, Dash Randall da biraz Bubba gibiydi. Karşılık görmediği hâlde, hâlâ seviyordu Hettie'yi.

Hettie'nin evliliğinin durumu ortadaydı, acaba Hettie de Dash'e ilgi duyuyor muydu? Vay canına, amma taze dedikodu olurdu bu, değil mi?

"Peki, sen neden arsa alımlarını araştırdın?"

"Çünkü Son Şans'ta mükemmel yeni bir tekstil makinesi fabrikası kurulmasını sağlamak için burada bulunuyorum. Şu anda bu hiç mümkün değilmiş gibi görünüyor. Babam golf sahasını satmadığı için değil. Jimmy, Hugh'a bataklık bir araziyi, hem de değerinin on katına satmış. Adamın bataklık araziyi kullanma iznini alabilecek parası yok ve üstelik de babam arsasını satmayacak. Anlayacağın, bir batağa saplandık ve ne kayığımız var ne de küreğimiz."

"Vay canına, İngiliz ile öpüşmenin ve kementle kaçırılmanın yanı sıra, bayağı iş çeviriyormuşsun."

"Sen dalganı geç ama durum çok ciddi. Sandığından da ciddi. Senin sorunun ne peki? Lillian Bray seni Peach Blossom Moteli'nde dün geceki bayanlardan biriyle mi yakaladı?"

Adam derin bir soluk verdi. "Hayır canım. O kadar düşmedim henüz. Eğer canım zamparalık yapmak isterse, Allenberg'in dışında Magnolia Oteli'ne giderim. Lillian Bray'in damarına basmaya niyetim yok."

"Söyle Dash, öyleyse ne yaptın peki?"

"Kement senaryosunu Canaday kardeşlere anlatırken Bubba kulak misafiri olmuş, biliyor musun? Bütün olan bitenin bir numara olduğunu anladı korkarım ki."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Kement senaryosunu Canaday kardeşlere mi anlattın? Kahretsin."

"Evet ya, Bubba ile Rachel da kulak misafiri olmuşlar. Çok yazık oldu tabii, çünkü ikisi de çok hoş vakit geçiriyor gibiydi. Galiba Rachel, Bubba'yı öptükten sonra kendime fazla güvendim, biliyor musun?"

"Rachel'ın Bubba ile çok hoş vakit geçirdiğini sanmam."

"Nedenmiş?"

Omuz silkti Caroline. "Çünkü öyle."

Ricki elinde iki buzlu çay ve Caroline'ın salatası ile geri geldi. İçeceklerin birini Dash'in önüne koyarken, "Nasılsın şekerim?" dedi gözlerini utanmazca kırpıştırarak. Şöyle bir baktı Caroline'a. "Bazıları öyle düşünse de aslında o kadar sıkı fıkı değilmişsiniz diye duydum."

"Biliyorsun Ricki, her dedikoduya güvenemezsin. Bana jambonlu bir sandviç getirmeye ne dersin?" dedi Dash.

"Elbette Dash." Kız şehvet dolu bir gülümsemeyle ayrıldı yanlarından. Dash'in siparişini getirmek üzere mutfağa gitti.

"Bu kadının sende gözü var," dedi Caroline, Ricki uzaklaşırken.

"Uh-huh. Senin dışında, onun da civardaki kadınların hemen hepsinin de bende gözü var."

"Bir de Hettie'nin."

"Öyle ama Hettie evli. O sayılmaz."

Tam Caroline rahatsız edici bir karşılık vermek üzere ağzını açmıştı ki, Country Mutfağı'nın kapısı güm diye açıldı ve Rachel daldı içeri. Belki de hayatında ilk kez saçını sıkı sıkı atkuyruğu toplamıştı. Keskin hatlı uzun yüzüne bu saç modeli fazla yakışmamıştı.

Dosdoğru Dash ve Caroline'ın yanına gelip ellerini kalçala-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rına dayadı. "Siz ikiniz de kendinizden utanmalısınız. Dash, sen zaten budalanın tekisin, bu yüzden senden fazla bir beklentim yok," dedi. Sonra Caroline döndü. "Ama sen. Seni arkadaşım bilirdim."

Rachel solgun görünüyordu ve gözlerinin altı mosmordu. Bir önceki gece uyuyana kadar ağlamıştı sanki.

Caroline yerinden fırlayıp bir yandan Dash'e buz gibi bakışlar fırlatırken, bir yandan da Rachel'e sımsıkı sarıldı. Dash hemen şapkasını aldı ve suçlu bir fare gibi sıvıştı Country Mutfağı'ndan.

"Açıklayabilirim," dedi Caroline. "Haydi, oturup benimle yemek yesene."

Rachel'ın gözleri dolmuştu, başını hayır der gibi salladı. "Bana yalan söyledin Rock. Bunu affedebilir miyim, bilmem." Sesi kararsızdı ve geri çekildi. "Burayı terk etmeliyim, yoksa ağzımdan çirkin şeyler çıkacak."

Rachel sırtını döndü ve daha Caroline ağzını açmaya fırsat bulamadan, Country Mutfağı'ndan çıkıp gitti.

Kahretsin. Rachel'la konuşmalıydı.

Tezgâhın üstüne yirmi dolarlık bir banknot bırakıp Rachel'ın peşinden sokağa fırladı. Bir yandan da adını haykırıyordu koşarken. Her haykırışında Rachel'ın adımları daha da hızlanıyor, Rocky koşmak zorunda kalıyordu. Nihayet Kes Kıvır Güzellik Salonu'nun önünde yetişti arkadaşına.

Tüm icatlar ihtiyaçtan doğar ya, Caroline da Rachel'ın kollarından tuttuğu gibi onu zorla annesinin abartısız, sakin, pembe ve yeşil güzellik salonunun güvenli sınırlarının içine sürükledi.

"Hadi ama Rachel, bırak da gerçekte neler olduğunu anlatayım."

"Bana yalan söyledin," dedi Rachel, Caroline'ın pençesinden kendisini kurtarırken. "Daha fazla bir açıklama gerekmez."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yalan söylemedim. Kasabadaki herkesin bazı asılsız sonuçlara varmasını istedim sadece. Arada büyük bir fark var."

"Ne gibi sonuçlar?" Bu soru Carrie Price'ın saç diplerini boyamakta olan Kes Kıvır'ın patronu Ruby Rhodes'dan gelmişti. Jane, odanın karşı tarafında her pazartesi saçları yapılsın diye kızı tarafından güzellik salonuna getirilen yaşlı, bunak ve küçük Bayan Latimer'in manikürünü yapıyordu.

Kes Kıvır'ın orta yerinde Rachel ile tartışmanın oldukça büyük bir aptallık olduğu dank etti o an Caroline'a. Öte yandan, gerçeği bütün açıklığıyla söylemek için bundan daha iyi bir fırsat olamazdı.

"Dash beni tören arabasından kementle kaçırırken insanların çıkardığı sonuçlar."

"Meğer bir aldatmacaymış," dedi Rachel odanın karşı tarafına geçip saç kurutma makinelerinin altındaki kocaman pembe koltuklardan birine otururken. "Bunu sırf Bubba Lockheart'ı uyutmak için yaptın."

"Ne?" dedi annesi, Jane ve Carrie hep bir ağızdan. Bayan Latimer gülümsedi.

Caroline derin bir soluk alıp kement fiyaskosunu annesine, görümcesine, arkadaşına ve komşusuna olduğu gibi açıkladı. "İnan bana Rachel, Dash'in beni kementle kaçıracağından hiç haberim yoktu. Kendi başına karar verdi. Ama itiraf etmeliyim ki, Bubba'nın hayatına devam etmesi için bir şeyler yapmamız gerektiğini ona ben söyledim. İşte en büyük yanlışı orda yaptım çünkü Dash budalanın tekidir."

Rachel oturduğu yerden dinliyor ve gözlerinden yaşlar boşalıyordu.

"Caroline ve Dash'in hepimizi oyuna getirmeleri pek hoş olmamış ama planları olumlu sonuç vermiş, değil mi? Sen de ka-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bul etmelisin bunu." Her felakete daima olumlu tarafından bakan Jane'den başkası değildi bunları söyleyen.

"Ne gibi olumlu sonuç vermiş?" diye sordu Caroline ve Ruby bir ağızdan.

"Valla Rachel dün Bubba ile öpüştü, hem de ondan bayağı hoşlanmışa benziyordu," dedi Jane.

İşte bu Rachel'ın kontrolünü kaybetmesine yetmişti. "Ama öyle değil ki," diye feryat etti.

"Ve şimdi... Şimdi artık asla... Bir daha yüzüme bile... Bakmayacak... A-asla!"

Bu muazzam itiraftan beş saniye sonra Caroline, Ruby ve Jane Rhodes hepsi birden Rachel'ın başına üşüştüler ve Güney Carolina, Son Şans kasabası tarihinde yaşanmış en büyük grup kucaklaşmasını gerçekleştirdiler.

Ardından derhâl sıcak kahve, yeni röfleler ve pedikür göreve çağırıldı.

Hugh, Caroline'ın numarasını çevirdi ve karşısına bir kez daha çağrı yanıtlama sistemi çıktı. Mesaj bırakmadan kapattı telefonu.

"Şimdi kimi arıyorsun?" diye sordu Cissy. Voorhees Koleji'nin Uygarlık Tarihi Binası'na doğru ilerliyorlardı.

"Oh, sadece mesajlarımı dinliyordum," diye bir yalan attı Hugh.

Öğle sonrasının sıcak havasını dışarıda bırakıp binaya girip asansörle üçüncü kata çıktılar.

Öğretim görevlilerinin ofislerinin bulunduğu kurumsal koridor, tebeşir ve ciltleme tutkalı kokuyordu.

Afrika bilimleri profesörü ve uzun süredir Son Şans belediye meclisi üyesi olan Kamaria LaFlore'nin küçük ofisini buldular.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kendisini çevreleyen kitap rafları, kabile maskeleri ve duvarda asılı Princeton ve Yale gibi saygın üniversitelerden almış olduğu diplomaları arasında sanki evindeymiş gibi rahattı kadın.

Darmadağın kitapların yığılmış olduğu kürsünün hemen karşısındaki koltuğa yerleşirken, "Bu kadar kısa sürede bizimle görüşmeyi kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederiz," diye söze başladı Hugh. "Sizi belki..."

Dr. LaFlore elini kaldırıp sözünü kesti. "Ne istediğinizi biliyorum. Az önce Lillian Bray beni arayıp her şeyi anlattı. Çok ilginç bir fikir ama kabul göreceğini hiç sanmıyorum."

Henüz Lillian Bray ile resmen görüşmemiş olduğundan bir an Hugh'un kafası karıştı. "Hmm. Peki, Bayan Bray ne aradığımı düşünüyormuş? Çünkü bütün samimiyetimle söylemem gerekir ki onunla henüz konuşmuş değilim. İlk kez cumartesi günü tanıştırıldık, ama bu sosyal bir etkinlikti."

"Oh." Dr. LaFlore yayları gıcırdayan koltuğunun arkasına yaslandı. "Bayan Bray, Belediye Meclisi'nin Tanrı İçin Golf'e el koymasını istediğinizi söyledi."

"Vallahi, şayet bu cesareti gösterirseniz, Hugh'un tüm sorunları çözülür," diye atıldı Cissy.

"Hepsi bu değil, Dr. LaFlore," diye araya girdi Hugh. "Golf sahasının hemen yanındaki arazide bataklık alan var. Güney Carolina'da bataklık araziyi düzeltme ve kullanma iznini almanın çok zor olduğu bildirildi bana daha birkaç gün önce."

"Zor olabilir ama bu kuralın üstesinden gelmenin yolları da vardır. Sulak araziye sahip çıkmak için insanların sıraya dizileceğini sanmıyorum açıkçası. Tanrı biliyor ya, bu eyalette çok sulak arazi var. Aslına bakarsanız, bizde eksik olan tek şey de sağlıklı bir vergi geliridir."

"Anlıyorum, yani çevre ile ilgili resmi formaliteler açısından

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bana yardımcı olabilirsiniz, öyle mi?" diye sordu Hugh.

"Bunu garanti edemem ama sanırım yardımım dokunabilir. Açıkça söyleyeyim, benim en büyük endişem Hettie Marshall'ın başkanlığında kilise hanımlarının kurduğu komite."

"Bir grup kilise hanımına karşı koyacak kadar cesaretiniz yoksa Lord Woolham da fabrikasını başka yerde kurmak zorunda kalacaktır," dedi Cissy.

Cissy'nin savurduğu tehdit elbette gerçek değildi. Fabrikasını burada kuramazsa, baştan başlayıp yeni ortaklar bulması gerekecekti. Bu tür bir girişime başlamadan önce de Woolham Malikânesi'nin vergilerini ödemeliydi.

Gerçekten de dibe vurmuştu. Batan gemi Titanik'in güvertesindeki sandalyeleri yeniden düzenliyor gibiydi.

Dr. LaFlore ciddi ciddi baktı Cissy'ye. "Fabrikanızı destekliyorum. Keşke Bert golf sahasını satsa diye düşünüyorum. O metruk yer kasabamıza tutucu güney eyaletlerinin ihmal edilmiş bir bölgesi havasını veriyor. Ancak orada bir yol veya başka bir şey yaparsak belediye meclisi Bert'in arazisini yasal yollardan satın alabilir."

"Yol inşa etmek bir fark yaratır mı?" diye sordu Hugh.

"Gayet tabii. Eğer devlet yol inşa edecekse, o vakit araziyi istimlak edebiliriz çünkü kamu yararına kullanılacaktır. Ama araziye el koyup onu kasabaya satmaya zorlamak ve sonra da dönüp onu size satmak oldukça yasadışı bir işlem olur."

"Ama o küçük arazi yoksa yola ve demiryoluna ulaşım sağlayamam."

Dr. LaFlore uzun bir süre inceledi Hugh'u. "Bakın o zaman iş değişir." Uzun parmaklarını çan kulesi gibi birleştirdi profesör hanım. "Kamusal kaynakları kullanarak o arazinin içinden geçen bir yol inşa etmemiz mümkün değil. Eğer siz kişisel kay-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nak bulabilirseniz, belki yarı özel yarı kamu ortaklığı gibi bir şey düşünebiliriz. Bu şekilde bir çözüm bulunabilir. Bence üzerinde düşünmeye değer. Emin olun, Son Şans kasabasının böylesi bir ekonomik gelişmeyi kaybetmesini hiç arzu etmem."

"Gerçi bu tarz bir yaklaşımla, Elbert Rhodes devlet zoruyla arsasını satmaya mecbur olacaktır, öyle değil mi?" diye sordu Hugh.

Onaylarcasına başını salladı profesör hanım. "Elbette öyle ama bu konuda bir hassasiyetiniz mi var? Olmalı aslında. Kilise hanımları hiç hoşnut olmayacaktır. Benim seçilmem açısından da bir sorun teşkil edecektir ama ekonomik gelişme ve iş olanağı yaratma kozunun golf sahasından baskın çıkacağına eminim. O arazinin içinden geçecek bir yol inşa etmek için paranız var mı?"

Hugh'un ensesindeki saçlar diken diken oldu. Ancak fabrikayı ve bağlantı yollarını inşa etmeye yetecek kadar parası vardı. Şayet sulak arazi kullanımı belgeleri için bir gıdım daha harcarsa, batardı. Victoria'nın bu girişimi için kendisine borç para vermeyi kabul edeceğinden kuşkulu hem de çok kuşkuluydu. Vicky, şayet evlenirlerse, makine parçacıklarıyla uğraşmaktan vazgeçmesi gerekeceğini zaten söylemişti.

"Dr. LaFlore, para açısından sıkışığım. Sulak arazi için gerekebilir diye zaten ek finansman arayışına girmem lazım. Bundan fazla ek kaynak bulmam kolay değil."

"Değil tabii. Belki biz size bulmakta yardım edebiliriz. Fabrikanızı benim kurucularıma teslim etmeniz için size yardımcı olmak isterim." Son Şans'ın müstakbel belediye reisi, bembeyaz dişlerini gösteren kocaman bir Amerikalı gülüşüyle baktı Hugh'a.

* * *

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Büyükbabası kamyonetini Bayan Bray'in evinin önüne park ettiğinde, Haley arka koltukta oturuyordu. Büyükbabası onu panayır yerine götürüp dönme dolaba bindirecek ve birlikte akşam yemeği yiyeceklerdi ama büyükbabası önce halledeceği ufak bir işi olduğunu söylemişti.

Bayan Bray'in evi kasabanın sınırında, kocaman bir bahçenin içindeydi. Bahçedeki pembe, sarı ve mor çiçekler harikaydı. İnsanlar bahçenin Allenberg ilçesinin en güzel bahçesi olduğunu söylerdi.

Büyükbabası motoru durdurup arkaya döndü. "Uslu uslu otur, balkabağım. Bir dakika bile sürmeyecek. Sonra da seni iki kez bindireceğim dönme dolaba."

Büyükbabası arabadan inince Kederli Melek de gitti peşinden. Haley'nin içi titredi bir an. Son birkaç gündür Kederli Melek öfkeliydi. Ağlamıyordu ama sürekli homurdanıyordu. Hatta arada bir, bir iki küfür bile savuruyordu.

Bayan Bray kapıya çıkmış, büyükbabası ile hemen orada, verandada konuşmaya başlamışlardı. Büyükbabasının dediklerini duyamıyordu Haley ama şapkasını çıkarıp eliyle yumruklamasından pek de memnun olmadığını anlamıştı.

Haley sımsıcak bir şeyler hissediyordu büyükbabasına karşı. Kederli Melek'i görememesine rağmen, büyükbabası yine de onu seviyordu.

Bayan Bray kapıyı çarptı büyükbabasının suratına. Ve sonra da işler çığırından çıktı.

Kederli Melek de arabadan inip Büyükbaba'nın peşinden gittiğinde, kötü bir şeyler olacağını tahmin etmeliydi Haley. Kederli Melek öyle bir çığlık attı ki Haley'nin kulakları tırmalandı ve sonra...

Sonra melek Bayan Bray'in çiçeklerine dadandı. Çiçekleri,

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

özellikle de veranda boyunca dizilmiş, uzun ve dikenli olanları koparmaya başladı. Kökleriyle birlikte çekip kopardığı çiçekleri Bayan Bray'in ön penceresine fırlatıyordu. Büyükbaba orada öylece durmuş olan biteni izliyordu sadece.

Kederli Melek, Bayan Bray'in bütün çiçeklerini kopardıktan sonra, evin ön kapısı tekrar açıldı. Bayan Bray elindeki süpürgeyle büyükbabasının kafasına vurmaya başladı. Büyükbabası süpürgeyi kendisinden uzaklaştırıp kadının elinden kaptığı gibi hızla kadının poposuna bir tane geçirdi. Büyükbabası, Bayan Bray'i yere devirmişti. Kadın darmadağın edilmiş çiçeklerin orta yerine pat diye düştü.

Daha Bayan Bray ayağa kalkamadan, büyükbabası ve Kederli Melek yıldırım hızıyla arabaya koştular. Büyükbabası motoru çalıştırdı ve son sürat ayrıldılar olay yerinden. Büyükbabası dikiz aynasını biraz eğip Haley'ye muzip bir bakış fırlattı. "Burada olup bitenlerle ilgili tek bir kelime etmeyeceğiz kimseye, değil mi ufaklık?"

"Hayır, efendim."

Haley mankafa değildi ya.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 17

Cissy Warren, kırmızı Corvette arabasını Palmetto Bulvarı'ndan aşağı Miriam Randall'ın pansiyonuna doğru sürerken, Hugh kadını süzüyordu. İncecikti, güzel giyinmesini ve dudaklarını neredeyse değdirmeden, havada öpücük kondurmayı çok iyi biliyordu.

Büyükbabası görebilseydi bayılırdı bu kadına.

Hugh ise bu kadından zerre kadar hoşlanmıyordu.

Bitkin düşmüştü Hugh. Her bir belediye meclisi üyesiyle teker teker görüşmüşlerdi ve giderek huzursuzluğu artmıştı.

Fabrikasını istiyordu. Ama kötü adam olmak istemiyordu. Elbert Rhodes'un arazisini zorla elinden almak hiç de adil değildi.

Cissy arabayı Miriam'ın evinin önüne doğru sürdü. "Bak Hugh," dedi motoru kapatırken, "Eğer adamın arsasına el konması işine bulaşmak istemiyorsan, o vakit kaybettiklerini bir kenara koyup durumu yeniden gözden geçirmelisin."

"Neyi yeniden düşüneyim?"

"Yani," dedi uzun parmaklarını cezbedici olması gereken bir hareketle adamın yanağından aşağı gezdirirken, "İlk önce gidip eşyalarını toplarsın. Sonra birlikte Columbia'ya gideriz ve sana güzel bir otel ve lokanta buluruz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yoksa bana uygunsuz bir teklifte mi bulunuyorsun?"

Kadın kıkır kıkır güldü. "Bir bakıma öyle sayılır."

"Ama ben..."

"Hayır, dinle." Parmağını adamın dudaklarına bastırdı. Bu şekilde susturulmak Hugh'un pek hoşuna gitmemişti.

"Bu fabrikayı kurup tezgâhını üretmek istiyorsun, değil mi?" dedi Cissy. "Ama bu işi kotaracak kadar paran yok. Aslına bakarsan, o arsaya el koysalar bile, yol inşası ve bataklık işini halledecek parayı bulmakta bile zorlanacaksın. Yeterli sermayen yok ve başaramayacaksın."

Gırtlağına kadar öfke dolduğunu hissetti Hugh. Bunları daha önce de duymuştu. Hem de kaç kez, kaç şey için. "Başaramayacağımı nereden çıkardın?" Bir an soğukkanlılığını kaybedip, ters ters konuşmuştu.

"Çünkü senin özel bilançonu gözden geçirdim."

"Doğrudur. Caroline anlatmıştı. Peşime özel dedektif mi taktın?"

"Evet, taktım. Bana öyle bakma. Benim gibi bir kadının dikkatli olması gerekir. Yeterli paran olmadığını biliyorum. Hem mal varlığından başka değeri olmayan bir kadınla evlenmeyi düşündüğünü de biliyorum. Ama fark etmez, çünkü hem akıllı hem de çok klassın. Klas erkekleri severim ve de seni elde edebilecek kadar zenginim."

"Senin onayını aldığıma ne kadar memnun oldum, bilemezsin," dedi Hugh sesindeki ince alayı gizlemeye gerek görmeden.

"Hemen kızma. Bugün görüştüğümüz işe yaramazlardan pek bir sonuç çıkmayacağını zaten hissediyordum. Şimdi beni dinlemelisin."

"Neden?"

"Çünkü sevgili Lordum, burada boşuna zaman kaybedi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yoruz. Babam senin tezgâhın teknik özelliklerini inceledi, çok parlak zekâlı biri olduğunu düşünüyor ama bir mucit ve bir mühendis olarak, bir iş adamı olarak değil. Durum böyle olunca, Warren Tekstil'in senin buluşunu satın alması çok mantıklı. Böylece tekstil üretiminde devrim yapacak olan teknolojinin tüm özel haklarına sahip oluruz. Bütün üretim hattının finansmanını biz yaparız. İstersen sorumluluğu kendin üstlenebilirsin ya da dilersen bir sonraki büyük buluşun üzerinde çalışabilirsin. Sanırım ikincisi daha çok işine gelir."

Hugh kadına uzun uzun baktı, çok gergindi. Cissy kendisine mükemmel bir çözüm öneriyordu. Hem üstelik iş kısmının sorumluluğu üstünden alınınca, en çok yapmayı sevdiği işe, makine parçacıkları ile denemeler yapıp bir sonuca varmaya odaklanabilecekti.

Öyleyse düşünecek ne vardı?

Tek bir düşünce kurcalıyordu kafasını, pazar sabahı Caroline ona Son Şans'ı ve bütün halkını ne kadar sevdiğini söylemişti. Kadının tutkusu kendisine dokunmuştu. Caroline tavuk fabrikasını kurtarmanın ve Hugh'un fabrikasını buraya kurdurabilmenin yollarını arıyordu. Bir grup insan için bunlar hayati önem taşıyordu.

Cissy'ye evet derse fabrika başka yere gidecekti. Elbette Amerika Birleşik Devletleri'nin Güneydoğu eyaletlerini içeren I-85 koridoru bölgesinden pek çok insana iş olanağı sağlanmış olacaktı, ama onlar Caroline'ın insanları olmayacaktı.

Cissy'ye evet demeliydi. Caroline'ın bizzat kendisi bile, Cissy'nin sorunlarına çare olacağını söylemişti.

Ama yapamıyordu işte. Her nedense, Son Şans'ın insanları kanına girmişti bir kere. Özellikle de bir tanesi, senatörün yardımcısı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ne düşünüyorsun öyleyse?" diye sordu Cissy, kendi çıkarı doğrultusunda baskı yaparak.

"Biraz düşünebilir miyim?"

"Düşünecek ne var ki?"

"Kendi işimi kurmayı kafama koymuştum. Warren Tekstil ile iş yapmayı çok isterim elbette. Senin önerin de çok cömert doğrusu, ama biraz üzerinde düşünüp taşınmam gerekir."

Hiç kuşkusuz Cissy istediğini elde etmeye alışık biriydi ve bakışları bunun altını çiziyordu. Şımarığın tekiydi. "Doğrusu, cesaret ister bu," dedi.

"Hangisi? Benim kendi başıma iş yapmak istemem mi yoksa düşünüp taşınmak istemem mi?"

"Paran yok. Bana ihtiyacın var. Bu işi kendi başına yapmayı düşünüyorsan, hayal görüyorsun."

"Bu konuda haklı olabilirsin belki. Büyükbabam da aklımın havada olduğunu, çoğu zaman hayalperest olduğumu söylerdi hep. Ama ben buyum işte, Cissy." Kadın daha fazla üstelemeye fırsat bulamadan arabanın kapısını açtı Hugh.

"Pişman olacaksın."

Kadının ağzından dökülen zehirli sözlere aldırış etmedi Hugh. "Teşekkür ederim Cissy, çok cömertsin ve ben henüz hayır demiş değilim. Biraz düşünmek istiyorum yalnızca," dedi elinden geldiğince yumuşak bir şekilde.

"Böyle teklifleri iki kere yapmam."

"Demek ki, sanırım şanssız biriyim."

Cissy'nin dudakları kıvrıldı. Pek de çekici değildi böyle. "İstediğin gibi yap." Kontak anahtarını çevirip motoru çalıştırdı. Vites kolunu hızla çekti, debriyaja bastı ve patinaj yaparak park yerinden gerisin geri çıktı. Bu güzelim makine parçasına Cissy'nin bu şekilde davranması ne ayıptı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

* * *

"İkiniz de yenecek kadar güzel değil misiniz böyle?" dedi Arlene teyze, Caroline ve Rachel tribünün en üst sırasına doğru gelirken.

Arlene, yüzüne fazla büyük gözlüklerini çıkarıp, takma kirpikler ve yeşil göz farı ile süslenmiş gözleriyle inceledi onları.

Kes Kıvır Güzellik Salonu'nun müdahalesinden sonra Rachel çok daha iyi görünüyordu. Upuzun bacaklarını ortada bırakan kısacık şortunun üzerine boyundan bağlamalı, küçücük kırmızı bir üst giymişti. Kat kat kesilmiş yeni ve şuh saç modeli de çok yakışmıştı.

Annesi ve Jane kendilerini aşmışlardı. Rachel'ın muhteşem ağlama krizinin bütün izleri kusursuz uygulanan kapatıcıyla yok edilmişti.

Caroline alışılmış, havalı yazlık kıyafetini giymişti. Üstünde madras kumaştan lacivert bermuda pantolon, beyaz golf gömleği ve ayaklarında bir çift bez ayakkabı vardı.

"İyi ama," dedi Arlene, Caroline'ın kıyafetini inceleyerek, "Son bir yorumda bulunmama izin verin. Rachel harika görünüyor. Ame sen Rocky, yat yarışından kaçmış bir mülteciye benziyorsun. Böyle bir pantolon giyeceksen, bari pembesini seçseydin. Pembe sana ne kadar yakışır."

Caroline bu eleştiriyi kulak arkası etti. Zaten annesi de, Miriam'ın kendisi için öngördüğü adamın Lord Woolham olmadığını söyleyip, benzer yorumda bulunmuştu.

Caroline dinleyip kafa sallamıştı. Daha sonra Washigton'daki yeni işinden söz edip, bombayı patlatmıştı. Herhangi sıradan bir adam ya da İngiliz lorduyla ilişkiye girmeye hiç niyeti olmadığına annesini ikna etmişti. Bu akşam çarpışan araba yarışını

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

izlemeye gelmesinin tek nedeni, Rachel ile Bubba'nın arasını yapmaktı.

Bunu yapmak için de bir domuzu —veya Dash Randall'ı— öpmesi gerekecekse, bu fedakârlığı yapmaya hazırdı. Rachel'ın gönlü kaymıştı Bubba'ya. Bubba'yı yakından tanıdığı için Caroline bu durumdan pek hoşnut olmasa bile, en yakın arkadaşını bu ilişkiden soğutmaya niyeti yoktu.

Ardından Rachel kadar gözyaşı döken herhangi bir kadın Bubba Lockheart'a iyi gelecekti. Bubba'nın kendisi için bu kadar gözyaşı dökecek bir kadına ihtiyacı vardı zaten, çünkü Caroline zamanında ona hiç bu kadar ilgi duymamıştı.

Caroline, teyzesinin yanına çöküp az sonra başlayacak çarpışan araba yarışının yer alacağı arenayı inceledi. Birkaç tane kocaman itfaiye arabası birden alanı o kadar sulamıştı ki, saha neredeyse yirmi santimetreye yaklaşan bir çamurla kaplanmıştı. Havayı tatlı çörek ve mısırlı sosis kokusu sarmıştı.

"Eee kızlar, kement fiyaskosu ve sonrasıyla ilgili her şeyi duydum. Rachel canım, bu akşam birini etkilemek için özellikle böyle giyinmişsin sanırım. Dua edelim de, Bubba'nın bunu anlayacak kadar aklı olsun."

Caroline dönüp teyzesine baktı. "Bu kasabada dedikodu amma da çabuk yayılıyor, inanılır gibi değil." Arlene güneş gözlüklerini yeniden taktı. "Twitter'daki tweetlerden bile hızlı."

"Ne zamandan beri tweet atıyorsun sen?"

"Alex bana yeni bir akıllı telefon aldığından beri. Kilise hanımlarının hepsi yeni mesajlaşma yöntemlerini benimserlerse, hepimizin işi kolaylaşır." Kendi esprisine kıkır kıkır güldükten sonra ayağının dibindeki soğutucu çantadan birkaç bira çıkardı. Çevirip açtı kapaklarını.

"Buyrun kızlar. Biralar benden."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Caroline birayı alıp soğuk şişeyi kafasına bastırdı.

"Dedikodu demişken, herkes o iri yarı dük herifin öpüşme kabininde seni Dash'ten almak için fiyatı nasıl artırdığından söz ediyor. Tabii hikâyeyi hangi açıdan duyduğuna bakarak, ya Dash dükü zekice alt etti ya da dük Dash'i. Hangisi doğru acaba şekerim? Öğrenmek için can atıyorum."

"Adam dük değil, yalnızca bir lord," dedi Caroline ve birasından bir fırt çekti. Soğuk ve serinleticiydi.

"Dük veya lord, her neyse. Hadi bebeğim, Arlene teyzen her şeyi bilmek istiyor."

"Anlatacak bir şey yok. Dash beni tören arabasından kementle indirdi ve herkes bunu yanlış yorumladı diye, annem ve Jane beni o aşağılayıcı duruma soktular."

"Rocky, gerçeği pekâlâ açıklayabilirdin," dedi Rachel.

"Öyle. Eğer bunu yapsaydım, o vakit Bubba benim için teklif verirdi, senin için değil."

"Ama gecenin geç saatlerinde Lord Woolham ile yalın ayak dans etmen yüzünden çıkan dedikoduları önlemiş olurdun," dedi Arlene.

"Eğleniyorduk, ne var bunda? Ne zamandan beri Karpuz Festivali'nde eğlenmem yasak?" Caroline'ın sesi kendini savunuyor gibiydi, hatta kendisine bile öyle geldi.

"Haklısın bir bakıma," dedi Arlene "ve tabii adamın öpüşmesiyle ilgili söylenenler doğruysa, seni suçlayamam."

Caroline kıpkırmızı oldu.

"Ah-hah, doğru olmalı," dedi Arlene.

"Bak, adam iyi öpüşüyor, tamam mı?"

"Ama biliyorsun ki, adamın burada bulunmasının nedeni babanı arsasını satmaya zorlamak olduğuna göre, öpücüklerinden hoşlanman pek de iyi bir hamle sayılmayabilir," dedi Arlene.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Biliyorum." Caroline bir fırt daha çekti birasından.

"Hem Miriam'ın senin için öngördüğü erkeğin tanımına pek de uyuyor denemez, değil mi?" dedi Rachel lafa karışarak.

Caroline başını salladı ama aklı hep son birkaç gündür Hugh'un yaptıklarındaydı. Adam o tahta çember ve beyzbol topuyla şaşırtıcı derecede güzel oynamış ve annesinin evindeki yatağın üzerinde duran o aptal doldurulmuş hayvanı kazanmıştı kendisi için. Oynadığı hemen her oyunu kazanmıştı.

Üstelik babasıyla Tanrı İçin Golf'ün hasar görmüş kurbağaları hakkında konuşurken, onların nasıl onarılacağını da biliyor gibiydi.

Birkaç tane mühendislik diplomasından da söz etmişti kendisine.

Başparmağında içi kan toplamış bir kabarcık vardı.

O kabarcığı düşündüğünde içi eridi. Kahretsin, sıradan bir adam değildi işte.

Karnaval oyunlarında ve içki şişeleri ile hokkabazlık yapmada olağanüstü yetenekleri olan biriydi, o kadar. Bir de tanıştığı herkese çok kibar ve tatlı davranıyordu. Hem dünkü turta yarışmasında Jenny Carpenter'a bir mavi kurdele daha vermesine rağmen, Lillian Bray bile onu seviyordu.

Öngörüyle pek bağdaşmıyordu değil mi? Belki.

Bu korkutucu düşünceden sıyrıldı. Önemi de yoktu nasılsa, çünkü Miriam adamın Victoria Ashton ile evleneceğini öngörmüştü. Caroline bunu aklından çıkarmamalıydı.

Tabii Miriam'ın asla yanılmadığı varsayılırsa.

Nerden çıkmıştı bu fikir? Miriam Randall'ın yanılmış olması mümkün müydü? Bu olasılığı hiç düşünmemişti şimdiye dek Caroline.

"Hey, kızlar," dedi Rachel ve Arlene'e dönerek, "Miriam

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Randall'a inanıyor musunuz?"

"Yani Tanrı'ya inanır gibi mi?" diye sordu Rachel.

"Hayır, yani onun mutlu evlilikleri öngörme hünerine demek istemiştim."

"Canını sıkan şey ne, tatlım? Kement olayını bir şaka olarak yapmasına rağmen, Dash'i gerçekten seviyor musun?" diye sordu Arlene teyzesi.

"Hayır, Dash'i sevmiyorum. Ama sanırım biraz endişeliyim. Ya benim gerçek aşkım sıradan biri değilse ve ben sıradan birini arayıp dururken, gerçek ruh eşimi kaçırırsam?"

"Rocky," dedi Rachel, "kafayı takmaktan vazgeç. Miriam sana sıradan biriyle evleneceksin demişse, sıradan biriyle evleneceksin. Duyduğum kadarıyla, bu adamı görür görmez, anlayacakmışsın, yüreğinin derinliklerinde."

Neresiydi o yüreğinin derinlikleri? Kadınsı yerleri mi? Evet, Hugh deBracy'yi ilk gördüğü an o cinsel çekimi hissetmişti. Adamın bu kadar züppe olması da sinirine dokunmuştu.

Ama züppe değildi, değil mi? O aslında...

Aklının oralara gitmesine izin vermeyecekti. Hugh düzgün bir insandı.

"Nedir seni bu kadar endişelendiren?" diye sordu Rachel.

Caroline boş şişeyi ayağının dibine koyup oturduğu tribün koltuğunu çevirdi, teyzesi ve en yakın arkadaşı ile yüz yüze geldi. "Diyelim ki Miriam sana uygun birini buldu ve sen de adamı görür görmez onun Miriam'ın tarifine uygun olduğunu anladın ama Miriam'ın adam için öngördüğü eşin sen olmadığını biliyorsun. Ne olacak o zaman? Adamın aradığı kadın olmaya mı çalışmalısın?" Caroline asla zengin bir kadın olamazdı ama neyse, soruyu sormuş bulundu.

Arlene teyzesi gözlüklerini meçli saçlarının üstüne itti ve

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bilgelik taslayacakları zaman daha yaşlı kadınların genç kadınlara baktığı gibi, anlamlı anlamlı baktı Caroline'a. Caroline kötü habere hazırladı kendisini. "Neden her zaman olduğundan başka bir insan olman gerektiğini düşünüyorsun, anlamıyorum tatlım. Bence ruh eşini bulman, ya da iyi bir evlilik veya ilişki kurabilmen için, kendin olmalısın. Adamın tekini memnun edeceğim diye sürekli başka biriymişsin gibi numara yapamazsın. Çok aptalca olur ve sen bunu yapmayacak kadar akıllısın."

"Bunu yapmayacak kadar akıllıyım. Uzun zaman önce Sharon da böyle söylemişti. Bu yüzden Bubba'ya hayır demiştim."

"Çok doğru. Öyleyse şimdi aptallaşmanın sırası değil, özellikle de annenden duyduğuma göre, Washington'daki işi kapmışken. Doğru adamı bulduğunda, seni olduğun gibi kabul edecektir, senatörün yardımcısı olarak falan, hepsiyle. Güven bana. Miriam bana eşimi bulmamda yardımcı oldu ve Pete amcan asla beni değiştirmeye çalışmadı."

Pete amcası kanserle uzun zaman mücadele ettikten sonra, birkaç hafta önce vefat etmişti. Hayatında ilk kez yalnız kalmıştı. Caroline eğilip kolunu Arlene'in omuzlarına dayadı, "İyi misin, Arlene?"

Titrek bir gülümseme belirdi yüzünde Arlene'in. "Merak etme, fena değilim. Ama amcanı inan çok özlüyorum."

"Ben de." Caroline, Arlene'in yanağına bir öpücük kondurdu.

Arlene kendini hemen toparladı ve Caroline'ı itti biraz. "Hadi, hadi, sulu gözlük yapma şimdi benim yanımda. Amcan hiç hoşlanmazdı bundan. Tanıdığım en mutlu adamdı o. Ben de onsuz mutlu olmaya çalışıyorum."

"Hadi bir bira daha al." Arlene soğutucu çantasından bir şişe daha çıkarıp Caroline'ın eline tutuşturdu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Büyük bir yudum aldı biradan. Mayalı bir tadı vardı ve Hugh'un Dot'un Barı'nda ona hazırladığı içkilerin hepsinden daha iyiydi. Belki de kendi burcunu tanımalıydı. Belki de o bir bira insanıydı, martini insanı değil.

Hoparlör ciyakladı ve motorlar büyük bir gürültüyle canlandı. Bir dizi araba sırayla çamurlu rodeo alanına çıktı. Bu arabalardan bayağı hırpalanmış bir tanesi Bubba'ya aitti. Caroline direksiyonda oturan araba tamirciliğine soyunmuş eski savunma oyuncusunu zar zor seçebiliyordu. Oldukça uzun saçları başına geçirdiği kaskın arkasından sallanıyordu.

Gözleri kalabalığı taradı.

Hugh'u gördüğü an, neredeyse kalbi yerinden fırlayacaktı. Çarpışan arabalar yarışı gibi basit bir etkinlikte, bir İngiliz soylusunun ne işi vardı? Gerçi, adam kendisine Bubba'nın arabasını onarmaya yardım ettiğini söylememiş miydi?

Hugh yol boyunca dizilmiş saman balyalarından birine tırmanmıştı. O ve Dash yıllardır arkadaş iki adam gibi birlikte oturuyorlardı. Hugh solmuş kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti. Kılık kıyafeti Dash'inkinden pek farklı değildi. Hugh şişeden bira içiyor, Dash kolasını yudumluyordu.

Arlene dirseği ile Caroline'ın kaburgalarını hafifçe dürtüp motorların uğultusunda sesini duyurabilmek için kulağına eğilerek, "Dash'in yanında oturan o güzel adam da kim, tatlım?" diye bağırdı.

"İşte o adam Hugh deBracy, Lord Woolham Arlene teyze."

Arlene arkasına yaslandı gözleri büyüdü. "Yani, Bubba'nın dişlerini dağıtan, seni Dot'un Barı'nda sarhoş eden ve sonra dün öpüşme pavyonunda seninle manasız bir şekilde öpüşen dük o adam, öyle mi?"

"Vay canına, haberler amma da çabuk yayılıyor bu kasabada, değil mi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Arlene eğildi öne doğru. "Şimdi her şey anlam kazandı."

"Ne?"

"Adam bebek poposundan daha şirin. Üstelik de... Zamanının bir kısmını kraliyet spor salonunda geçiriyor olmalı."

Rachel güldü. "Evet, bayağı etkileyici pazıları var."

"Peki, Miriam ona nasıl bir kadın aramasını söylemiş?" diye sordu Arlene.

"Elinde kabarık bir çek defteri olan, zengin bir kadın aramalıymış. Adamın yatırım yapmaya yetecek sermayesi yok. Babamın arazisini alamazsa, Leydi Ashton adında bir bayan vâris ile evlenmek için İngiltere'ye dönecek." Bu lafları ederken boğazının düğümlendiğini hissetti Caroline. Hiç de adil değildi bu. Neden kendisi gibi bir kız onun gibi bir adamla olamasındı ki? Külkedisi gibi.

Birasından bir yudum daha içti. Sharon'ın sesi kulaklarında yankılanıyordu sanki. Sharon ona bir kadının asla Külkedisi'ne inanmaması gerektiğini söylerdi.

Bu sözlerle Sharon, sanki evliliğinde kendisinin Stone kadar mutlu olmadığını ima ediyordu. Caroline bunu aklına bile getirmek istemiyordu. Sharon ve Stone öyküsü de hayali bir efsane miydi acaba? Yoksa o da Bubba ve Rocky gösterisi gibi miydi?

Hiç önemi yoktu. Sharon haklıydı. Bir kadın aklı ile düşünmeliydi, cinsel organları ile değil. Miriam'ın öngörüsüne göre onun erkeği Hugh olamazdı. Bazı bakımlardan Hugh sıradan bir adam olsa bile, Miriam'ın Hugh'un ihtiyaçları ile ilgili olarak söylediklerinin doğru olduğunu göz ardı edemezdi.

Hugh'un kendisine ihtiyacı yoktu. Ona verecek serveti yoktu.

Bubba iki saat içinde kocaman hantal Dodge'u ile her önüne çıkan arabayı parçalamış ve bir kez daha yarışı kazanmıştı. Yarı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

şın galibi aşağıda yarış sahasında zaferini kutluyordu.

Caroline, Rachel'ın koluna girip neredeyse sürükleyerek kutlamanın olduğu yere götürdü.

"Oh, belki de büyük bir yanlış yapıyoruz," dedi Rachel.

"Bubba'nın ardından gözyaşı döktün Rachel. Karşına başka bir fırsat çıkmaz dedin. İşte ben buna izin vermeyeceğim."

Durup sarıldı Rachel'a. "Bubba'nın beni düşünüp durmadığı bir hayatı olsun istiyorum. Eğer sen ve Bubba'nın birbirinize ait olduğu ortaya çıkarsa, hem sana, hem Tanrı'ya minnettar olacağım, çünkü inan bana, Bubba için dua ettim, hem de çok."

Rachel gülümsedi. "Ortaokuldayken ona karşı bir şeyler hissederdim ama seni daha çok sevdiğini de bilirdim. Hep düşünmüşümdür, bilirsin..." Omzunu silkti ve kıpkırmızı oldu.

"Bana söyleseydin keşke Rachel. Arkadaştık. Aramızda sır falan yoktu, değil mi? Hem üstelik Bubba ile benim birbirimiz için yaratılmadığını biliyordun."

"Öyle, sen de biliyordun, ben de biliyordum ama Bubba farkında değildi. Bana hep şöyle bir göz gezdirirdi. Tabii, Dash seni kementle kaçırana kadar. Belki de kement fiyaskosu sonuçta o kadar da fiyasko değildi."

"Doğru, ama sen sakın Bubba'ya bunu söyleme, hemen havaya girer." Caroline arkadaşını kolundan tutup dumanları tüten araba yıkıntılarının sıralandığı yere götürdü.

Dash, Canaday kardeşler, Rachel'ın kardeşleri ve Allenberg itfaiyesinden birkaç delikanlıyı da içeren kalabalık tarafından kuşatılmıştı Bubba. Eski dostlar, kahramanlarının sırtına vuruyor, tepesinden aşağı bira boşaltıyor ve havadan testosteron hormonu akıyordu sanki.

Rachel'ın biradan başka hiçbir içkiyi ağzına koymadığını düşünerek sevindi Caroline, çünkü Bubba motor yağı, yanık las-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

tik ve bira karışımı bir şey kokuyordu.

"Hey, hepiniz buraya bakın," diye bağırdı Bubba kırık dişlerini ortaya çıkaran gülümsemesiyle. "Sizi yeni kankam Hugh'la tanıştırmak istiyorum."

Bubba, adeta o da kafadarlardan biriymiş gibi Hugh'u kolundan çekip, sırtına güm güm vurdu. Sonra da ancak nara olarak tanımlanabilecek bir çığlık attı.

"Bakın arkadaşlar, bu adam tanıdığım en mükemmel araba tamircisi. Arabamın motorunu nasıl yenilediğini görmeniz lazımdı. Hayretler içinde kaldım. Motor doğru dürüst kompresyon yapamıyordu ama o elini bir attı, resmen büyü yaptı sanki. Diyorum size, herif motorlara fısıldıyor adeta."

Safkan soyağacına rağmen, Hugh sanki ahbap çavuşlardan biriymiş gibi rahattı. Kendini beğenmişliğinden eser yoktu, ne küçümsüyor, ne de tepeden bakıyordu onlara. Anın keyfini gerçekten çıkarıyordu.

"Biliyor musun," dedi Rachel, "Heriflerin ne kadar bağışlayıcı olabildiğine insan şaşıyor. Yani bir bakıyorsun Lord Woolham Bubba'nın suratını dağıtıyor, bir bakıyorsun ikisi kanka olmuşlar ve lord efendi Bubba'nın arabasını onarıyor."

"Öyle," dedi Caroline, "Ama Bubba ile Hugh'un sıkı fıkı olması benim midemi bulandırıyor."

Rachel, Caroline'a baktı. "Rocky artık duygularımızla hareket etmemizin zamanı gelmedi mi sence?"

"Duygularımız mı?"

"Evet hanımefendi. Ben gidip adamımı alıyorum çünkü beni fark etmesini beklersem, tren kaçacak. Bence sen de aynısını yapmalısın. Bana sorarsan, Hugh deBracy sıradan bir adam gibi duruyor. Hem gördüğüm kadarıyla, sen de abayı yakmışsın adama."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rachel, Bubba dâhil her bir herifin çıplak bacaklarını dikizlemesine aldırış etmeden, korkusuzca daldı aralarına. Hugh'un karşısına geçip parmağını sallayarak, "Motorlara fısıldayan adam olabilirsin belki ama Bubba'nın yüzünü dağıttın," dedi.

Adamlar nasıl karşılık vermeleri gerektiğinden emin değillerdi, bu yüzden duraksadılar bir an. Sonra Rachel herkesi şaşırttı.

Dönüp Bubba'yı omuzlarından kavradığı gibi, muhtemelen dikişlerini acıtacak bir şekilde dudaklarından öptü. Geri çekilip Hugh'a dik dik baktı. "İşte bu benim kafamı bozuyor ekselansları, çünkü bu adamı deliler gibi öpmeye niyetim var."

Kafasına tavayla vurulmuş gibiydi Bubba, ama Rachel ne olduğunu anlamasına bile fırsat vermeden onunla öpüşmeye devam etti, bütün vücuduyla.

Eski kafadarlar ıslık ve naralarla eşlik ettiler.

Şükürler olsun, Hugh katılmıyordu bu şamataya. Her şeyin bir sınırı vardı ve Caroline adamın bu sınırı aşmamasından son derece memnundu. Bu ahbap çavuşlarla takılması iyiydi, hoştu ama tam olarak onlardan biri olmaması da aynı derecede cezbediciydi.

Bağırıp, çağırmak yerine Hugh etrafına baktı ve bir saman balyasının hemen arkasında duran Caroline'a ilişti gözleri. Yavaş yavaş bir gülümseme kapladı yüzünü. Gözlerinin çevresi kırıştı ve yüzü aydınlandı.

Aman Tanrım, ne muhteşem bir gülüşü vardı öyle.

Rachel doğru söylüyordu. Biraz cesareti varsa, adam tam olarak sıradan biri değilse bile, peşinden gitmeliydi. Çünkü bir kızın karşısına Hugh deBracy gibi bir fantezi çok sık çıkmazdı.

Ona koşmalıydı. Anı yaşamalıydı. Ne olacaksa olsun demeliydi. Nasılsa birkaç gün sonra Washington'a gitmeyecek miydi?

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Zaten devamlı, sonsuza kadar bir ilişki aramıyordu.

Bubba'nın yanından ayrılıp Caroline'a doğru yürüdü Hugh. Panayır yerinin bin bir renkli ışıkları buklelerine vuruyordu. "Rocky," dedi o seksi aksanıyla, "Çok hoşsun bu gece."

Aslında hiç de hoş değildi, bir serseriye benziyordu. Keşke hâlâ dolabında aslı duran o pembe askılı elbiseyi giymiş olaydı. İşte o an, bir yaz kızı gibi hafif ve belki de adı gibi, esrarengiz ve yabancı biri olmak istedi.

Ama hayır, beyaz golf gömleği vardı üstünde.

Ve adam kendisini çok hoş buluyordu.

Kimse onlara bakmıyordu. Herkes Rachel ve Bubba'yı izliyordu hâlâ. Hugh da bunun farkındaydı, Caroline da.

Hugh eğilip bir öpücük çaldı. Dün satın aldığı öpüşme gibi değildi bu. Bir yaz gecesi kadar yumuşak ve en az onun kadar sıcak ve nemliydi.

Fazla uzun da sürmedi. Daha fazlasını arzu ettirecek kadar derin ve uzundu. Adam Caroline'ı kolundan tutup ahbap çavuşların yanından uzaklaştırdı. Panayırın ortalarına kadar ne Hugh ne de Caroline ağzını açıp tek kelime etmedi.

Nihayet Hugh, Caroline'ın kolunu bırakıp, elini tuttu.

Caroline hiç sesini çıkarmadı.

Olabilecek en mahrem temastı bu. Caroline'ın parmaklarıyla kendininkileri birbirine geçirmişti ve parmakları elinin içinde kaydıkça, dayanılmaz bir zevk alıyordu Caroline.

"Sana Rocky dememin bir sakıncası yok, değil mi?" diye sordu Hugh elini hafifçe sıkarak.

"Hayır." Göğsünde neredeyse kendisini boğacak fırtınalar kopuyormuş gibi kalın çıkmıştı sesi. Bu aşk değildi. Aradaki farkı biliyordu.

Ama her şeye rağmen istiyordu. Eğer kendini rahat bıraka-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bilirse, birkaç saatlik bir aşk kaçamağı yaşayabilirdi. Gerçi paramparça olup, yanma olasılığı da vardı, hem de feci bir şekilde. Bu fanteziyi derhâl sildi aklından. "Bugün Cissy ile işler nasıl gitti?" diye sordu.

"Bana bir teklifte bulundu."

Caroline durdu olduğu yerde. "Teklif mi? Para teklifi mi?"

Hugh, Caroline'ın elini bırakıp ona baktı. Gözlerinde ışıklar çakıyordu. "Bir bakıma öyle sayılır. Benim tezgâhın teknolojisini satın alıp I-85 koridoru üzerinde bir fabrika kurmayı önerdi."

Bütün gün içini kemiren endişe yeniden hortlamıştı. "Belediye meclisi üyeleriyle lobi yapıyordunuz sanmıştım."

"Onu da yaptık. Bilesin ki, meclis üyelerinin hepsi fikir birliği yapmış, babanın araziyi satmasını istiyor."

"Hiç şaşırmadım. Bataklıktan söz ettin mi onlara?"

"Ettim. Bazıları batalık araziyi kullanma izninin hiç de sandığın kadar büyük bir mesele olmadığını düşünüyor."

"Birçoğu benim kadar bu işe vakıf değil. Yani, sen ya babamın arazisini almaya uğraşacaksın ya da Cissy'nin teklifini kabul edeceksin şimdi, öyle değil mi?"

"Rocky," dedi adam en yumuşak ve nazik sesiyle. Hugh adını söylediğinde büyü gibi, güçlü, kadınsı ve şimdiye kadar hiç hissetmediği bir sürü şey vardı içinde. Adamın adını söylemesiyle ilgili daha fazla bir şey duymak istemiyordu ve bu nedenle sohbeti tamamen farklı bir yöne çekmişti. Fantezisini unutmalı, pratik ve akıllı davranmalıydı.

Ve deli gibi koşmalıydı.

Bunu yapacağına, adamın yakışıklı, soylu yüzüne baktı. "Ne var Hugh?" diye sordu, ilk adını kullanarak.

Adamın gözlerinin içi kararır gibi oldu. "Sana anlatmam gereken bir şey var. Gel hadi." Caroline'ı yine elinden tutup 4-H

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ahırının arkasında gözden uzak bir yere götürdü. Ağaçlara doğru yükselen çimenli tepede muhteşem bir manzara vardı. Aşağıda panayır yerinin ışıkları yanıp sönüyordu.

Yerlere, nemli ve serin çimenlerin üzerine yuvarlandılar. Caroline ellerini başının altında kavuşturup, gökyüzüne baktı. Panayırın ışıklarına rağmen, gökyüzü karanlık ve kadifemsiydi. Yıldızlar da inanılmaz parlak.

"Peki, söyle bakalım, ne anlatmak istiyorsun? Bana öyle geliyor ki, uygunsuz bir durumda kalayım diye beni buraya getirdin," dedi Caroline.

Hugh dirseğine yaslanarak doğruldu ve kadına baktı. "Evet, öyle sayılır aslında. Gerçi Cissy ve yaptığı teklifle ilgili sana anlatmam gereken bir şey daha var."

"Teklifi kabul ettin, değil mi?"

"Hayır, etmedim. Ve bana ne kadar kötü bir iş adamı olduğumla ilgili nutuk atmadan önce, sana Elisa adında küçük bir kızın öyküsünü anlatmak istiyorum."

"Hugh, ne..."

Adam eğilip nazikçe öptü Caroline'ı dudaklarından. Onu susturmak için verilmiş, ufacık bir öpücüktü bu. Görevini yerine getirmişti. "Dinle beni, aşkım."

"Altı yaşlarında falandım aşağı yukarı ve şoförümüzün kızı Elisa ile arkadaş olmuştuk. Bak, beni alaya almadan önce hemen ekleyeyim, insanın şoförünün olmasının çok gösterişli bir şey olduğunun farkındayım ve ne desen haklısın. Ama büyükbabam gösterişi severdi."

"Her neyse, Elisa cin gibi, hareketli bir kızdı. Senin gibi siyah saçları ve yeşil gözleri vardı. Çimlerde koşmayı ya da nehirde sığ sularda yalınayak yürümeyi seven delişmen bir şeydi. Bana küçük insanlarla ilgili harika öyküler anlatırdı. Henüz altı yaşın-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

da olmama rağmen onu seviyordum. En yakın arkadaşımdı."

"Babasını da seviyordum. Bana araba motorlarını öğretir, Bentley arabamızın bakımını yaparken ona yardım etmeme izin verirdi."

"Ne oldu onlara?" diye sordu Caroline hikâyenin sonunu bildiğini düşünmesine rağmen.

"Büyükbabam Bay Henson'a yol verdi. Yanlış bir şey yapmış olduğundan değil, yalnızca kendisi ve kızı Elisa ile arkadaşlık ettiğim için. Büyükbabam beni Bay Henson ile birlikte Bentley'nin üzerinde çalışırken görmüştü. Üstüm başım motor yağı içindeydi. Sıradan bir işçiye benzediğimi söyledi. Günahımın bedelini ödemek için Bay Henson ve Elisa'nın eşyalarını toplayıp hizmetkârların bölümünü terk etmesini izlemek zorunda kaldım. Ağlamama izin yoktu."

"Ne feci."

"Evet, öyleydi. Mahvolmuştum. Ama büyükbabam ne demek istediğini açıkça anlatmıştı. Eski kafalıydı büyükbabam ve toplumdaki yerimi bilip ona uygun davranmamı istiyordu. Ona göre, bir deBracy asla hizmetkârlarla arkadaşlık edemez, onlarla yakınlık kuramaz, hatta onlara nazik bile davranamazdı."

"Çok üzüldüm."

"Büyükbabam ahmağın tekiydi. O günden sonra, isyankâr biri oldum. Ben on dört yaşındayken öldüğünde, cenazesinde tek bir damla gözyaşı dökmedim. O günden beri, hep insanlara nazik davranmak için elimden geleni yapmışımdır. Büyükbabamın Bay Henson ve kızına verdiği zararı bu şekilde telafi ediyorum kendime göre."

"Çok hoş bir şey ama bu!"

"Evet, ama benim herkese güven duymam başımı belaya sokmaktan başka bir işe yaramadı. Sanırım bu felsefem Cissy

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ile iş yapmamı engelledi. Son Şans'ta yaşayanların geleceğini düşündüğüm için kadının teklifini kabul etmedim. Pazar günü senin onlara duyduğun tutkuyu anlatman yarama parmak bastı sanırım. Gerçi büyükbabam bazı konularda haklıydı. Yufka yürekli adamlar genellikle başarısız olurlar."

Caroline güven vermek ister gibi, uzanıp adamın omzunu sıktı. "Sen başarısız değilsin. Cissy'nin elde etmeye çalıştığı bir tezgâh geliştirdin. Senin buluşun üzerinden para yapacağını bildiği için sana o teklifte bulundu ve bahse girerim ki üzerinde düşünüp parayı artıracak. Yarın onu arayıp pazarlığa başlamalısın. Ayrıca sakın kendini ucuza satma."

"Hiç öyle bir niyetim yok," dedi Hugh birkaç gün önce yanlışlıkla küstahlık olarak tanımladığı inatçı sesiyle. Artık bunu aklıselim olarak tanımlıyordu. Rüyasına dört elle sarılmıştı adam, değil mi? Hayranlık duyulacak bir şeydi bu.

Ama Cissy'nin önerdiği gibi bir fırsat veremezdi ona Caroline.

"Hugh, çok ciddiyim. Burada fabrika kurman mümkün değil. Bence sen..."

"Aşkım, sus," dedi Hugh yumuşak ve kendinden emin bir sesle. "Bütün seçenekleri biliyorum. Acele etmeyelim. Belki de birlikte çalışarak buradaki durumu hallederiz ve teknolojimi Cissy'ye satmama gerek kalmaz. Bu arada birbirimizi daha yakından tanıma fırsatımız olur."

Hugh eğilip, ağzını kadının dudaklarında gezdirdi. Caroline şehvet dolu isteklerine cevap verene kadar alt dudağını ufak ufak ısırmaya devam etti. Öpücüklerinin tadına doyulmuyordu. Pamuk helva gibi dilinin üstünde eriyor, geride sadece tatlı bir tat bırakıyorlardı.

Caroline ellerini önce adamın omuzlarında ve sonra da güç-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lü kaslarını hissettiği sırtında gezdirdi. Bu arada Hugh saçlarını çözmüş, neredeyse karmakarışık hâle gelene kadar uzun saçlarını parmaklarıyla taramaya başlamıştı. Bütün kafatası titriyordu.

Sakalı yanaklarını tahriş ediyor, ağzı yalayıp yutuyordu. Sertti, güçlüydü ve tam bir erkekti. Hem nasıl öpüşmesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Vay canına, herifin öpüşmeleri Dot'un Barı'nda hazırladığı içkilerden bile daha mest ediciydi.

Tüm endişe ve dertlerini bir kenara itip, adamın gövdesinin hatlarını belirledi elleriyle. Kasabadaki dedikoduyu, Washington'daki işini ve tavuk fabrikasındaki sorunları unuttu, hepsi arka planda kaybolup gitmişti.

Caroline kendi içinde eriyip gidene kadar öpmeye devam etti Hugh. Ense kökünden öpmeyi de ihmal etmeyip geri çekildiğinde, Caroline arzudan kıvranıyordu ve nefes nefeseydi.

"Bütün gün bu anı bekledim," diye mırıldandı kulağına Hugh. "Dün gece yapmadığımız şeyleri düşünüp durdum. Yapmak istediğimiz şeyleri. Uzun bir listem var, Rocky."

"Benim de," diye fısıldadı kadın.

Çimenlerin üstünde sarmaş dolaş öpüşüp koklaşırlarken zamanın nasıl geçtiğinin farkında bile değildi Hugh. Zaman ve mekân durmuştu sanki. Her şey gelip Rocky'de noktalanıyordu, onun sıcak teninde, yumuşak göğüslerinde ve baharatlı, egzotik kokusunda.

Caroline'ın golf gömleğinin göğüs dekoltesinde biten bütün düğmelerini açtı. Kadının inanılmaz bir göğüs dekoltesi vardı ve uzanıp köprücük kemiğinin hemen altındaki noktayı öpünce, bütün arzuları ayaklanmıştı.

Endişeli bir iç geçirdi Caroline ve "Ne yapacağız şimdi?" dedi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hugh başını kaldırıp Caroline'ın yüzüne baktı. Panayırın ışıkları kadının yemyeşil gözlerinde yanıp sönüyordu ve başının çevresinde toplanmış saçları rastgele çimenlerin üstüne yayılmıştı. Golf gömleği ve kısa pantolon giymiyor olsa, kadını masallar diyarından bir peri sanabilirdi.

Kadını neden bu kadar arzu ettiğini tam olarak anlayamıyordu. Başka hiç kimseye anlatmayacağı, kendisiyle ilgili birçok şeyi paylaşmıştı onunla. Sorunlarını biliyordu. Başarısızlıklarını ve korkularını biliyordu. Yaptığı bütün yanlışları biliyordu. Geçmişinden veya unvanından ötürü gözleri kamaşmıyordu.

Kadınla birlikte olunca nasıl da rahatlıyordu. Sırlarını paylaşacağı tek bir dostu olmamıştı uzun zamandır. Elisa ile de böyleydi bir zamanlar. Bu kadın da pek çok açıdan Elisa'yı anımsatıyordu. Her ikisi de, nedendir anlayamıyordu ama bir bakıma büyüleyiciydiler.

Hugh gülümseyerek, "Sanırım artık ormana gidip sihirli arkadaşlarının gece eğlencesine katılma zamanı geldi diyeceksin," dedi. "Güzelliğin beni o kadar büyüledi ki ben asla gerçek dünyaya dönemem artık."

Caroline kıkır kıkır güldü. "Dur bakalım. Seninle aynı hayali paylaşmıyoruz galiba. Benim hayalime göre, Beyaz Atlı Prens güçlü kollarına aldığı gibi beni şatosuna götürür."

"Benim şatomda çok esinti vardır hayatım."

"Şaton mu var?"

"Yani, köşk de denebilir."

"Vay canına."

"Orman çok daha enfes ve büyüleyici doğrusu, dinle bak, cırcır böcekleri ne zamandır bize serenat yapıyor."

"Evet, tabii, kurbağalarla beraber, inan bana, o çam ormanında başka yaratıklar da var."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Korkutucu yılan ve timsah öykülerine mi başlayacaksın yine?"

Caroline kıkırdadı.

"Belki bir ara çözüm bulmalıyız."

"Ara çözümler iyi olur. Ne öneriyorsun?"

"Bana odaları saatle kiralayan bir yerden söz etmiştin ya."

Yine güldü Caroline. "Hayır, seni Peach Blossom Moteli'ne götüremem." Kadının sesindeki hayıflanmayı sezmişti ve ümitsizce bunu yok etmek istiyordu.

"Çok bayağı bir öneri miydi yoksa?" diye sordu Hugh.

Caroline elini adamın omzuna kadar kaldırıp saçlarının arasında gezdirdi. Bu dokunuşlar Hugh'un içini ürpertiyordu. Gözlerini kapatıp her anından zevk alarak kendisini kadının okşayışlarına bıraktı.

"Öyle bir yere gidemiyorsak aşkım, sen ne öneririsin?"

Uzun bir süre karşılık vermedi Caroline.

"Lanet olsun, Son Şans'a doğru dürüst bir otel lazım, farkındasın değil mi?" diye mırıldandı.

"Allenberg'de, Magnolia Misafirhanesi diye bir yer var. Peach Blossom'dan pek farkı yok ama en azından Lillian Bray'in güçlü teleskopunun gözetleme alanına girmiyor."

Adamın gözleri açıldı. "Yani benim ahlaksız teklifime evet diyorsun?"

"İstiyorum, Hugh. Gerçekten istiyorum. Ama bir şeyi netleştirmemiz gerekiyor. Bu sadece bir fantezi, bir kaçamak olacak. Birkaç gün sonra Washington'a taşınıyorum. Sen de Cissy Warren'ın teklifinin senin açından en uygun teklif olduğunu eminim anlayacaksın."

Hugh, Caroline'ın soluk, güzel yüzüne baktı. Onu ikna etmeliydi. Caroline'ın kendi hislerinden de derin hisler beslediğini

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

biliyordu. Kaçamak yapmak istemiyordu.

Burada, onun kasabasında kendini bulacağı bir yeri olsun istiyordu. Caroline'ın kendisine bunu sağlayabileceğini hissediyordu.

Bunları yüksek sesle söylerse, ne kadar çılgın bir kadın olduğunun farkında olduğu için, dörtnala kaçacağından emindi. Ne kadar saklamaya çalışırsa çalışsın, gerçek Rocky kendisinden yardım beklemeden saçlarını salardı. Gerçek Rocky içinden geldiği gibi konuşur, aklından geçeni söylerdi. Gerçek Rocky muhteşem göğüslerini ortaya koyan saçma sapan elbiseler giyerdi. Gerçek Rocky yalınayak gezinirdi.

Hugh gülümsedi. "Her ne fantezi istiyorsanız, onu memnuniyetle yerine getirmeye hazırım hanımefendi."

Yine kıkırdadı Caroline. "Tamam, ama yalnızca bir gecelik, bunu unutmamalısın."

"Oldu, anladım. Külkedisi gibi."

* * *

Allenberg kasabası sınırının hemen arkasında yer alan Magnolia Misafirhanesi'nin girişinde paslı bir tabela ve yanıp sönen neon ışıklı bir manolya çiçeğinden başka bir şey yoktu. Külkedisi fantezisini gerçekleştirmek için bundan beter bir yer olamazdı.

Hugh motoru durdurup otele şöyle bir göz attı. Tek kelime etmemişti ama Caroline aklından geçenleri okuyordu neredeyse.

"İşe yaramaz bir yer, farkındayım, ama..." diye söze başladı Caroline.

"Sizin ormanlarda sivrisineklere yem olmaktan iyidir hayatım. Çimlere uzandığımız süre içinde en az yirmi yerimden soktular."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Doğrudur. Burada, Güney Carolina'da epey besilidirler." Sesi adeta özür diler gibi biraz güvensiz çıkmıştı her nedense ve Hugh dönüp baktı ona.

Yanıp sönen manolya çiçeği yüzündeki nazik gülümsemeyi aydınlatıyordu. "Eğer rahat değilsen ve bunu yapmak istemiyorsan, önemi yok. Ama ben seninle olmak istiyorum."

Kumanda panelinin üstünden kadına doğru eğilip Caroline'ın içini yakan sımsıcak bir öpücük kondurdu. Öpücüklerin etkisiyle ayak parmakları kıvrılan Caroline, bir süre sonra akıl sağlığını kaybedecek gibi oldu.

Birkaç dakika sonra soluk almakta zorlanıyordu.

"Lanet olsun bu panele," dedi Hugh geri çekilerek. "Sen burada dur, ben gidip anahtarı alayım."

Birkaç dakika sonra 'bayağı' kelimesinin bile hafif kaldığı bir motel odasındaydılar. Hugh odayı incelerken adi meşeden yapılmış televizyon konsolundan, duvarda asılı en ucuz marka masaj aletine kadar hemen hiçbir ayrıntıyı kaçırmadı. Nihayet bakışları Caroline'a takıldı. "Çok güzelsin," dedi.

Bu kadar uygunsuz ve bayağı bir anda söylenebilecek en güzel sözdü bu. Caroline ayakucuna basıp adımı hafifçe öptü dudaklarından. Öpüşmeler birbirini izledi ve çok geçmeden o anın sıcağında kaybolmuşlardı.

Golf gömleğinin ucunu bulup kadının başının üstünden çekip çıkardı Hugh. Caroline de onun gömleğinin düğmelerini açtı. Adam kollarıyla sardığında, Caroline'ın kanı kaynamaya başlamıştı bile. Hugh'un teninin kendi teninde kayması aklını başından alıyordu. Adam elleriyle şortunu, sütyenini ve külotunu çıkardı. Aynı inanılmaz nazik eller, sırtından aşağı poposuna, kalçalarına kadar kaymış, nihayet göğüslerini bulmuştu.

Bu noktada Caroline her zaman biraz garip hissetmişti ken-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

disini. Erkeklerin çoğu kestirme yoldan giderdi ama Hugh son durak olarak göğüslerini seçmiş ve iyi puan almıştı. Erkekler genellikle ya el yordamıyla sarkıntılık eder ya aşırı sıkıştırır ya da göğüs uçlarıyla öyle bir oynarlardı ki hiç zevk vermezdi.

Hugh'un yaklaşımı tamamen farklıydı. O mühendis elleriyle ne yapması gerektiğini gayet iyi biliyordu. En hassas noktalarında daireler çizerek parmaklarını hafifçe değdirip okşuyordu. Sıra göğüs uçlarına dokunmaya geldiğinde, Caroline yalvarmaya hazırdı.

Elleriyle öyle bir sıcaklık yayıyordu ki sonunda Caroline dik duramaz hâle geldi.

Gerisin geri yatağa yuvarlandı. Adam da elleri ve sonra dudaklarıyla vücudunu inanılmaz bir şekilde keşfetmeyi sürdürerek, onunla birlikte yatağa devrildi.

Nihayet, kendisini gerçek ötesi bir yerlere sürükleyen zevk dalgası ile birlikte, ağzını bozdu Caroline. Onlarca kere, hem de ardı ardına söyledi o kelimeyi.

Söylemekten ziyade çığlık atıyordu hatta.

O kadar yüksek sesle bağırıyordu ki, yan odada büyük olasılıkla aynı şeyi yapmakta olanlar, duvara vurmaya başladı.

İşte o zaman Lord Woolham gerçekten ahlaksız bir gülüş koyverdi. "Göründüğün kadar ciddi ve terbiyeli biri değilsin Bayan Rhodes," dedi.

"Patronuma da söyleyecek misin bunu?"

"Asla. Ketumiyet ve hoşgörü timsali biriyimdir ben."

Adam yine gülmeye başladı ve Caroline da ona katıldı. Böyle umarsızca gülmek inanılmaz bir özgürlük hissi veriyordu. Tedbirli davranmayı bırakıp, kendini koyvermek ne kadar özgürleştiriyordu insanı.

Gülmeleri bitmeye yüz tutunca, Hugh pantolonunu giydi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ve sımsıkı sarıldı Caroline'a. Nedense adamın biraz daha zevk almayı sürdürmesini umuyordu Caroline. Ama onu zevkin doruklarına bir kez taşımıştı. Bir kadın daha ne isteyebilirdi ki?

Kesinlikle birden fazlasını, adam başa döndü, hiç acele etmeden onu öpmeye, oynaşmaya, ona dokunmaya ve hassas noktalarını bulup kadını dünyanın merkeziymiş gibi hissettirmeyi sürdürdü.

Şimdiye dek hiç bir erkek ona böyle hissettirmemişti. Hiç kimseyle bu denli rahat, özel ve üstüne titrenilen biri olmamıştı. Hayalini kurduğu her bir şeydi bu. Aslında hayal ettiklerinin bile ötesindeydi. Geri plandaki pespaye otel odası kaybolup gitmiş, elleri ve vücutlarıyla birbirine dokunan iki kişi kalmıştı yalnızca.

Birbirine dokunan ruhlar.

İnsan nasıl olup da bunsuz yaşayabilirdi?

Caroline hayallerine o denli kaptırmıştı ki kendisini tuzağa düşüyordu. Tamamen yasak olduğunu bile bile Hugh deBracy'ye âşık oluyordu. Adamın elleriyle konuştuğu dili Caroline'ın yüreği de ruhu da biliyor ve anlıyordu.

Magnolia Oteli'nin, annesinin aşk romanlarında tasvir edilen süslü Londra evleriyle ilgisi olmadığını unutmuştu, kendisi gibi bir kızla bir lordun asla mutlu bir sonu olamayacağını da. Çünkü lanet olsun, aslında ne adam bir lorda benziyordu, ne kendisi zavallı taşralı bir kıza.

Tanımlayamayacağı kadar garip bir şekilde birbirlerine uyuyorlardı. Birçok bakımdan adam kendisine benziyordu. Küçük bir kasabada yaşıyordu. İnsanları seviyor, onlarla ilgileniyordu. İnanılmaz yetenekli olduğu hâlde, kendisine pek güvenmiyordu. Dışarıya belli etmemek için kuşku ve endişelerini gizliyordu. Adamı o kadar iyi anlamasına kendisi de hayret ediyordu.

"Rocky, mükemmelsin." İnanılmaz güzel bir şeye ulaşmış-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lardı ve adam adını fısıldıyordu. Caroline o anda Hugh'un olmuştu artık, bütünüyle ve sonsuza dek.

Caroline her açıdan tatmin olmuş, Hugh'un kollarında uyuyakalmıştı. Sıcak, harika bir yere sürüklendi, zaman ve mekânla ilişkisi kesildi. Asla ayrılmak istemiyordu.

Fakat maalesef aklı tekrar başına geldiğinde, kendisini pek de hoş olmayan bir motelin sert çarşafları arasında buldu. Manolyanın yanıp sönen neon ışığı perdelerin arasından odaya pembemsi bir renk veriyordu. Kulağının altında Hugh'un kalbi düzenli bir ritimle atıyor, adamın göğsü bir inip, bir çıkıyordu.

Adamın iyice yakınına sokulup hayalinde peri şatoları kurdu. Kendisi gibi bir kızla, onun gibi bir lordun birbirlerinde özel bir şey bulmaları belki de mümkündü. Hugh'un el becerileri oldukça fazlaydı. Bu akşamki delikanlılardan pek bir farkı yoktu. Kendisine uygun bir eş olabilirdi pekâlâ.

Külkedisi'nin bir masal olduğunu bilse de, o an inkâr edebilirdi. Bu onun Külkedisi anıydı. Mümkündü. Her şey mümkündü.

"Ne düşünüyorsun?" diye fısıldadı Hugh. Dudaklarını kadının şakağına dayamıştı.

Caroline derin bir iç çekti.

"Ah, demek o kadar iyi, öyle mi?"

Yaşadığı fantezinin büyüsünü kaçırmamak ister gibi Hugh'a daha da sokuldu. Adamı o kadar çok arzuluyordu ki.

"Herhangi bir pişmanlığın var mı?" diye sordu Hugh. "Çünkü aşkım, benim hiç yok. Bunu devam ettirmek istiyorum."

Caroline başını kaldırdı. Adam akıldan geçenleri de mi okuyordu ne? "Neyi devam ettirmek?"

Yüzüne düşen bir tutam saç telini kadının kulağının arkasına sıkıştırdı. Dışarıdan gelen ve bir yanıp bir sönen neon ışığın

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

altında gözleri sevecenlikle parlıyordu. "Her şeyi sevgilim, her şeyi devam ettirmek istiyorum."

"Her şeyi derken?"

O anda her ne olduysa oldu, Hugh tek bir söz daha söylemeye fırsat bile bulamadan, saat on ikiyi vurdu ve biri kapıya güm güm vurmaya başladı.

Gelen Caroline'ın iyilik perisi değildi.

Hayır, gelen Son Şans'ın emniyet müdürüydü. "Rocky Rhodes, aç şu kapıyı," diye bağırdı Stone.

Rocky ve Hugh yataktan fırlayıverdiler. "Hay Allah kahretsin," dedi Hugh, "Ağabeyin mi o kapıdaki?"

"Ay, evet. Bak, hiç endişelenme, zararsızdır. Sen burada bekle, ben üstüme bir şey geçireyim," dedi Rocky.

Sonra kapıya doğru bağırdı. "Kes sesini Stone. Bekle bir dakika."

Yataktan indi, külotunu buldu ve Hugh'un gömleğini üzerine geçirip, az buçuk edepli göründüğüne karar verdikten sonra kapıyı araladı.

Üniforması ve kurşungeçirmez yeleği içinde Stone görev başında gibiydi. Kemerinde silahı ve yüzünde sert bir ifade vardı.

"Ne zamandan beri ahlak polisi kesildin sen?" dedi Rocky. "Ve sakın bu yerin içini asla görmedim demeye kalkma, çünkü buraya daha önce geldiğini bal gibi biliyorum." Sharon ile kendisinin de evlendikten hemen sonra ilk geceyi burada, Magnolia Misafirhanesi'nde geçirdiklerini ağabeyine anımsatma isteğine karşı koyamamıştı. Tabii Stone ve Sharon ile Hugh ve Rocky arasındaki başlıca fark, şu ufacık evlilik yeminiydi.

Buraya tek gecelik bir kaçamak niyetiyle gelmişti, ama daha fazlasını istiyordu.

"Giy üstünü." Stone'un bakışları, kot pantolonunu giyip he-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

men Caroline'ın peşinden gelen Hugh'a takıldı. Rocky arkasını dönüp, güzel çıplak göğsüne bir kez daha hayran olduğu Hugh'a baktı. Keşke Stone defolup gitse de Hugh'un kollarına atılıp 'her şeyi' devam ettirmeyi konuşabilsek diye geçirdi içinden.

"Babam, Lillian Bray'e saldırmaktan tutuklandı," dedi Stone.

Rocky ağabeyine döndü. Midesine bir şey saplanmıştı sanki. "Mümkün değil bu. Babam asla..."

"Bu kez yaptı işte. Beteri de var. Lillian, babamın yaptığını koz olarak kullanıp erkek arkadaşın her ne istiyorsa onu vermesini şart koşuyor." Stone parmağıyla Hugh'u işaret etti tehdit edercesine.

"Ne diyorsun?" Rocky'nin başından aşağı kaynar sular dökülmüştü sanki.

"Dediklerimi duydun. Her şeyden haberin olduğuna da hemen hemen eminim. Siyasal Bilimler mezunu olduğuna göre ve bütün bu pislik de politik güç kapışması koktuğuna göre, büyük olasılıkla bu senaryo senin başının altından çıkmıştır."

"Ne demeye çalışıyorsun sen?"

"Bilmiyor musun?" Stone durup kızgın kızgın baktı Hugh'a. Sonra gözlerini Caroline'a çevirdi. "Şu sevgilin var ya, belediye meclisi üyeleri ile birlik olup Tanrı İçin Golf'e el konulması için uğraşıyor. Bu çabanın baş destekleyicisi de Lillian. Babamın bu öğleden sonra yaptığı mankafalılık yüzünden, kadın meclis üyelerinin çoğunu kendi safına çekti. Yarın oylama yapılacak."

Rocky'nin midesi bulanmaya başlamıştı. Dönüp Hugh'un gözlerine baktı. Adam hiç istifini bozmamıştı.

"Doğru mu bu?"

"Kısmen. Golf sahasına el konulmasını görüştük ama bunun yapılmasını asla onaylamadım."

"Ama görüştün, değil mi? Hem Cissy'nin teklifini kabul

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

edip fabrikayı kuzeyde bir yerde kuracağın yerde bu planı uygulamaya karar verdin, öyle mi? Kasabaya yardım etmeye çalışıyorum derken, bunu mu kastediyordun?"

"Hayır, Rocky, beni biliyorsun..."

"Kes sesini." Aklı başına geliyor ama yüreği sızlıyordu.

"Hayatım, lütfen sakin ol bir..."

"Hayır. Bana cevap ver. Belediye meclisinden herhangi birine babamın arazisine el konulmasını desteklediğini söyledin mi?"

"Belki bazıları böyle algılamış olabilir, ama..." Yapmış olduklarının ve bu geceyi nerede geçirdiğinin ne anlama gelebileceği birdenbire dank etmiş gibi sesi giderek azaldı.

Öfkeden salgılanan adrenalin hormonu bütün vücudunu sararken, Caroline kapının çerçevesini kavrayıp tutundu. Bu arada Stone Hugh'a Medusa'yı[7] bile taşa çevirecek kadar sert bir bakış fırlattı. Hugh da aynı şekilde dik dik bakarak karşılık verdi.

Hugh her istediğini yaptıran birine benziyordu. O bakışta 'başarısızlık' diye bir şey yoktu Caroline'a göre.

Stone ise sevdiği insanlara zarar verilmesine tahammülü olmayan, sonradan polis olmuş eski ve saldırgan bir denizci gibiydi.

Tam bir karşılıklı gövde gösterisiydi ve Caroline arada kalmıştı. Her zaman kaçınmaya özen gösterdiği durumlardan biriydi bu.

"Giyin çabuk. Seni eve götüreceğim," diye buyurdu Stone.

"Hayır, götürmüyorsun," diye karşılık verdi Hugh. Elini Caroline'ın omzuna koymuştu. Karmaşa ve çelişki içindeydi kadın. Adamın eli sıcak, güven verici ve nazikti. Vücudu bu dokunuş için yanıp tutuşuyordu.

7 Yunan mitolojisinde, gözlerine bakanı taşa çevirdiğine inanılan yılan saçlı dişi canavar.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ama kafası... Aklı başına çok çabuk geliyordu. Rasyonel, akıllı bir kariyer kadını, dün gece yaptığını asla yapmazdı.

"Ben Rocky'yi dosdoğru evine bırakırım." Hugh'un cümlesi sanki annesinin okuduğu aşk romanlarının birinden fırlamıştı.

"Duydun beni, Rocky. Giyin derhâl ve benimle gel," dedi Stone saçmalık kabul etmeyen ses tonuyla.

Caroline Hugh'un elini silkip attı omzundan. "Bana gün boyunca olup biteni neden anlatmadın?" diye sordu.

"Dinle beni sevgilim, babanın arkasından dolap çevirmek ister miyim hiç? Araziye el koymak konusunda farklı seçenekleri görüştüm, ama benim böyle bir şey yapacağıma inanacağını..."

"Hemen geliyorum," dedi Rocky, Stone'a bakarak. Sonra kapıyı güm diye kapatıp giysilerini aramaya başladı. Bir budalaydı, enayiydi.

Sharon haklıydı. Kariyerine odaklanmalıydı, aşk hayatına değil. Hugh deBracy'siz yaşayabilirdi. Adam onun bir fantezisiydi. Bir kitap okuyabilirdi fantezi istiyorsa. Ama kariyeri ve ailesi gerçekte var olan şeylerdi.

Aynaya bir kez daha bakıp gerçekte kim olduğunu anımsaması gerekiyordu. Güney Carolina, Son Şans kasabasından Rocky Rhodes'du. Dünyadaki en garip, en ilginç ailesi olsa bile, ailesini çok seviyordu. Babasının arsasını çalmak için yapılan hiçbir planın parçası olmayacaktı. Patronu ne isterse istesin, kalbi ne arzu ederse etsin veya Son Şans'ın vergi gelirlerinin ihtiyacı ne olursa olsun.

Hugh'u inceledi uzun bir süre. O krallara yakışır duruşu, dar burnu ve köşeli çenesi ile pekâlâ bir lorda benziyordu işte.

"Hoş bir fanteziydi," dedi. "Ama bitti. Güzel vakit geçirdim ama sen de biliyorsun ki babamın arsasına el konması ile ilgili görüşmeler yaptığını bilmiş olaydım, asla gelmezdim buraya.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Benim canımı acıttın Hugh. Babamı çok seviyorum ve sen de başından beri fabrikanı kasabamızın güneyinde kurmanı istemediğimi pekâlâ biliyorsun. Bana karşı dürüst davranmalıydın."

Adamın gömleğini üstünden fırlatıp attı ve kendisine çeki düzen vermeye başladı.

Hugh kesinlikle anlaşılması mümkün olmayan bir ifadeyle durmuş orada kadının giyinmesini izliyordu. Onu durdurmak için hiçbir girişimde bulunmadı. Stone gelip kapıyı yumruklamadan önce 'her şeyi devam ettirmek' diye fısıldanmış sözleri unutmuşa benziyordu. Belki de 'her şey' dediğinde, aslında tam olarak bunu demek istemişti, hem Caroline'ı hem de babasının arsasını istiyordu.

Elbette bu da bir genç kadının inanılmaz bir seksten önce, seks sırasında veya seks sonrasında fısıldananlara asla güvenmemesi gerektiğinin kanıtıydı.

Evet, Sharon haklı çıkmıştı. Genç bir kadın asla şehvetin kendisini alıp götürmesine izin vermemeliydi. Aklını kullanmalıydı.

Özellikle de Amerika Birleşik Devletleri senatörünün yanında kariyer yapan bir kadınsa.

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 18

On beş dakika sonra Rocky dirseklerini dizlerine dayayıp ellerini gözlerine bastırmış vaziyette Stone'un devriye arabasının ön koltuğunda oturuyordu. Gözlerine yeterli baskı uygularsa, belki sel gibi boşalan gözyaşlarını tutabilirdi. Şimdilik başarıyordu.

"Eve geldik," dedi Stone nihayet. Parmaklarıyla kız kardeşinin gergin omuzlarına masaj yapmaya başladı.

"Beni nerede bulduğunu anneme söyleyecek misin?"

"Tabii ki hayır!"

Ellerini gözlerinden çekti Rocky ve dönüp ağabeyine baktı. "Söylemeyecek misin?"

"Hayır, zaten pek önemi de yok. Nasılsa annem er geç öğrenir gerçeği. Kasabanın dedikodu çarkı nasıl işler bilirsin, belki de duymuştur bile. Sakın seni idare ederim de hatalarını örtbas ederim gibi hayallere kapılma. Anne ve babama asla yalan söylemem. Niyetim ağzımı açmamak."

"Sanırım bunu hak ettim." Rocky boğulur gibi söylemişti bu lafları.

"O adamın sana yaptığını hiç kimse hak etmez," dedi Stone. "Çok namussuz ve insafsızcaydı."

Geç kalmış son gözyaşını sildi yüzünden Rocky. "Yani beni suçlamıyorsun, öyle mi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hayır, der gibi başını salladı Stone. "Adamın babamın arsasını elinden almak için uğraştığını bilmiyor olman yetti bana. Ama bilmeliydin. Sırası gelmişken, o adamı bir daha gördüğümde bir güzel pataklamaya niyetliyim. Yabancıların küçük kız kardeşimden yararlanmalarından hiç hazzetmem. Sana göre değil o herif."

Stone uzanıp isyankâr bir tutam saçı Rocky'nin kulağının arkasına sıkıştırdı. "Gün gelecek karşına öyle biri çıkacak ki onda istediğin her şeyi bulacaksın. Sana bir bakacak ve yıldırım çarpmışa döneceksin."

Caroline hıçkırıkların boğazında düğümlendiğini hissetti. Magnolia Moteli'nde aynen böyle bir şey gelmişti başına, yemin edebilirdi. Elbette şehvet gözünü kör etmiş, gerçekleri görememişti.

Gözyaşlarını tuttu. Buna ağlamayı reddediyordu. Hiçbir neden yoktu ağlamak için. Tek gecelik bir kaçamak için gelmiş ve istediğini elde etmişti. Ne demeye şikâyet ediyordu ki zaten?

"Ruh eşimle karşılaşmayı Washington'a taşındıktan sonraya bırakalım, tamam mı?" kararlığına rağmen sesi titrek çıkmıştı.

Genelde ciddi bir ifadesi olan Stone'un dudakları, çarpık bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Geç ya da erken, önemli değil şekerim. Önemli olan Miriam Randall'ın öngörmüş olması. Bu türden şeylere pek fazla kulak asmam ama Bayan Miriam'a inanırım. Öngörülerinden biri bana da çıkmıştı. O öngörülerin nasıl hayatını altüst edebileceğini de bilirim. Her şeye rağmen iyi bir karmaşadır bu."

Bu yüzden mi kaçmıştı ona Sharon acaba? Her sohbetlerinde Sharon, bilinmeyene doğru çılgın bir adım atmadan önce, bir kızın iyi düşünmesi gerekir, derdi.

"İyi misin ufaklık?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Evet, iyiyim." Sharon'ın on iki yıl önce kendisiyle paylaştığı öğütlerden söz edecek hâli yoktu. Stone'un duymaktan hoşlanacağı bir şey değildi bu. Konuyu değiştirmeye çalıştı. "Peki, babamı ne yapacağız?"

"Kefaletle serbest bıraktıracağım."

"Sahiden hapiste mi?"

"Lillian'ı süpürgeyle kovalamak tam olarak suç sayılmaz. Gerçi hafif suçlardan addedilen saldırının cezası, üç yıl hapis ve para cezasıdır. İşini ciddiye alan bir hâkime düşerse, bir süre yatabilir."

"Yani, bu saldırı yalnızca Lillian'ın aşırı hayal gücünün ürünü değil mi diyorsun?" Çok kötü bir duygu kaplamıştı Rocky'nin içini.

"Maalesef, babam Lillian'ın çiçeklerini de mahvetmiş ve ihtiyar cadı onu hiç affedecekmiş gibi durmuyor."

"Lanet olsun. Lütfen bana Hugh golf sahasına el koydurtmak istiyor diye kadın bunu yaptı deme. Eğer böyleyse, utancımdan ölürüm."

"Yok, meraklanma. Kavganın nedeni Lillian'ın cumartesi günü Haley'ye kendisinin akıl hastanesine kapatılması gerektiğini söylemesi."

"Ah, olamaz."

Stone omuzlarını çevirip başını Caroline'a çevirdi.

"Yani utanacak biri varsa, o da benim. Lillian'a bir şey söylenecekse, o bana düşerdi, babama değil. Sanırım babam cumartesi bütün gün benim bir şey yapmamı beklemiş ve ben de hiçbir şey yapmadım. O nedenle, işi kendi başına halletmeye karar vermiş."

"Hadi canım, bu yüzden kendini suçlama. Lillian belalının tekidir ve babam bize hep belalılara aldırış etmememiz gerektiğini söyler."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Biliyorum," dedi Stone.

Rocky derin bir soluk aldı. "Babamı çıkarmana yardımcı olmaya seninle geleyim."

"Olmaz."

"Gelmeliyim Stone. Bana hayır deme. Kasabadaki dedikodular kulağına gitmeden ona gerçeği anlatmalıyım."

"Gerçeği mi?" diye sordu Stone.

"Evet, gerçeği, bütün gerçeği ve yalnızca gerçeği söyleyeceğim."

Rocky, ilçe hapishanesinin sert bankosunda oturmuş, Stone'un babasını kefaletle çıkarmak için gereken işlemlerle uğraşmasını izliyordu. Babasının Allenberg Hapishanesi'ndeki hücresinden çıkması yirmi dakika sürdü. Bugün giydiği tişörtün göğsünde 'Tanrı Geri Dönüşlere İzin Verir' yazılıydı.

Elbert ile Stone erkek gibi sarıldılar birbirlerine. "Teşekkür ederim evlat. Beni hapisten çıkaracağın günü görecek kadar yaşayacağımı hiç düşünmemiştim."

Babası Rocky'ye döndü sonra. "Sen neden buradasın ufaklık?" Sanki istediği son şey, kızının onu böyle görmesiymiş gibi utanarak baktı Stone'a.

Daha fazla konuşmasını beklemeden, Rocky babasının kollarına atıldı ve babası onu sımsıkı tuttu. Babası onu hep sımsıkı yakalardı. İlk kez tramplenden atladığında da onu babası tutmuştu. Her düştüğünde, babası kaldırırdı onu ayağa. Bisiklete binmesini öğrenirken de babası koşmuştu peşinden. Bubba onu herkesin içinde aşağıladığı gece de babası duruyordu yanında. Annesi gibi sözleriyle değil, kocaman omzuyla. Yıllar içinde Rocky çok ağlamıştı babasının omzunda.

Başını babasının göğsüne gömüp bir süredir tuttuğu göz-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yaşlarını salıverdi. Kollarını boynuna doladı ve bırakmadı.

"Üzülme şekerim, bitti işte. Lillian Bray belalının teki. Beni zıvanadan çıkardı."

"Baba, sadece Tanrı İçin Golf'ü yerle bir etmek için benim asla ve asla kimseyi ikna etmeye çalışmadığımı bilesin istiyorum."

"Lillian'ın glayölleri ile bunun ne ilgisi var şimdi?"

"Çünkü Lillian belediye meclisine senin deli olduğunu ve golf sahasına el koymaları gerektiğini söylüyor. Hugh'un senin arsana ihtiyacı olduğunu bilmeme rağmen, ben asla ona bu konuda yardımcı olmadım. Fabrikasını başka yerde kurmaya ikna etmeye çalıştım. Golf sahasının yerle bir edilmesini istemiyorum. Ve ben..." Yanaklarından aşağı gözyaşları boşalıyordu.

Babası kocaman kaba elleriyle sildi kızının gözyaşlarını. "Biliyorum kızım. Sen yalnızca işini yapıyordun. Ayrıca işinde çok iyisin. Sende kabahat bulduğum yok."

"Baba, İngiliz adama âşık olmak işimin bir parçası değildi. Aptallık ettim. Bana doğruyu söylemedi. Hem de birkaç kez. Şimdi de kendimi gerçek bir aptal gibi hissediyorum."

"İngiliz adama âşık mı oldun?"

Rocky başını salladı ve burnunu çekti.

"Bak işte, burada bir sorun var. Miriam'ın aramanı söylediği erkek tanımına hiç uymuyor ki adam."

"Bilmediğimi mi sanıyorsun? Ama yine de âşık oldum. Şimdi de Lillian ile birlik olduğunu öğrendim. O kadar utanıyorum ki."

Rocky hıçkırıklara boğuldu. Babası sımsıkı tutuyordu onu. Uzun bir süre sonra kendine geldiğinde, geri çekildi ve babasına bakıp, "Seni çok seviyorum, baba," dedi.

"Ben de seni çok seviyorum, melek yüzlüm."

Yanaklarından gözyaşlarını sildikten sonra, "Nerden çıktı

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Lillian'ın çiçeklerine saldırmak Allah aşkına? Milyonlarca kez baş belalarına aldırış etmemeliyiz diyen sen değil miydin? Sakın bana Haley'yi korumadığı için Stone'a kızdığını söylemeye kalkma. Stone'un senin felsefene göre davrandığı hiç gelmedi mi aklına?"

Biraz mahcupmuş gibi bakıyordu babası. "Doğru. Ama inan bana oraya Lillian'ın bahçesini mahvetmek niyetiyle gitmedim."

"Peki, neden gittin öyleyse?"

"Benimle bir sorunu varsa, Haley'yi vekil olarak kullanacağına, kozunu benimle paylaşmasını söylemeye gittim ihtiyar cadıya."

"Sonra ne oldu?"

Babası hiçbir şey demedi. Rocky'nin başı üzerinden, Stone'a doğru baktı.

"Gerçekten iyi misin, baba?" diye sordu Stone.

"Evet." Çok çabuk söylemişti.

Rocky başını doğrultup, kaşlarını çattı babasına. "Neyin var, baba?"

Bir süre suskun kaldı babası. "Süpürgenin sapıyla Lillian Bray'e vurduğumdan hiç kuşkum yok. Şişko poposuna bir tane indirdim. Kadının yere devrildiğini çok net hatırlıyorum ama canını acıtmadım. Bunu yapmamın nedeni de süpürgenin sapıyla benim üstüme yürümesiydi. Başımı hedef alıyordu, kendimi savunmak zorundaydım."

"Neden üstüne yürüdü?"

"Pek emin değilim. Çiçeklerini koparıp mahvettiğimi söylüyorlar ama bunu yaptığımı hiç hatırlamıyorum. Birkaç dakika önce Haley ile ilgili uyarıyordum kadını ve sonra birden dünyam kardı sanki. Tam olarak bayıldım denemez ama çakılıp kalmıştım. Tuhaf bir şeydi."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Gözün mü karardı?" diye sordu Rocky.

Hayır der gibi başını salladı Elbert. "Yok, ama anılarım birbirine girmiş gibi. Tek bir çiçek bile koparmadığıma çok eminim. Zaten yapmam böyle bir şeyi. Lillian'ın glayöllerine hayranım, böyle bir şeyi hak etmezler."

"Doktor Cooper'a mı götürsek seni acaba? Başın döndü mü ya da görmede bir bozukluğun yoktu, değil mi?" diye sordu Stone telaşlı bir sesle.

"Tam olarak değil," dedi babası.

"Bu kadarı yeter, derhâl Doktor Cooper'a götürüyorum seni," dedi Stone.

Babası gözlerini kocaman açarak baktı oğluna. "Benim Alzheimer'a yakalandığımı düşünmüyorsun, değil mi?"

O gece Rhodes ailesinden kimse doğru dürüst uyuyamadı. Rocky ve Stone, Elbert'ı doktora götürdükten az sonra anneleri de onlara katılmıştı. Doktorun önerisi üzerine, bir dizi tetkik ve değerlendirme yapılmak üzere babaları Orangeburg'da bir hastaneye yatırılmıştı.

Rocky'nin en küçük kardeşi Tulane de Floransa'dan arabayla gelmiş, anneleri ve Clay ile birlikte hastanede kalıp babalarına en iyi avukatı tutmak için girişimlerde bulunmuştu. Rocky,Stone ile birlikte eve dönmüş, kendisini yatağa atıp gözleri yuvalarından fırlayana dek ağlamıştı.

Kalbini Hugh deBracy'ye kaptırdığı için kendini katıksız bir ahmak gibi hissediyordu. Olgunlaşmalı, kaderini kabullenmeli, bavulunu toplayıp Washington'a gitmeliydi. Bundan böyle asla Miriam Randall ve evlilik öngörüleri ile ilgili tek bir kelime bile duymak istemiyordu. Erkeklere, aşka ve ilişkilere tövbe ediyordu artık.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bütün bunları yapmadan önce, belediye meclisinin babasının arsasına el koymasını engellemek zorundaydı.

Ertesi sabah, evdeki herkesin gidecek bir yeri ve yapacak bir işi vardı. Stone, Haley'yi Miriam'a, Lizzy'i de kampa bıraktıktan sonra iş yerine gitti. Annesi, babası ile birlikte Orangeburg'da olduğundan, Kes Kıvır Güzellik Salonu'ndaki tüm faaliyetlerin sorumluluğu Jane'e kalmıştı.

Gözleri hâlâ şiş, yüreği hâlâ paramparça ve itibarı ayaklar altında olan Rocky, günlük şeker dozunu almak üzere kendisini tatlı çörek fırınına attı. Yağda kızartılmış bir çörek bu karmaşanın içinden çıkmasına belki yardımcı olabilirdi.

Tam lezzetli tatlıdan bir lokma ısırmıştı ki cep telefonu çaldı. Arayana baktı.

Konuş düğmesine basıp "Hey, Rachel," dedi.

"İyi misin Rocky? Dedikodu almış başını gidiyor bu sabah vallahi. Baban gerçekten Orangeburg'da hastaneye mi yatırıldı? Gerçekten tutuklanmış mıydı? Herkes Tanrı İçin Golf'e el konulup yerle bir edilmesiyle ilgili komplonun arkasında senin parmağın olduğunu söylüyor ama ben buna hiç ihtimal vermedim."

Rocky sızlandı. "Evet, babam Orangeburg'da. Gözü kararmış dün ve Doktor Cooper endişelendi. Ayrıca, evet Lillian Bray babamı tutuklattırmanın yanı sıra belediye meclisini arsasına el konulması için ikna etmeye çalışıyor ve hayır, bu komplodan benim haberim bile yoktu."

"Lord Woolham'ın fikri miydi?"

Rocky gözlerini yumdu. Hugh'un dün gece söylediklerine inanmak istiyordu ama içinde bir kuşku da yok değildi. Stone'un kendisini suçladığında hiçbir savunmada bulunmamıştı. Hem üstelik dün gece Son Şans ve insanlarıyla yakından ilgilenmek istediğini söylemişti. Aşağı sınıftan insanlarla nasıl ahbaplık ettiğinden de söz ediyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Evet, doğruya doğru enayinin önde gideniydi kendisi.

"Hugh'un sorumlu olup olmadığını bilmiyorum," dedi acınası bir sesle.

"Hay Allah. Şekerim, bir dolu insan dün gece seni onunla birlikte görmüş ve hiç de profesyonelce davranmıyormuşsun."

"Biliyorum. Bir fanteziye kapıldım."

"Ay canım, çok üzüldüm. Ama nasılsa sana uygun olan adam o değildi. İkimiz de bunu biliyorduk."

Caroline dişlerini sıktı. Herkesin ona Hugh'un kendisine uygun olmadığını söylemesinden bıkıp usanmıştı. Aslında dün gece ikisi birlikteyken ne kadar da uygundular, tıpkı olması gerektiği gibi.

Belki de sadece şehvetti. Şehvetsiz de yaşayabilirdi, değil mi? Sharon'ın verdiği öğüde bir cankurtaran halatı gibi sımsıkı sarılıyordu. Hugh deBracy'siz yaşayabilirdi ama Lillian Bray'in girişimlerini önleyemez de Tanrı İçin Golf'e el konulursa işte o zaman kendisiyle yaşayamazdı.

Konuyu değiştirmeye karar verdi. Yoluna devam etmeliydi. "Bubba ile nasıl gitti?" diye sordu.

Kısa bir sessizlikten sonra, karşı taraftan hâlinden memnun, uzun bir ah sesi geldi.

"O kadar iyiydi ha?"

"Oh, evet. Bu gece onunla panayırdaki country müziği konserine gidiyoruz. Ağzının iyileşmesini dört gözle bekliyorum."

"Ne kadar sevindim senin adına Rachel," dedi Rocky ama ani bir kıskançlık sızısı hissetmedi değil. Neden o da mutlu bir iç geçirip, Hugh ile buluşmayı iple çekmesindi ki?

Tam o sırada telefonun diğer ucundan beklenmedik gürültüler gelmeye başladı. Sanki insanlar birbirlerine bağırıyordu. "Ne oluyor orada, Rachel?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Vay canına. Hettie burada, iş yerine geldi. Dosdoğru Jimmy'nin ofisine girdi ve adama bağırıyor. Adam da ona bağırıyor..." Rachel sohbeti kesti ve Rocky fonda birkaç tumturaklı küfür bağırıldığını duydu.

"Rachel?"

Gürültü bir süre devam ettikten sonra, güm diye kapatılan kapı seslerine benzeyen sesler duyuldu. Rachel yeniden hattı aldı ama sesi endişeliydi. "Hettie, Jimmy'nin suratına bir tokat patlattı ve bundan böyle onun kefaretini ödemeyeceğini söyledi. Fabrikadaki durumu Jimmy'nin düzeltmesi gerekiyormuş, öyle dedi. Eğer babanın arsasını elinden alma girişimini desteklemeyi sürdürürse, gözünü kırpmadan onu boşayacağını söyledi."

Çöreğinden yapışkan, tatlı bir lokma daha indirdi boğazına Rocky. Şeker ağzının içinde her tarafa yayılmış ve dosdoğru beynine ulaşmıştı ki bu da düşünce işlemine müthiş bir ivme veriyordu.

Acaba Dash ve Hettie yine birlikte olurlar mı diye merak etti Rocky. Göründüğü kadarıyla, Kraliçe Arı boşanmak üzereydi.

Durup dururken, son birkaç gündür üzerinde uğraştığı ve imkânsızmış gibi görünen yapboz bulmacanın bütün parçaları birdenbire en mükemmel şekilde yerli yerine oturdu.

Daha önce aklı neredeydi?

Haley Rhodes, Bayan Miriam'ın verandasındaki salıncakta oturuyordu. Ailede herkesin sinirleri gergin, Haley ile melek dışında da herkesin yapacak bir işi olduğu için, babası onu erkenden kahvaltı etsin diye buraya bırakmıştı.

Büyükannesi, Clay amca ve Tulane amca Orangeburg'da, büyükbabasının yattığı hastanedeydi. Jane teyzesi Kes Kıvır'da çalışıyordu. Babası işe gitmişti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rocky teyze ile ilgili hiç kimse konuşmuyordu. Haley'nin pek de anlayamadığı bir şeyden ötürü herkes ona kızgındı sanki. Hepsi, Rocky'nin Büyükbaba'nın başını belaya soktuğunu düşünüyor gibiydi.

Ama Bayan Bray'in çiçeklerini kökünden söküp fırlatan Rocky teyze değildi ki.

Haley verandada oturmuş veryansın eden Kederli Melek'e baktı. Bugün acınacak hâldeydi.

"Bayan Bray'in bahçesini darmadağın etmesen olmaz mıydı sanki?" dedi Haley meleğe. Bayan Bray'in bahçesini o hâle sokanın melek olduğunu kimseye söylememişti. Anlatmak istiyordu gerçi ama kim inanırdı ki ona? Hepsi Rocky teyzesinin büyükbabasını bir şekilde kışkırttığını ve Lilian'ın bahçesini büyükbabasının yıktığını düşünüyordu doğal olarak. Kafası karışmıştı Haley'nin.

"Keşke cennete dönsen," dedi meleğe.

Melek başını sallayıp gözyaşını sildi.

"Senden nefret ediyorum, senin yüzünden herkes büyükbabama öfkeli."

Melek boynunu büktü.

Çok geçmeden Haley'nin gözleri doldu ve tıpkı melek gibi avazı çıktığı kadar haykırmaya başladı. Başını, yukarı çekip büktüğü dizlerine dayadı. Bu arada melek yanı başına gelmiş, kolunu Haley'nin omzuna koymuştu.

Melek soğuktu. Yine de varlığıyla Haley'yi rahatlatıyordu. Melek olmasa Haley yapayalnız kalırdı. Bu düşünce daha da çok ağlamasına neden oldu. Ya melek gerçekten cennete dönmenin bir yolunu bulursa ne olacaktı?

Artık ağlayamayacak noktaya gelene kadar ağladı.

Bir süre sonra, tanımadığı bir ses, "Bak sen, bu bir hayalet mi acaba?" dedi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Haley gözlerini açınca, Bayan Miriam'ın verandasında ayakta duran gri saçlı, ufak tefek bir kadın gördü. Parlak kırmızı çerçeveli gözlükleri vardı ve mor bir elbise giymişti. Kadın Bayan Bray'in sallanan koltuklarından birine oturup kızarmış yüzünü yelpazelemeye başladı.

"Vay vay, ne kadar sıcakmış bu gün." Gülümsedi Haley'ye bakıp. "Ben Petal DeBracy'yim, sen kimsin?"

Haley gözlerini kırpıştırdı. "Meleği görebiliyor musun?"

Petal dönüp gerçekten görüyormuş gibi baktı meleğe. Biri numara yaptığında, onu anlardınız. Hayır, bu hanım numara yapmıyordu.

"Onun bir melek olduğunu sanmıyorum yavrum," dedi Petal. "Bana kalırsa, buradan göçmüş birinin ruhuna benziyor daha çok."

Haley hanımın ne dediğini pek anlamasa da meleği gerçekten gören birini bulmak ona ilginç gelmişti. "Merhaba, benim adım da Haley."

Yaşlı hanımın uzattığı eli sıktı Haley. Petal'ın sımsıcak ve terli elleri vardı. Başını meleğe doğru çevirdi. "Ya siz, sizin adınız ne?"

Melek tek bir laf etmedi, tabii beklenmedik bir şey değildi bu.

"Pek konuşkan değil ha?"

"Değil. Sadece insanların başını belaya sokar. Çok da ağlar. Ama benim arkadaşım."

Petal başını salladı. "Bunu anlamıştım zaten. Sen de çok ağladın onun gibi. Bence ruhlar kimi zaman çok yardımcı olsalar da insanlara musallat olduklarında yardımcı olmaktan çok bela olurlar. Genelde tamamlayamadıkları bir işin peşindedirler neyin peşinde olduklarını bulmak lazım. Eğer bitirememiş oldukla-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rı işi tamamlamalarına yardımcı olursan, onlardan kolayca kurtulursun."

"Sahi mi?"

"Oh, kesinlikle. Ruhların yollarına devam etmelerine nasıl yardım edildiğini anlatan bir sürü öykü vardır. Sana anlatabilirim. Ama önce, bunun sorunu ne acaba?"

Haley derin bir soluk aldı ve anlatmaya başladı. Kederli Melek ile ilgili dediklerini ciddiye alan bir yetişkin bulmak, ne kadar da rahatlatıcıydı.

Cep telefonunun zili yarım yamalak uykusundan uyandırdı Hugh'u. Tek gözünü aralayıp ucuz ve yumru yumru yatağının başucundaki radyonun saatine baktı. Neredeyse öğlendi. Başı çatlıyordu.

Dün gece Rocky kendisini terk ettikten sonra uzun bir yürüyüş yapmış ve Magnolia Moteli'nin karşısındaki köhne, yol üstü bir motelin barında almıştı soluğu.

Bir bira ile işe başlamış, sonra bu sayı giderek artmış ve ne olduğunu anlamadan yerel halktan bir grup delikanlı ile dost olup bilardo oynamaya başlamıştı. Bereket girdiği bar yatacağı motel odasına yakındı, çünkü zil zurna sarhoş olmuştu.

Mademki hayalindeki kadın kızıp onu terk etmişti ve onu nasıl geri kazanacağı ile ilgili en ufak bir fikri yoktu, yapılacak en uygun şey içip içip sarhoş olmaktı.

Telefonuna uzanıp arayanın kimliğine baktı.

"Petunia," dedi konuş düğmesine basıp. Neşeli ve canlı olmaya çalıştı konuşurken ama başaramadı. "Evde bir sorun mu var, hayatım?"

"Sorun mu var?" Petunia'nın ses tonu, teyzesini hayal kırıklığına uğrattığı zamanları anımsattı Hugh'a. Petunia'yı hayal

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kırıklığına uğratmak, büyükbabasını hayal kırıklığına uğratmaktan çok daha beterdi. Büyükbabası her zaman hayal kırıklığına uğrardı zaten. Petunia ise çok ender hayal kırıklığına uğrar ama uğradığı zaman da Hugh kendisini çok aşağılık hissederdi.

"Yanlış bir şey mi yaptım?" diye sordu Hugh.

Uzun bir sessizlikten sonra nihayet konuştu Petunia. "Evde her şey iyi, ama burada, Güney Carolina'da değil. Bayan Harry Randall'dan çok hayret verici bir öykü dinledim az önce. Aman Allahım, fabrikanı kurmak için ne kadar ilginç bir kasaba bulmuşsun sen böyle. Petal çok uygun buldu."

Hugh doğruldu yatağında. Büyük bir hataydı bu. Başına sanki birileri çivi çakıyordu. "Yoksa burada mısın?"

"Burasından kastın neresi acaba? Ben Güney Carolina'da, Son Şans kasabasındayım. Ama anladığım kadarıyla, sen burada değilsin. Evinde kaldığın hanım dün gece hiç gelmediğini söyledi. Bu durum, göründüğü kadarıyla, pek çok yakışık almayan dedikoduya neden olmuş."

"Son Şans'ta mısın? Neden?"

"Çok basit aslında, Petal gelmemiz gerektiği konusunda ısrar etti. Sanırım Kraliçe Aveal sana çok bozulmuş."

"İrlandalı balıkçı kadınların mitolojik tanrıçası Kraliçe Aveal mı? Ne zamandan beri inanıyorsun sen Aveal'e?"

"Aveal ile benim ruhani rehberlerim anlaştığı zaman. O zaman inanırım."

"Yüce İsa."

"Evet, belki O yardımcı olabilir ama ben ona öyle pek fazla güvenen biri değilim. Burada anlatılanlar doğru mu? Yani golf sahasının sahibi olan bir adamın elinden arsayı zorla almaya çalıştığın? Aman Tanrım, Hugh, babamdan böyle bir şey beklerdim ama senden asla."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Büyükbaba yaşasa onaylardı, değil mi?"

"Evet, belki de. Ama ben onaylamıyorum. Allah aşkına Hugh, fabrikanı başka bir yerde sahibi olmayan bir arsada kuramaz mısın?"

"Evet, kurabilirim. Aslında dün bana çok iyi bir teklif yapıldı."

"Sahi mi?"

"Öyle. Tekstil endüstrisinden bir bayan vâris benim tezgâh teknolojimi satın almak istiyor."

"Sen de teklifi kabul ettin, değil mi?"

"Hayır, etmedim ama aslında etmem gerekirdi. Herkesi mutlu ederdim. Ailemizin ilkesi —görev şereftir— falan, hepsini yerine getirmiş olurdum."

"Aslına bakarsan Hugh, görev ve şereften daha önemli şeyler de var."

"Büyükbabama göre yok."

"Ama o yanlış yönlendirilmişti."

"Belki de. Gerçi, genellikle haklıydı. Eğer ona daha fazla benzeseydim, işleri bu kadar berbat etmezdim."

"Anladığım kadarı ile bu bayan vârisin adı Rocky Rhodes değil." Petunia olayın en can alıcı noktasına parmağını basmayı başarmıştı.

Hugh'un yüzü yanıyordu sanki. "Lütfen Petunia teyze. Hiç düşünmüyorum..."

"Kesinlikle Hugh, hiç düşünmüyorsun son zamanlarda. Şaşkınım gerçekten. Şeref ve metresleri gibi saçmalıklarıyla, aynen babam gibi davranmaya başladın. İyi ki Petal ısrar etti de sen tam bir kötü adama dönüşmeden buraya geldik."

"Tamam. Bak, Petunia teyze, ben..."

"Konuşmamız lazım. Yüz yüze. Hemen buraya gel ve Bayan Randall'ın pansiyonunda buluşalım. Sonra saat ikide belediye bi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nasındaki toplantıya gidiyoruz. Ayağa kalkıp o ihtiyarın arsasını elinden alma planına karşı çıktığını söyleyeceksin onlara."

Bayan Randall'ın pansiyonuna gidip teyzelerinden fırça yemeye Hugh'un hiç niyeti yoktu. Ancak, belediye binasındaki toplantıya katılacaktı. Rocky'e bu kadarını borçluydu.

"Belediye meclisi toplantısında bulunacağım. Sizinle orada görüşürüz." Teyzesine tek bir laf etme fırsatı vermeden, düğmeye basıp konuşmayı sonlandırdı.

Elbert Rhodes'u arsasından çıkması için zorlamaya hiç niyeti olmadığını söyleyip, belediye meclisi ile olan sorunu açıklığa kavuşturacaktı. Sonra da bir seçim yapmalıydı. Cissy Warren mı, yoksa Leydi Ashton mı?

Fabrika hayali ile ailesine olan görevlerini tartıp düşünerek, uzun bir süre yatakta oyalandı Hugh.

Hiç tartışmasız 'görev' kazanmıştı. Ne olursa olsun, nihayetinde bir deBracy idi.

Eve dönüp, tam da Miriam Randall'ın tuhaf bir şekilde öngörmüş olduğu gibi, Leydi Ashton ile evlenecekti.

Rocky, Boyalı Köşe Ahırları'nın parmaklıklarına yaslanmış, atın yürüyüş hızını yalnızca bacaklarının baskısı ile kontrol ederek at üstünde bir tur daha atmakta olan Lizzy'i izliyordu.

Neredeyse bir ev kadar kocaman atın kontrolü tamamen Lizzy'deydi. Küçücük Lizzy ile devasa atın görüntüsü Rocky'nin dudaklarında beklenmedik bir gülümsemeye neden oldu. Kızını görebilse Sharon çok gurur duyardı.

Dash Randall da parmaklıkların oradan Lizzy'yi izliyor ve arada bir duruş ve teknik üzerine yorumlarda bulunuyordu. Dash tümüyle kıza odaklanmıştı. Dash'i işinin başında, beyzbol sopası ve top dışında faydalı bir şeyle uğraşırken görmek ne güzeldi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rocky, beyzbolu sevmediğinden değil. Beyzbol kesinlikle çok iyi gelmişti Dash'e. Ne var ki, tıpkı Hettie Marshall ve alkol gibi, beyzbol da Dash'te bir bağımlılık hâline gelmişti. Belki de yeni bir başlangıç yapıyordu, kim bilir.

En azından bunu ümit ediyordu Rocky. Hatta buna güveniyordu da.

Lizzy seansını bitirip attan inene kadar Rocky onlardan uzak durdu. Lizzy atını yürütmeye başladığında, Rocky parmaklıklar boyunca eski jokey Dash'in hemen yanına gelene kadar yürüdü.

"Yeğenin çok yetenekli," dedi Dash. "Günün birinde yarışlara katılmayı düşünür belki. O atın asla yapacağını düşünemediğim şeyleri yaptırmayı başardı. Eğitilmesinde bana yardımcı olduğu bu at, Hettie'nin kurtardığı Safkan. Buraya geldiğinde işi bitikti ama Lizzy hayvanı kendine getirdi."

"Biraz konuşacak vaktin var mı?" diye sordu Rocky.

Dash koca kenarlı Stetson şapkasını geriye itmiş ve o mavi gözlerinde güneş ışığı, kıvılcımlar saçmaya başlamıştı. "Duyduğuma göre Rachel ile Bubba işi pişirmiş artık, benim maskaralıklarım da sona erdi böylece. Her şeye rağmen, bir dâhi olduğumu kabul etmelisin. Belki de kalıtım yolu ile Mim teyzemin büyüsünden birazcık bana da geçmiştir."

"Miriam ile evlilik yolu ile akrabasınız."

"Oh, her neyse," yarım bir gülücük verdi Rocky'ye.

"Sana bir dedikodu iletmeye ve büyük olasılıkla yapmak istemeyeceğin bir şey önermeye geldim."

"Tamam, pek hayra yorulamayacak bir şey herhâlde. Sanki kötü haber ve biraz daha kötü haber gibi," Dash besbelli ağırlığını iyi bacağına vermek için, parmaklık direğine yasladı gövdesini.

"Tamamen öyle. İlk ağızdan duyduğum ve dedikodudan çok haber denebilecek olanla başlayayım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Evet?"

"Yarım saat kadar önce Hettie, Jimmy'nin ofisine gitti, bir tokat patlattı ve bundan böyle onun kefaretini ödemeyeceğini söyledi. Kendini ve fabrikayı toparlamazsa onu boşayacağına ve babamın arsasını elinden alma çabalarını engelleyeceğine yemin etti."

Dash'in gülümsemesi kayboldu. "Kasabada konuşulanlara bakılırsa, Hettie senden daha vefalı çıkmış."

Rocky ellerini kalçalarına koydu. "Gayet iyi biliyorsun ki Dash, ben asla belediye meclisinin babamın arsasına el koyması için uğraşmam."

"Belki de. Ama o sıkı fıkı olduğun İngiliz herif uğraşır."

Rocky dişlerini gıcırdattı. "Sanırım o uğraşır, ama ben bunları konuşmaya gelmedim, tamam mı?"

"Uyuyana kadar ağladın dün gece, ha?"

Kızgın kızgın baktı adama. "Beş dakika susar mısın lütfen? Anlatacaklarım çok önemli."

"Tamam, söyle."

"Hettie'nin vakıf fonu eskisi gibi parlak durumda değil. Kendisi söyledi bana. Bence sen de biliyorsun çünkü Jimmy'nin arsalarına fahiş fiyatlar ödeyip duruyorsun. Besbelli Jimmy'nin nakit sıkıntısı var. Ne haltlar yediğini bilmiyorum, kumar, kötü yatırımlar falan olabilir ama orası önemli değil. Her ne işler çeviriyorsa, fabrikada yasa dışı şeyler yapmaya başlamış. Er ya da geç yakalanacaktır."

"Tahminimce sen Jimmy'nin fabrikasını satın almayı önerdin ama herif pisliğin teki olduğu ve de senden her zaman nefret ettiği için kabul etmedi."

Adamın yüzündeki çarpık gülümseme yok oldu gitti. "Bunu tahmin etmiş olmandan doğrusu çok etkilendim," dedi gayet ciddi bir sesle.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Dâhi olmak gerekmiyor bunu tahmin etmek için."

"Peki, benden istediğin ne?"

"Biri bu kasabayı kurtarmalı yoksa Amerika'nın diğer küçük kasabaları gibi yok olup gidecek. Bunu önlemenin tek yolu da gerçek vergi gelirlerini arttırmaktır. Yeterli iş olanağı sağlayacak daha büyük üretim yapan iş yerleri kurulmazsa, birkaç özerk küçük dükkân ve güzel manzaralarla kendi başına bir kasaba olmayı sürdüremeyiz. Şu anda tavuk fabrikası bu ihtiyacı karşılıyor ama devlet işe el koyar da fabrika kapanırsa, ne halt edeceğiz?"

Dash tuhaf bir şekilde bakışlarını Rocky'ye odaklamıştı. "Vay canına Rocky, duyan da bu kasabayla yakından ilgileniyorsun sanır."

"İlgileniyorum elbette. Tavuk fabrikasının kapanmasını istemiyorum. Bu kasabayı seviyorum."

"Hiç belli olmuyor kız. Dediklerinle yaptıkların uymuyor kimi zaman. Buradan arkana bile bakmadan kaçtın zamanında. Karpuz Festivali zamanında da uğramıyorsun. Duyduğuma göre politikada kariyer yapmak üzere Washinton'a gidiyormuşsun."

Rocky'nin göğsüne korkunç bir pişmanlık sancısı saplandı. "Haklısın. Buradan kaçtım, kayboldum ve uğramadım. Ama insanlarımı ve bu kasabayı da hâlâ seviyorum. Ne zaman ufukta su kulesini görsem, boğazıma bir şey düğümlenir."

Adamın gülümsemesi geri geldi. "Bunları öğrendiğim iyi oldu."

Rocky ellerini kalçalarına dayadı. "Bana bak Dash, bu kendini beğenmiş tavrından vazgeç. Kasabanın başı belada ve ben kurtaracak durumda değilim."

Bakışları kenetlendi.

"Ama sen yapabilirsin," diye fısıldadı Rocky.

"Ben mi?" Bebek mavisi gözleri büyüdü. "Ben, sarhoş, dar-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

madağın adam? Hiç sanmıyorum. Jimmy Marshall'ın dünyada iş yapmak isteyeceği en son kişiyim. Arsalarını satın almama izin verdi, çünkü alacak başka biri yoktu ortada. Arsaların büyük kısmı pek para etmiyor. Söyle bakalım, neyime güvenip kasabayı kurtarayım?"

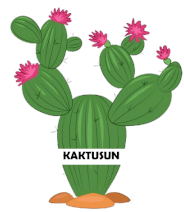
"Lord Woolham'a kasabanın kuzeyindeki araziyi verebilirsin. Hatta fabrikasına yatırım bile yapabilirsin. Kendini beğenmiş biri değil. Paranı kabul eder. Hem benim içimde öyle bir his var ki adam gerçekten çok başarılı olacak. Cissy Warren teknolojisini almaya can atıyor. Adam Cissy Warren'ın teklifini kabul ederse, fabrika şehrin kuzeyinde kurulacak. Böyle olmasını ister misin?"

Dash öylece durmuş Rocky'ye bakıyordu. "Vay canına, sen sırılsıklam âşık olmuşsun bu adama, öyle değil mi?"

"Bu Hugh ile ilgili bir şey değil. Kasabamız ve seninle ilgili. Herkesin kahramanı olabilirsin Dash, tıpkı bir zamanlar Bubba'nın olduğu gibi. Hem sadece bir futbol kahramanı değil, gerçek bir kahraman olursun. Bu kasabayı kurtaracak başka kimse yok. Hem düşün bir, Tanrı İçin Golf'ü kurtarırsan kim bilir Hettie ne kadar mutlu olur."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

BÖLÜM 19

Belediye binasının havalandırması kalabalığa yeterli gelmiyordu. Hugh'un koltuk altları ve sırtı terlemişti. Son Şans Belediye Meclisi üyeleri küçük podyumun üzerindeki oldukça eski ve çizik çizik bir maun masanın çevresinde toplanmışlardı. Papyon takmış, gofre kumaştan takım elbisesiyle Büyük Bob üyelere başkanlık ediyordu.

Beyaz elbisesi içinde, uzun örgüleri eksik bir Wagner operası sopranosuna benziyordu Lillian Bray. Kamaria LaFlore keten bir elbise giymişti. Yuvarlak gözlükleri, bıyığı ve kelleşen kafasıyla Dale Pontius, ünlü film karakteri öğretmen Bay Chips'i andırıyordu biraz. Golf sahası kıyafetiyle gelen Jimmy Marshall sıkılıyor gibiydi.

"Tamam, herkes burada ve çok sıcak, bir an önce işimizi bitirelim." Büyük Bob bunları dedikten sonra beyaz mendiliyle alnındaki teri sildi. "Lillian, sanırım senin söyleyeceklerin var, değil mi?"

"Evet, var." Lillian ellerini önünde kavuşturup uzun burnunun ucundan aşağı baktı. "Hepinizin bildiği gibi, dün akşamüstü Elbert Rhodes tarafından vahşice bir saldırıya maruz kaldım. Doktor Cooper'ın Elbert Rhodes'un artık aklını kaçırdığına hükmettiği de bir sır değil. Kasabamızın da yeni yatırımlara fazlasıy-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

la ihtiyacı vardır. Bütün bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, belediyemizin Lord Woolham'ın fabrikasını kurmasına yardımcı olmak gayesiyle Tanrı İçin Golf sahasına el koyması gerektiğini düşünüyorum." Lillian durup kocaman bir gülümsemeyle Hugh'a baktı.

Büyük Bob bir soluk alıp mendilini katladı ve cebine koydu. "Bu konu ile ilgili görüşleri olan var mı?" diye sordu.

Meclis üyelerinden hiçbiri söz almaya yeltenmedi. Bu nedenle, Hugh ayağa kalkıp bu saçmalığa bir son vermenin zamanı geldi diye düşündü. Belediye meclisi üyelerinin oturduğu masaya doğru yürüyüp, önlerindeki mikrofonu aldı eline.

Daha kendisini tanıtmaya veya meselesini açıklamaya fırsat bulamadan, dışarıdaki koridordan kargaşa sesleri yükseldi. Salonun kapısı birdenbire açıldı, ellerinde el yazısı pankartlarla, hep bir ağızdan 'Kahrolsun Lord deBracy' diye bağıran yarım düzine kadın girdi içeri. En önde yürüyen Hettie Marshall sanki dünden bugüne tüm dinginliğini kaybetmiş gibiydi. Mavi bir takım elbise giymiş ve inci gerdanlığını da takmıştı ama saçları dağınıktı ve gözlerini kocaman açmıştı. Üstelik hepsinden daha yüksek sesle bağırıyordu. Sanki içindeki asi kadını yeni keşfetmiş gibiydi.

"Aman Tanrım, senin ne işin var burada Lavinia?" dedi Büyük Bob, elinde 'Tanrı, Tanrı İçin Golf'ü Kutsasın' yazılı bir pankartla hemen Hettie'nin arkasında duran kadına.

Lavinia adlı kadın öfkeyle baktı Büyük Bob'a. "Ben de sana aynı şeyi sorabilirim. Sana her zaman son derece iyi davranan Elbert Rhodes'un arsasını elinden almayı nasıl olup da düşünebilirsin? Hem üstelik hepimiz karısını çok seviyoruz."

"Çabuk evine dön Lavinia, duydun mu?" dedi Bob.

"Gitmeyeceğim. Eğer sen bunu yaptıktan sonra benimle mutlu bir emeklilik geçireceğini düşünüyorsan, avucunu yalar-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sın. Öyle değil mi kızlar?" Kara gözleri içindeki tutkudan ışıl ışıl parlayan Lavinia, dönüp yandaşlarına baktı.

"Devam," diye koro hâlinde bağırdı kızlar yumruklarını öne doğru sallayarak. Sıralar arasındaki koridorda aşağı yukarı yürümeyi sürdürdüler. Ayaklarında yürüyüş ayakkabıları vardı, yani bayağı bir süre orada kalmaya niyetli gibiydiler.

Bob, yardımcılarından biriyle birlikte salonun bir köşesinde ayakta duran Stone'a döndü. "Bu kadınları çıkar buradan," diye haykırdı.

Başparmaklarını kemerine taktı Stone ama hiç istifini bozmadı. "Efendim, Bayan Marshall'ı tutuklamamı istediğinizden emin misiniz?" dedi Stone. Artık sıkılmaktan vazgeçmiş olan Jimmy Marshall'a bakıyordu.

Kıpkırmızı suratıyla köşesinde oturan Jimmy Marshall, her an bir kalp krizi geçirecek gibi görünüyordu.

Bob, önce Son Şans'ın önde gelen vatandaşı Jimmy'e, sonra da Stone'a baktı. "Bu emri yok say," dedi belediye başkanı.

Stone başıyla onayladı ve olduğu yerde durdu.

Bob tokmağını masaya vurdu. "Tamamdır bayanlar, ne demek istediğiniz anlaşılmıştır. Şimdi oturun ve hanımlara yakışır biçimde davranın. Lord Woolham'ın söyleyeceklerine kulak verelim."

Hettie, kendisine bakmayı reddederek görüşünü ifade eden kocasına bakıp kaşlarını çattı. Bob ne demek istediğini açıkça ifade etmişti, Hettie de öyle. Hettie, kilise hanımlarını arka duvarın dibine doğru yönlendirdi. Hepsi ellerinde sımsıkı tuttukları pankartlarıyla, ayakta duvar dibine dizildiler.

Hugh masanın çevresindeki meclis üyelerine döndü. "Bana konuşma fırsatı tanıdığınız için teşekkür ederim, ben..." diye söze başladı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Salonun arka kapısı açılıverdi o sırada bir kez daha. "Durun, hemen şimdi durun, bunu yapmaktan vazgeçeceksiniz."

Başını çevirip baktığında Hugh, sıraların arasında yürüyen Dash Randall ve peşinde onu izleyen Rocky'yi gördü.

Her gittiği yere beraberinde bir büyü sürükler gibiydi Rocky Rhodes. Kadının varlığı Hugh'un kafasını karıştırmış, gözünü kamaştırmış ve güçlükle nefes almasına neden olmuştu.

Boğazına kadar düğmeli gri iş takımlarından birini giyiyordu. Saçları sımsıkı toplanmıştı. Bol bol ağlamış olduğunu belli eden gözleri kıpkırmızıydı. Yüzü soluk ve yorgun görünüyordu.

Bakışları karşılaştığında Rocky adama dikti yeşil ve kararlı gözlerini. Maskesini takmıştı yine, değil mi? Ona bakan kadın, özgüvenli, parlak, kontrollü ve çevresindeki her şeyi kontrol altına almış Caroline idi.

Ama yine de ufacık isyankâr bir bukle saç tokasından kaçmıştı. Alnına düşen buklesi, Hugh'un bu inanılmaz ve güzel kadınla ilgili bildiği her şeyi simgeliyordu adeta.

Petal teyzesi burada olsa Hugh'un büyülendiğini söylerdi. Belki de bunu söylemeye hakkı vardı. Maalesef, peri masallarının hiç birinde âşık adam güzel periler prensesini elde edemez, evine dönüp monoton, önceden belli yaşantısına devam ederdi.

Hugh hayaller kurmaya son verip hayatına devam etmek zorundaydı.

Başını Rocky'den öte tarafa çevirip, "Sayın Belediye Başkanı, konuşabilir miyim lütfen," dedi.

"Ben konuşmadan olmaz," dedi Dash.

"Özür dilerim ama sanırım ben daha önce gelmiştim."

"Önce gelmiş olabilirsin ama benim söyleyeceklerim daha önemli." Dash meclis üyelerine döndü. "Bakın saygıdeğer üyeler, kasabamızı kurtarmanın başka bir yolu..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bekleyin bir dakika." Salonun ardına kadar açılan kapısında senatörle kızı Cissy Warren belirmişti. Şık takımı içinde çok alımlıydı Cissy bugün. Rocky'nin tam karşıtıydı, dıştan rengârenk ama büyüsü eksik.

Cissy ve senatör içeri girer girmez, Rocky ufalmıştı sanki. Omuzlarını kamburlaştırmıştı. Önüne bakıyordu. Kendinden emin görünmeye çalışıyordu. Hugh bu durumdan oldukça rahatsız oldu. Birçok bakımdan Rocky, Cissy'den çok daha ilginç ve çok daha hayat doluydu. Hatta Rocky, Victoria'dan da daha ilginç ve hayat doluydu. Şayet o gri takımlarını fırlatıp atsa, bu minik çalıkuşu görünümünden sıyrılacak, gerçekte olduğu gibi muhteşem bir cennet kuşuna benzeyecekti.

"Sizin için ne yapabilirim senatör?" Bob ayağa kalkmıştı.

Senatör gözleriyle odayı taradı. Arka duvarın dibine dizilmiş kilise hanımlarını fark etmişti. Rocky'nin oturduğu yöne bakıp, "Ne işin var senin burada?" diye sordu.

"Ah, Lord Woolham'a yardımcı olmaya çalışıyorum," dedi Rocky.

"Yardım mı ediyorsun? Tanrı aşkına Caroline, pankartlarda yazılanları görmüyor musun?"

Rocky kıpkırmızı kesildi. "Evet, görüyorum ama... Hmmm..."

"Bakın, susalım artık," dedi Dash. "Muhteşem bir şey söyleyeceğim."

Rocky sızlandı biraz. Senatörün yüzü kızardı. "Erkek arkadaşının bana bu şekilde konuşmasından hoşlanmıyorum, Caroline. Beni hayal kırıklığına uğrattın. Sana Cissy'ye yardım et demiştim, onun aleyhine çalış demedim. Tanrı biliyor ya, buraya bir grup kilise hanımefendisini toplamak istediğimiz son şeydi. Seni daha mantıklı bilirdim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rocky'nin yüzü sarardı. "Ama..."

Senatör, belediye meclisine döndü. "Bu durumun kontrolünü ben üstleniyorum. Araziye el koymanıza neden yoktur çünkü..."

"Huey! Ne yapıyorsun sen?" Bu çığlık mor elbisesi ve kırmızı gözlükleriyle salona henüz girmiş olan Petunia teyzesinden gelmişti. Yanında Petal teyze, peşinde Miriam Randall ve kahverengi gözlü, kirli bir tişört giymiş, dizleri yaralı küçük bir kız vardı.

"Hoş geldin Petal teyze," dedi Hugh. "Petunia teyzenin isteği üzerine geldim buraya. Bu iyi insanlara Elbert Rhodes'un arazisini istemediğimi söyleyeceğim. Bitirdiğim vakit hep birlikte İngiltere'ye döneceğiz ve arzu ettiğiniz şekilde, Leydi Ashton ile evleneceğim. Sanırım bu haber Aeval'ın da çok hoşuna gidecek."

"Ne?" dedi Petal, Petunia ve Cissy hep bir ağızdan.

Dash, Rocky'ye baktı. "Baksana Rocky, adam İngiltere'de biriyle sözlüymüş, bana söylemedin. Biliyor muydun sen?"

İzleyiciler hep bir ağızdan konuşmaya başladılar aralarında. Bob tokmağını masaya vuruyor ama kimse tınmıyordu. Fırsat bilip Hettie ve kilise hanımları hep bir ağızdan, 'Kahrolsun Lord deBracy' nakaratını tekrarlamaya başladılar.

Tüm bu kargaşaya uzun adımlarıyla polis şefi Stone da katıldı. Asayişi sağlayacağı yerde, Hugh'a doğru yürüdü ve "Gerçekten başka biriyle mi nişanlısın?" diye sordu.

"Um, yani ben..." Daha cümlesini tamamlayamadan, Stone önce geri geri gitti ve sonra Hugh'un tam karın boşluğunun ortasına bir yumruk indirdi.

Acıdan kıvranıyordu Hugh ama inleyemedi bile. Yumruk soluk almasını engellemişti. Gözlerinde yıldızlar çakarak dizlerinin ve ellerinin üstüne çöktü.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Uzaktan bir yerden bir çocuk sesi duyuldu. "Neden vurdun adama baba? Konuşmak kavgadan daha iyidir demez misin hep?"

Rocky, ağabeyinin neden olduğu hasara şaşkınlıkla bakakaldı. Hugh'un yanına koşmak, ona sarılmak, ona yardım etmek, onu tutmak ve hatta onu öpmek istiyordu.

Ama yerinden kıpırdayamadı. Parmakları, ayak parmakları ve dudakları buz kesmiş, gözleri odak noktasını kaybetmişti. Aklı bulanıklaşmıştı. Tuhaf fakat tanıdık bir şey ona dokunmuş, yerinde çakılı kalmasına neden olmuştu.

Miriam Randall da dâhil olmak üzere, ufacık kilise hanımlarının sürü hâlinde Hugh'un başına toplanmalarını izliyordu. Hepsi dizleri üzerine çökmüş bir yandan kıkırdıyorlar, diğer yandansa Hugh'u okşayarak rahatlatmaya çalışıyorlardı.

Emin ellerdeydi. Kendine geliyordu.

Salondaki durum hâlâ felaketin eşiğindeydi. Caroline bir şeyler yapmalıydı.

Ama ne?

Kulakları uğulduyordu. Neredeyse ağlayacaktı. Birden bire içinden bir şey koptu. Kendisini olduğu yere mıhlayan görünmez güç, birdenbire özgür kalmıştı. Ceketini çıkarıp fırlattığı gibi ön tarafa koştu, Bob Thomas'ın aniden gevşemiş elinden tokmağı kaptı.

Masaya vurmaya başladı tokmağı. "Hepiniz susun ve beni dinleyin!" diye bağırmaya başladı.

Tokmak vuruşundan değil de daha çok insanlar şok geçirdikleri için salon sessizleşti. Rocky'nin kontrolünü kaybettiği o son kez hâlâ hatırlardaydı. Ama Rocky'nin umurunda değildi artık. Adını koyamadığı acayip bir duygu kaplamıştı içini.

"Bakın," diye başladı söze. "Şunu hepimiz açıkça anlayalım.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hiç kimse Tanrı İçin Golf'ü yerle bir edemez. O nedenle, siz hanımlar artık susun. Hemen şimdi!"

Kilise hanımları durup bakakaldılar. Bazılarının ağzı açık kalmıştı.

"Lillian araziye el koydursa bile," diye Rocky sürdürdü konuşmasını, "Kasabanın babamın toprağını alacak parası yok. Üstelik hepiniz Lord Woolham'ın numaracı ve sahtekâr olduğunu bilmelisiniz."

Kalabalık topluca bir ah çekti. Nefesler tutulmuştu.

"Bakın genç hanım," dedi kalabalığın içinden gri saçlı bir hanım. "Bu söylediklerinize katılmıyorum." Kadın İngiliz aksanıyla konuşuyordu. Acaba Hugh'un teyzelerinden biri olabilir miydi?

Rocky başını uzattı. "Petal mı, yoksa Petunia mısınız?" diye sordu.

"Petunia."

Rocky onaylar gibi salladı başını. "Aslında gerçek şu ki buraya kendini beğenmiş bir lord gibi geldi ama hiç de öyle biri değildir." Eliyle salondakilere işaret etti. "Hepiniz bunu biliyorsunuz zaten. Sizin komitenize bağışta bulundu, Hettie. Bubba'nın arabasını onardı. Bubba ile Rachel'ın arasını bulmak için çöpçatanlık bile yaptı. Hepiniz biliyorsunuz bunları."

Salondakilerin hepsi başını salladı.

"Bilmediğiniz bir şey var ama birisi," —sert sert baktı Cissy'ye— "dün ona tüm parasal ve emlak sorunlarını çözecek bir teklifte bulundu. Tek yapacağı şey fabrikasını kentin kuzeyinde I-85 yolu üzerinde kurmaktı. Böylesi hem daha ucuza gelecekti hem de kendisi için daha kolay olacaktı. Akıllı bir iş adamı teklifi kabul edip arkasına bakmadan kaçardı. Ama Hugh deBracy bunu yapmadı."

"Neden mi yapmadı? Çünkü sizleri satmak istemedi. Bu

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yüzden gitmedi. Bu fabrikaya sizlerin kuzeydeki insanlardan daha fazla ihtiyacı olduğunu biliyordu. Sizleri umursamak zorunda değildi ama umursadı. Eğer kendini beğenmiş lordun biri olsaydı, umurunda bile olmazdı. Alıp başını gider, fabrikasını başka yerde kurardı."

"Yani demek istediğim, sizin düşündüğünüz gibi biri değil o. İyi bir adam. Aslına bakarsanız, hayatımda tanıdığım en iyi yürekli adam. Yani, diyorum ki... Sıradan bir adam o."

Rocky susup, toparlanıp ayağa kalkmış olan Hugh'a baktı. Ağabeyi tarafından hırpalanmış olmasına rağmen durumu o kadar da kötü değildi. Adamın bakışlarında kendisini neredeyse kaybedecekti. Adam gözünü dikmiş, yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle, ona bakıyordu. Rocky'nin hayran olduğu iyi yürekliliği yüzünden okunuyordu. Nasıl olup da adamın iyi niyetinden kuşku duymuştu?

Gözyaşlarına boğulmadan önce son bir kez salondakilere döndü. "Birine kızacaksanız, neden Jimmy Marshall'a kızmıyorsunuz? Lord Woolham'a beş para etmez bataklık araziyi satan da Lillian'ın kafasına golf sahasına el koyma fikrini sokan da Jimmy Marshall. Hugh'a araziyi değerinin çok üstünde bir fiyata sattığı için Jimmy halk tarafından taşa tutulmalıdır."

Daha fazla insanın ağzı açık kalmıştı. Bu konuşmanın ardından, Jimmy Marshall ayağa kalktı. "Bu saçmalığı daha fazla dinlemeyeceğim." Yerinden fırladı ve çıktı gitti. Hettie peşinden baktı. Kocasının peşinden gitmedi.

Hettie, Jimmy'nin arkasından bakarken, Dash de Hettie'yi izliyordu. Son derece hazin bir durumdu.

Caroline derin bir soluk daha aldı. "Ve sen," dedi parmağıyla Cissy'yi işaret ederek, "Daha dün benim kasabama geldin ve herkesi birbirine düşürdün. Hugh fabrikayı kuzeyde kurma

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

teklifini kabul etmeyince de babana benim kabahatim olduğunu söyledin. Baştan sona haysiyetsiz bir davranıştı bu."

"Bir daha da sakın beni o mangal partisinde kullandığın adımla çağırma. Benim adım Rocky Rhodes. Saygı ile söyle çünkü ben saygıdeğer bir insanım. Keşke lord hazretlerine biraz benzeseydin, o zaman insan ilişkilerin çok daha iyi olurdu. O insanlara nezaketle yaklaşıyor. Sen yapamıyorsun. Sana bir haberim daha var, ben babanın yapı taşlarından biriyim. Burada Son Şans'ta yaşayan çalışkan, basit, sade ve acayip insanlar da babanın yapı taşları. O yüzden kırmızı Corvette arabana bin ve kendi şehrine dön."

"Caroline, hiç olmadı bu," dedi senatör, yüzü kızararak.

"Özür dilerim efendim. Yanlış bir şey yapmadım. Lord Woolham'ın sorunlarına çözüm bulmaya çalıştım."

"Öyle mi?"

Rocky çözümün ayrıntılarına girmedi. Dash'in göreviydi o. Onun yerine, olup biteni derbi maçı gibi izleyen kalabalığa baktı. "Ve sizler, diğerleri. Sizi seviyorum demek düzeltmeniz gereken yönleriniz yok demek değil. Dedikodulara son vermelisiniz. Ağzınızı açıp nazik olmayan bir şey söylemeden önce, mantıklı olup olmadığını düşünmelisiniz. Bunca yıldır Bubba'nın başına gelenlerden ötürü beni suçladınız ve biliyor musunuz? Bunu yapmanıza ben izin verdim. Ama bundan böyle, artık izin vermiyorum."

"Ben Bubba Lockheart'ı asla sevmedim. Liseden mezun olduğumuz yıl mezuniyet balosunda bana evlenme teklifi etti. Balo mayıstaydı ve lütfen dikkat edin, Karpuz Festivali temmuz ayındadır. Ben Bubba'ya mayıs ayında hayır dedim. Üniversiteye burs kazandığımı ve evlenmek için çok genç olduğumu söyledim."

"Bu konuda beni destekleyen kimdi biliyor musunuz?"

"Hayır," dedi birkaç kişi bir ağızdan.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Stone'un karısı Sharon'dı."

"Ne?" dedi Stone.

"Evet, Sharon destek çıktı bana." Caroline derin bir soluk aldı. Sharon'ı neredeyse tam yanında hissediyor, görümcesi kendisine cesaret veriyordu. "Hepinizin aksine ki bu benim için en kötü yol olacaktı, Sharon benim kaçıp evlenmemin doğru olmadığını söyledi. Sizler benim de Sharon gibi olmamı bekliyordunuz. Hâlbuki Sharon, kendimi bulmamı istiyordu. Ancak onsuz yaşayamayacaksan biriyle kaçarsın diyordu."

"Ama ben Bubba olmadan da gayet güzel yaşardım. Kendisine bunu özel olarak söyledim. Fakat o her şeyi göze alıp, Karpuz Kraliçesi elbisemi giydiğim gece kendisiyle kaçmamı istedi. Ağabeyimin aksine, bunu bana herkesin içinde sordu. Beni böyle oldubittiye getirince, ne yapmamı bekliyordunuz ki?"

"Beni küçük düşürdü. Ben onun kalbini kırmadım, en azından herkesin içinde yapmadım bunu. Üniversiteye gidip okumak istiyordum ve beni beklemeye razı gelmedi. Adam hayatını berbat edip üniversiteyi bıraktıysa benim suçum değil. Kendi hareketlerinin sorumluluğunu üstlenmeli. Başarılı bir futbolcu olması onun kendi hayatının sorumluluğunu üstlenmekten muaf tutmaz."

"Ha, son bir şey daha söyleyeyim, bu kasabada Karpuz Kraliçesi olmak çok zor. Kızlar hayatlarında aşk macerası isteyebilir ama yirmi birinci yüzyılda on sekizinde bir kız biriyle kaçıp evlenmeye meraklı değildir. Pek çoğunuzun kızı veya kız kardeşi üniversiteye gitmek istiyor. Bu yüzden, bizi sizin onayladığınız modası geçmiş kalıplara sokmaktan vazgeçin. Sharon'ın neden ağabeyimle kaçtığını bilmiyorum ama o bir istisnaydı, kural değil. Kendisi de bunun farkındaydı."

Rocky ağabeyine göz attı. Yüzü kül rengiydi. Büyük sırrını böyle ulu orta herkesin içinde yüksek sesle söylediği için piş-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

manlık duydu. Ama belki de böylesi daha iyi olmuştu. İnsanların nedense Sharon'ı bir tür azize gibi görmeye eğilimleri vardı. Ama o bir azize değildi. Harika bir dost, iyi bir eş ve sevgi dolu bir anne olmuştu. Rocky onu çok özlüyordu. Sharon gerçek bir insandı ve bu efsaneden vazgeçme zamanı gelmişti.

"Tamam artık. Mademki açıklamaları yaptık, şimdi herkesin oturup Dash'i dinlemesini istiyorum. Sizin Dash'i hâlâ on ikisinde kasabaya gelen, bozuk tavırlı, kötü öksüz çocuk olarak gördüğünüzü biliyorum. Ama biliyor musunuz, o da değişti, yoluna devam etti. Hepiniz kulak verin ona. Çok önemli bir şey söyleyecek."

Rocky topuzu Bob'a geri verdikten sonra uzun adımlarla sıraların arasından geçip kapıdan dışarı çıktı. Dışarıda sıcak ve nemli bir gün vardı.

Haley ve küçük yaşlı kadınlar kasabayı tehlikeden kurtarmaya gidiyorlardı. Haley bunu Miriam'dan duymuştu çünkü Miriam herkese kasabayı kurtarmaya gittiklerini söylemişti.

Haley, hanımların kasabayı nasıl kurtaracaklarından pek de emin değildi ama onlar tam da babası birine yumruk atarken, onu Palmetto Bulvarı üzerindeki bu büyük hükümet binasına getirmişlerdi.

Adam kötü veya acımasız bir şey yapmamış olmasına rağmen, babası onu yumruklamıştı ve bu Haley'nin hiç hoşuna gitmemişti. Adam sadece bir şeyler konuşuyordu.

Hay Allah, Kederli Melek de babasından hiç memnun değildi. Islanmış tavuktan da daha öfkeliydi.

Tam babası adama yumruk attıktan sonra melek, Rocky teyzesinin yanında dikilmeye başladı. Ardından da Rocky teyzesi öfkelenerek Haley'nin anlamadığı bir şeyler hakkında konuşmaya başladı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rocky teyzesi konuşmasına son verince herkes sessizleşti, Kederli Melek gülümsedi.

Haley meleğin gülümsediğini hiç görmemişti daha önce. Yüzü değişmişti meleğin. Böyle gülümsediği zaman gerçek bir meleğe benzemişti.

Sonra meleğin gülümsemesi kaybolup gitti ve Rocky teyzesinin yüzüne komik bir ifade geldi. Rocky teyzesi o ifadesiyle alelacele salondan çıktı ve melek de peşinden gitti.

Dash Randall konuşmaya başlamıştı ama Haley meleğin ne işler çevirdiğini daha fazla merak ediyordu. Bayan Petal de meleği merak etmiş olmalıydı ki elini Haley'ye uzatıp, "Gidelim artık şekerim," dedi. "Sanırım Aeval ve senin ruh arkadaşın bizim yardım etmemizi istiyor." Göz kırpmıştı.

Aeval'ın kim olduğuyla ilgili en ufak bir fikri yoktu Haley'nin ama Bayan Petal melekleri çok iyi biliyordu. Elini Bayan Petal'e uzattı ve ihtiyar hanımla birlikte binadan ayrıldılar.

Hugh'un göğsü ağrıyordu, ama yalnızca Stone Rhodes'un darbesinden değil. Rocky kendisinin iyiliksever biri olduğunu düşünüyordu. Kendisine inanıyordu. Başarılı biri olacağına güveniyordu.

Şimdiye dek hiç kimse ona inanmamış, güven duymamıştı.

Rocky'nin çekip gitmesine razı olmaya niyeti yoktu, hele yaptığı bu konuşmadan sonra. Rocky ile kendi kişiliğini bulmak varken, Victoria ile mutluluğu yakalaması olanaksızdı.

Sıraların arasından geçip, belediye binasının hemen önündeki çimenlere koştu. Rocky orada duruyordu. Sırtı kapıya dönüktü ve kollarını kavuşturmuştu. Ya ağlamak ya da bağırmak üzereydi. Emin olamadı.

Petal teyzesi ile küçük kız da oradaydı. Teyzesinin olduğu

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

tarafa doğru baktı. Teyzesi nazik ve sevecen bir gülümsemeyle karşılık verdi.

Şayet nezaket ve iyilikseverliği öğrenmişse, bunu Petal'e borçluydu. Belki de Büyükbaba'nın ona bu kadar acımasız davranmasının sebebi buydu. Büyükbabası kızından utanırdı. Petal'in akıl sağlığı asla yerinde olmamıştı tam olarak.

Ama bir oğlan için teyzelerin en iyisiydi.

Sanki kendisinden bir şey bekliyormuş gibi göz kırptı Petal. Bunun Leydi Ashton ile herhangi bir ilgisi yoktu.

Caroline, Hugh'un ancak tahminde bulunabileceği duygulardan ötürü gergin ve titreyerek, uzun adımlarla kaldırıma doğru yürümeye başlamıştı. Dönemece vardığında topuklu ayakkabılarını çıkarıp eline aldı. Yalınayak duruyordu ayakta ve nefes nefeseydi. Sonra, o güzelim dudaklarda son derece seksi duran korkunç bir küfür sallayıp, elindeki ayakkabıları kaldırım kenarındaki oluğa fırlattı.

Sanki ciddi bir karar vermiş gibi, o klasik ayakkabılarına ve üstündeki renksiz cekete bakıyordu. Tam o sırada hızla gelen bir kamyonet ayakkabıları ezip geçti.

"Hele şükür kurtuldun," dedi Hugh ona doğru yürürken.

Rocky döndü ve kaşları çatıktı. "İçeride Dash'i dinliyor olman gerekiyordu."

"Dash'i dinlemek istemedim. O gri ceket ve ayakkabılardan kurtulmana çok sevindim. Neden attın onları oluğa?"

"Bilmem. Ceket de ayakkabılar beni boğuyordu adeta." Birkaç derin soluk aldı. "Hay Allah, kendimi kaybettim içeride."

Kaşlarını çatmayı sürdürerek, "Dün gece sana patladığım için gerçekten ama gerçekten çok üzgünüm," dedi. "Biraz düşündükten sonra, senin babamın elinden toprağını alacak cinsten bir adam olmadığını idrak ettim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Benden özür dilemene gerek yok. Tanıdığın en iyiliksever adam ben miyim sahiden?" Bastırmaya çalıştığı duygulardan ötürü sesi boğuktu.

Kadının peri gibi, yeşil gözlerinde küçük bir ışık parlar gibi oldu. "Evet, öylesin. İş hayatında berbatsın ama iyi bir adamsın." Bir süre duraksadı Rocky. "Miriam'ın senin için öngördüğü ruh eşine tam olarak uymadığımı biliyorum ama sanırım her durumda ben sana âşık oldum," dedi boğuk bir sesle.

"Sanırım ben de sana âşık oldum."

Rocky'nin gözleri daha da parladı. "Sorunu hallettim, yani gidip Leydi Adıherneyse ile evlenmek zorunda değilsin. Fabrikanı burada kurabilirsin."

"Kurabilir miyim?"

Onaylar gibi salladı başını kadın. "Evet, Dash şimdi içeride bunu anlatıyor. Adamın sana çok az bir fiyata, uzun süreli kiraya vereceği tonla arsası var. Eğer ona iyi davranırsan, fabrikana yatırım bile yapabilir."

Hugh kahkahalarla gülmeye başladı. "Aman Tanrım, demek Senatör Warren senin hakkında yanılmamış. Gerçekten bir mucize yarattın."

Yok der gibi iki yana salladı başını Rocky. "Mucize değildi. Bir sürü insanı ikna etmem gerekti. Dash göründüğü kadar kendinden emin biri değildir. Şu anda resmen kasabanın en varlıklı adamı olduğunun veya neler yapabileceğinin farkında değil. Ama öyle hissediyorum ki sen öğrenmesine yardımcı olacaksın. Ve de, çok üzgünüm ama Cissy ile aranı düzeltmen gerekecek. Kendimi tutamayıp ağır şeyler söyledim ona. Aslında bunu yapmamalıydım, biliyorum ama elimde değildi."

"Cissy'nin gönlünü alabileceğime eminim. Hem zaten benim tezgâhlarımı isteyecektir. Piyasadakilerin hepsinden üstün.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Onunla ilgili hiçbir endişem yok."

"Yok mu?"

"Hayır, yok. Ama sana söylemem gereken önemli bir şey var."

"Nedir?"

Göz göze bakıştılar. "Benimle evlenir misin, sevgilim?"

Belediye binasının önündeki merdivenlerden ıslık ve yuhalama sesleri geliyordu.

Rocky, Hugh'un kahverengi, ciddi gözlerinden ayırdı bakışlarını.

Vay canına, neredeyse tüm kasaba halkı merdivenlerdeydi. Rocky tam on iki yıl öncesine dönüp Bubba'nın yaptığı gösteriyi anımsadı. O zaman da benzer bir şekilde herkes ıslık çalmış, yuhalamış ve bağırıp çağırmıştı.

Tekrar Hugh'a baktı Rocky. "Gerçekten benimle evlenmek istiyor musun? Varlıklı bir kadınla evlenmen gerektiği hâlde?"

"Hiç de değil canım," diye seslendi Bayan Miriam galerinin en ön sırasından. "Ona bir vâris ara demedim ki sana servet bulacak kadını ara dedim."

"Evet de, o servetin bana ait olduğunu söylemeyi unuttun," dedi Dash.

Hugh sırıttı. "Birkaç dakika önce benimle ilgili söylediklerini anımsıyorum sevgilim. Sıradan bir adam olduğumdan söz ettin. Sanırım bu durum eksikliği tamamladı. Miriam'ın büyüsüne kapılmasaydık, büyük bir budalalık edecektik. Aslında..." dönüp küçük kızın elini tutmakta olan gri saçlı kadına baktı "Bana öyle geliyor k Petal teyzem gerçeği görebilmem için kalkıp ta o kadar yoldan geldi. Falcılar, ruh çağıranlar ve hatta meleklerle ilgili düşüncelerim değişti artık."

Rocky'nin boğazına düğümlenmişti duygular. Orada durup

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

adama bakarken, sadece onun kollarına düşmek ve kaçırılmak istiyordu. Ama gerçekten, gerçekten çok az tanıyordu onu. Hem Sharon çıtayı çok yüksek tutmuştu.

Onsuz yaşayabilir miydi? Rocky yaşayabileceğinden oldukça emindi. Elbette onu seviyordu. Ama onunla kaçmak? O vakit hapı yutabilirdi.

"Rocky teyze," dedi Haley. "Meleği çok üzüyorsun."

Rocky dönüp Haley'ye baktı. "Burada mı melek?"

"Ah, evet, elbette," dedi Petal.

Hugh teyzesine bakakaldı. "Sen de mi meleği görebiliyorsun?"

"Ah, hayır, melek değil o, Huey. Bir tür ruh, sanırım bir hortlak. Belki Rocky'nin geçmişte tanıdığı biri. Çok huzursuz şu aralar. Her ne düşünüyorsan canım, hortlak biliyor ve hiç hoşuna gitmiyor."

"Ne düşünüyordun?" diye sordu Haley.

"Anneni düşünüyordum."

"Oh, çok iyi," dedi Haley. "Annem babam ile kaçmıştı. Sen de Bay Hugh ile kaçmalısın. Melek de bunu istiyor sanırım."

Rocky, Hugh'a döndü. "Teyzen biraz tuhaf..."

"Yeğenin de."

Hugh gülümsedi.

Rocky de gülümsedi.

Tek bir saniye daha düşünmedi. Böyle bir anda yapılacak en mantıklı şeyi yaptı. Ölçülü davranmayı bir kenara attı, imanına sığındı ve kollarını Hugh deBracy, Lord Woolham'ın boynuna doladı.

Bu hayal dünyasındaki rolünü orada bulunan herkes gibi gayet iyi benimseyen Hugh da bekleneni yaptı. Rocky'yi kaldırdığı gibi kucağına alıp, Palmetto Bulvarı boyunca yürüyüp gümüş rengi, üstü açılabilen Mustang otomobiline doğru taşıdı.

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Son Söz

Rocky aynada kendisine baktı. Ayna doğru söylüyordu, her zaman olduğu gibi. Bugün çok göz alıcıydı. Her gelinin olması gerektiği gibi. Hugh'un onu kendisiyle kaçmamaya ikna etmiş olduğuna memnundu. Düğün daha eğlenceliydi.

"Tak, tak, tak. Benle konuşmak istemişsin?"

Dönüp baktı. Stone, İsa'nın Kilisesi'nin giriş holünün yanındaki küçük bekleme odasının kapısını aralamıştı. Eteğinin üstündeki uzun tülleri düzeltti Rocky. "Evet, istedim. İçeri girebilirsin. Müsaitim."

Stone içeri girdi. Gri takım elbisesi, koyu renk kravatı ve yakasına iliştirdiği pembe gülle bugün çok yakışıklı görünüyordu. Genç değildi. Şakaklarında birkaç gri saç çıkmaya başlamıştı. Ama o denli doğal ve erkeksi bir enerji yayıyordu ki kadınlar dönüp bakmadan geçemiyorlardı.

Gerçek bir kahramandı o. Savaş kahramanı. Onu çok seviyor ama hem Sharon ile ilgili sırrı söylediğinden hem de bu özel gününde yaptığı seçimlerden ötürü kalbini kırmış olduğundan endişe ediyordu.

İki adım attı Stone ve durdu. Gözlerindeki ifadeden, Rocky'nin boğazında bir şeyler düğümlendi. "Kilise koridorunda gelin olarak yürümeden önce bir açıklamada bulunmak istedim," dedi Rocky.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ağabeyi dudaklarını birbirine bastırıp başını salladı. "Teşekkürler." Gözlerinden boşalmak üzere olan yaşlar aniden yok oldu. Omuzlarını gerginleştirdi ve demir adam olmaya devam etti. Aradan altı yıl geçmiş olmasına rağmen, asla kendisine yas tutma lüksünü tanımamış olması gerçekten üzücüydü.

Sharon bunu onaylamazdı. Rocky ruhunun derinliklerinde hissedebiliyordu bunu. Tamamen mantık dışı olduğunu bilmesine rağmen, kendisini kaybedip bütün kasabaya her ikisini de ne kadar çok sevdiğini ve onların kendisini ne kadar sinirlendirdiğini söylediği gün, Sharon'ın orada, yanında olduğunu hissetmekten kendisini alıkoyamamıştı.

Çok şükür ki kasaba affetmişti onu, özellikle de onlara bir başka efsane kazandırdığı için.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi Stone. Kardeşinin yanına kadar yürüdü ve eğilip yanağına bir öpücük kondurdu.

"Sana neden bu elbiseyi giydiğimi açıklamak istiyordum, Stone."

Başını hayır der gibi salladı Stone. "Hiç gerek yok." Rocky'nin konuşma hevesini kursağında bırakıp tek bir kelime daha söylemeksizin, Stone sırtını döndü ve odadan çıktı. Sharon'ın bildiğin yolda devam et şeklindeki kardeşçe öğütlerini ve neden bugün bu elbiseyi giymeyi seçtiğini, hiçbirini söyleyemedi. Stone dinlemeye hazır değildi. Belki de hiçbir zaman hazır olmayacaktı.

Tekrar aynaya döndü Rocky. Ne yapalım, bu onun sorunuydu, kendisinin değil. Hayatının en güzel gününü Stone'un üzüntüsü yüzünden mahvetmeye niyeti yoktu.

Haley süzüldü odadan içeri. Baştan aşağı pembe ve yeşil giyinmişti ve başındaki çiçekleri ve elinde pembe gül yaprakları dolu sepetiyle küçük bir şeytana benziyordu. "Hepimiz hazırız. Söz veriyorum, sen kilisenin mihrabına varana dek gül yaprakla-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rını bitirmeyeceğim."

Rocky eğilip Haley'yi öptü yanağından. "Dün gece provasını yaptığımız gibi."

"Anladım Rocky teyze. Merak etme, yüzüme gözüme bulaştırmayacağım. Melek bugün çok mutlu, biliyor muydun bunu? Elbiseni sevdi."

"Çok sevindim. Ben de seviyorum elbisemi."

Tam o anda babası girdi odaya. Kiraladığı takım elbisesi ve kulağındaki küpeye ve uzun saç örgüsüne rağmen oldukça şıktı. Rocky koluna girdi ve babası kapıdan çıkarken ona yol verdi önce. Lillian şikâyetini geri almayı reddettiğinden, kamu hizmeti cezası verilmişti babasına. Lillian'ın bahçesini yeniden düzenlemesine yardım ediyordu.

Doktor Cooper bütün tetkiklerinin negatif çıktığını açıklamıştı. Herkesin de kabulleneceği gibi babası her zaman olduğu eski babasıydı. Ama Caroline merak ediyordu. Kendisi tuhaf, bulanık bir dönem geçirmişti, babası da öyle.

Belki bir melek dokunmuştu onlara. Belki de her ikisi de mantıksız bir biçimde kendilerini kaybetmişlerdi.

Açıklamalardan herhangi biri doğru olabilirdi.

Babası onu kolundan tutup kilise koridorundan aşağı damadına kadar götürdü. Kiliseden içeri adımını atar atmaz, bütün cemaat ayağa kalkmış, şok geçirip sus pus olmuştu. Buna bayıldı Caroline. Herkes onun bembeyaz bir elbise giyeceğini sanıyordu. İngiltere Prensi William ile Kate'in düğünü gibi şatafatlı bir tören umuyorlardı.

Ama burası Güney Carolina'nın Son Şans kasabasıydı, şen şakrak, eski İngiltere değil.

Bu yüzden kendisini kanıtlayacak bir elbise giymişti. Pembe ve yeşil renklerde metrelerce tülden yapılmış bir elbise. Gelmiş

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

geçmiş en güzel Karpuz Kraliçesi olduğunu söylerlerdi. O nedenle, aynı elbiseyi giymesinin ve özellikle de bir İngiliz lordu ile evlendiği için kristal taşlardan yapılmış tacını takmasının çok yerinde olacağını düşünmüştü.

O sabah, hem herkesin ve özellikle Hugh'un bakışlarından Rocky doğru seçimi yapmış olduğunu anladı.

Caroline evlilik yeminini etti. Hugh da kendi yeminini.

Karpuz Kraliçesi ile İngiliz lordunun birleşmesini, Son Şans'ın yaşlı kilise hanımlarının büyük olasılıkla gelecek yirmi yıl boyunca dedikodusunu yapacakları bir öpüşmeyle mühürlediler.

BELONGS TO
KAKTÜS TEAM